

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Chiang Mai Rajabhat University

ISSN 1686-7467 (Print)
ISSN 2651-141X (Online)

พินนศวรรษสาร

ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

CMRU

CMRU

GANESHA JOURNAL

พินนศวรรษสาร

Vol. 19 No. 1 January - June 2023

พินเนศวร์สาร

วารสารสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

ข้อมูลวารสาร

ชื่อวารสาร	(ภาษาไทย) พินเนศวร์สาร (ภาษาอังกฤษ) Ganesha Journal
ISSN	1686-7467 (ตีพิมพ์)
ISSN	2651-141X (อิเล็กทรอนิกส์)
หน่วยงานเจ้าของวารสาร	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
บรรณาธิการ	อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.เกียรติชัย สายตาคำ
สถานที่ติดต่อ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถ.ช้างเผือก ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300
โทรศัพท์	09-7970-4563
เว็บไซต์ของวารสาร	https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pikanasan

วัตถุประสงค์

พินเนศวร์สาร ตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research Article) และบทความวิชาการ (Academic Article) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในสาขาภาษาและภาษาศาสตร์ วรรณกรรม และทฤษฎีวรรณกรรม รวมถึงการพัฒนาสังคม เพื่อก่อให้เกิดข้อค้นพบและประเด็นใหม่ในสาขาวิชานั้น ๆ และความก้าวหน้าทางวิชาการอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

ขอบเขตการตีพิมพ์ของวารสาร

ภาษาและภาษาศาสตร์ วรรณกรรมและทฤษฎีวรรณกรรม และการพัฒนาสังคม

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี มณีโกศล

รักษาราชการแทนอธิการบดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลณัฐ พลวัน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

วารสารพินเนศวร์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ได้ผ่านการพิจารณาและรับรองคุณภาพวารสารให้อยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index (TCI)

กลุ่มที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

บรรณาธิการ

อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.เกียรติชัย สายตาคำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์รจนกร แบ่งทิศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนัส สุวรรณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์

ข้าราชการเกษียณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และภาคีสมาชิกราชบัณฑิตยสภา ประเทศไทย

ศาสตราจารย์ ดร.จรัส สุวรรณมาลา

มหาวิทยาลัยรังสิต ประเทศไทย

ศาสตราจารย์ ดร.สมทรง บุรุษพัฒน์

มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต

มหาวิทยาลัยบูรพา ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณนะ หนูหมื่น

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก ปัญญาสิงห์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์นราวัลย์ พูลพิพัฒน์

ข้าราชการเกษียณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ศิริณา จิตต์จรัส

มหาวิทยาลัยศิลปากร ประเทศไทย

รองศาสตราจารย์สนิห สัตโยภาส

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา กาวีระ

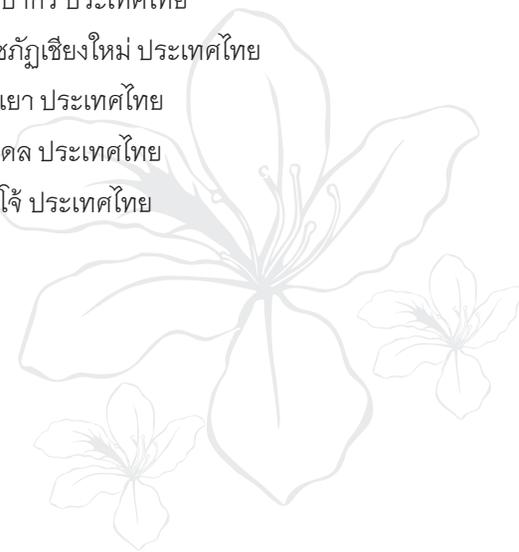
มหาวิทยาลัยพะเยา ประเทศไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุติมา แสงเงิน

มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล กาญจนวงศ์

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประเทศไทย

กำหนดออก

พิษเนศวรสารมีกำหนดออกเป็นราย 6 เดือน (2 ฉบับ/ปี) ดังนี้

ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) กำหนดออกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนมิถุนายน

ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) กำหนดออกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนธันวาคม

วิธีการส่งบทความ

ส่งต้นฉบับบทความในรูปแบบไฟล์เวิร์ด (Microsoft Word) ผ่านระบบจัดการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ (ThaiJo) ที่ Website: <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pikanasan> พร้อมทั้งส่งแบบนำส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ หนังสือรับรองก่อนการตีพิมพ์ตามที่วารสารกำหนดและหลักฐานการโอนค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ ทางอีเมล phikanatesan@gmail.com และส่งเอกสารฉบับจริงทางไปรษณีย์

หมายเหตุ นักศึกษาที่ส่งบทความวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ จะต้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ลงนามรับรองในแบบฟอร์มนำส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่

ค่าธรรมเนียมในการตีพิมพ์เผยแพร่บทความ

3,500 บาท / เรื่อง

วิธีการชำระค่าธรรมเนียมในการตีพิมพ์เผยแพร่บทความ

ชำระผ่านธนาคาร ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (กองทุนบัณฑิตวิทยาลัย) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เลขที่บัญชี 821-289065-5 ประเภทบัญชี ออมทรัพย์

นโยบาย

บทความที่นำมาตีพิมพ์ กองบรรณาธิการจะตรวจสอบเป็นขั้นแรก แล้วจัดให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองบทความ (Peer Review) ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน โดยใช้ระบบผู้ทรงคุณวุฒิไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์และผู้นิพนธ์ไม่ทราบชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ (Double-blind Peer Review) และประเมินบทความตามเกณฑ์และแบบฟอร์มที่กำหนด ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการพิจารณาบทความประมาณ 90 วัน นับจากวันที่บทความได้แก้ไขตามคำแนะนำของกองบรรณาธิการก่อนที่จะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (Reviewer) พิจารณา ผู้นิพนธ์ต้องแก้ไขบทความตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และบทความอาจถูกตัดแปลง แก้ไขคำ สำนวน และรูปแบบการนำเสนอตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร ภายหลังจากการพิจารณาบทความเรียบร้อยแล้ว กองบรรณาธิการจะส่งหนังสือตอบรับการตีพิมพ์เผยแพร่ให้แก่ผู้นิพนธ์บทความ บทความที่ผู้ทรงคุณวุฒิมากกว่าหนึ่งท่านพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรตีพิมพ์เผยแพร่ กองบรรณาธิการจะแจ้งให้ผู้นิพนธ์บทความทราบแต่จะไม่ส่งต้นฉบับคืนและผู้นิพนธ์บทความจะไม่ได้รับเงินคืน ไม่ว่ากรณีใด ๆ ผลการพิจารณาจากกองบรรณาธิการถือเป็นสิ้นสุด

เนื้อหาของแต่ละบทความเป็นทัศนะของผู้นิพนธ์ ซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

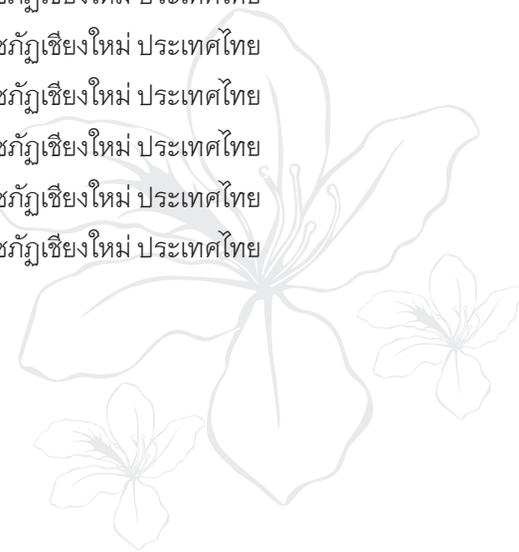
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความประจำฉบับ (Peer Review)

บทความวิจัย บทความวิทยานิพนธ์และบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารพิษเนตรวาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้รับการตรวจอ่านและแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิดังรายนามต่อไปนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร นุ่มทอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชีวัน บัวแดง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.จารุณี ทิพย์มณฑล	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ชไมภัค ไม้กลัด	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ณภัคอร ศรีตระการ	ILSC & Greystone College, Sydney, Australia
รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญญรัตน์ ปาณะกุล	มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา แก้วคัลณา	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.บุรินทร์ ศรีสมถวิล	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ อินทองปาน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรุทม์ บุญศรีตัน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.พรหทัย ดัชนีจิตานนท์	ข้าราชการเกษียณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริประภา ชวะนะญาณ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณ นันทจันทร์กุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ แสงเงิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ประสงค์ทัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ อมรวณิชศักดิ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวิน แสงพิกุล	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ่ม	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมธิราช ประเทศไทย
รองศาสตราจารย์สนิห สัตโยภาส	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เกาะวิวัฒน์นากุล	มหาวิทยาลัยพะเยา ประเทศไทย

กองจัดการวารสาร

นางวิไลพัทธ์ จรุงโธสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
นางกษามาต ยาสุมุทร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
นางสาวอรกมล สุวรรณประเทศ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
นางสาววีรนุช ตรุณสนธยา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
นายณัฐวัฒน์ ไรจนวุฒิศรรรม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
นางสาวกมลรัตน์ เชื้อเสื่อน้อย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย
นางศิริพร ประณต	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประเทศไทย

บทบรรณาธิการ

วารสารพิษเนศวร์สารเป็นวารสารวิชาการที่อยู่ในฐานข้อมูลของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย กลุ่ม 1 (Thai-Journal Citation Index Centre: TCI) เผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ในสาขาภาษาและภาษาศาสตร์ วรรณกรรมและทฤษฎีวรรณกรรม และการพัฒนาสังคม บทความจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งวารสารพิษเนศวร์สาร ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 นี้ ได้เริ่มนโยบายการตีพิมพ์รายการอ้างอิงภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นวารสารนานาชาติ

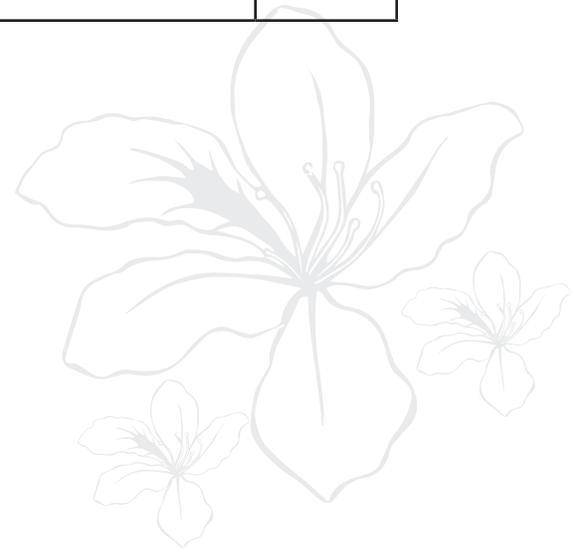
กองบรรณาธิการขอขอบคุณอาจารย์ นักวิจัยทุกท่านที่ได้ให้ความสนใจและส่งบทความมาเผยแพร่และตีพิมพ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารพิษเนศวร์สารจะเป็นแหล่งเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เป็นแหล่งข้อมูลความรู้ที่มีคุณภาพ อันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.เกียรติชัย สายตาคำ
บรรณาธิการวารสารพิษเนศวร์สาร

บทความวิจัย

<p>การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม</p> <p><i>ศุภกานต์ มัลยาภรณ์ และ สุภัค มหาวรากร</i></p>	1
<p>การใช้เว็บแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมองค์ความรู้ด้านคำศัพท์ของนิสิตและกระตุ้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง</p> <p><i>นฤกร แสงศรีจันทร์, สมพงษ์ รูปทรง, วัลลพ อยู่ดี และ จอมภพ ณ นครพนม</i></p>	15
<p>การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 5 สามจังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <p><i>สาวิตรี มะดอมะ, ปราณีย์ หล้าเบ็ญสะ และ จิตรดาวรรณม์ ประดับเพชรรัตน์</i></p>	25
<p>การใช้คำอ้างอิงผู้ที่มีอัตลักษณ์หลากหลายทางเพศในสื่อภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาจากซีรีส์ Queer as Folk ภาคที่ 1 ตอนที่ 1 ถึง 5</p> <p><i>ทยากร กล่อมแก้ว, ชุตินา สังวรินทะ, นันทนัช ตนบุญ และ สุธาสินี ขุนทองนุ่ม</i></p>	41
<p>สัปรีศธรรม 7 ที่ปรากฏในภาพยนตร์แอนิเมชันของวอลท์ดิสนีย์ เรื่อง เมืองเวทมนตร์คนมหัศจรรย์</p> <p><i>สุวิทย์ ดีคำ</i></p>	57
<p>การสร้างสำนึกความเป็นชาติผ่านบทเพลงรักชาติจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976</p> <p><i>กิตยุดม์ กิตติธรรมสกุล และ แพรวา รัตนทยา</i></p>	71
<p>การศึกษาประเพณีของชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน</p> <p><i>อิสริยาภรณ์ แสงปัญญา</i></p>	87
<p>การเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่</p> <p><i>กาญจนา สุระ และ ภัทรกมล รักสวน</i></p>	101
<p>การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็กจังหวัดอ่างทอง : บทบาทตัวแปรส่งผ่านของประสบการณ์การท่องเที่ยว</p> <p><i>บุรณพิภพ โพธิ์สิงห์ และ วงศ์ศักดิ์ดา วีระไพบูลย์</i></p>	119

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียน
มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม
CREATING SUPPLEMENTARY READING ELECTRONIC BOOK ON ‘THE INTANGIBLE
CULTURAL HERITAGE THAI FOOD’ FOR VIETNAMESE STUDENTS

ศุภกานต์ มาลยาภรณ์^{1*} และ สุภัค มหาวารากร^{2*}
Suppakan Malayaporn^{1*} and Supak Mahavarakorn^{2*}

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110^{1,2}

Srinakharinwirot University 114 Sukhumvit 23, Vadhana District, Bangkok 10110^{1,2}

*Corresponding author E-mail: suppakan.malayaporn@g.swu.ac.th

(Received: 16 Dec, 2022; Revised: 11 Jun, 2023; Accepted: 13 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มเป้าหมายการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวเวียดนาม ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 เอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยดานัง วิทยาเขตภาษาต่างประเทศ (University of Foreign Language Studies – The University of Danang) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามและแบบประเมินความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เรื่องนี้ ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 88.56/85.3$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_1/E_2 = 75/75$) และค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังจากใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ (μ) = 4.57 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก แสดงว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทยและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทยได้จริง

คำสำคัญ: อาหารไทย, มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ, หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

¹ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

ABSTRACT

The purpose of this research is to find the efficacy of the supplementary reading electronic book on ‘The Intangible Cultural Heritage Thai food’ for Vietnamese students and to study the satisfaction rate of Vietnamese students toward the use the supplementary reading electronic book. The research instrument was used with a target group compose of third-year undergraduate Vietnamese 20 students majoring in Thai language studies at University of Foreign Language Studies – The University of Danang. The research instruments consisted of the supplementary reading electronic book on ‘The Intangible Cultural Heritage Thai food’ for Vietnamese students and the supplementary reading electronic book usage satisfaction survey. The results showed that the efficiency of the supplementary reading electronic book on ‘The Intangible Cultural Heritage Thai food’ for Vietnamese students was $E_1/E_2 = 88.56/85.3$ which was higher than the criteria ($E_1/E_2 = 75/75$). The target group had a satisfaction rate of Vietnamese students toward the use the supplementary reading electronic book at an average of 4.57 maximum. The supplementary reading electronic book on ‘The Intangible Cultural Heritage Thai food’ for Vietnamese students is qualified to help students improve reading skill. They developed knowledge and understanding ‘The Intangible Cultural Heritage Thai food’

KEYWORDS: Thai Food, The Intangible Cultural Heritage, The Supplementary Reading Electronic Book

บทนำ

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทยเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติไทยที่ผ่านการสร้างสรรค์ การสั่งสม การปลูกฝัง และการสืบทอดในชุมชนจากคนรุ่นหนึ่งสู่อีกคนหนึ่ง สะท้อนความรู้ การแสดงออก การประพฤติปฏิบัติหรือทักษะทางวัฒนธรรมซึ่งบุคคล กลุ่มบุคคล หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทยแบ่งออกเป็น 6 สาขา ดังนี้ สาขาวรรณกรรมพื้นบ้าน และภาษา สาขาศิลปะการแสดง สาขาแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณีและงานเทศกาล สาขาความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล สาขางานช่างฝีมือดั้งเดิม และสาขาการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว (Department of Cultural Promotion, 2015, p. 7)

อาหารไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไทยอยู่ในสาขาความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล ประเภทอาหารและโภชนาการ พ.ศ. 2554-2562 มีทั้งหมด 23 รายการ ประกอบด้วย ต้มยำกุ้ง ผัดไทย น้ำปลา ลำรับอาหารไทย แกงเผ็ด แกงเขียวหวาน ส้มตำ แกงพุงปลา ข้าวยา ข้าวหลาม อาหารบาบ๋า กระจ่างสารทน้ำพริก ปลาร้า เมี่ยงคำ มังคุดคัต ขนมอบ้อง น้ำตาลมะพร้าว ข้าวต้มมัด ภูมิปัญญาการทำปลาตุ๋น ขนมอบ้องกัญจิณทุเรียนนนท์ และปลาสดบางบ่อ (The Secretariat of the Cabinet, 2019)

บรรพบุรุษของไทยรู้จักเลือกใช้วัตถุดิบที่เกิดขึ้นตามฤดูกาลที่มีในท้องถิ่นหรือภูมิภาคนั้น แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของชุมชนหรือภูมิภาค รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ การเลือกใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น เช่น กุ้ง ปลา ข่า ตะไคร้ ใบมะกรูด เป็นต้น อีกทั้งคนไทยรู้จักรักษาคุณภาพของวัตถุดิบและรู้จักสรรพคุณทางยา ได้ทดลองเรียนรู้ และสร้างสรรค์เป็นอาหารไทย ถ่ายทอดความรู้เหล่านั้นสู่ลูกหลานสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ทำให้อาหารไทยมีรสชาติที่กลมกล่อมและมีสมุนไพรที่มีสรรพคุณทางยา นอกจากนี้อาหารไทยยังได้รับความนิยมจากต่างประเทศ ชนานนามว่าอาหารไทยเป็นหนึ่งในอาหารที่อร่อยที่สุดในโลก เช่น มัสมัน ต้มยำกุ้ง ส้มตำ เป็นต้น (Bernard, 2021) และอาหารไทยยังเสี่ยงต่อการสูญหายหรือกำลังเผชิญ

ภัยคุกคาม เช่น ทุเรียนนนท์ มังคุดคัต ปลาสดบางบ่อ เป็นต้น อย่างไรก็ตามอาหารไทยสะท้อนสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทย อาหารไทยจึงได้รับการขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ

อาหารไทยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ทั้ง 5 รายการ คือ ต้มยำกุ้ง ผัดไทย แกงเผ็ด แกงเขียวหวานและส้มตำ โดยเฉพาะต้มยำกุ้ง ส้มตำ แกงเผ็ด แกงเขียวหวานรับประทานกับข้าวสวย และอาหารไทยเป็นอาหารเพื่อสุขภาพซึ่งมีลักษณะคล้ายกับอาหารเวียดนามที่มีผักสดเป็นส่วนประกอบ ช่วยชูรสอาหาร และนิยมรับประทานผักสดเคียงกับอาหารชนิดต่าง ๆ เช่น ผอเนื่อ ก๋วยจั๊บญวน เป็นต้น อีกทั้งนักศึกษาชาวเวียดนามมีความสนใจภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยและเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยและลงมือปฏิบัติจริงในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของไทย เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันไหว้ครู เป็นต้น ทั้งนี้ได้จัดกิจกรรมแข่งขันทำอาหารไทย เช่น ต้มยำกุ้ง ส้มตำ เป็นต้น (National Food Institute, 2012)

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม ควรตระหนักถึงทักษะการสื่อสาร ความรู้ ทักษะคิดระบบสังคม โดยเฉพาะวัฒนธรรมจะทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (Wongpinunwattana, 2019) การเรียนรู้ภาษาไทยควรควบคู่กับการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยทำให้ผู้เรียนเข้าใจและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จมากที่สุด ซึ่งกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ การใช้รูปภาพจริงหรือรูปการ์ตูน การเปรียบเทียบวัฒนธรรม การจัดศูนย์การเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เช่น การทำอาหาร เป็นต้น (Hiranpat, 2005, p. 86)

นวัตกรรมการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีคิดและวิธีการสื่อสาร ยิ่งปัจจุบันการใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ นวัตกรรมการเรียนการสอน เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์จึงน่าสนใจและมีความเหมาะสมเนื่องด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยข้อความและภาพประกอบที่สวยงามดึงดูดความสนใจของผู้เรียน สื่อสารกับผู้เรียนหลากหลายกลุ่มและผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว (Ruangrong, 2014)

จากความดังกล่าวล้วนผลักดันให้ผู้วิจัยสนใจสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทยและวัฒนธรรมไทยในลักษณะบทอ่าน บทอ่านเสริมและภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม การเปรียบเทียบอาหารเวียดนามกับอาหารไทยที่มีลักษณะคล้ายกัน ทำให้บทอ่านน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบข้อความและภาพวาดประกอบ ผ่านหน้าจออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนานกับบทเรียนและสามารถเลือกศึกษาบทเรียนได้ด้วยตนเอง อีกทั้งเพื่อสร้างแรงจูงใจในการฝึกทักษะการอ่านของนักศึกษาชาวเวียดนาม และเสริมสร้างความรู้เรื่องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ”

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ได้แก่ ต้มยำกุ้ง แกงเผ็ด แกงเขียวหวาน ส้มตำ และผัดไทย มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาชาวเวียดนาม ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 เอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยดำนัง วิทยาเขตภาษาต่างประเทศ (University of Foreign Language Studies – The University of Danang) จำนวน 20 คน เนื่องจากผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานทางภาษาไทย และมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม
2. แบบประเมินความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองตามแบบแผนการทดลองเบื้องต้น แบบกลุ่มเดียวและวัดผลหลังเรียน (One-shot Case Study) โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ประกอบด้วย ต้มยำกุ้ง ผัดไทย แกงเผ็ด แกงเขียวหวาน ส้มตำ และหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์อาจารย์ชาวเวียดนาม จำนวน 2 คน สัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะอาหารเวียดนาม อาหารเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายอาหารไทย และวิถีชีวิตของชาวเวียดนาม
3. ผู้วิจัยสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย รวมทั้งบทสัมภาษณ์อาจารย์ชาวเวียดนาม เรียงลำดับเนื้อหา ดังนี้
 - บทที่ 1 “อาหารไทย” อาหารเพื่อสุขภาพ
 - บทที่ 2 “กับข้าว” ของคนไทย
 - บทที่ 3 “ต้มยำกุ้ง” ต้มยำไทยอร่อยไกลทั่วโลก
 - บทที่ 4 “ผัดไทย” รสชาติแบบไทย ๆ
 - บทที่ 5 “แกงเผ็ด” กะทิของล้ำค่าในแกงไทย
 - บทที่ 6 “แกงเขียวหวาน” รสหอมหวานของสมุนไพร
 - บทที่ 7 “ส้มตำ” ยำไทยดังไกลทั่วโลก
 - บทที่ 8 “อาหารไทย” ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย
4. ผู้วิจัยออกแบบหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญา

ทางวัฒนธรรมของชาติ” แต่ละบทประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของบทอ่าน บทอ่านมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย บทอ่านเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและเชื่อมโยงความรู้วัฒนธรรมอาหารไทยและอาหารเวียดนาม รวมทั้งคำศัพท์จากบทอ่าน แบบทดสอบท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน

5. ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบท้ายบท เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 8 บท จำนวน 80 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย คະណະจากการทำแบบทดสอบท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 อิงจากเกณฑ์การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ใช้สูตรคำนวณ $E_1/E_2 = 75/75$ (Nuengchaloem, 2013, p. 214)

6. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ”

7. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมิน 2 ชนิด คือ แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ และแบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ทางการเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินเพื่อหาคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

8. ผู้วิจัยปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาอีกครั้งก่อนนำไปทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองระหว่างวันที่ 25 กันยายน ถึง 5 ตุลาคม พ.ศ. 2565 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้นแก่นักศึกษาชาวเวียดนาม เช่น จริยธรรมในมนุษย์ เวลาในการเก็บข้อมูล เป็นต้น

2. นักศึกษาชาวเวียดนามศึกษาเครื่องมือวิจัยบทที่ 1 ถึงบทที่ 8 และทำแบบทดสอบท้ายบท พร้อมทั้งผู้วิจัยสัมภาษณ์และเฉลยแบบทดสอบ โดยทำวันละ 1 บท

3. นักศึกษาชาวเวียดนามทำแบบทดสอบหลังเรียนพร้อมทั้งผู้วิจัยสัมภาษณ์และเฉลยแบบทดสอบ

4. นักศึกษาชาวเวียดนามทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษาชาวเวียดนามหลังตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์โดยการหาค่า E_1/E_2 โดย E_1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2. หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน (σ) ที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม หาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์และศึกษาความพึงพอใจหลังใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ โดยดำเนินการแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การหาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ โดยการหาค่า E_1/E_2 ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) โดยแบบทดสอบท้ายบทของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ซึ่งผลคะแนนแบบทดสอบท้ายบทของนักศึกษาชาวเวียดนาม สรุปได้ดังนี้

พินนศาสตร์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

ตารางที่ 1 คะแนนแบบทดสอบท้ายบทของนักศึกษาชาวเวียดนาม

คนที่	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท								คะแนนเฉลี่ย รายบุคคล	ระดับคุณภาพ
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8		
1	80	50	90	70	70	80	80	100	77.5	ดี
2	90	80	100	100	80	100	100	100	93.75	ดีมาก
3	100	100	100	90	70	100	100	100	95	ดีมาก
4	70	100	100	100	60	100	100	100	91.25	ดีมาก
5	80	80	100	100	90	100	100	100	93.75	ดีมาก
6	80	70	100	100	80	90	100	100	90	ดีมาก
7	80	100	100	80	70	100	100	80	88.75	ดีมาก
8	70	90	80	100	60	70	90	80	80	ดีมาก
9	70	70	100	100	100	90	100	100	91.25	ดีมาก
10	70	100	100	80	60	90	100	100	87.5	ดีมาก
11	80	80	70	70	50	90	80	60	72.5	ดี
12	90	100	80	90	80	100	100	100	92.5	ดีมาก
13	100	90	30	100	80	100	100	100	87.5	ดีมาก
14	100	70	100	100	80	100	100	100	93.75	ดีมาก
15	80	90	80	100	80	100	100	90	90	ดีมาก
16	90	80	100	100	60	80	90	100	87.5	ดีมาก
17	100	80	100	100	80	90	100	100	93.75	ดีมาก
18	60	80	80	90	80	100	90	100	85	ดีมาก
19	70	70	100	100	80	90	100	100	88.75	ดีมาก
20	100	90	90	90	60	100	100	100	91.25	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรายบท	83	83.5	90	93	73.5	93.5	96.5	95.5	88.56	ดีมาก
ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก		
ΣX	14,170									
A	800									
N	20									
E_1	88.56									

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 คือ 88.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ($E_1 = 75$) แสดงให้เห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามมีคุณภาพ ทำให้นักศึกษาชาวเวียดนามเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเรื่องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทยและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) โดยแบบทดสอบหลังเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งผลคะแนนแบบทดสอบของนักศึกษาชาวเวียดนาม สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาชาวเวียดนาม

คนที่	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง	ระดับคุณภาพ
1	72	ดี
2	80	ดีมาก
3	92	ดีมาก
4	78	ดี
5	92	ดีมาก
6	94	ดีมาก
7	84	ดีมาก
8	92	ดีมาก
9	92	ดีมาก
10	80	ดีมาก
11	70	ดี
12	80	ดีมาก
13	94	ดีมาก
14	78	ดี
15	80	ดีมาก
16	92	ดีมาก
17	94	ดีมาก
18	78	ดี
19	94	ดีมาก
20	90	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	85.3	ดีมาก
$\sum X$	1,706	
B	100	
N	20	
E2	85.3	

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ $E_2 = 85.3$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ($E_2 = 75$) แสดงให้เห็นว่าหลังจากนักศึกษาชาวเวียดนามใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย อาหารไทยเป็นยารักษาโรคและเป็นอาหารเพื่อสุขภาพ รวมทั้งอาหารเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายอาหารไทย นำความรู้ไปใช้ในการเรียนภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้

ภาพที่ 1 ค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

จากภาพที่ 1 สรุปผลการทดลองการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ดังนี้ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 คือ 88.56 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 คือ 85.3 ห่างกัน 3.26 คะแนน

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” เมื่อนักศึกษาชาวเวียดนามทำแบบทดสอบท้ายบทครบทั้ง 8 บทและแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จ ผู้วิจัยให้นักศึกษาชาวเวียดนามตอบแบบประเมินความพึงพอใจการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม สรุปผลความพึงพอใจได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 จัดเรียงลำดับเนื้อหาเหมาะสม	4.60	0.50	มาก
1.2 ความยาวของเนื้อหาเหมาะสม	4.60	0.50	มาก
1.3 เนื้อหาทเรียนน่าสนใจ	4.75	0.55	มาก
2. ด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์			
2.1 ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและชัดเจน	4.35	0.67	มาก
2.2 ภาพประกอบน่าสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหา	4.55	0.60	มาก
2.3 หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ใช้งานง่าย	4.45	0.68	มาก
2.4 สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อเข้าถึงแบบฝึกหัดและแบบทดสอบสะดวก	4.40	0.68	มาก
2.5 การทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบออนไลน์สะดวกและประเมินผลได้ทันที	4.75	0.44	มาก
3. ด้านภาษา			
3.1 ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.70	0.57	มาก
3.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.60	0.68	มาก
4. การวัดและประเมินผล			
4.1 แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่าน	4.40	0.50	มาก
4.2 มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.45	0.60	มาก
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ			
5.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยของผู้เรียน	4.60	0.50	มาก
5.2 ผู้เรียนชาวเวียดนามได้เพิ่มวงศัพท์ภาษาไทย	4.60	0.68	มาก
5.3 ผู้เรียนชาวเวียดนามได้เพิ่มความรู้ความเข้าใจเรื่องอาหารไทย	4.65	0.58	มาก
5.4 ผู้เรียนชาวเวียดนามเพิ่มความรู้ความเข้าใจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย	4.75	0.55	มาก
รวม	4.57	0.58	มาก

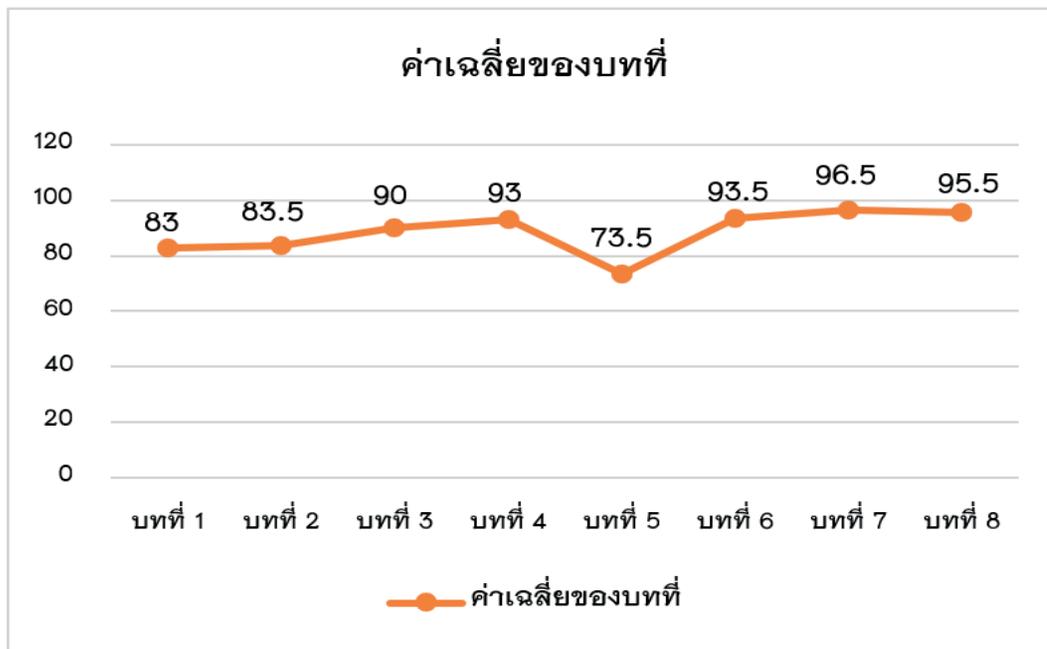
จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาชาวเวียดนามเท่ากับ (μ) = 4.57 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) = 0.58 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.75 คะแนน ประกอบด้วยด้านเนื้อหา หัวข้อเนื้อหาบทเรียนน่าสนใจ ด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หัวข้อการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบออนไลน์ สะดวกและประเมินผลได้ทันที

และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ หัวข้อผู้เรียนชาวเวียดนามเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.35 คะแนน ในด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หัวข้อขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและชัดเจน สรุปได้ว่านักศึกษาชาวเวียดนามมีความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ”

ฉบับเศรษฐสาร ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

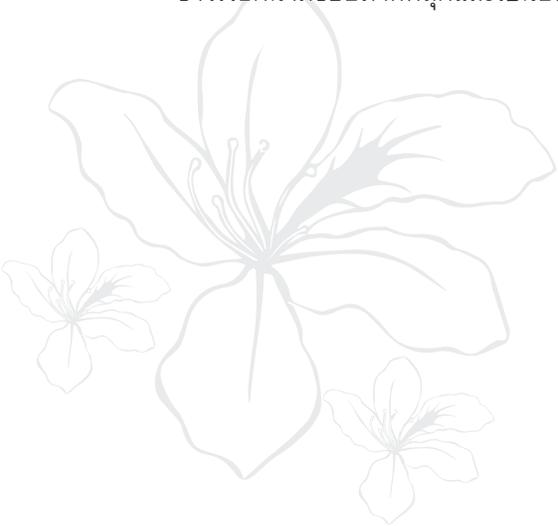
หลังจากทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ครบทั้ง 8 บท ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยรายบทพบว่า บทที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บทที่ 7 “ส้มตำ” ยำไทยดังไกลทั่วโลก มีค่าเฉลี่ย (μ) = 96.5 คะแนน อยู่ในระดับผลการเรียนดีมาก ซึ่งตรงกับบทสัมภาษณ์ความคิดเห็น นักศึกษาชาวเวียดนามที่ชื่นชอบบทนี้มากที่สุด เนื่องจาก นักศึกษาชาวเวียดนามรู้จักและเคยรับประทานส้มตำ อีกทั้งนักศึกษาชาวเวียดนามชื่นชอบส้มตำมากที่สุด จากอาหารไทยทั้ง 5 รายการ ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่าย และมีคะแนนสูงกว่าบทอื่น ๆ

ส่วนบทที่นักศึกษาชาวเวียดนามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นตรงกัน คือ บทที่ 5 “แกงเผ็ด” กะทิของลำคัญในแกงไทยเป็นบทที่ยากที่สุด เพราะนักศึกษาชาวเวียดนามส่วนใหญ่ไม่รู้จักและไม่เคยรับประทานแกงเผ็ด อีกทั้งบทนี้มีเนื้อหาและคำศัพท์เกี่ยวกับสมุนไพรและเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นความรู้ใหม่สำหรับนักศึกษา สอดคล้องกับคะแนนเฉลี่ยรายบทที่มีค่าเฉลี่ย (μ) = 73.5 คะแนน ซึ่งเป็นบทที่มีคะแนนต่ำที่สุด (ตามภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนรายบทในแบบทดสอบท้ายบทของนักศึกษาชาวเวียดนาม

ผู้วิจัยยกตัวอย่างเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติม บทที่ 7 “ส้มตำ” ยำไทยดังไกลทั่วโลก ซึ่งเป็นบทที่นักศึกษาชาวเวียดนามชอบมากที่สุดและเป็นบทที่ง่ายที่สุด

บทอ่าน

“ส้มตำ เมนูสุขภาพ”

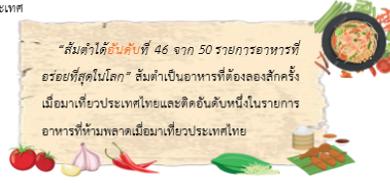
“ส้มตำ” อาหารเพื่อสุขภาพของคนไทย ได้รับความนิยมจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ

“ส้มตำได้อันดับที่ 46 จาก 50 รายการอาหารที่อร่อยที่สุดในโลก” ส้มตำเป็นอาหารที่ต้องลองสักครั้ง เมื่อมาเที่ยวประเทศไทยและติดอันดับหนึ่งในรายการอาหารที่ห้ามพลาดเมื่อมาเที่ยวประเทศไทย

ส้มตำมาจากไหน

“ส้มตำ” มีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้ผักกาดและเรียกชื่อตามผักนั้น เช่น ตำแตง (แตงร้าน) ตำข้าว (ข้าวสาลีขาว) ตำกล้วย ตำมะขาม เป็นต้น ต่อมาจึงใช้มะละกอ เรียกว่า “ตำมะละกอ (ตำหมากปิ้งหรือตำปิ้ง)” เมื่อคนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือย้ายมาทำงานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งนำวัฒนธรรมการรับประทานส้มตำมาด้วย ทำให้ส้มตำเป็นที่นิยมในกรุงเทพมหานคร

ต่อมาคนไทยภาคกลางรับประทานส้มตำกับข้าวมัน เรียกว่า “ข้าวมันส้มตำ” ข้าวมันเป็นกรรมพันธุ์ข้าว กบกระโทก และน้ำตาล รับประทานกับหมูผัด คนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคอื่น ๆ นิยมรับประทานส้มตำกับไก่ย่างและข้าวเหนียว

“มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของส้มตำ”

ลักษณะของส้มตำ

ส้มตำเป็นอาหารประเภทยำ มีหลายรสชาติทั้งรสเปรี้ยว รสเค็ม รสหวานและรสเค็ม

ส่วนประกอบของส้มตำ

คำว่า “ส้มตำ” เกิดจากการผสมคำ 2 คำ คือ คำว่า “ส้ม” และคำว่า “ตำ” โดยนำผักและผลไม้ต่าง ๆ ในครอบครัวคลุกเคล้ากับน้ำส้มตำ ซึ่งประกอบด้วย กระเทียม พริกไทย น้ำมะขามเปียก น้ำมะนาว น้ำปลาและน้ำตาลอับ

ส้ม → รสชาติเปรี้ยว

ตำ → การใช้สากหรืออุปกรณ์ครัว กระแทกลงไปอย่างแรง

มะละกอดิบ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบขับถ่าย

กุ้งแห้ง ป้อนกับกระดูกพูน

พริกชี้ฟ้าแห้ง บรรเทาอาการไข้หวัด

กระเทียม ลดความเสี่ยงโรคมะเร็ง

พริกไทย ช่วยขับเสมหะ

น้ำตาลอับ ช่วยให้เลือดไหลเวียนดี บรรเทาอาการเจ็บคอ

น้ำมะนาว ป้องกันโรคหัวใจ รักษาความดันโลหิตสูง

น้ำมะขามเปียก ชัดเสมหะ แก้ไอ แก้หวัดและคัดจมูก

ภาพที่ 3 ตัวอย่างเนื้อหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมบทที่ 7 “ส้มตำ” ยำไทยดังไกลทั่วโลก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม พบว่า

1. มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 88.56/85.3$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_1/E_2 = 75/75$)
2. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังจากใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เท่ากับ 4.57 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

การอภิปรายผลการวิจัย

หลังจากนักศึกษาชาวเวียดนามใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 88.56/85.3$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งตามแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (Phromwong, 2013) กล่าวว่า หาก E_1 กับ E_2

ห่างกันเกิน 5 คะแนน หมายถึง ความยากง่ายแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนไม่สมดุลกัน ทั้งนี้ ค่าคะแนนระหว่าง E_1 กับ E_2 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามห่างกันไม่เกิน 5 คะแนน หมายความว่า การเรียนรู้จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ทั้ง 8 บท กับการประเมินผลด้วยแบบทดสอบหลังเรียนมีความสมดุลกัน

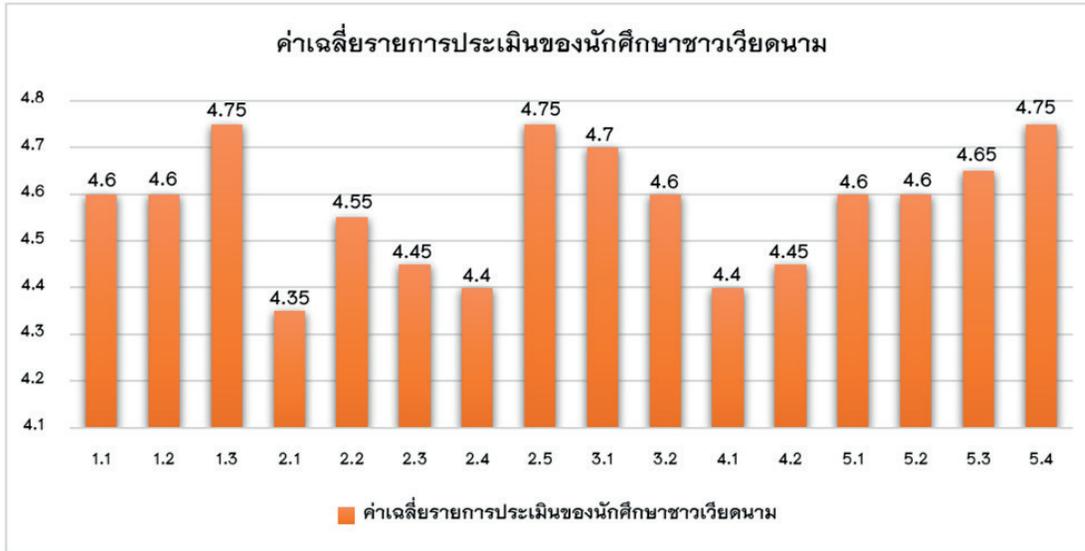
เนื่องจากนักศึกษาชาวเวียดนามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย อาหารไทยและวัฒนธรรมไทย เรียนรู้และเข้าใจวิถีชีวิตของคนไทย เช่น คนไทยรับประทานข้าวสวย เข้าใจมีอาหารของคนไทย เป็นต้น รวมทั้งอาหารไทยเป็นยารักษาโรคและเป็นอาหารเพื่อสุขภาพ และอาหารไทยได้รับการยอมรับจากสำนักข่าวต่างประเทศ เช่น BBC CNN เลือกอาหารไทยเป็นหนึ่งในอาหารที่ดีที่สุดในโลก (Bush, n.d)

นักศึกษาชาวเวียดนามเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับอาหารไทย ได้แก่ สมุนไพร เครื่องเทศ สูตรต้นตำรับ การบริโภคอย่างเร่งด่วน มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแกงเผ็ด ข้าวแช่ ทุเรียนนนท์ รวมทั้งอาหารท้องถิ่นเวียดนาม

บทบรรณาธิการ ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

และการเปรียบเทียบอาหารเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายอาหารไทย นักศึกษาชาวเวียดนามเพิ่มวงศัพท์ภาษาไทยมากขึ้น ทำให้เข้าใจอาหารไทยและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้

2. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังจากใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม อยู่ที่ 4.57 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ภาพที่ 4 ค่าเฉลี่ยรายการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนาม

ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังจากใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (μ) = 4.75 คะแนน ใน 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 4.35 คะแนน ในด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หัวข้อขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและชัดเจน พบว่า ขนาดตัวอักษรมีขนาดเล็กเมื่อมองผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ และต้องขยายขนาดตัวอักษรและภาพวาดประกอบเพื่อเรียนรู้บทเรียนได้อย่างชัดเจน สรุปได้ว่า นักศึกษาชาวเวียดนามพึงพอใจมากในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ”

หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ใช้ทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โดยเปรียบเทียบวัฒนธรรมของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารเปิดใจและยอมรับความแตกต่าง

ทางวัฒนธรรม (Wongpinunwattana, 2019) โดยเฉพาะการสอนเรื่องอาหารไทยโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบอาหารเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายอาหารไทย ทำให้ผู้เรียนเห็นภาพ เข้าใจเรื่องอาหารและวัฒนธรรมไทยมากขึ้น ดังที่ สุภัค มหาวรรการ (Mahavarakom, 2022) กล่าวไว้ว่า ผู้สอนเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่เป็น “รากร่วม” ทำให้ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและเรียนรู้วัฒนธรรมร่วม จะทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสนุก ลดความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมเปรียบเทียบและทำให้เข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

ยิ่งปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์จึงมีความน่าสนใจเนื่องจากประกอบด้วยข้อความและภาพประกอบที่สวยงามและใช้งานได้ทุกที่และสะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thu (2022) การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “วัฒนธรรมไทยในสำนวนที่เกี่ยวกับดอกไม้” สำหรับนักศึกษาเวียดนาม ซึ่งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมกับดอกไม้ในบริบทสังคมไทยสำหรับนักศึกษา

เวียดนาม ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและอ่านได้ทุกที่ทุกเวลา โดยหนังสือมีเสียงเปิดกระดาก คลิปวิดีโอและแบบฝึกหัดออนไลน์ ช่วยดึงดูดความสนใจแก่ผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของมูนิเระ อดุง และเสาวนีย์ ดือราแม (Phadung & Dueramae, 2018) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบปฏิสัมพันธ์ มานะ มานี มีเนื้อหาเกี่ยวกับพยัญชนะ สระ การประสมคำ การสะกดคำ และการผันอักษรสามหมู่ โดยนำเสนอแบบสื่อประสม ได้แก่ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ข้อความ เสียง วิดีโอ และการออกแบบหน้าจอเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ฝึกทักษะการอ่านตามเสียงบรรยาย ฝึกอ่านออกเสียงและทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกบทเรียนที่ต้องการและสามารถทบทวนซ้ำในเนื้อหาที่ต้องการ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังและการอ่านด้วยตนเองซ้ำ ๆ หลายครั้ง จนผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาและเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของภาษาที่กำลังเรียนง่ายขึ้น ผู้สอนควรเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน โดยเฉพาะการเรียนการสอนไทยและวัฒนธรรมไทย เป็นสิ่งที่ต้องสอนควบคู่กันเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักและเข้าใจวิถีชีวิตของเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี เกิดการพัฒนาการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อประโยชน์ในวิชาชีพหรือการศึกษาต่อในขั้นสูงได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

1. ควรสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยครบทั้ง 4 ทักษะ ทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย เข้าใจภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

2. ควรประยุกต์ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในประเด็นอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลจากการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ซึ่งศึกษาอาหารไทย จำนวน 5 รายการ ประกอบด้วย ต้มยำกุ้ง ผัดไทย แกงเผ็ด แกงเขียวหวาน และส้มตำ ครอบคลุมอาหารไทยเป็นยารักษาโรคและศึกษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไทย จากผลการศึกษาในครั้งนี้เป็นแนวทางในการศึกษาอาหารไทยในประเด็นอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ อาหารไทยพื้นบ้านทั้ง 4 ภูมิภาค ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ ตำราอาหารไทย ขนมไทย เครื่องปรุง เช่น ปลา ร้า น้ำปลาไทย เป็นต้น ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเรียนรู้ภูมิปัญญาของคนไทย เข้าใจวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทยมากขึ้นและเผยแพร่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติให้ชาวต่างประเทศรู้จัก

เอกสารอ้างอิง

- Bush, A. (n.d.). *Top 10 foods to try in Thailand*. Retrieved from <https://www.bbcgoodfood.com/howto/guide/top-10-dishes-try-thailand>
- Bernard, G. (2021, April 14). *The world's 50 best foods*. Retrieved from <https://edition.cnn.com/travel/article/world-best-food-dishes/index.html>
- Department of Cultural Promotion. (2015). *Knowledge and practice about nature and the universe: Intangible cultural heritage of Thailand*. Bangkok: The War Veterans Organization of Thailand under Royal Patronage of His Majesty the King. [In Thai]
- Hiranpat, P. (2005). Intercultural communication and second language learning. *Journal of Language and Culture*, 24(1), 82–92. [In Thai]
- Mahavarakorn, S. (2022). Constructing culture-based reading materials to improve reading skill of the Vietnamese students. *Liberal Arts Review*, 17(2), 147. [In Thai]
- National Food Institute. (2012). *A case study of Vietnam for strategic planning of Thai food Industry under the ASEAN Economic Community*. Bangkok: Ministry of Industry. [In Thai]
- Nuengchaloem, P. (2013). *Teaching research*. Bangkok: Chulalongkorn University. [In Thai]
- Phadung, M. & Dueramae, S. (2018). A development of interactive e-book for Thai language learning of students using Malay Dialect as a mother tongue in three southern border province. *Journal of Yala Rajabhat University*, 14(3), 318–327. [In Thai]
- Phromwong, C. (2013). Efficiency testing of instructional media. *Journal of Fine Arts Education Research*, 5(1), 7–20. [In Thai]
- Ruangrong, P. (2014). *Development of e-book on tablet PC*. Bangkok: SE-ED. [In Thai]
- The Secretariat of the Cabinet. (2019). Cultural promotion announcement on intangible cultural heritage list. *Royal gazette*, 136(195), 4–5. Retrieved from https://www.m-culture.go.th/phetchabun/download/article/article_20210303135930.pdf [In Thai]
- Thu, N. T. P. (2022). *Developing supplementary electronic book on Thai culture in flower idioms for Vietnamese students*. (Master's thesis, Srinakharinwirot University). [In Thai]
- Wongpinunwattana, W. (2019). Thai language usage in cross-cultural communication process of foreigner students. *Journal of Language, Religion and Culture*, 8(1), 1–15. [In Thai]

การใช้เว็บแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมองค์ความรู้ด้านคำศัพท์
ของนิสิตและกระตุ้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง*
USING THE WEB-APPLICATION TO PROMOTE STUDENTS' VOCABULARY
KNOWLEDGE AND ACTIVATE THEIR AUTONOMOUS LEARNING SKILLS

นฤพร แสงศรีจันทร์^{1**} สมพงษ์ รูปทรง² วลัยพ อยุติ³ และ จอมภพ ณ นครพนม⁴
Naruphorn Saengsrichan^{1**} Sompong Rupsong² Wanlop Yoodee³ and Jompob Na Nakhonpanom⁴

มหาวิทยาลัยพะเยา, 19 หมู่ 2 ถนนพหลโยธิน ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000^{1,2,3,4}
University of Phayao, 19 Moo 2 Phahonyothin Rd., Tambon Maeka Amphur Muang, Phayao 56000^{1,2,3,4}

**Corresponding author E-mail: ponk_r@hotmail.com

(Received: 11 Jan, 2023; Revised: 19 Jun, 2023; Accepted: 20 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนิสิต ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยเว็บแอปพลิเคชัน และ 3) ศึกษาทักษะการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของนิสิต กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงประกอบด้วยนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวน 62 คน ที่เรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไป หมวดภาษาอังกฤษ วิชา 0011103 ภาษาอังกฤษสำหรับชีวิตประจำวัน ปีการศึกษา 2565 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เว็บแอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองของนิสิต โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาประสิทธิภาพของเว็บแอปพลิเคชัน โดยใช้สูตร E_1/E_2 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผลการวิจัยพบว่าเว็บแอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.85 /88.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนิสิตหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้นิสิตยังมีแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกในระดับสูง ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นถึงทักษะการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองของนิสิตเมื่อเรียนผ่านเว็บแอปพลิเคชัน

คำสำคัญ: เว็บแอปพลิเคชัน, การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง

* บทความวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยพะเยาโครงการนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้การสอน ประจำปีการศึกษา 2564
¹⁻⁴ อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์

ABSTRACT

This study aimed 1) to develop a web-based application, 2) to enhance students' vocabulary knowledge, and 3) to investigate the students' autonomous learning skill. To serve those purposes, the present study was employed quasi-experimental research in the form of one group pre/posttest design with quantitative data analyses. The participants were 62 first-year of 2022 academic year students at University of Phayao who enrolled a general education course on "001103 English for Daily Life". The research instruments were the developed web-based application, the pre/posttest, the formative tests, and the questionnaire. The gained data were statistically analyzed through Means (\bar{x}), Standard Deviation (S.D.), and the efficiency criteria $E_1 / E_2 = 80/80$

The result revealed that the developed web-based application was efficient at 82.85 /88.17. It was found that the students being taught by using the web app gained higher posttest mean scores than the pretest mean scores with statistical significance at the .01 level. It was also found that the students learned English vocabulary through developed web-based application with a high level of intrinsic and extrinsic motivation which can indicate the students' autonomous learning behavior.

KEYWORDS: Web-based Application, Vocabulary Learning, Autonomous Learning Skill

Introduction

In the era of disruption and our involvement of digital world, the emergence of English as a world language is now indisputable because English language is most used by all walks of life owing to the fact that it is the most well-known language and regarded indispensable as a crucial tool for communication, business, careers, politics, tourism, and particularly education around the globe. Sneddon, (2003, cited in Parupalli, 2019, p. 71) stated that English is as a global language, it is apparent that English is important for the international interaction both in trading and education.

With this, the School of Liberal Arts, the University of Phayao, situated in the northern part of Thailand, has been providing the on-line English general education course for all the first-year students, in the first semester in order that they will realize the significance of English language in their further education and working and enable them to improve English ability. This course puts an emphasis on basic skills of English which are fundamental grammar, daily vocabulary, authentic conversation, and reading. And due to the disruption of COVID-19 pandemic, teaching and learning of this course must be completely transferred to an online mode which means any learning experience or environment relying on the Internet as the primary delivery mode of communication and presentation. With this, online learning can increase access, improve quality of learning, better preparation of students for a knowledge-based society, "lifelong" learning chance, profit making, and many more (Appanna, 2008, p. 5)

Nevertheless, instruction through online could contribute to numerous problems such as the unstable internet connection of those have limited technology at home, lack of communication between teachers and learners or learners' participation or asking and answering opportunity. With the aforementioned

problems, learners cannot understand what are taught clearly resulting in poor learning success or learners' low academic performance. Widayanti and Suarnajaya (2021, p. 77) said that the problems of online learning are that not all teachers can operate computers or gadgets in online learning activities, it is difficult to control every activity and students' responses to the material due to the absence of learning discussions and the absence of students.

From the interviews with former students both who passed the English for Daily Life course and did not pass, they replied that they had less understanding of the contents than the classroom instructional management because there were large groups with varied English background knowledge and less opportunity to ask questions or communication with teachers. Besides that, another problem of this course is the contents, examples, explanations, or even exercises of the course are limited, not varied, and enough for them.

With the rapid progress of information technology, computer and networks have been widely used in English language instruction. At the same time, English language teaching models through web-based teaching theory and practice have been being reformed. And online and hybrid learning approaches are quickly growing in popularity. For this reason, the researchers, thus, have a curiosity of developing the supplementary teaching materials based on the web application or so-call web app which refers to application software that runs on a web server and is accessed by the user through a web browser with an active network connection. The designed web application mainly emphasizes only the vocabulary knowledge in the units 1-3 of the English for Daily Life course with the reasons that vocabulary is critical to a student's language development and communication skills and obviously, mastering vocabulary enables learners to study further skills

efficiently which is in an accordance Susanto (2017, p. 182) that the learning of vocabulary is an important part in foreign language learning and considered as the central in language teaching.

Research Objectives

The objectives of the study sought to develop and find out the efficiency of the web application supplementary teaching material to meet the criterion 80/80, to examine whether use of the web application supplementary teaching material improves EFL students' vocabulary knowledge, and to investigate students' autonomous learning skills in studying an online-English general education course.

Research Hypothesis

1. The efficiency of web application will meet criterion 80/80.
2. After being implemented through web application, participants' vocabulary knowledge will be higher than that before being implemented.
3. Participants will learn English vocabulary through developed web-based application with a high level of intrinsic and extrinsic motivation.

Research Methodology

The study was employed quasi-experimental research in the form of one group pre-test and posttest design with quantitative data analyses.

Participants

The participants were 62 first-year undergraduate students who studied 001112 English for Daily Life which was the first compulsory English course in University of Phayao. They were selected via purposive sampling method. All of them were Thai and had some background in English language. Due to the situation of Coronavirus outbreak (COVID-19), all of them were from the online-English general education course in the first semester

of 2022 academic year. The participants were asked to read and sign the consent form before the experiment to confirm their willingness to participate in the research.

Scope of Research

The content presented on the web application focused on the knowledge of vocabulary in unit 1-3 of 001112 English for Daily Life course, consisting of 2 main parts which were 1) the content on how to use vocabulary in context, and 2) related exercises to practice. The content was at level A1 of English in the Common European Framework of Reference (CEFR).

The study followed three stages to gather the information. First, the students were measured in their vocabulary knowledge by using pretest before the experiment. During implementing, the students were assigned to do the formative tests after finishing each unit. The post-test was given to each participant after using the web application for 6 weeks. Lastly, the survey questionnaire of learner autonomy was distributed to 62 students who took part in this study.

Research Instruments

The instruments used in this study were the web application-based vocabulary instruction, formative tests, pre/posttest, and the survey questionnaire of students' learning autonomy. They were discussed in detail as the following sections.

The stages of creating research instruments consist of six steps: 1) study the course description, 2) analyze topics, 3) design and create the instruments, 4) assess the designed instruments by three experts in the field of language and web application, 5) revise the designed instruments, 6) try out the designed instruments.

Data Collection Procedure

The quantitative data were collected in response to the research hypotheses (1) the developed web application-based vocabulary instruction was

efficient in accordance with the efficiency criteria 80/80, (2) the web application had a significant effect on the undergraduate students' vocabulary knowledge, and (3) the web application had a significant effect on the students' learning autonomy. To determine whether the hypothesis is true or false, the data were collected as in the following procedures.

In the first week, the researchers held an orientation session. All students were informed about the purpose of the study and were asked to read and sign the consent form before the experiment. The students, then, were assigned to access the web application

to take the pretest. Subsequently, the students received regular online instruction of unit 1 for 2 weeks, and they were assigned to study the supplementary for unit 1 at their own pace through the web application. In week 4 and 6, they were assigned to complete unit 2 and 3 in the web application. At the end of the course, the students were assessed their knowledge achievement by taking a posttest, and the questionnaires were handed out.

The duration of this study was presented in Table 1.

Table 1 Teaching and Learning Duration Week Topics Duration

Week	Topics	Duration
1 st	<ul style="list-style-type: none"> • An orientation session • Pretest • Unit 1 Hello 	4 hours/ week
2 nd	<ul style="list-style-type: none"> • Unit 1 (Cont.) • The Web App (Unit 1) 	4 hours/ week
3 rd	<ul style="list-style-type: none"> • Unit 2 My family 	4 hours/ week
4 th	<ul style="list-style-type: none"> • Unit 2 (Cont.) • The Web App (Unit 2) 	4 hours/ week
5 th	<ul style="list-style-type: none"> • Unit 3 Hobbies 	4 hours/ week
6 th	<ul style="list-style-type: none"> • Unit 3 (Cont.) • The Web App (Unit 3) 	4 hours/ week

Data Analysis

The data were analyzed quantitatively yielded from the research purposes. First, to investigate the efficiency of vocabulary learning web application, the students' mean scores on the three formative tests were compared to the mean scores in the posttest. Then, the average mean scores and standard deviations of the pretest and posttest were calculated and were compared using the paired t-test to determine the effectiveness of web application on fostering undergraduate students' vocabulary knowledge. In closing, the data from the questionnaire was analyzed

by using mean and standard deviation and statistically described to examine the effects of web application on promoting the students' learning autonomy.

Results of the Study

1. According to the first objective of the study which aimed at developing and finding out the efficiency of the web application supplementary teaching material to meet the criterion 80/80, the results revealed that the web application had efficiency at 82.85/88.17 which was higher than the expected criteria 80/80. See table 2.

Table 2 The students' score on the three formative tests and on the posttest

	E ₁			E ₂
	Unit 1 (10 points)	Unit2 (10 points)	Unit 3 (10 points)	Posttest (15 points)
Mean	8.15	8.27	8.44	13.23
E ₁ /E ₂	81.45	82.74	84.35	88.17
Mean of E ₁ /E ₂	82.85			88.17

2. With regard to the second objective to investigate the effectiveness of using the developed web application to improve students' vocabulary knowledge, it manifested that participants' vocabulary knowledge

was higher significantly at .01 level after the developed web application as supplementary teaching material was implemented.

Table 3 Comparison of the overall mean scores on pretest and posttest

Students	N	Pre-test Scores		Post-test Scores		t	p-value
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
Experimental group	62	11.37	2.7712	14.23	1.2469	-5.636	0.00*

*Significant at the 0.01 level ($p < 0.01$)

3. Table 3 was shown a significant difference among the mean scores of the pretest and the posttest at the .01 level ($t = -5.636$, $p < .01$). Based upon the third objective of the study which surveyed students' autonomous learning skills, it showed that in terms of intrinsic motivation most students agree with the aspect of their aim to learn new vocabulary. And the extrinsic motivation, it revealed that most students strongly agree with the aspects of leaning English for better career and getting a good grade which showed that the students have external motivation to learn.

Conclusion

With regard to the objective to investigate the effectiveness of using the developed web application to improve students' vocabulary knowledge, it manifested that participants' vocabulary knowledge was higher after the developed web application as supplementary teaching material was implemented.

In addition, based upon the second objective of the study which surveyed students' autonomous learning skills, it showed that in terms of intrinsic motivation most students agree with the aspect of their aim to learn new vocabulary. And the extrinsic motivation, it revealed that most students strongly agree with the aspects of leaning English for better career and getting a good grade which showed that the students have external motivation to learn.

Discussion

Regarding the finding on the effectiveness of implementing the developed web application to improve students' vocabulary knowledge. It was found that participants' vocabulary knowledge was higher than that after learning through the developed web application as a supplementary teaching material. There are varied factors resulting in higher scores in vocabulary knowledge after implementing

the developed web application. Regarding an aspect on the platform of the designed web application, it has been designed with both IOS and Android platforms to easily access for learners to the web, the instruction manual of how to sign in is clearly provided, and the structures of the web application are uncomplicated. With this, learners can access to study by using any devices they have because the web application supports both IOS and Android platforms and they can sign in to study at any time they are free and convenient without teachers' enforcement. Also, learners can access to study many times they desire according with Fatemeh and Abbas (2020, p. 96) who described that one specific advantage of using CALL vocabulary instruction is providing systematic repetition of words, ensuring that learned words are not forgotten. Obviously, this kind of learning process permits learners to have more freedom to monitor their learning without the limitations of considering by instructors, time and space. Additionally, the learners can specify time to take part in the activities (Reza and Fereshteh, 2014, p. 57). In summary, learners' academic performances in vocabulary knowledge were higher after the implementation of the designed web application thanks to the fact that the facilities or functions are orderly provided in the web application, and they have freedom and feel convenient to study.

Regarding the aspect on the content of vocabulary, the lists of vocabulary in each unit have been selected based on the textbook of English in Daily Life course and then approved by the experts in order to be used to teach in clips in the web application as a supplementary teaching material. Of course, these processes could enable learners to better understand and get meanings easily. Furthermore, the vocabulary instruction is provided in short clips with the interesting stories and lifestyles of 3 characters of cartoons running from the first unit to the last one. That is, learners

can study the vocabularies on nationalities, family members, and hobbies through these main characters' stories.

In terms of the aspect on teaching procedures in clips, each vocabulary is consequently and clearly presented beginning with the words, related pictures, how to pronounce and stress, parts of speeches, and particularly sentence examples used in correct contexts. Obviously, video clips could help learners vividly visualize and have a better understanding of vocabulary meanings. Furthermore, the clip of the unit consists of 10 words, and it does not take a long time which does not make learners feel bored to learn. To support this, the findings of the study of Raniah and Tariq (2018, p. 72) showed that the group who were given the YouTube clips outperformed the group who did not get exposed to YouTube videos in the posttest.

And for the aspect of related exercises and sources of knowledge, there are provisions of exercises in the online form of each unit to check their understanding as soon as they finish studying. Besides, the documents of vocabulary contents are also given in order that learners can download to catch up with what were taught.

The findings of this study are in line with Hajebi, Taheri, Fahandezh, and Salari. (2018, p. 372) that web-based learning instruction enhanced EFL learners' vocabulary knowledge. To support this, Ghabanchi and Anbarestani (2008, cited in Hajebi and et al., p. 376) stated that EFL Iranian intermediate learners' lexical knowledge was higher after using a CALL program on expanding lexical knowledge which is in accordance with Naraghizadeh and Barimani (2013, p. 1) who explained that the effectiveness of CALL on Iranian EFL learners' vocabulary learning and his findings indicated a significant difference between experimental and control group with regard to their vocabulary knowledge.

Supported by Wang, Teng, and Chen (2015, p. 100) who studied the impact of iPad on learners' vocabulary knowledge, it was found that participants who used this software had better improvement in their vocabulary knowledge over those who did not get exposed to it.

According to the finding on how web-based application motivates students develop their autonomous learning skill. The result was also supported by the studies conducted by Wang, Cheng, Chen, Mercer, and Kirschner (2017, p. 28). They stated that web-based education could bring enjoyment and a relaxing environment which lowers students' anxiety, boosts motivation. The developed web-based application allows the students to be able to manage the learning process to achieve their own learning goal with their inner force. According to Ushioda (1996), the inner force process as mentioned showed the relationship between autonomy and motivation. The level of students' intrinsic and extrinsic motivation can indicate the students' autonomous learning skill.

With their own desires and willingness, the developed web-based application used as a supplementary teaching material, furthermore, it also allowed students to learn new vocabulary apart from the in-class lesson. The desire and willingness

to do something can develop autonomous learning skill. Gonzalez & St Louis (2008, p. 28); Şenyuva & Kaya (2014, p. 386) stated that the usage of web-based education is one such method that has been proved to promote learner autonomy which reflected by their willingness to learn.

Suggestion

Suggestion for teachers

When implementing the web application, teachers should have an orientation section to inform the study objectives and the instructional processes. The web application can be used in the teaching procedures of warm up activity for vocabulary, presentation, and for outside class activities or self-study.

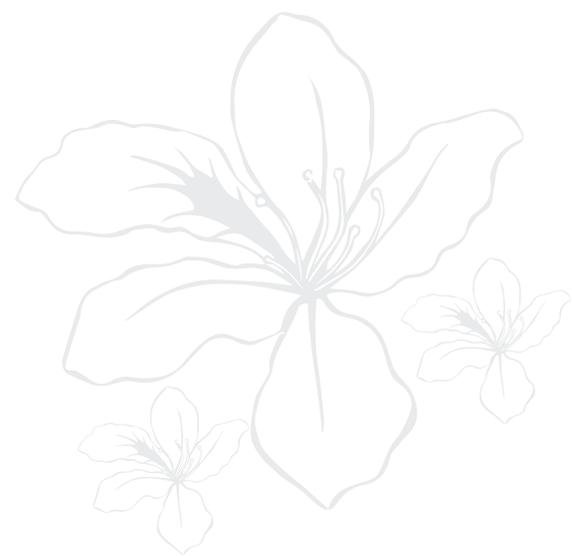
Suggestion for further research

This study can be repeated to find out whether the same results would be obtained or not. While the study focused on vocabulary knowledge as the predicted variable, it is suggested to take other skills or dependent variables into account in other studies. Furthermore, in terms of the content, there should be more units of vocabulary contents to have varied words in each topic.

References

- Appanna, S. (2008). A review of benefits and limitations of online learning in the context of the student, the instructor and the Tenured Faculty. *International Journal on E-Learning*, 7(1), 5–22.
- Fatemeh, E., & Abbas, P, G. (2020). The impact of computer assisted language learning (CALL) on improving intermediate EFL learners' vocabulary learning. *International Journal of Language Education*, 4(1), 96–112.
- Ghabanchi, Z, and Anbarestani, M. (2008). The effects of call program on expanding lexical knowledge of EFL Iranian intermediate learners. *The Reading Matrix*, 8(2), 86– 95
- Gonzalez, D., & St. Louis, R. (2008). The use of web 2.0 tools to promote learner autonomy. *Independence*, 43(1), 28–32.
- Hajebi, M., Taheri, S., Fahandezh, F., & Salari, H. (2018). The role of web-based language teaching on vocabulary retention of adult pre-intermediate EFL learners. *Journal of Language Teaching Research in English Language Pedagogy*, 9(2), 372–378.

- Naraghizadeh, M., & Barimani, S. (2013). The effect of call on the vocabulary learning of Iranian EFL learners. *Journal of Academic and Applied Studies*, 3(8), 1–12.
- Parupalli, S. R. (2019). The role of English as a global language. *Research Journal of English*, 4(1), 65–79.
- Raniah, K., & Tariq, E. (2018). The effects of YouTube in multimedia instruction for vocabulary learning: Perceptions of EFL students and teachers. *English Language Teaching, Canadian Center of Science and Education*, 11(2), 72–81.
- Reza, K., & Fereshteh, K. (2014). Iranian EFL learners' vocabulary development through Wikipedia. *English Language Teaching, Canadian Center of Science and Education*, 7(7), 57–67.
- Şenyuva, E., & Kaya, H. (2014). Effect self directed learning readiness of nursing students of the web based learning. *Procedia–Social and Behavioral Sciences*, 152, 386–392.
- Sneddon, J. N. (2003). *The Indonesian language, Its history and role in modern society*. Sydney: NSW Press.
- Susanto, A. (2017). The teaching of vocabulary: A perspective. *Journal KATA*, 1, 182–191.
- Ushioda, E. (1996). *Learner autonomy 5: The role of motivation*. Dublin: Authentik.
- Wang, B., Teng, C., & Chen, H. (2015). Using iPad to facilitate English vocabulary learning. *International Journal of Information and Education Technology*, 5(2), 100–104.
- Wang, M., Cheng, B., Chen, J., Mercer, N., & Kirschner, P. A. (2017). The use of web-based collaborative concept mapping to support group learning and interaction in an online environment. *The Internet and Higher Education*, 34, 28–40.
- Widayanti, N. K. A., & Suarnajaya, I. W. (2021). Students challenges in learning English online classes. *Jurnal Pendidikan Bahasa Inggris undiksha*, 9(1), 77–84.

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ
บูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

IMPROVING ENGLISH READING SKILLS USING ENGLISH MORALITY TALE SERIES
IN LOCAL CONTEXTS THROUGH OUTCOME-BASED EDUCATION FOR GRADE FIVE
STUDENTS IN THREE SOUTHERN BORDER PROVINCES

สาวิตรี มะดอมะ^{1*}, ปราณี หล้าเบญจสะ² และ จิตรดาวรรณ ประดับเพชรรัตน์³

Sawitri Madoma^{1*}, Pranee Lumbensa² and Jitdawan Pradubpetrat³

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 133 ถ.เทศบาล 3 ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000 ^{1,2}

โรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ 4 ถ.สุขยางค์ ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000 ³

Yala Rajabhat University, 133 Thetsaban 3 Rd., Sateng, Mueang, Yala 95000 ^{1,2}

Nibong Chanupathum School, 4 Sukhayang Rd., Sateng, Mueang, Yala 95000 ³

*Corresponding author E-mail: sawitri.m@yru.ac.th

(Received: 23 Nov, 2022; Revised: 28 Apr, 2023; Accepted: 1 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา จำนวน 55 คน ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2564 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่น คู่มือการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับใหญ่มาก ทั้งนี้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พัฒนาการระดับสูง และมีพัฒนาการด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์พัฒนาการระดับสูงมาก นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความคิดเห็นต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ, บริบทท้องถิ่น, การจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้

¹ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์

² อาจารย์ สาขาวิชาการวัดและประเมินผล คณะครุศาสตร์

³ ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) improve English reading skills and desirable characteristics using English morality tale series in local contexts through outcome-based education for grade 5 students and 2) study students' opinions on English morality tale series in local contexts through outcome-based education. The subjects of this research were 55 grade 5 students from Narathiwat, Pattani, and Yala Provinces. They were selected based on a purposive sampling method. This study was conducted during the second semester of the academic year 2021. The instruments used in this study were English Morality Tale Series, a teacher's manual in learning management, an English reading proficiency test, an evaluation form of the desirable characteristics, and a student opinion questionnaire on English Morality Tale Series. The data were analyzed using mean, standard deviation, t-test, and relative gain scores. The research findings revealed that the English reading ability and the desirable characteristics of grade 5 students from Narathiwat, Pattani, and Yala Provinces were significantly higher at the .01 level after learning via English morality tale series in local contexts through outcome-based education. The effect size value was at a large level. Moreover, students' improvement in English reading skills was at a high level while their improvement in the desirable characteristics was at the highest level. In addition, students' opinions on English morality tale series in local contexts through outcome-based education were also highly positive.

KEYWORDS: English Reading Skills, English Morality Tale Series, Local Contexts, Outcome-based Education

บทนำ

ทักษะการเรียนรู้หนึ่งที่เป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคตใหม่นั้นคือ ทักษะการอ่าน (Panich, 2012; Chidthong & Kosito, 2017) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่เป็นรากฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ดีย่อมมีความก้าวหน้าในการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งทางด้านวิชาการ การประกอบอาชีพ การเข้าใจในเรื่องราวทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และการเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่เท่าทันกับวิทยาการต่าง ๆ ของโลกปัจจุบัน (Harwell, 2001; Anderson, 1999; Bureau of Academic Affairs and Educational Standards, 2010) การอ่านจึงไม่ใช่เป็นเพียงการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน แต่เป็นกระบวนการหนึ่งในการแสวงหาความรู้ที่แตกฉานก่อให้เกิดการขยายต่อทางความคิดอย่างลึกซึ้ง การเพิ่มพูนสติปัญญาเพื่อสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้อันจะนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Bunyakarn, 2014)

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้มีการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จัดให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านและสร้างนิสัยรักการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2008) อย่างไรก็ตาม ทักษะการอ่านยังคงเป็นปัญหาหลักที่ทำให้นักเรียนยังไม่สามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ จากผลการประเมินสมรรถนะของนักเรียนตามมาตรฐานสากล ปี ค.ศ. 2018 (PISA) วัดความสามารถด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ พบว่า นักเรียนไทยมีผลประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่าน (Reading Literacy) น้อยที่สุด เท่ากับ 393 คะแนน ซึ่งอยู่ในช่วงอันดับที่ 59 ถึง 62 จาก 70 ประเทศที่สอบ (Organisation for Economic Co-operation and Development, 2021) เช่นเดียวกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562-2564 พบว่า โดยเฉลี่ยนักเรียนมีคะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษเท่ากับ

ร้อยละ 34.42, 43.55 และ 39.22 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยตามภูมิภาค พบว่า นักเรียนจากจังหวัดนครราชสีมา ปัตตานี และยะลา มีคะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศเท่ากับร้อยละ 27.80, 33.61 และ 31.11 ตามลำดับ (Regional Education Office No.7, 2021) นอกจากนี้ ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่าน (Reading Test: RT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 พบว่า นักเรียนจากจังหวัดนครราชสีมา ปัตตานี และยะลา มีคะแนนประเมินความสามารถด้านการอ่านต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศเท่ากับร้อยละ 53.33 โดยส่วนใหญ่ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่ดี คิดเป็นร้อยละ 34.94 รองลงมาอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 34.65 (Regional Education Office No.7, 2021) ผลการประเมินดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า นักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังไม่ได้เรียนรู้ในระดับที่ควรทำให้นักเรียนมีความรู้ และทักษะที่ไม่เพียงพอ ไม่สามารถทำความเข้าใจและขยายความรู้กับสิ่งที่ได้อ่านมา อีกทั้งยังไม่สามารถประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร คือ การเลือกใช้แบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษที่ไม่น่าสนใจ เนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัวที่นักเรียนไม่คุ้นเคย ไม่ได้นำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน อีกทั้งการสอนส่วนใหญ่เน้นให้ความสำคัญด้านไวยากรณ์เป็นหลัก และเน้นการแปลความจากเรื่องที่อ่านเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้มีการเชื่อมโยงพื้นฐานความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้เรียนกับเรื่องที่อ่าน ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ และไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริงได้ (Chanaroke & Niemprapan, 2020; Madoma, 2020) ยิ่งไปกว่านี้ หนังสือที่มีไม่สอดคล้องกับสภาพบริบทพื้นที่และความต้องการของสังคมที่แท้จริง ในขณะที่ครูผู้สอนไม่มีเวลาในการออกแบบกิจกรรมและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน จึงเลือกใช้วิธีการสอนแบบท่องจำและบรรยายโดยยึดแบบเรียนที่มีเป็นหลักและเลือกเฉพาะบางกิจกรรมที่สอนได้ อีกทั้งยัง

มีการสอดแทรกเรื่องคุณธรรมจริยธรรมระหว่างการสอน ค่อนข้างน้อย ผู้เรียนจึงไม่สามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ มาบูรณาการกับการดำเนินชีวิตได้ (Sakolnakorn, Chumgchaw, & Laeheem, 2017; Binmadnee, Abdulsata, & Haji, 2018; Dhammasajjakarn et al., 2019) เช่นเดียวกับการศึกษาของ พงศ์ศักดิ์ สังข์ภิญญา (Sangkhapinyo, 2020) ที่พบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้น การท่องจำ และมีการให้ความรู้ในรูปแบบการบรรยาย เป็นหลัก โดยไม่ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้จากการอ่านด้วยตนเองและการคิดวิเคราะห์จากการอ่าน วิธีการสอนของครูจึงไม่ได้นำไปสู่การสร้างนิสัยรักการอ่าน หรือการเรียนรู้จากการอ่านของผู้เรียน นอกจากนี้การจัดการศึกษาในพื้นที่ที่ผ่านมายังยึดหลักการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหลักมากกว่าการพัฒนา ด้านคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ ผู้เรียน ปัจจุบันดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้ ที่ไม่ประสบความสำเร็จในบริบทพื้นที่ที่มีความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมและไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาชาติที่มุ่งเน้นการพัฒนาเพื่อให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา (Thongmark, Neimted, Choosuwan, & Sittichai, 2018)

บทเรียนที่ใช้สอนและสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ จึงนับเป็นขั้นตอนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งที่ครูผู้สอนต้องคำนึง ถึง การเลือกบทเรียนในกรอบเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ เนื้อหา ของบทเรียนที่เป็นเรื่องใกล้เคียงกับบริบทจริงของผู้เรียน มีความทันสมัย และมีข้อมูลมากพอที่จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึก ทักษะการอ่านและทักษะอื่น ๆ (Department of Academic Affairs, 2002) นิทานภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในสื่อการสอน สภาพจริงที่มีประสิทธิภาพต่อการส่งเสริมความสามารถ ด้านการอ่านและการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในตัวผู้เรียน ไปพร้อม ๆ กัน โดยผ่านการเรียนรู้จากตัวละครและเรื่องราว ที่สะท้อนให้เห็นแนวคิดต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิด และจินตนาการคล้ายตามเรื่องราวที่ได้อ่าน นิทานจึงนับเป็น สื่อการสอนที่ช่วยสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียด จนกลายเป็นความสนุกสนานในการเรียนรู้ ที่สามารถสร้างแรงจูงใจ เปลี่ยนพฤติกรรม และทัศนคติ ที่ดีในการอ่านให้แก่ผู้เรียนระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างดี

(Bunparit, 2014; Monyanont & Anurit, 2019; Zaro & Salaberri, 1995) ครูผู้สอนจึงควรออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านนิทานที่นำเสนอเรื่องราวและ วัฒนธรรมที่ผู้เรียนคุ้นเคยและรู้จัก เพื่อเป็นการเชื่อมโยง ภูมิความรู้เดิมให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ปรากฏในบทอ่านใหม่ ได้อย่างลึกซึ้งผ่านโครงสร้างภาษา คำศัพท์ และการใช้ ประโยคต่าง ๆ ในการบอกเรื่องราวใกล้ตัว อันจะนำไป สู่การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านที่มีความหมาย อย่างแท้จริง (Carrell, 1987; Brock, 1990; Taylor, 2000) ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาในเขต พื้นที่พิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มุ่งพัฒนา คุณภาพผู้เรียนให้เหมาะสมกับสังคมพหุวัฒนธรรม โดย ยึดหลักในการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา และมี คุณภาพ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาที่ตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้เรียนและบริบทพื้นที่ เพื่อสร้าง ความเป็นเลิศทางด้านวิชาการ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสามารถด้านการอ่าน ควบคู่กับการส่งเสริม คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์สู่การเป็น พลเมืองไทยที่ดี มีนิสัยรักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Office of the Basic Education Commission, 2019)

อย่างไรก็ตาม ในการสร้างผู้เรียนให้เป็นนักอ่านที่ ประสบความสำเร็จ สื่อประกอบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ กลยุทธ์สำคัญที่ครูผู้สอน ควรคำนึงถึงอีกประการหนึ่ง คือ กลวิธีการสอน การออกแบบ รูปแบบการสอนอ่านที่เหมาะสมกับผู้เรียน ช่วย ให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น สามารถลด ความล้มเหลวในการอ่านได้ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไปในทิศทางที่ดีขึ้น (Oxford, 1993; Brookbank, Grover, Kullberg, & Strawser, 1999) การจัดการศึกษาแบบ มุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome-based Education) เป็น รูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นการออกแบบ “กระบวนการ” เพื่อเปลี่ยนแปลงผู้เรียน ตามที่คาดหวัง โดยการกำหนดเป้าหมาย (Goals) ที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมในรูปแบบของผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) และผู้เรียนทุกคนต้องประสบความสำเร็จ

(Accomplishment) โดยมีครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนหรือผู้ชี้แนะเพื่อช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนเป็นไปตามผลลัพธ์ที่ได้วางไว้ หัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้นี้คือการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนที่ชัดเจน ซึ่งครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) ในการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ (Anderson & Krathwohl, 2001) จากนั้นใช้ผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นตัวตั้งในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายในรูปแบบ Active Learning ที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน รวมทั้งออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งทั้งสามองค์ประกอบนี้ ครูผู้สอนจะต้องออกแบบให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันอย่างสร้างสรรค์ในลักษณะของ Constructive Alignment เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนที่แท้จริง (Ruddell, 2002; Biggs & Tang, 2011; Thipakorn, 2017)

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า มีการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนิทานภาษาอังกฤษหรือ บทอ่านที่มีเนื้อหาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน โดยใช้รูปแบบการสอนด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือผ่านบทอ่านที่มีเนื้อหาท้องถิ่น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและคุณธรรมโดยใช้นิทานอีสปด้วยวิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline (Kottong & Chattiwat, 2015; Thanompongchart, 2019; Wongkaew & Sithsungnoen, 2020) แต่ยังไม่พบว่ามีการศึกษาวิจัยใดที่นำนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษมาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้วยรูปแบบการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ

นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษที่นำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นในบริบทท้องถิ่นที่ผู้เรียนคุ้นเคยเป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการพัฒนาการอ่านที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพื่อความรู้และความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่เป็นการพัฒนาการอ่านที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น มีนิสัยรักการอ่าน และตระหนักถึงความดีไปพร้อม ๆ กัน ท้ายที่สุดกระบวนการนี้จะนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีประสิทธิภาพอีกหนึ่งกระบวนการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายใต้งค์ดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 55 คน แบ่งเป็นนักเรียนจากจังหวัดยะลา จำนวน 18 คน นักเรียนจากจังหวัดปัตตานี จำนวน 20 คน และนักเรียนจากจังหวัดนราธิวาส จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า นักเรียนทั้ง 3 จังหวัดได้รับการจัดการเรียนรู้จากครูผู้สอนภาษาอังกฤษของแต่ละโรงเรียน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียน ครูผู้สอน และนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ด้านโรงเรียน ผู้วิจัยคัดเลือกโรงเรียนภายใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดละ 1 โรงเรียน โดยพิจารณาจาก 1) โรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และมีบริบทพื้นที่ที่ใกล้เคียงกัน 2) โรงเรียนที่ผ่านการประเมินและผ่านการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) 3) โรงเรียนที่เป็นหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 4) โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Active Learning) และ 5) โรงเรียนที่ยินดีเข้าร่วมการวิจัยและยินยอมให้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการวิจัยอย่างสมัครใจ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนจากสำนักงานศึกษาธิการภาค 7 จังหวัดยะลา และฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จากนั้นทำการคัดเลือกโรงเรียนที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ด้านครูผู้สอน ผู้วิจัยคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนละ 1 คน เพื่อเป็นผู้จัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาจาก 1) ครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติตรงตามเอกและความเชี่ยวชาญ 2) เป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 3 ปี 3) เป็นครูผู้สอนที่ทำการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษอย่างน้อย 2 คาบต่อสัปดาห์ 4) เป็นครูผู้สอนที่ยินดีเข้าร่วมการวิจัยและดำเนินการทดลองการวิจัยอย่างสมัครใจ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความร่วมมือจากโรงเรียนในการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

เครื่องมือการวิจัย

1. ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่น เป็นชุดนิทานที่นำมาจากงานวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดยะลา (Madoma, 2020) จำนวน 6 เรื่อง ภายใต้ชื่อชุดนิทาน English Morality Tale Series เรื่องที่ 1 Giving a Helping Hand เรื่องราวที่ส่งเสริมให้เกิดความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและการมีจิตสาธารณะ เรื่องที่ 2 Maintaining Discipline เรื่องราวที่ปลูกฝังการสร้างวินัยในตนเอง ความตั้งใจ และความมุ่งมั่นในเป้าหมายของตนเอง เรื่องที่ 3 Living Frugally เรื่องราวที่สะท้อนความเป็นอยู่อย่างพอเพียง การใช้ชีวิตอย่างรอบคอบ

สามารถสร้างความรักและความสงบให้เกิดขึ้นในสังคม เรื่องที่ 4 Loving Your Dwelling เรื่องราวเกี่ยวกับความสวยงามของชนบทธรรมชาติ ประเพณีของคนในสามจังหวัดชายแดนใต้ เพื่อตระหนักถึงคุณค่าและวิถีชีวิตของคนในสังคม เรื่องที่ 5 Being Honest เรื่องราวที่ส่งเสริมให้เกิดความซื่อสัตย์สุจริตและความจริงใจ และเรื่องที่ 6 My Great Diligence เรื่องราวที่สะท้อนความตั้งใจและขยันหมั่นเพียรจนสามารถบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

2. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษควบคู่กับการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ ซึ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ที่ครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย ที่ต้องเกิดกับนักเรียน การออกแบบการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ได้วางไว้และนำเสนอวิธีการวัดและประเมินผลที่สะท้อนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงกับนักเรียน ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน ผลลัพธ์การเรียนรู้สำหรับชุดนิทานฯ กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวม และแผนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) ผู้เรียนจะฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญแล้วตอบคำถาม ซึ่งจะมีการระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่ม และตอบคำถามหลังการวิเคราะห์เสร็จสิ้น และจะใช้การตั้งคำถามจากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) ในขั้นตอนของการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน (Anderson & Krathwohl, 2001; Ruddell, 2002) จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนการเรียนรู้จะใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน ซึ่งความเหมาะสมของคู่มือการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.77, S.D. = 0.41)

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ โดยแบบทดสอบเป็นปรนัย จำนวน 25 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.6-1.0 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.78 ค่าความยากง่าย เท่ากับ 0.44-0.78 และค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.22-0.67 (Madoma, 2020)

4. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นแบบประเมินคุณธรรมจริยธรรมตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ โดยแบบประเมินเป็นลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ตัวชี้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน จำนวน 9 ตัวชี้วัด 12 พฤติกรรมบ่งชี้ และตอนที่ 2 ข้อเสนอนะอื่น ๆ จำนวน 1 ข้อ จากนั้นได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6-1.0 ซึ่งถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบมาตราประมาณค่า โดยใช้คำถามปลายปิด จำนวน 13 ข้อ จากนั้นได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.6-1.0 ซึ่งถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินการทดลองวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. อบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้คัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อชี้แจงหลักการ ความเป็นมาและความสำคัญ พร้อมทั้งอธิบายและสาธิตกระบวนการนำชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถ

ดำเนินการจัดการเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกันทั้งสามโรงเรียน

3. ทดสอบความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนก่อนเรียน

4. นำชุดนิทานฯ ที่ได้พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 เรื่อง เรื่องละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง รวมทั้งสังเกตพฤติกรรมนักเรียนระหว่างทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอน ประเมินผล และให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่นักเรียน

5. ทดสอบความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ

7. วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. ประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติทดสอบที และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

2. ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลคะแนนโดยรวมจากค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00-5.00 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสต์ (Best, 1977, p. 17)

ผลการวิจัย

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 1

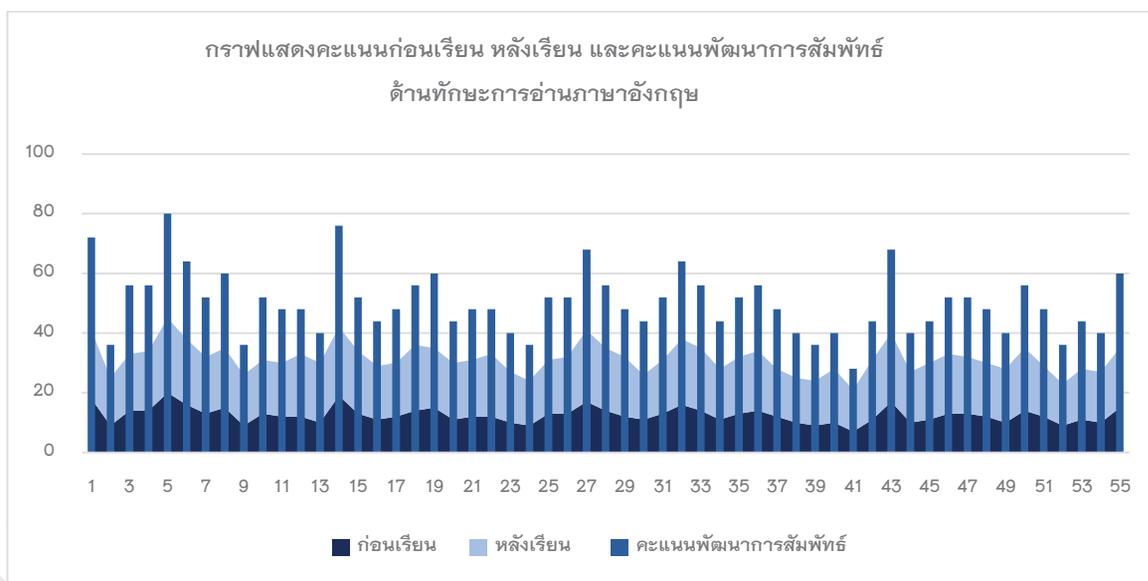
ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

คะแนนทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ (25 คะแนน)	n	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t-value	Sig	d
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.			
นราธิวาส	17	11.41	2.45	18.06	2.41	23.435**	.000	2.74
ปัตตานี	20	12.60	2.04	18.80	2.46	20.976**	.000	2.74
ยะลา	18	13.56	3.15	20.00	2.38	16.910**	.000	2.31
รวม	55	12.55	2.67	18.96	2.50	34.738**	.000	2.48

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 12.55 หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษฯ ปรากฏว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ 18.96 คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยอยู่ที่ 6.41 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดอิทธิพล (Effect Size) อยู่ในระดับใหญ่มาก

(d = 2.48) เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายกลุ่ม พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลามีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม และมีขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับใหญ่มาก (d = 2.74, 2.74 และ 2.31) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่มีเกณฑ์พัฒนาการอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 56.36 รองลงมาคือระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 38.18 และระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 5.45 ทั้งนี้พัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนแสดงได้ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจากสามจังหวัดชายแดนใต้

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการ

จัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

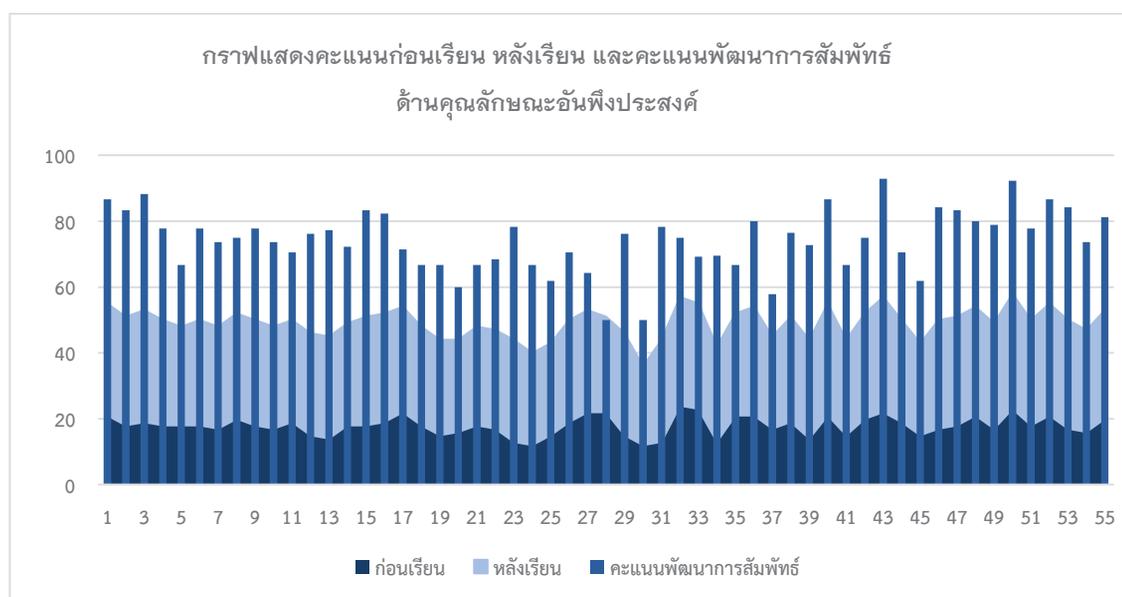
ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

คะแนนคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ (36 คะแนน)	n	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t-value	Sig	D
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.			
นราธิวาส	17	18.47	2.67	32.24	1.95	38.340**	.000	5.88
ปัตตานี	20	17.35	3.87	29.95	2.14	18.472**	.000	4.03
ยะลา	18	18.17	1.86	31.83	1.20	34.507**	.000	8.73
รวม	55	17.96	2.95	31.27	2.06	43.679**	.000	5.23

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ก่อนการจัดการเรียนรู้ เท่ากับ 17.96 หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ ปรากฏว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เท่ากับ 31.27 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่ที่ 13.31 จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับใหญ่มาก ($d = 5.23$) เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายกลุ่ม พบว่า

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา มีค่าเฉลี่ยคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้ง 3 กลุ่ม และมีขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับใหญ่มาก ($d = 5.88, 4.03$ และ 8.73) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่มีเกณฑ์พัฒนาการอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 52.73 รองลงมาคือระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 47.27 ทั้งนี้พัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน แสดงได้ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนจากสามจังหวัดชายแดนใต้

3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ พบว่า นักเรียนจากจังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68, S.D. = 0.03, \bar{x} = 4.72, S.D. = 0.05$ และ $\bar{x} = 4.79, S.D. = 0.05$ ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากจังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษฯ ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการดำเนินงานวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี และยะลา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับใหญ่มาก ทั้งนี้ นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พัฒนาการระดับสูง และมีคะแนนพัฒนาการด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์พัฒนาการระดับสูงมาก นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความคิดเห็นต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษฯ ทุกประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นด้วยกระบวนการจัดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์การเรียนรู้สามารถใช้เป็นนวัตกรรมจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมถึงการใช้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษฯ พบว่า นักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับใหญ่มาก ($d = 2.48$) และส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในเกณฑ์ระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นที่ได้พัฒนาขึ้นจากงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษบูรณาการบริบทท้องถิ่นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดยะลา สร้างเรื่องราวต่าง ๆ ขึ้นจากหลักการ ทฤษฎี และความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีการนำเสนอสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันในบริบทท้องถิ่น และมีการดำเนินเรื่องที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม และแง่คิดต่าง ๆ ที่สะท้อนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน (Madoma, 2020) นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ได้วางไว้ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบ DR-TA (Directed Reading-Thinking Activity) และทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) และประเมินผลที่สะท้อนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงกับผู้เรียน (Anderson & Krathwohl, 2001; Ruddell, 2002) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Monyanont & Anurit (2019) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยการเล่านิทานต่อการส่งเสริมความสามารถในการอ่านของผู้เรียนชาวไทยระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นกรวัดความสามารถในการอ่านโดยอ้างอิงจากทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Anderson & Krathwohl, 2001) ผลการศึกษาพบว่า การสอนอ่านโดยการเล่านิทานสามารถส่งเสริมความสามารถในการอ่านด้านพุทธิสัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ฮาซัน ละลุสามา (Lalusama, 2019) ที่ได้ดำเนินงานวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านชุดวัฒนธรรมและการละเล่นพื้นบ้าน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้เรียนโดยใช้ชุดนิทานส่งเสริมการอ่านดังกล่าวหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ ปิพิชญา แอนดอน, ชาตรี มณีโกศล และผจงกาญจน์ ภูริภาดาวรรณ (Andon, Maneekosol, & Phuvipadawat, 2017) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่น อ.จอมทอง ผลปรากฏว่า หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดอิทธิพลอยู่ในระดับใหญ่มาก ($d = 5.23$) และส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในเกณฑ์ระดับสูงมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนมีแรงจูงใจจากการอ่านเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในนิทาน และเห็นพฤติกรรมตอบสนองของตัวละคร จนเกิดการเลียนแบบจากแบบอย่างที่ดี รวมถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Keshavarzi (2012) และ Bunparit (2014) ที่กล่าวว่า นิทานเป็นสื่อการเรียนรู้หนึ่งที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน เรื่องราวที่น่าสนใจกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจและรู้สึกตามตัวละคร จนสามารถพัฒนาความคิดและสร้างจินตนาการจากเรื่องราวที่ได้อ่าน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ปิมปภา ร่วมสุข, ขวัญจิต ศศิวงศาโรจน์, นันทิยา ดวงภูมเมศ และชนบพร วงศ์กาฬสินธุ์ (Ruamsuk, Sasiwongsaroj, Doungphummes, & Wonggarasin, 2015) ที่ได้สร้างสื่อนิทานเพื่อพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจในเด็กปฐมวัย พบว่า สื่อนิทานที่สร้างขึ้นมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมคุณธรรมความมีน้ำใจของ

กลุ่มตัวอย่าง โดยคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบพฤติกรรมคุณธรรมด้านความมีน้ำใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยิ่งไปกว่านี้ หลังการทดลองเล่านิทานครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรมความมีน้ำใจต่อครูและเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และยังเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีของตัวละครอีกด้วย สื่อนิทานจึงอาจเป็นสื่อหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์และลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์สำหรับผู้เรียนระดับประถมศึกษา นอกจากนี้ งานวิจัยของ ผัสสพรพรรณ ธนอมพงษ์ชาติ (Thanompongchart, 2019) ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยใช้นิทานอีสป ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยคุณธรรมและพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และการศึกษาของ อิศระ ชอนบุรี, เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย และสายฝน วิบูลรังสรรค์ (Chonburi, Panichplinchai, & Wibunrangsarn, 2010) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมนิทานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากการทดลอง พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองและด้านความซื่อสัตย์สุจริตหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยใช้ชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$, S.D. = 0.03; $\bar{x} = 4.72$, S.D. = 0.05 และ $\bar{x} = 4.79$, S.D. = 0.05 ตามลำดับ) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดนิทานที่พัฒนาขึ้นเป็นการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษที่มีตัวละครและภาพประกอบที่เล่าสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนคุ้นเคย เรื่องราวที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละคร ทำให้ผู้เรียนเกิดการเลียนแบบจากแบบอย่างที่ดี รวมทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ชัดเจน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการพัฒนาคำศัพท์เพื่อเป็นฐาน

สู่การพัฒนาการอ่านที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดเป็นและรักการอ่าน รวมถึงการวัดและประเมินผลที่มีการติดตามและแก้ปัญหาผู้เรียนอย่างจริงจังทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจระอเมาะ มะดีเยาะ และนิสากร จารุมณี (Madeeyoh & Charumanee, 2013) ที่ได้พัฒนาบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมุสลิม โดยหลังจากการจัดการเรียนรู้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อบทเรียนและวิธีการสอนในระดับสูง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ฮาซัน ละสุซามา (Lalusama, 2019) ที่พบว่าหลังจากการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่าน ชุดวัฒนธรรมและการละเล่นพื้นบ้าน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของ อิศระ ชอนบุรี และคนอื่น ๆ (Chonburi et al., 2010) ที่ได้พัฒนาชุดกิจกรรมนิทานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมนิทานส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการใช้ชุดกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษ ไปใช้ในชั้นเรียนจริง ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ อย่างละเอียดทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

2. ครูผู้สอนควรจัดบรรยากาศห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ห้องเรียนควรมีบริเวณที่กว้างพอให้นักเรียนได้เคลื่อนไหว ระดมความคิด และเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ รวมถึงมีอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุผล

3. จากผลการวิจัยจะเห็นว่า นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ และสื่อวัตกรรมการมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบริบทท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย ดังนั้น การนำรูปแบบการสอนและสื่อวัตกรรมการมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบริบทท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย ดังนั้น การนำรูปแบบการสอนและสื่อวัตกรรมการมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบริบทท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย ดังนั้น การนำรูปแบบการสอนและสื่อวัตกรรมการมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบริบทท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย ดังนั้น การนำรูปแบบการสอนและสื่อวัตกรรมการมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบริบทท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย ดังนั้น การนำรูปแบบการสอนและสื่อวัตกรรมการมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบริบทท้องถิ่นที่นักเรียนคุ้นเคย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยคราวต่อไป ควรมีการพัฒนาชุดนิทานคุณธรรมภาษาอังกฤษในลักษณะเดียวกันนี้ ในรูปแบบสื่อมัลติมีเดียที่อาจมีภาพเคลื่อนไหวและการออกเสียงที่ถูกต้อง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองนอกเหนือจากชั้นเรียน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความสามารถทางด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเพิ่มพูนความรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. ควรมีการวิจัยซ้ำในประเด็นเดียวกันกับการวิจัยครั้งนี้ โดยมีการขยายระยะเวลาการทดลองอย่างน้อย 1 ภาคเรียน เพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียนระยะยาว ให้ครอบคลุมทั้งทักษะภาษาอังกฤษ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- Anderson, N. (1999). *Exploring second language reading: Issues and strategies*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Anderson, L. W. & Krathwohl, D. R. (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. New York: Longman.
- Andon, P., Maneekosol, C., & Phuvipadawat, P. (2017). Development of English reading comprehension skills through a local content supplementary book for matthayomsuksa 1 students of Thairathwittaya 79 (Ban-Nong-Ab-Chang) School, Chom Thong District, Chiang Mai Province. *Ganesha Journal*, 13(1), 59–71. [In Thai]
- Best, J. W. (1977). *Research in education*. (3rd edition). New Jersey: Prentice Hall Inc.
- Biggs, J. & Tang, C. (2011). *Teaching for quality learning at university*. (4th edition). UK: Open University Press.
- Binmadnee, P., Abdulsata, S., & Haji, S. (2018). Study the problem condition and the solution of English studying in the upper secondary Islamic private school students in three southern border provinces. *Al-Nur Journal of Graduate School of Fatoni University*, 13(2), 25–37. [In Thai]
- Brock, M. N. (1990). The case for localized literature in the ESL classroom. *English Teaching Forum*, 28(3), 22–25.
- Brookbank, D., Grover, S., Kullberg, K., & Strawser, C. (1999). Improving student achievement through organization of student learning. *TESOL Quarterly*, 19(1), 167–168.
- Bunparit, C. (2014). Using English tales in EFL classrooms. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 20(1), 185–201.
- Bunyakarn, C. (2014). *Psychology of reading*. (2nd edition). Bangkok: Suweeriyasan. [In Thai]
- Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. (2010). *Learning management guideline according to the basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. [In Thai]
- Carrell, P. (1987). Content and formal schemata in ESL reading. *TESOL Quarterly*, 21(3), 461–481.
- Chanaroke, U. & Niemprapan, L. (2020). The current issues in teaching English in Thai contexts. *EAU Heritage Journal, Social Science and Humanity*, 10(2), 34–45.
- Chidthong, P. & Kosito, P. (2017). The role of teachers in promoting learning skills in the 21st century for Thai graduates. *Ganesha Journal*, 13(1), 1–11. [In Thai]
- Chonburi, I., Panichplinchai, T., & Wibunrangsarn, S. (2010). The development of a story activities package enhancing morality and ethics of phrathomsuksa IV students. *Journal of Education, Naresuan University*, 12(3), 97–112. [In Thai]
- Department of Academic Affairs. (2002). *Guidelines for foreign language learning management*. Bangkok: Printing Press of the Express Transportation Organization of Thailand (ETO). [In Thai]
- Dhammasajjakarn, W., Dhammasajjakarn, A., Jeni, Y., Promin, S., Jaroensuk, N., & Hanghon, P. (2019). The problems and encouragement of English teaching and learning in elementary schools of municipality in three southern border provinces. *Journal of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus*, 30(2), 122–135. [In Thai]
- Harwell, J. M. (2001). *Complete learning disabilities handbook: Ready-to-use strategies and activities for teaching students with learning disabilities*. (2nd edition). US: Jossey-Bass Publishers.

- Keshavarzi, A. (2012). Use of literature in teaching English. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 46, 554–559.
- Kottong, K. & Chattiwat, W. (2015). The development of English reading exercises based on Asian folktales through the storyline method for Prathomsuksa six students of Banpao (Samranchaiwittaya) School, Chaiyaphumi Province. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 8(2), 2255–2270. [In Thai]
- Lalusama, H. (2019). English learning management using supplementary folk tale books encouraged reading about culture and folk game in 3 southern border provinces. *Journal of Educational Technology and Communications*, 2(5), 49–62. [In Thai]
- Madeeyoh, C. & Charumanee, N. (2013). The use of Islamic context texts to improve Muslim students' English reading skills. *Journal of Liberal Arts, Prince of Songkla University*, 5(2), 46–58. [In Thai]
- Madoma, S. (2020). *The development of English morality tale series in local contexts to improve English reading skills for upper elementary school students in Yala province*. Faculty of Education: Yala Rajabhat University. [In Thai]
- Ministry of Education. (2008). *Basic education core curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. [In Thai]
- Monyanont, P. & Anurit, T. (2019). Storytelling: A method to enhance reading achievement and attitudes toward English reading of Thai primary school learners. *Journal of Liberal Arts, Prince of Songkla University*, 11(2), 96–123.
- Office of the Basic Education Commission. (2019). *OBEC policy 2019*. Retrieved from <https://www.obec.go.th/wpcontent/uploads/2018/10/OBECPolicy62.pdf>. [In Thai]
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2021). *Thailand-country report-PISA 2018 results*. Bangkok: Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). [In Thai]
- Oxford, R. (1993). Instructional implications of gender differences in second/foreign language learning styles and strategies. *Applied Language Learning*, 4, 66–94.
- Panich, V. (2012). *Innovative pathway of learning in the 21st century*. (4th edition). Bangkok: Sodsri – Saritwong Foundation. [In Thai]
- Regional Education Office No.7. (2021). *Ordinary National Educational Test Summary Report for the academic year 2021*. Yala: Regional Education Office No.7. [In Thai]
- Ruamsuk, P., Sasiwongsaroj, K., Dounghummes, N. & Wonggarasin, K. (2015). The development of tales to enhance generosity in children in early childhood. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 8(1), 903–922. [In Thai]
- Ruddell, B. R. (2002). *Teaching children to read and write: Becoming an effective literacy teacher*. (3rd edition). Boston: Allyn and Bacon.
- Sakolnakorn, P. N., Churngchaw, C. & Laeheem, K. (2017). Development guidelines for government units to management of English language education in three southern border provinces. *Journal of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus*, 28(3), 24–36. [In Thai]
- Sangkhapinyo, P. (2020). The problem of reading in Thai society: The educational system and supporting factors context. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 12(1), 1–32. [In Thai]
- Taylor, E. K. (2000). *Using folktales*. New York: Cambridge University Press.

- Thanompongchart, P. (2019). *The development of English achievements and moral of grade 4 and 5 students by using Aesop's fables and the Cornell note taking method*. Faculty of Education: Chulalongkorn University. [In Thai]
- Thipakorn, B. (2017). *My 2 Satangs: Outcome-based education*. Retrieved from <https://www.c4ed.kmutt.ac.th/copy-of-my2satangstaf> [In Thai]
- Thongmark, S., Neimted, W., Choosuwan, R., & Sittichai, R. (2018). Looking backwards and forwards of educational quality in three southern border provinces in Thailand. *Princess of Naradhiwas University Journal of Humanities and Social Sciences*, 5, 186–198. [In Thai]
- Wongkaew, J. & Sithsungnoen, C. (2020). The development of English reading comprehension skills by using Collaborative Strategic Reading (CSR) through local information of Kanchanaburi for Prathomsuksa sixth students. *Silpakorn Educational Research Journal*, 12(2), 189–206. [In Thai]
- Zaro, J. J. & Salaberri, S. (1995). *Storytelling*. Oxford: Macmillan Publishers.

การใช้คำอ้างอิงถึงผู้ที่มีอัตลักษณ์หลากหลายทางเพศในสื่อภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ:
กรณีศึกษาจากซีรีส์ Queer as Folk ภาคที่ 1 ตอนที่ 1 ถึง 5
A CORPUS-BASED ANALYSIS OF REFERENCES IN ENGLISH TV SERIES TO REFER
TO NON-BINARY GENDER: A CASE STUDY OF QUEER AS FOLK,
SEASON ONE, EPISODE ONE TO FIVE

ทยากร กล่อมแก้ว^{1*}, ชุตินา สังวรินทะ², นันทนัช ตนบุญ³ และ สุธาสิณี ขุนทองนุ้ม⁴
Thayakorn Klomkaew^{1*}, Chutima Sangwarinta², Nantanat Tonboon³ and Sutasinee Khoonthongnoom⁴

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 69 ต.นครชุม อ.เมือง จ.กำแพงเพชร 62000^{1, 2, 3, 4}
Kamphaeng Phet Rajabhat University, 69 Nakorn Chum Sub-district, Mueang District, Kamphaeng Phet Province 62000^{1, 2, 3, 4}

*Corresponding author E-mail: suttipun_k@kpru.ac.th

(Received: 12 Dec, 2022; Revised: 9 Jun, 2023; Accepted: 13 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอ้างอิงทั่วไปที่มักใช้ในการกล่าวถึงกลุ่มบุคคลที่ไม่ระบุการแบ่งอัตลักษณ์ทางเพศ (นอน-ไบนารี) ในสื่อภาษาอังกฤษที่ใช้ในซีรีส์ Queer as Folk ภาคที่ 1 ตอนที่ 1 ถึง 5 โดยใช้โปรแกรม AntConc เวอร์ชัน 3.5.7. เป็นเครื่องมือหลักในการรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและดาวน์โหลดบทพูดผ่านช่องทางออนไลน์จากซีรีส์ Queer as Folk ภาคที่ 1 ตอนที่ 1 ถึง 5 การออกแบบการวิจัยจึงอาศัยกระบวนการค้นพบการวิจัยเชิงปริมาณในการหาความถี่ของข้อมูลพื้นฐานของโครงสร้างข้อมูลที่น่าเข้าเพื่อให้ได้ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้หลักการทางภาษาศาสตร์คลังข้อมูลเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ความถี่จากรายการคำศัพท์โดยใช้โปรแกรม AntConc เพื่อตีความหมายข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าคำนามหลัก “Michael” เป็นคำที่ใช้บ่อยที่สุดซึ่งไม่ถือว่าเป็นคำที่มีความหมายทางไวยากรณ์ (Function Word) มีความถี่ที่พบจำนวน 892 ครั้ง คำว่า “he, his, him และ Emmett” มีความถี่ที่พบ จำนวน 594, 477, 296 และ 282 ครั้งตามลำดับ คำที่มีความหมายทางไวยากรณ์เพียงประเภทเดียวเท่านั้นที่นำมาเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยนี้ได้แก่ คำสรรพนามเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์ของงานวิจัยในการสำรวจการใช้คำอ้างอิง การศึกษาในครั้งนี้ให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างจากการศึกษาก่อนหน้านี้ซึ่งการศึกษาก่อนหน้านี้พบว่ามีการใช้คำสรรพนามที่เป็นกลางทางเพศที่พบว่าถูกใช้ เช่น Ze, Hir และคำอื่น ๆ แต่การศึกษานี้พบว่าไม่ปรากฏการใช้คำสรรพนามที่เป็นกลางทางเพศ ทั้งนี้ผลการวิจัยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการใช้คำอ้างอิงหรือสรรพนามทางเพศที่สามารถใช้ในการสื่อสารกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศได้

คำสำคัญ: การวิเคราะห์คำศัพท์จากคลังข้อมูล, ความเสมอภาคทางเพศ, คำที่ใช้กล่าวถึง LGBT, สรรพนามที่ใช้กับ LGBT

¹⁻⁴ อาจารย์ ปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ABSTRACT

The aim of this current study is to explore the common references that are commonly used to refer to non-binary people in English media used in Queer as Folk TV series, Season One, Episode One to Five. In order to collect the data, the AntConc program version 3.5.7. was used as a main tool to gather the data, which were compiled and downloaded by the researchers from an online script of Queer as Folk TV Series Season One, Episode One to Five. The design of the study relied on the quantitative paradigm in which the frequencies of the occurrence nodes were used to obtain the findings. The researchers employed corpus linguistics as a tool to analyze the frequencies in wordlist of the AntConc program to interpret the data. The findings unearthed that the head noun “Michael” was the most frequent word which was not considered to be function word shown with 892 frequencies of the occurrences. After that the words “he, his, him and Emmett” were shown with 594, 477, 296 and 282 frequencies of the occurrences, respectively. Only one type of the function word included in this study was pronouns since it belonged to the objective of the research in exploring the references. The present study yielded the different results from the previous studies in which gender neutral pronouns were introduced to use e.g., Ze, Hir, and others but this study revealed the absence of gender neutral pronouns. The study shed light on the use of references or gender pronouns when communicating to people with gender diversity.

KEYWORDS: Corpus-based Analysis, Gender Equality, LGBT References, LGBT Pronoun References

Introduction

Worldwide, the term LGBT which stands for lesbian, gay, bisexual and transgender is commonly used to refer to people in a rainbow group. In modern mass media such as YouTube channel, Instagram, Tiktok, Podcast, Facebook or Twitter, gender roles are publicized in various ways. Siebler (2012) discovered that the different forms of gender in terms of masculinity, femininity, lesbian, gay, bisexual, and transgender have been depicted. In the modern society, people simply distinguish the gender differences aspects via stereotyped representation when they consume the media. The use of hate speech in media to discriminate homosexuality people still exists in some countries. To demonstrate, in 2000, Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Queer, Intersex, Asexual (LGBTQIA) Resource Center created the poster called "Words that Hurt and Why". For example, the word "tranny" is used to call people who identify themselves as trans. This word is considered to be offensive and inappropriate to label other people (Klomkaew & Kanokpermpoon, 2022). Another expression is "that's so gay", which is used to describe undesirable or negative situations by using the word gay to stigmatize bad things. Last but not least, Queer as Folk an American-Canadian TV series launched from December 3, 2000 to August 7, 2005 depicts the image of gay and lesbian lifestyle and the obstacles being faced in their everyday lives. Also, this series demonstrates binary genders' perspectives towards non-binary as perverse and gender confused. Moreover, the terms that are used to describe the image of LGBT people in this TV series are "sissy gay" and "masculine lesbian". These two terms seem to be offensive when referring to LGBT people.

Although, numerous research studies on LGBT were conducted in various aspects (e.g., Klomkaew & Kanokpermpoon, 2021; Klomkaew & Kanokpermpoon,

2022). There is still a gap that needs to fulfill insufficiency in terms of references. In addition, this study focuses on references that are used to refer to LGBT people in English media used in Queer as Folk TV series. Consequently, this study would also like to be a mouthpiece in order to promote the equality of the LGBT roles and their identities in the Thai society and other contexts. Since Thailand is considered to be one of famous the destinations for gender diversity people, but the conflicts regarding these people (e.g., same-sex marriage law and titles) still exist.

The Concept of Gender

Gender is a human characteristic that a society or culture identifies as masculine and feminine (World Health Organization, 2013). Furthermore, the biological theory and sociological theory are regarded as two gender theories which are distinguished by literature. To demonstrate, the biological theory states that sex is inherently inborn. Bodén and Hammer (2008) and Udry and Campbell (1994) support the sociological theory which believes that the culture and society are the factors denoting how sexes can be expressed by characteristics and behaviors.

Non-Binary Individuals and Pronouns

Various specific terminologies refer to gender identity, consisting of LGBT, transgender, non-binary person and gender queer person. Because of the rise of the gender consciousness in society, more LGBT people classify themselves across the boundary of the binary masculine and feminine. Furthermore, non-binary or transgender people may feel uncomfortable being addressed with incorrect pronouns. These pronouns are third-person singular pronouns including "he" and "she". The use of inappropriate pronouns can result in the alienated feeling to non-binary people among their friends, colleagues, and others in the society. However, the preferred pronouns are longed for non-binary people

to use; there is no specific preferred pronoun being set for them yet. This section illuminates a comprehensive background toward various genders, terminologies, pronouns and the misgendering implications (Darr & Kibbey, 2016).

Terms and Definitions of Non-Binary Individuals

Darr and Kibbey (2016) discovered that in order to recognize the various terms referring to gender identity, there are three major accepted gender terms that need to be revised for people outside the gender binary. For instance, the term “cisgender” is a suitable definition for persons whose gender identity, gender expression and physical body do not go along. In some cases, someone expresses themselves as a man and is biologically male but is not identified as a man. It can determine that the previous three aspects mentioned are not related, so this person is known as a non-cisgender. Another term which is used for describing an individual whose gender differs from the gender binary is called “genderqueer”.

Unlike non-binary gender, genderqueer shows both identity and expression, whilst non-binary focuses only identity with the absence of expression. The final term “transgender” refers to people who may be identified as both male and female in one person or neither male nor female. Moreover, this term is claimed to be gender pronouns based on binary (male or female) which is incorrectly used to refer to people as transgender and heterosexual genders. Here, it is due to the fact that people in these two groups are not a part of binary. Thus, non-specific pronouns are more proper to use for homosexual people.

Gender-Neutral Pronouns for Non-Binary Individuals

Referring to genderqueer or transgender people, a lot of pronouns have been proposed. “Zie” and “Hir”

are the first two common pronouns which are used for describing genderqueer and transgender people among their community. “Zie” and “Hir” are considered to be too feminine because “Sie” means she in German and “Hir” is also a pronoun referring to feminine in Middle English. Then, “ne, nem, nir, nirs and nerself” are introduced as pronouns. Apart from that, these four pronouns begin with “n” of each word to manifest “neutral”. On the other hand, the terms “ze, zir, zirs and zirsself” are considered as a pronominal system. To recapitulate, “ze” is derived from “sie” and “hir”. Likewise, some groups of genderqueer or transgender people may employ these terms including “xe, xem, xyr, xyrs and xerself” to avoid the feminine aspect with the pronoun “ze” (Darr & Kibbey, 2016).

Minority and Gender Minority Stress Theory

Regarding minority and minority stress theory proposed by Meyer (2003), chronic marginalization is the main cause of both physical and mental health for minority group members which is found to be harmful. In addition, Meyer also adds two major factors distal and proximal stressors, which bring about health disparities when people encounter them disproportionately by marginalized groups.

Distal Stressors and Proximal Stressors

The events implicitly or explicitly occurred with the minority group. Their minority status are called distal stressors, which is seen as an external event. Moreover, among the group of LGBT people, these stressors may consist of rejection, discrimination, physical or sexual abusive and workplace harassment. Also, greater depression, self-destructive anxiety, suicidal and all psychological distress come from LGBT themselves being experienced and discriminated by others.

On the other hand, proximal stressors are internal events and consist of expectation and anticipation which

will be occurred in a negative way. Proximal stressors are different from distal stressors. In that, these stressors continue in the absence of an identifiable threat, and contain the negative mindsets and negative beliefs about self. The internalized of transphobia or some situations cause LGBT people to feel uncomfortable, unacceptable, and vulnerable such as using incorrect or inappropriate pronouns to speak with them. As a result, a cisnormative situation is developed in response to distal stressors experienced.

Next, the concept of corpus linguistics will be explained since it is the main concept and tool in analyzing the data.

Corpus Linguistics

O’Keeffe, McCarthy and Carter (2007) have defined corpus as “a collection of text, written and spoken, which is stored on a computer” (p.1). Moreover, both qualitative and quantitative research can be conducted by using corpus. With regard to quantitative results, frequencies, the number of the occurrence of a particular word or phrase can be observed through corpus. In a qualitative side, the researchers can employ corpus to determine how a word or phrase occurs in each context, for instance, different language patterns used by men and women (Boontam & Phoocharoensil, 2018). Another advantage of corpus advocated by Sinclair (1990) is that it includes real language used by native speakers. Another benefit of corpus is that it can be used as a tool to analyze how the rule of language changes through time when people of different languages interact (Lindquist, 2009 as cited in Boontam & Phoocharoensil, 2018).

Corpora Analysis and Analyzing the Concordance Lines

The present study has analyzed twofold of corpus data which are concordance lines and frequency lists (Evison, 2010; Lindquist, 2009).

Lindquist (2009) described concordance lines as “a list of all the contexts in which a word occurs in a particular text” (p.5). In order to determine the features of a particular word or phrase such as semantic prosody, semantic preference or lexico-grammatical patterns, the researchers extract the authentic data from the ‘Key-Word-In-Context’ (KWIC) concordances. Furthermore, the node or search word will demonstrate the occurrences perpendicular in the center of the line (O’Keeffe, McCarthy & Carter, 2007). Therefore, the contexts and items around the searching word can be analyzed the collocation by observing the concordance lines (Evison, 2010).

Analyzing the Frequency

Lindquist (2009) stated that the reliable frequency in each language token can be calculated through computerized corpora, which is important for the researchers when comparing language patterns in various genres, contexts, periods of time and written and spoken language. The list of the frequency is automatically composed through the electronic corpus that reveals either in alphabetical or in numeral order ranked from high to low frequency. Because of its frequency reliability, linguists value the frequency occurrences as useful evidence because they can obtain a range of frequency of information. Another reason that makes frequency lists more reliable is that it includes statistical measure such as Mutual Information (MI scores), which assists testing collocational strength of such token (Evison, 2010).

Nodes

To explore the common pronouns or references used to refer to LGBT people in English media, it is very important to define the possible search words to explore the answers. Based on Törmä’s (2018) research on collocation of transgender in British newspapers, there were many possible search words mainly based

on the Trans Media Watch’s style guide used to preliminary examine on NOW corpus. In addition, the results revealed that the most common terms came from the same word family which were “transgender and trans”. Consequently, transsexual and the plural noun transgenders and transsexuals were also in use. Additionally, the previous studies section has mentioned the non-gender specific pronouns: Ze, Hir, Zie and Nir, which are used to describe genderqueer and transgender people. These terms are included in the target words of this study.

Previous Studies

Three previous studies are related to the present study, which can help to better comprehend and answer the research question.

McGlashan and Fitzpatrick (2018) studied critical ethnography in order to investigate experiences of LGBTQ teenagers in Kahukura High School, which is the co-educational school in secondary section located in Auckland, Aotearoa, New Zealand. The main participants of the research were the school’s sexual and gender diversity or Rainbow group. The results disputed gender binaries in various contexts. In addition, the study obviously suggested that the use of personal pronouns was not necessarily straight. Many students in the Rainbow group were disturbed by gender and sexuality norms. When they participated in group meetings and had to call their gender identities out loud by using pronouns referring to them, they faced the problem that English pronouns were particularly inadequate. The students from the Rainbow group were compelled to decide whether to use him or him, her or her, and them or them. Yet, the terms such as “Ze” and “Hir” that are non-gender specific pronouns were also not preferred by the students themselves; they seemed avoiding these two terms. This indicated that those two previously mentioned terms were not popular to use in

daily language in Aotearoa, New Zealand.

Knutson, Koch and Goldbach (2019) mentioned that when transgender clients in the United State talked to the therapists, they seemed to encounter negative emotions as they were called using inappropriate pronouns. The general term “transgender” was used for indicating people who underwent uncomfortable situations between their gender identity and their inborn sex (Brammer & Ginicola, 2017). People who considered themselves as transgender, gender diverse, gender queer, agender and other identities were also mentioned in this research. The findings discovered that the term “gender queer” was used by some teenager gender diverse people and they also preferred to use these three pronouns *they*, *them* and *theirs*. However, pronouns *he* or *she* and the term “transsexual” or “cross dresser” which did not seem to be popular to refer to transgender were used by a group of older trans people. Furthermore, the findings also revealed that the terms Ze, Zir and Zirs, as gender neutral pronouns, were likely used by trans clients in the North, on the coasts and in the large cities (Stewart, Renn, & Brazelton, 2015). Nevertheless, three common pronouns including *he*, *she* and *they* were used among trans clients from the Midwest, South and rural areas. Brauer (2019) investigated the experiences of transgender students who had been referred to use incorrect pronouns and were unable to directly represent their true gender identities on campus. These experiences led to students’ health disparities. The method and theoretical framework for this research was based on institutional ethnography (IE). To elaborate, these situations were arisen whenever transgender students were required to divulge information about themselves that was regarded as confidential in the context of a questionnaire or form that did not provide them with any options regarding their name, gender, or sexual orientation. The findings demonstrated that the binary gender ruling relations

led to the formation of three incorrect assumptions. The first cause of this common mistake was the intention to show respect for others by addressing them with their honorific titles, such as Mr. or Ms. Second, it was not appropriate for the concept of using a person's legal first name on a piece of documentation to cause that person any kind of harm. The final concept was the notion that a person's inborn sex was a reasonable controller that can be used to determine the sex and gender of an individual, as well as whether or not to invite them to take part in the organizations and other opportunities that were reserved either for men or women. However, binary gender limitations that were imposed by language such as Mr. and Ms. and the terms of gender like "alumna" and "alumnus" should be eradicated. On the way around, new alternative terms such as "alumnx" and "Mx" should be considered in order to replace the old terms that restricted the capability of non-binary people. Examples of these terms include: "alumnx," "Mx," and "alumnx."

The abovementioned concepts, frameworks, and previous studies gathered in this study help yield richer interpretation for findings in terms of references. Additionally, corpus analysis is considered as the primary tool in analyzing the results through the frequency of the occurrence nodes in AntConc program. Also, the non-gender specific pronouns proposed by numerous studies (e.g., Darr and Kibbey, 2016; McGlashan and Fitzpatrick, 2018) can be revealed under the analysis of corpus linguistics. The next framework, Minority and Gender Minority Stress Theory, can help reveal proximal and distal stressors of the minority group. The term "minority group" in this study refers to LGBT people.

Objective

The study aims to find the common references in English media used in Queer as Folk TV series that are commonly used to refer to LGBT people. The following

question: What references in English is formed accordingly media used in Queer as Folk TV series, are commonly used to refer to nonbinary gender?

Research methodology

Data Collection

In data collection section, the researchers had compiled their own corpus from the online scripts of Queer as Folk TV series Season One, Episode One to Five downloaded from <http://transcripts.foreverdreaming.org/viewtopic.php?f=149&t=8993>. Moreover, the data was extracted and saved into notepad from episode one until episode five on the same folder. In terms of corpus size, there were 41,328 tokens collected from the script of five episodes. The reason was that this TV series is specifically for LGBT people and directly reflect the language used by LGBT people in the native speakers context.

Research Instrument

This present study relied on the quantitative which will represent paradigm of the research in which the frequency of the occurrence nodes was used to investigate the findings. In order to explore the frequency, a specialized corpus which is AntConc program version 3.5.7 was employed as a main tool to obtain the data in which AntConc is a program created by Laurence Anthony in 2000 for analyzing electronic texts (that is, corpus linguistics) in order to find and reveal patterns in a particular language. Apart from this, the frequency can be observed through this software as well. As stated by Lindquist (2009) that the reliable of the frequency in each language token can be calculated through computerized corpora which is important to the researchers when comparing language patterns in various genres, contexts, periods of time and written and spoken language. To ensure the validity and reliability of the compiled corpus, the concept of representativeness proposed by Biber (1993) is used. In addition, Leech (1991) adds that a

corpus may be considered representative when the findings obtained from its analysis could be generalized to the rest of the language that it represents. This is in line with Bowker and Pearson (2002) that there are no rigorous rules in compiling a specialized corpus. In other words, it depends on research purposes and availability of data and time.

Data Analysis

AntConc program version 3.5.7 was used to analyze the data. Also, the researchers relied on frequency in wordlists. To elaborate, the majority of wordlists that has high frequency were function words e.g. *the, a, an*, but these words were not counted as search words in this study. Only one type of function word used was pronouns since the objective of the study

was to explore the common references. Additionally, the content word included in this study were the nouns. Thus, the searched words or nodes focus on nouns and pronouns that refer to the closest noun. The searched words in this current study included “Michael, he, his, him and Emmett”. The reason that the researchers relied on these nodes is that these nodes were considered as nouns (Michael and Emmett) and pronouns (he, his, and him) as previously stated. Also, these nodes occurred in Antconc program with the high frequency. Since this study explored the series from episodes one to five, that is why the nodes were limited. The addition of the script from another episodes could have gained more nodes and this could be regarded as the limitation.

Results

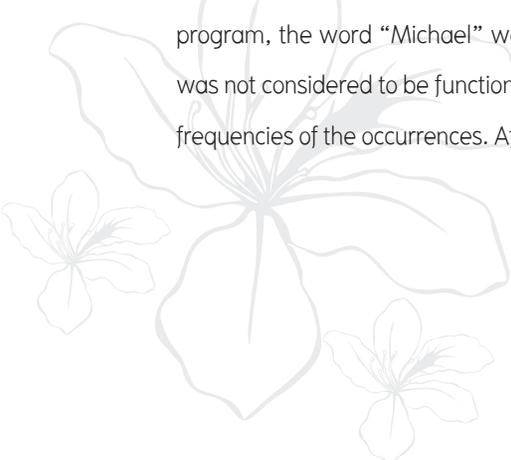
Table 1 The frequency of the occurrence numbers of each node in AntConc version 3.5.7

No.	The Occurrence Numbers in AntConc	Search Words	Frequency
1	7	Michael	892
2	10	He	594
3	12	His	477
4	20	Him	296
5	22	Emmett	282

Table 1 presents the five interesting search words with the high frequency than 250 of occurrences from word list in AntConc version 3.5.7. To recapitulate, the selected search words do not have the highest frequency because the highest one was the function word “the” but it does not counted to be a search word. Furthermore, after the researchers scrolling down the program, the word “Michael” was the first word which was not considered to be function word shown with 892 frequencies of the occurrences. After that the words “he,

his, him and Emmett” were shown with 594, 477, 296 and 282 frequencies of the occurrences respectively.

In addition, as mentioned earlier in the methodology part, the selected search words were focused on nouns and pronouns that referred to the closest noun. Also, this study focused on the three search words that collocated with the head nouns Michael and Emmett who were the main characters in this TV series. The three pronouns were “he, his and him”.

-turn of the camera and Emmett has joined them. He and Michael talk while Brian scans the crowd. EMMETT	File
1t. Just what I need. What's-his-name. He and Michael walk further into the bar. MICHAEL Justin.	EP3.txt
TIN Hmm? VIC Called conversation. Brian chuckles. He catches Michael's pissed off look and goes solemn,	EP2.txt
behind them. TED Oh, yeah, how can you tell? MICHAEL 'Cause he's looking back. Shot of Blake watching	EP4.txt
. MICHAEL It's me. EMMETT Oh my god, is he dead? MICHAEL No, but he's gonna wish he	EP3.txt
finds him gone. His face falls. BRIAN Where'd he go? MICHAEL Who?! BRIAN Who do you think? sh1	EP4.txt
is pacing. Emmett is curled up on the couch. MICHAEL He calls me, practically begs me to go with	EP3.txt
the high. BRIAN I got it from Tommy Hagger. MICHAEL He can get anything. He got me that Superman	EP1.txt
embarrassed. The waiter arrives with the drinks. MICHAEL He can look good in anything. He even looks	EP3.txt
. INT. CATWALK EMMETT He's not! He can't! MICHAEL He can. They watch Brian again wave for Muscle	EP5.txt
's almost time for the ceremony. Where's Brian? MICHAEL He couldn't make it. He said to tell	EP3.txt
and Emmett are watching Brian. EMMETT b*st*rd. MICHAEL He doesn't even have to try. INT. DANCE	EP3.txt
ews. Points at the glass. EMMETT Juice. Okay. [to Michael] He gives Pacific Rim a whole new meaning. MICHAEL	EP3.txt
we see her look surprised, then suppress a smile. MICHAEL He keeps saying kane. Melanie pulls Michael away. ME	EP3.txt
't look half as good in it as you. MICHAEL He looks better. DAVID Find that hard to believe.	EP5.txt
Well, h-he wasn't a-a drug user. MICHAEL He must have met someone that night. And-and	EP4.txt
? BRIAN I thought you already did. Emmett glares. MICHAEL He's around somewhere. I'm sure you'll	EP3.txt
it and ... he even tried to f*ck me. MICHAEL He's in there. His life's like this [EP4.txt
leave him here. TED It's not our problem. MICHAEL He's mine? TED No, Brian's your problem.	EP2.txt
you around here before. [pulls out her order pad] MICHAEL He's new. DEBBIE And cute. Every guy in	EP3.txt
ee Hottie straighten up from the bar. BRIAN What? MICHAEL He's over there talking to my mother, the	EP3.txt
all yellow by now. Come stains all over it. MICHAEL He's still beautiful. BRIAN We owe it all	EP3.txt
Brian? MICHAEL No, the baby. Shot widens to just Michael. He's stopped, looking at the pictures. MICHAEL Can	EP2.txt
and Emmett laughs. BRIAN [to Justin] f*ck. You. MICHAEL He's twenty-nine. BRIAN And f*ck you,	EP2.txt

Figure 1 The search word “he” collocates with “Michael”

To answer the main research question in this present study, the researchers focused on the collocation of the three pronouns search words which are he, his

and him that co-occurred with the noun “Michael and Emmett”, who are the main characters of this TV series.

away. MELANIE Yeah. Kane means money. He's saying he expects Emmett to pay him. MICHAEL For what? MELANIE	File
I have a feeling he'll be all right. EMMETT He doesn't speak a word of English. And-	EP3.txt
whole new meaning. MICHAEL Where'd ya find him? EMMETT He found me. I was having drinks in the	EP3.txt
gets all the beauties while we get to watch. EMMETT He hasn't gotten him yet. MICHAEL He will.	EP3.txt
SIDE BABYLON - NIGHT Brian joins Michael, Ted and Emmett. He hooks an arm around Michael's shoulders and	EP1.txt
his dancing and stays where he is. INT. CATWALK EMMETT He's not! He can't! MICHAEL He can.	EP3.txt
milk and Oreos. [exits] MICHAEL This is my friend Emmett. He's staying with me temporarily since the hooker	EP1.txt
know where my father was born. Or ... even who he is. EMMETT I sat with my dead grandma for	EP4.txt
one f*cking fabulous black woman. Ted laughs as he leads Emmett to the bar where Brian and Justin	EP2.txt
and he didn't even want to f*ck. EMMETT Maybe he has a prostate problem. Or only one	EP5.txt
't know. TED It's just your own insecurities. EMMETT Maybe he's the old fashioned type. Doesn't	EP5.txt
bylon are no longer deductible expenses. [leaves] EMMETT [OS] He'll be back. Michael drinks some water.	EP5.txt
bi? WEIRD GUY No. They're dead. Car crash. He pushes Emmett onto the bed and grabs his legs	EP4.txt
other. MICHAEL Oh, sh1t, you better be careful. EMMETT The last thing you need is for him to	EP2.txt
's okay. NURSE I'll see. She walks away. EMMETT The nurse's station. I used to think it	EP4.txt
enough to be responsible for his f*cking life. EMMETT Well, he must have wanted you for a reason.	EP4.txt

Figure 2 The search word “he” collocates with “Emmett”

	File
, sh1! What if she finds his p0rn? MICHAEL And his magazines. And remember his thirty-third birthday	EP4.txt
a grinning Tracy plops a huge wrapped basket in his arms. MICHAEL [laughs] What's this? TRACY A get	EP5.txt
utler. Uh, I accidentally fell. DAVID [soft] Hmm. Michael closes his eyes. DAVID Okay. Turn to the left.	EP5.txt
ue coach? Scout master? SPLIT SCREEN SHOT: Ted at his desk. Michael walking down an aisle. MICHAEL They don'	EP2.txt
n on his lap] Where?! DAVID [points] Your jacket. MICHAEL [drop his chin, laughs] Oh... [looks down, checking it	EP5.txt
They laugh as the Jeep drives by, Brian honking. Michael flings his arms up like a roller coaster ride.	EP1.txt
traight, no-hitters. Ted is looking down the bar. Michael follows his gaze and sees Blake, who winks. MICHAEL	EP3.txt
ofy face, Michael jiggles Gus's toes, then kisses his forehead. MICHAEL [VO] Not like going to one of	EP3.txt
The-- David rolls up his sleeves before replacing his hands. Michael is enjoying the touch, but trying to	EP5.txt
sound, he leans against the middle one and wrings his hands. MICHAEL What would you do if you actually	EP3.txt
uckling. CUT TO: INT. CHIROPRACTOR'S OFFICE - DAY Michael hangs his shirt over the head of a teaching	EP5.txt
's fabulous. Michael whips his own shirt off over his head. MICHAEL Great beaches, I hear. He goes to	EP4.txt
. BRIAN And Tracy, too. Michael winces and shakes his head. MICHAEL sh1t. CUT TO: INT. WOODY'S -	EP3.txt
, right. You'll freeze to death first. Deb swats his head. MICHAEL What was that for?! DEB You can	EP4.txt
and then I'll go to his condo tonight. MICHAEL His ... condo? MRS. SCHMIDT Oh, for pajamas. I don'	EP4.txt
hink we should tell someone? BRIAN No. Long beat. MICHAEL His mom said she'd call us if there	EP4.txt
oceries. Brian and Emmett are unloading the bags. Michael holds his arms out. MICHAEL One stop shopping at	EP4.txt
at his desk, looking down at the photo of Michael in his drawer. MICHAEL [VO] Remember that story we	EP2.txt
have a fit. You know how he feels about his Jeep. MICHAEL Well, if he cared so much about	EP1.txt
-name. He and Michael walk further into the bar. MICHAEL Justin. His name is Justin. If I can remember	EP2.txt
she say? BRIAN She said 'Don't be late.' Michael leans his head against the Jeep. A beat later,	EP1.txt
time and some rest. Let the swelling go down. Michael lets his head fall back onto the table, mortified.	EP5.txt
The waiter fills his glass, sets the bottle down. MICHAEL [lifts his Pepsi, to waiter] This is excellent, too. [EP5.txt
be an all right dad in spite of yourself. Michael lifts his water glass. MICHAEL To Brian. Everyone but	EP3.txt

Figure 3 The search word “his” collocates with “Michael”

The next pronoun search word was the pronoun “his”. The results depicted that the search word “his” occurred with the frequency of 477 times

in this data set and collocated with the noun Michale and Emmett with the frequency of 58 and 14 times as shown in Figures 3 and 4, respectively.

	File
DINER - DAY MICHAEL Brazilian beach parasites, in his ass. Emmett laughs. EMMETT Oh, god. Well, at least	EP4.txt
dances over. Brian leans over to say something in his ear. EMMETT How does he do it? What does	EP3.txt
So, Dawson, how are things down at the creek? Emmett finishes his song and the audience cheers and applauds.	EP2.txt
two. Then I take my scalpel and I remove his foreskin. Emmett faints. CUT TO: EXT. A HOUSE - DAY	EP3.txt
I told anyone she was dead. Michael reaches for his hand. EMMETT How come we never tell each other	EP4.txt
can tell her who you really are. Michael shakes his head. EMMETT I agree. I always say, come clean	EP5.txt
doing his sit-ups, rolls his eyes and shakes his head. EMMETT [OS] Uhh, it's so discouraging. Are	EP2.txt
, tosses the weights down and puts his hands on his hips. EMMETT Well, I could be a-a-a	EP2.txt
on the couch, Emmett following to sit hard on his lap. EMMETT Dead! Right through the heart! Emmett jumps	EP4.txt
Michael's face as he does sit-ups. To his left, Emmett is lunging using free weights and Ted	EP2.txt
the bar with a white-haired business man kissing his neck. Emmett stalks over. EMMETT What is the meaning	EP3.txt
ill breeze. Katsuo watches the exchange, hopeful. Emmett takes his hand. EMMETT That-that is ... that is	EP3.txt
to him, kissing the money and then Business Man. Emmett turns his face away. CUT TO: INT. LINDSAY AND	EP3.txt

Figure 4 The search word “his” collocates with “Emmett”

Figure 5 The search word “him” collocates with “Michael”

The last search word was the word “him” which was considered to be subject pronoun. The result of this search word revealed that the word “him” occurred with the frequency of 296 times which showed the less frequency when compared to the two search

words above. In addition, this search word collocated with the two head nouns Michale and Emmett with the frequency of 69 and 18 as shown in the Figures 5 and 6, respectively.

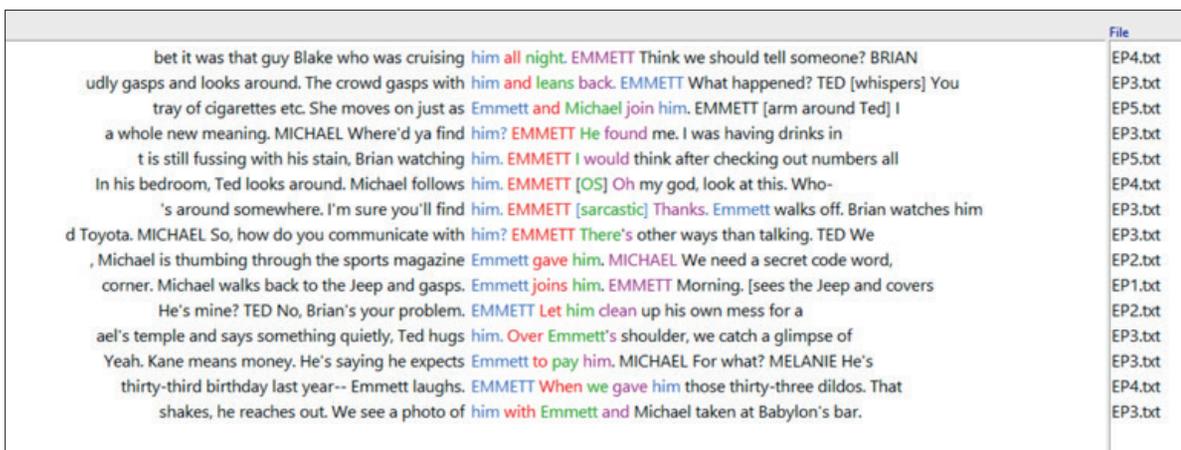
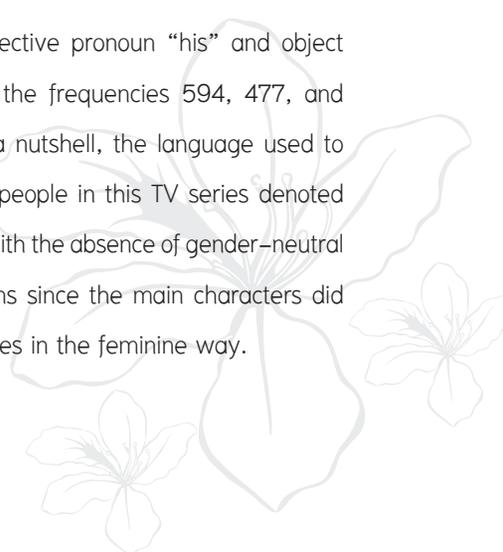

Figure 6 The search word “him” collocates with “Emmett”

Conclusion

In the final analysis, the lexical words which are frequently used to refer to non-binary genders in Queer as Folk TV series, season one, episode one to five, were Michael, he, his, him and Emmett respectively. From the findings, it could be regarded that the two proper nouns “Michael” and “Emmett” co-occurred with three types of pronouns. Those were subject pronoun

“he”, possessive adjective pronoun “his” and object pronoun “him” with the frequencies 594, 477, and 296 accordingly. In a nutshell, the language used to refer to homosexual people in this TV series denoted masculine pronouns with the absence of gender-neutral and feminine pronouns since the main characters did not express themselves in the feminine way.

Discussion

In terms of discussion and recommendation of this current study, it can be described into four main aspects.

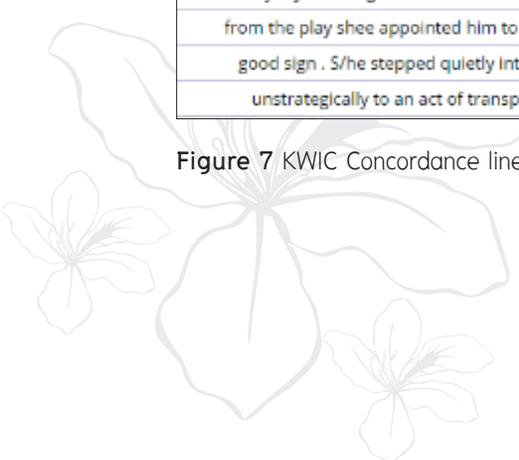
To begin with, the search words proposed by the study of Törmä in 2018 in the literature e.g., *transgender* and *trans*, *transsexual*, *transgenders*, and *transsexuals*. Non-gender specific pronouns: *Ze* and *Hir* and covered *Zie* and *Nir* advocated by the studies of McGlashan and Fitzpatrick (2018); Knutson et.al (2019); and Darr and Kibbey (2016). When these search words were searched in AntConc program with the data of this TV series, it revealed nothing. The results indicated that subject pronoun “he”, possessive adjective pronoun “his”, and object pronoun “him” collocated with head nouns Michael and Emmett (who are the main characters in this TV series) instead.

Apart from that, it could probably be inferred that all of the search words previously mentioned were

reviewed from newspapers and magazines considered to be written genres. In this study, however, the data were collected from the script and seemed to be spoken language and also considered to be in the spoken genre. All in all, the findings of this present study were not in line with the previous studies (e.g., Törmä, 2018; McGlashan & Fitzpatrick, 2018; Knutson et.al, 2019; and Darr & Kibbey, 2016). That is why the researchers relied on the frequency of the word list and extracted it to analyze. In the other way round, the Figure 7 unveiled the node *hir* which is considered to be non-gender specific pronoun presented in the middle of the figure. The surrounding words can enhance the readers’ awareness of the gender-neutral pronoun knowledge that has existed in the authentic data used by the native speakers in the Corpus of Contemporary American English (COCA). For instance, in this context, the node or the search word “hir” can be functioned as a gender-neutral pronoun.

there was the faint , burning whiff of ozone that told	hir	a small ship had come . Come and gone . Gone ...
. # That does n't fill me with much confidence is	hir	ability to comprehend the situation . # I see what Patrick is
hir into a gender binary , and did n't misunderstand	hir	agreement to be counted as female for this purpose . (EDIT
point , Lee declares himself vindicated because someone called	hir	an idiot # The trouble with this argument is that it
. An imposing fifty-seven-year-old with a full head of white	hir	and bushy white sidewhiskers framing his " strong and
is worse than mistreating . # It was relevant as per	hir	argument since abortion does kill another organism . # But if
Vaarsuvius is deeply insulted when another wizard refers to	hir	as a warlock . # V 's rage may have had less
's attention was now caught by hir , and he watched	hir	as s/he moved back and forth . " How much more do
y hand on the scanner ; there was a faint w	hir	as something scanned it , and th en a swab tick
left for another time . S/he awoke and sat up in	hir	bed then glanced at the chronometer . But that simply verified
. With that thought in mind , s/he padded out of	hir	bedroom and down the hall to where Selar slept . The door
regulations altogether . After all everyone in the country is on	hir	best behavior # It 's always best if you call your
. Only hir six tiny jewel-like eyes and the tip of	hir	blue proboscis pecked out from that all-encompassing covering
together (e.g. a pacemaker becomes part of the person and	hir	bodily rhythms just as tissue and blood become part of the
the non-consensual and non-medical surgical intervention on	hir	body is what ze considers the most sorrowful thing to have
she was nat slayn Eek at the feeste ? who mighte	hir	body save And I answerd to that demande agayn , Who
by my teaching that zie wanted to put a bullet through	hir	brain Most of my students were generally pleasant people I was
from the play shee appointed him to come that night vnto	hir	by the name of Richard the Third . Shakespeare overhearing their
good sign . S/he stepped quietly into the room , allowing	hir	catlike eyes to adjust to the dimness , and padded over to
unstrategically to an act of transphobia , given that it is	hir	choice and prerogative to do so ... likewise I understand PoC

Figure 7 KWIC Concordance lines for “hir” from COCA

Another point to be discussed of this study was the language used by LGBT people in the study. It can be regarded that it existed just in this TV series and also considered to be not the real use of everyday English in communication. Language can evolve over time, and the literature review along with previous studies cited in the introduction section were conducted several years after the TV series was released (e.g., 2016, 2018, and 2019). Therefore, it is reasonable to assume that the TV series was launched between 2000 and 2005, predating the literature review.

The next point that needs to be taken into consideration is that the role of the characters in this TV series did not have any transitions to be considered as Male to Female (MTF) or Female to Male (FTM) that is why the search words related to the terms "*transgender, trans, transsexual, transgenders, and transsexuals*" do not show any results towards the compiled data. Additionally, the way that the characters in this TV series express themselves was in the masculine way that is why the common pronoun to refer to them are masculine pronouns as stated in the findings part.

Last but not least, the minority and gender minority stress theory stated by Meyer (2003) should be taken into consideration. To recapitulate, the two stressors, i.e., distal and proximal stressors found to be external and internal events and could raise health disparities to the group of marginalized people. The findings of this present could be used as a baseline in terms of creating awareness in selecting and using proper references or pronouns when talking and communicating with people of gender diversity. More consciousness and new mindset regarding non-binary genders would be added up to binary people. Apart from this, it could help lessen the internal and external factors that could bring about mental illness or health disparities to non-binary people.

Suggestions

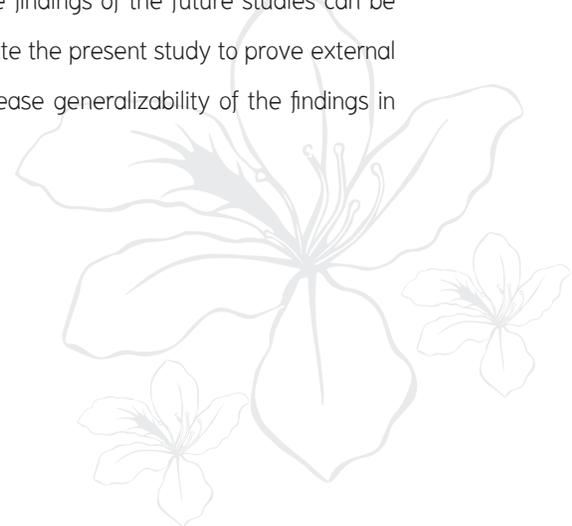
Suggestions for Implications

The findings of this present study could yield supportive implications for marginalized groups, especially non-binary people. To demonstrate, some individuals in society may prefer to be addressed using pronouns that correspond to their physical genders, rather than using masculine pronouns. There are various ways of self-expression within the LGBT group, particularly in the Thai context where the rainbow community is well-promoted. Some individuals prefer to be addressed using masculine pronouns, while others prefer feminine pronouns.

Furthermore, the results of the study can serve as a baseline for raising awareness among LGBT individuals and others about the aforementioned issues. In a TV series featuring two main characters who are considered to be LGBT people, it is unnecessary to use feminine pronouns when referring to them.

Suggestion for Further Study

The study has some limitations that should be acknowledged and addressed for the future research studies. To be more challenging, future studies should replicate the research design of this study to investigate others TV series in different genres or the spoken genre regarding non-binary people. On the other way round, the size of corpus should be added to explore more language patterns/issues as stated in the data analysis section, the addition of the script from another episodes could have gained more nodes and findings. In a nutshell, the findings of the future studies can be used to triangulate the present study to prove external validity and increase generalizability of the findings in this study.

References

- Anthony, L. (2000). Developing AntConc for a new generation of corpus linguists. In S. Granger, J. Hung, & S. Petch-Tyson (Eds.), *Computer learner corpora, second language acquisition and foreign language teaching* (pp. 3–17). Amsterdam: John Benjamins.
- Biber, D. (1993). Representativeness in corpus design. *Literacy and linguistic computing*, 8(4), 223–257.
- Bodén, E., & Hammer, S. (2008). *Gender structure in children's books for preschool*. (Unpublished bachelor thesis, Mälardalen's College).
- Boontam, P., & Phoocharoensil, S. (2018). Effectiveness of English preposition learning through data-driven learning. *3L: Language, Linguistics, Literature*, 24(3), 125–141. DOI: <http://doi.org/10.17576/3L-2018-2403-10>
- Bowker, L., & Pearson, J. (2002). *Working with specialized language: A practical guide to using corpora*. London: Routledge.
- Brammer, R., & Ginicola, M. M. (2017). Counseling transgender clients. In M. M. Ginicola & J. M. Filmore (Eds.), *Affirmative counseling with LGBTQI_ people*. Virginia: American Counseling Association.
- Brauer, D. (2019). Complexities of supporting transgender students' use of self-identified first names and pronouns. *Journal of College and University*, 92(3), 11–12.
- Darr, B., & Kibbey, T. (2016). Pronoun and thoughts on neutrality: Gender concerns in modern grammar. *Journal of Undergraduate*, 7(1), 73–75.
- Evison, J. (2010). What are the basics of analysing a corpus? In A. O'Keeffe & M. McCarthy (Eds.), *The routledge handbook of corpus linguistics*. London: Routledge.
- Klomkaew, S., & Kanokpermpoon, M. (2021). *The use of references in English printed media to refer to LGBT people*. (Master's thesis, Thammasat University).
- Klomkaew, S., & Kanokpermpoon, M. (2022). Ze is better than Hir? A corpus-based analysis in digital news and magazines. *The New English Teacher*, 16(1), 125–152.
- Knutson, D., Koch, J. M., & Goldbach, C. (2019). Recommended terminology, pronouns, and documentation for work with transgender and non-binary populations. *Practice Innovations*, 4(4), 214–224. <https://doi.org/10.1037/pri0000098>
- Leech, G. (1991) "The state of the art in corpus linguistics." In Aijmer, K. & Altenberg, B. (Eds.) *English corpus linguistics: Studies in honour of Jan Svartvik*. London: Longman.
- Lindquist, H. (2009). *Corpus linguistics and the description of English*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- McGlashan, H. & Fitzpatrick, K. (2018). I use any pronouns, and I'm questioning everything else: Transgender youth and the issue of gender pronouns. *Sex Education*, 18(3), 239–252.
- Meyer, I. H. (2003). Prejudice, social stress, and mental health in lesbian, gay, and bisexual populations: Conceptual issues and research evidence. *Psychological Bulletin*, 129, 674–697. <http://dx.doi.org/10.1037/0033-2909.129.5.674>
- O'Keeffe, A., McCarthy, M., & Carter, R. (2007). *From corpus to classroom: Language use and language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Siebler, K. (2012). Transgender transitions: Sex/gender binaries in the digital age. *Journal of Gay & Lesbian Mental Health*, 16(1), 74–99. doi:10.1080/19359705.2012.632751
- Sinclair, J. (1990). *Collins COBUILD: English grammar*. London: Collins.
- Stewart, D., Renn, K. A., & Brazelton, G. B. (2015). *Gender and sexual diversity in U.S. higher education: Contexts and opportunities for LGBTQ college students*. San Francisco: Jossey–Bass.
- Törmä, K. (2018). *Collocates of trans, transgender(s) and transsexual(s) in British newspapers: A corpus–assisted critical discourse analysis*. (Master’s thesis, Mid Sweden University).
- Udry, J. R., & Campbell, B. C. (1994). *Getting started on sexual behavior*. Chicago: The University of Chicago Press.
- World Health Organization. (2013). *Gender*. Retrieved from <http://www.who.int/topics/gender/en/>

สัปบุริสธรรม 7 ที่ปรากฏในภาพยนตร์แอนิเมชันของวอลท์ดิสนีย์
เรื่อง เมืองเวทมนตร์คนมหัศจรรย์

SAPPURISA DHAMMA 7 PRESENTED IN WALT DISNEY'S
ANIMATED MOVIE ENCANTO

สุวิทย์ ตีคำ¹

Suwit Tikham¹

มหาวิทยาลัยพะเยา 19 หมู่ 2 ต.แม่กา อ.เมือง จ.พะเยา 56000¹

University of Phayao, 19 Moo 2, Maeka Sub-district, Muang District, Phayao Province 56000¹

*Corresponding author E-mail: suwit.ti@up.ac.th

(Received: 3 Feb, 2023; Revised: 21 Jun, 2023; Accepted: 21 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์แอนิเมชันได้รับความนิยมจากผู้ชมทุกเพศทุกวัยจากการใช้ความคิดสร้างสรรค์และเทคนิคต่าง ๆ นอกจากนี้ภาพยนตร์แอนิเมชันยังนำเสนอสิ่งที่น่าสนใจในหลายด้าน ทั้งความบันเทิงและการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงมุมมองที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา เมืองเวทมนตร์คนมหัศจรรย์เป็นภาพยนตร์แอนิเมชันของวอลท์ดิสนีย์ซึ่งนำเสนอสัปบุริสธรรม 7 ผ่านตัวละคร การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา สัปบุริสธรรม 7 ผ่านตัวละครในภาพยนตร์เรื่องเมืองเวทมนตร์คนมหัศจรรย์ ในทางพระพุทธศาสนา สัปบุริสธรรมหมายถึงธรรมของสัตบุรุษในพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย ธรรม์ญญาตา (เป็นผู้รู้จักเหตุ) อุตถัญญาตา (เป็นผู้รู้จักผล) อุตตัญญาตา (เป็นผู้รู้จักตน) มัตตัญญาตา (เป็นผู้รู้จักประมาณ) กาลัญญาตา (เป็นผู้รู้จักกาล) ปริสัจญญาตา (เป็นผู้รู้จักบริษัท) และบุคคลัญญาตา (เป็นผู้รู้จักบุคคล) ผลการศึกษาพบว่าตัวละครได้สะท้อนให้เห็นสัปบุริสธรรม 7 จากบทสนทนา การกระทำ และเหตุการณ์ต่าง ๆ กล่าวโดยสรุปคือ ถึงแม้ว่าเมืองเวทมนตร์คนมหัศจรรย์จะเป็นภาพยนตร์แอนิเมชันของต่างประเทศแต่ก็ยังคงนำเสนอเนื้อหาสำคัญที่แสดงการใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาในสื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้คุณธรรมและจริยธรรม

คำสำคัญ: สัปบุริสธรรม 7, ภาพยนตร์แอนิเมชัน, เมืองเวทมนตร์คนมหัศจรรย์

¹อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์

ABSTRACT

Animated movies have gained popularity among viewers of all ages thanks to their inventiveness and use of techniques. Additionally, it reflects many interesting parts of entertainment and education that considers many different opinions, particularly the consideration of Buddhist principles. *Encanto* is a Walt Disney's animated movie that represents *Seven Sappurisa Dhamma* through the characters. This study aims to study the Buddhist principles called *Seven Sappurisa Dhamma* through the characters in *Encanto*. In terms of Buddhism, *Sappurisa Dhamma* means the principle of a good man which consists of *Dhammaññutā* (knowledge of the cause), *Atthaññutā* (knowledge of meaning or purposes), *Attaññutā* (knowledge of self), *Mattaññutā* (knowledge how to be temperate), *Kālaññutā* (knowledge to choose and keep time), *Parisaññatā* (knowledge of society), and *Puggalaññutā* (knowledge of groups of people). The study found that all characters reflected the use of *Seven Sappurisa Dhamma through* conversation, action and situations. In summary, even though the animated movie *Encanto* is a foreign movie, it still represents the significant points from the use of Buddhist principles into media or other resources to enhance the use of morals and values.

KEYWORDS: *Seven Sappurisa Dhamma, Animated Movie, Encanto*

Introduction

In the present time, the number of individuals who watch television has increased in the present, especially among children and teenagers, and programs with a fantasy or cartoon theme are becoming increasingly popular (Khaleghipour & Shahahasemi, 2020). People utilize multimedia technology since it is more advanced to improve the popularity of generating digital video. Since 1980, the term “animated movie” has been designed and adopted throughout the history of cinema. Disney was also well-known for its animation in the earliest days of cinema (Macdonald, 2015). Animation may find human contact fascinating, which influences people’s decision to watch it (Ratelle, 2017). Because of the employment of cutting-edge technology in animation, animated characters are created in more sophisticated and useful ways in animated films (Bhatti, Shah, Waqas & Mahmood, 2015). Animation has served humanity in a variety of capacities, including those related to religion, science, education, and entertainment. Because it was more fascinating as a cartoon, the animated film presented pictures that may inspire viewers’ brains from youngsters to adults (Pikkov, 2010).

Encanto is an animated movie produced by Walt Disney Animation Studios and distributed by Walt Disney Studios Motions Pictures in 2021. It was directed by Jared Bush and Byron Howard. *Encanto* tells the tale of the Madrigals, a large Colombian family, each of whose members has inherited special magical abilities as a result of a miracle (Diaz, 2022). Additionally, the talents serve them to stay and live happily with the people in the rural community called the *Encanto*. As the plot develops, Mirabel, the main character and a 15-year-old girl, is the only one who does not receive a special gift. She noticed that her family was losing their magical abilities, so she set out to identify the root of the issue in order to save them (Turoff,

2022). Interestingly, the movie also intervenes in the use of morality and ethics including Buddhist principles. The ethical intervention for all people is based on the use of morals which try to bring the learning of morals and values such as responsibilities to all youths (Khamsook, Prachanban & Pansri, 2015).

Buddhism teaches universally applicable moral precepts that anybody can recognize as coming from a good person (Buswell, 2004; Chia, 2009). Moreover, the use of the principles from Buddhism has been used in literature including movies because the contents show the communication of morals and values to the audiences and it also affects their behavior (Panyavachiro, Kantadhammo, Titiyano & Joomkhong, 2020). In learning about religions, there are many ways of ethical and moral intervention. For example, textbooks always contain some religious teaching and the readers have to examine its importance (Yavaprabhas, 2022). The usefulness of moral intervention is that it could interact with the learners about thinking, learning, fostering intrinsic development, and drawing connections between knowledge and experience (Mukdaprasert & Chalauisaeng, 2021). Living in society, people face many problems in their daily lives. Due to the change of time, people are different in not only their thoughts but also their minds. It is crucial to apply Buddhist teachings to problem-solving. The Buddhist teaching is a path that takes individuals to true pleasure free from challenges and suffering (Prathoomthin, Anansiriwat & Panchan, 2018). *Seven Sappurisa Dhamma* is a Buddhist principle that can be implemented by people in society. All people should be taught this Dhamma principle to help them act morally so that they can become excellent people. Additionally, it can develop people’s minds, which gives enormous value to each individual, family, society, and country. The difficulties associated with interacting with others in society

can be solved by using this Buddhist principle as a teaching tool of the Dhamma that teaches to all generations. Thus, *Seven Sappurisa Dhamma* is a Buddhist principle that can be used to help solve problems in society (Promarach, Manmee & Suklueng, 2018). In Thailand, the concept of Buddhism has been talked about and used the most in both working and daily life. This Buddhist principle can be applied at work so that employees can become aware of their own obligations and cheer up their coworkers. The use of *Seven Sappurisa Dhamma* can be used towards staff, administrators, heads, and business owners. Using *Seven Sappurisa Dhamma* in the right way could lead to success in the workplace. Therefore, the use of Buddhist teaching can be used in daily life to bring people happiness (Papassaro & Manmee, 2018).

Seven Sappurisa Dhamma is a characteristic of a decent man that applies to all types of individuals. For instance, business executives can use it when working in management. The notion that is based on the idea that people accept coexisting and working with others is also brought by this Dhamma. Using the Buddhist concept, examples of decisions that avoid self-interest, illusion, or terror (Phratheppatcharayanumunee, 2020). *Seven Sappurisa Dhamma* is a principal Dhamma of a good man according to Buddhist teaching. Moreover, it is related to all people in society in the way of living that brings them a successful way of life. For instance, people can use this Dhamma principle in working or studying which brings them to succeed. The concept of *Seven Sappurisa Dhamma* is about knowing the reasons for life, and it affects human responsibilities. For example, people who acknowledge *Seven Sappurisa Dhamma* know their position and responsibilities, and they know how to accomplish them (Khippapanyao, 2005). According to Buddhism, a person who is good with wisdom and morals is called “a good man”. According

to Buddhist philosophy, a good man is a sincere friend to others who should advise and assist others, such as parents, couples, or friends (Chanapaiboon, 2012). Additionally, morality is a principle for all people which reminds them about goodness, particularly, the Buddhist principle. In addition to this, *Seven Sappurisa Dhamma* is one of the virtue teachings that people can apply in daily life, and it is accepted that it makes them real men. For instance, school administrators apply this Buddhist principle in working. This moral is important at the administrative level because it could bring them respect from colleagues and other people. Moreover, the advantage of having *Seven Sappurisa Dhamma* is that it could bring some encouragement to people who own it (Banlue, 2016).

People must use this Buddhist concept from Buddhist theory in their daily lives, according to the citizen’s manner of life (Dangfai, Poonpipat & Ponmanee, 2019). *Seven Sappurisa Dhamma* is a principle that people who have this principle in life will be good men indeed (Chaopo, 2022). Living lives by applying the Dhamma principle in daily life becomes more important in the present time. It is because people in the era of information and technology are away from religion including Buddhism. For this reason, they lack concentration in working and living with other people. Utilizing this Buddhist principle in daily life could shed light on how to live and behave well and not affect other people (Phokam, 2021).

In Buddhism, the way to improve the quality of life is to guide people to behave well in their livelihoods. The utmost vision of sustainable development for people in society is to educate people. To learn more about Buddhist principles, people learn more about morality, meditation, and wisdom. Additionally, executives and leaders must develop their minds to be consistently competent, accountable, creative, and motivating.

Furthermore, the perspective of Buddhist morality reveals the reality of everything that the Buddha's teachings portrayed by practicing good deeds and disregarding harmful deeds (Tanakittikasame, 2019). In the era of information and technology, Buddhism has been one of the main foundations of Thai culture, and it has done much to mold people's minds in the right ways. The teaching of Buddhism can be used in many aspects like centers of culture, community activities, social life, and education. In these difficult times, the best route is the way of knowledge and wisdom. To consult with one's culture and environment, which can affect the world with one's own and other traditions, one must have an understanding of religion, including Buddhism (Payutto, 2007).

Moreover, despite these claims, *Encanto* itself is generally considered a good animated movie to examine the quality of *Seven Sappurisa Dhamma* from Buddhist teaching.

Review of Related Research

The study of *Seven Sappurisa Dhamma*

The study of *Seven Sappurisa Dhamma* has been undertaken by many researchers, including Banlue (2016), Chaopo (2022), Khamsook et al. (2015), and Phokham (2021). Firstly, Banlue (2016) explored the *Seven Sappurisa Dhamma* in administrators and organizational intelligence within secondary educational service area office 8, and the study revealed that this Dhamma has the potential to strengthen the educational system. Secondly, Chaopo (2022) highlighted numerous benefits of using *Seven Sappurisa Dhamma* in educational institutions, focusing specifically on its application among university students in northern Thailand, and the research indicated that undergraduate students who participated in the study incorporated all *Seven Sappurisa Dhamma* into their daily lives. Thirdly, Khamsook et al. (2015) conducted a study that employed *Seven Sappurisa Dhamma* to promote

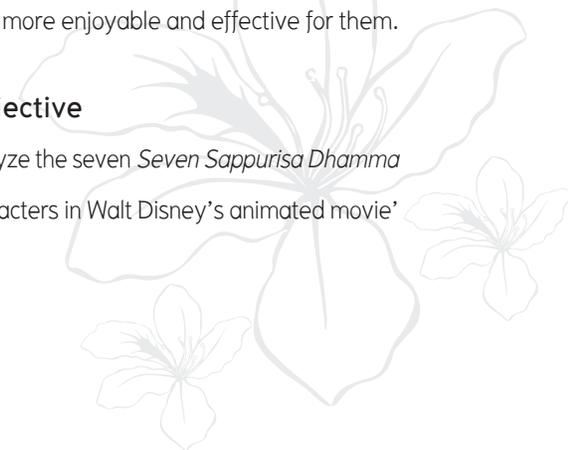
a sufficiency economy lifestyle among elementary school students. The findings indicated the usefulness of this Dhamma in facilitating a better way of living, as evident in the input and output of the study. Finally, Phokham (2021) examined the utilization of *Seven Sappurisa Dhamma* in educational institution administration in northeastern Thailand, and the research concluded that this Dhamma can enhance the performance of individuals involved, including administrators and those under their supervision, leading to increased success in their work. In addition to teaching Dhamma within the classroom setting, Tanakittikasame (2019) and Yavaprabhas (2022) emphasize that Dhamma learning can occur through various resources. These resources enable individuals to explore Buddhist principles, such as distinguishing between good and bad, within the context of reality.

Animated movies

The utilization of animated movies offers numerous advantages, as evidenced by research conducted by Pikkov (2010) that demonstrates the significant benefits that animated movies can bring to their audiences. One notable application of animation is in education, where teachers and educators can incorporate it into the classroom to enhance students' learning abilities. Ratelle (2017) illustrates how animated movies support multimodal learning through various media elements, catering to different learning styles simultaneously. Furthermore, Bhatti et al. (2015) reveal that animated movies can captivate students' attention with visually appealing and interactive content, stimulating students' curiosity. Moreover, the use of animation helps maintain students' engagement, making the learning process more enjoyable and effective for them.

Research objective

To analyze the seven *Seven Sappurisa Dhamma* found in the characters in Walt Disney's animated movie *Encanto*

Framework in the study

The theoretical framework in this study is *Seven Sappurisa Dhamma* or the quality of a good man as was described by Payutto (2007). Furthermore, it is for the ideal person or a perfect human being who possesses the following seven qualities:

1. *Dhammaññutā* is knowing principles and knowing causes. One knows the underlying principles and laws governing the things with which one must deal in the process of everyday life. In performing duties and carrying out tasks, a person knows and understands the reason for what should they do. For example, a person understands about duties and responsibilities of his or her work, occupation, post and status. For this reason, if a person knows this principle and applies it in daily life, he or she will succeed in their duties and responsibilities.

2. *Atthaññutā* means knowing objectives and knowing results. This principle refers to knowing and understanding the objectives of what you do. Furthermore, people should also be aware of the motivations behind each person's actions. In the way of life, people should understand the aim behind a duty, position or occupation. One knows what may be expected in the future from the actions one is doing in the present. For example, they will lead to a good or a bad result. At the highest level. Therefore, it means understanding the implications of the natural course of things and the benefit that is the real purpose of life.

3. *Attaññutā* is knowing oneself. The extent and character of one's status, condition, sex, strength, knowledge, aptitude, talent, virtue, etc. are known to the individual. Due to the action, it may have an impact on the outcome and helps one improve to mature to a higher degree.

4. *Mattaññutā* is knowing moderation. People know the right amount of doing anything.

For example, one knows moderation in speech, work and action. One does all things with the understanding of their purposes to accomplish their goals in a proper balance way that will produce the beneficial result to one by wisdom.

5. *Kālaññutā* is knowing the occasion. One knows the proper occasion and the proper amount of time for actions, duties and dealings with other people. For example, one person should realize when what should be done and how, and one does it punctually, regularly, in time, for the right amount of time and at the right time. Thus, it includes knowing how to plan one's time and organize it effectively.

6. *Parisaññatā* is knowing company. It refers to the locale, gathering and community. One knows what should be done in a given local or community. Additionally, a person who lives in society should also be friendly with those who follow the same morals and laws as they do in their own culture and heritage. Moreover, they should cooperate with other individuals including helping or serving others through this method.

7. *Puggalaññutā* is knowing persons. A person should know and understands individual differences. For instance, knowing the differences between people's abilities and virtues from their proficiency. In addition, he or she can deal with how to associate with the kind of people who get involved with them such as employing, praising, criticizing, advising or teaching.

These seven characteristics also referred to as the *Seven Sappurisa Dhamma*, are those of a good person. A person who possesses this kind of Dhamma principle also adopts the role of a real human being.

Research methodology

Research type

This research is a qualitative research which highlights the Buddhist principle in *Seven Sappurisa Dhamma* as described by Payutto (2007). In addition,

this research aims to interpret the response of Dhamma principles from the characters. The researcher chose a qualitative research method so as to investigate the characters in the movie from the conversation, words, actions, and behaviors related to the Dhamma concept. The framework of *Seven Sappurisa Dhamma* was applied in this research to examine the characters; protagonists and antagonists who appeared in the selected movie *Encanto*.

Material

This research is a qualitative research using two distinct data sources. The first set of data is the Walt Disney animated movie ' *Encanto*. To conduct this study, the researcher watched the movie through Netflix in the English version. The movie lasts one hour and forty-three minutes. The movie was selected by the researcher because it has the ability to interpret the Buddhist concept in any scene. In addition, a transcript of the film was transcribed by the researcher. The transcript has been checked for accuracy by comparing it to the actual movie and has been found to be accurate. The second set of data is the doctrine of *Seven Sappurisa Dhamma* used to examine the characters in the movie. The researcher transcribed the dialogues in the movie and then analyzes the use of *Seven Sappurisa Dhamma* in qualitative analysis from watching the movie. This study also analyzes the principle of *Seven Sappurisa Dhamma* from the conversation, words, actions and behavior of all characters to prove this point.

Data collection

The researcher watched the movie ten times and then studied the Dhamma principle deeper. Since the researcher knows the principle of *Seven Saapurisa Dhamma* and realized that *Encanto* is a film that has a lot of Buddhist principles presented in the movie. This study analyzes *Seven Sappurisa Dhamma* in the selected movie with groups of key informants, determining the method of study in the following order:

Step 1: Collect the data by observing and watching the movie. The researcher watched the movie ten times at different moments to ensure that it represents the principle of *Seven Sappurisa Dhamma*. While watching the movie, the researcher transcribed the dialogue in English, taking notes and writing some information that relates to the *Seven Sappurisa Dhamma* from all characters in each scene.

Step 2: After getting the transcription, the identification of utterances, actions, attitudes and scenes containing *Seven Sappurisa Dhamma* is done. The researcher takes note of all the initial findings.

Step 3: The researcher analyzed the collected data. The researchers identified the data by selecting and matching and then writing down the *Seven Sappurisa Dhamma* contained in the *Encanto* movie and the dominant Dhamma principle found. The researcher collected relevant analysis related to the movie.

Step 4: After that, the researcher made conclusions based on the results of data analysis from the *Encanto* movie related to *Seven Sappurisa Dhamma*.

Data analysis

This research was qualitative in nature. The purpose of this study is content analysis. When conducting a descriptive qualitative study, the researchers must first accurately explain their findings before they can analyse and report them. The researchers analyzed the *Seven Sappurisa Dhamma* based on communicative language from words, phrases and even sentences. The dialogue and actions of the characters in the movies were analyzed qualitatively using content analysis. Overall, the analysis depends on the seven principles of *Seven Sappurisa Dhamma* described by Payutto (2007) as it presents the Buddhist principles of a good man. The seven principles of *Seven Sappurisa Dhamma* consist of *Dhammaññutā*, *Atthaññutā*, *Attaññutā*, *Mattaññutā*, *Kālaññutā*, *Parisaññatā*, and *Puggalaññutā*.

Results

The results show the Dhamma principles of Sappurisa Dhamma 7 found in the movie as follows:

Dhammaññutā refers to a person who is knowledgeable about Dhamma teachings, causes, and reasons for everything is referred to as a *Dhammaññutā*. It also has to do with understanding reality, laws, Dhamma, and logic. For instance, the monarch is familiar with administrative norms, but the monks are familiar with Dhamma rules. Therefore, someone with *Dhammaññutā*, would adhere to the kind of rule that makes them successful. Here are *Dhammaññutā*'s conclusions, which are illustrated in the discourse that follows.

“Abuela... I can finally see. You lost your home... lost everything... you suffered so much... all alone... so it would never happen again. We were saved because of you. We were given a miracle because of you. We are a family because of you. And nothing could ever be broken, that we can't fix together,” (Merino & Spencer, Bush & Howard, 2021, 01:21:45).

In the above excerpt, it shows that Mirabel finally understand her grandmother, Abuela. She realized that being a single mother of her grandmother is not easy because he struggled with many obstacles during her life time, and she raised her children alone. Therefore, after the Casita, their house, was ruined and destroyed, it does not mean that their love and unity will be away. Finally, she understands that her family still a family and there is nothing can destroy their family because they have the love of family.

Atthaññutā is simply telling to a person who knows the reason for his or her performances. Additionally, it refers to knowing the meaning, the purposes and the benefits of what they do due to its principles. For example, a person knows about the meaning of the Dhamma principle and knows

how to use it. Further, he or she might know what they will do and also know the effects of their performances.

“Tonight, this candle will give you your gift, mi vida. Strengthen our community, strengthen our home. Make your family proud,” (Merino & Spencer, Bush & Howard, 2021, 00:02:58).

Referring to the excerpt of dialogue as presented above, at the age of five, Mirabel joined the gift ceremony. Before that, Abuela talked to her and told her what is going to happen if she got the magical gift so that she could help her community and also make her family proud. From the dialogue, you can see that having the miracle is good for Mirabel in that she could not only strengthen herself but also can apply it to people in the community. It takes place at the nursery in the evening. You can see that Mirabel nods, solemn but bursting with pride.

Attaññutā is about knowing oneself. It is about a person who knows their abilities in working and living. He or she might know whether they can do it or not.

Isabela: “Who wants more pink?”

Luisa: “Alright guys, where do I drop the wagon?”

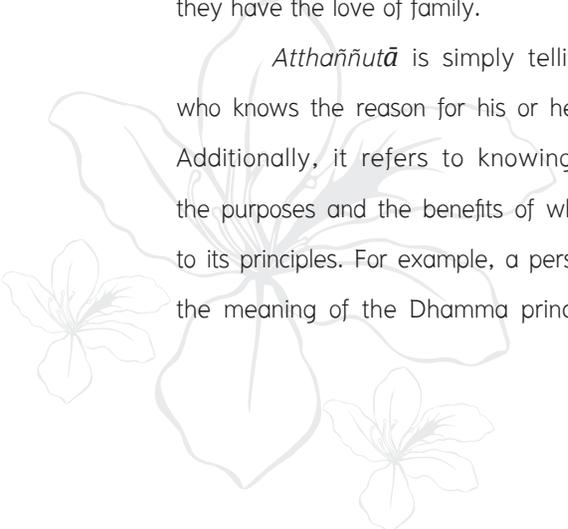
Pepa: “I made a rainbow,”

(Merino & Spencer, Bush & Howard, 2021, 00:09:43).

In this sample, you can see that the three characters know about their own abilities which relate to *Attaññutā*. For example, Isabela who has her magic to produce flowers asked people about flowers for decoration. While Luisa asked other people and helped them to lift the wagon.

Mattaññutā refers to a person who knows one's standing or merits and estimates one's ability or strength.

Julieta: “Whoa. Mi vida, you okay? You don't have to overdo it.”

Mirabel: “I know, Mama, I just want to do my part like the rest of the family,”

(Merino & Spencer, Bush & Howard, 2021, 00:10:46).

Julieta notices Mirabel’s talent when estimating one of her abilities, and she does not want her to put in much effort. Putting a ton of items on the kitchen counter, Mirabel is doing so. Julieta observes that Mirabel is undeniably compensating. She tried not to reveal how worried she was about her daughter. Julieta advances slowly.

Kālaññutā means knowing time is one of the *Saapurisa Dhamma* 7 concepts. Knowing the time refers to understanding when to perform anything. For instance, a person is aware of when their responsibilities or tasks are due. He or she may arrive at work promptly.

Abuela Alma: “Family, let’s get ready!”

Luisa: “Coming Abuela,”

(Merino & Spencer, Bush & Howard, 2021, 00:07:42).

From this action, it can be seen that all family members are responsible for their duties. When they heard the ring, they immediately go back home. Bells in town ring and the family start to head back home.

Parisaññatā or knowing company refers to the locale, gathering and community. One knows what should be done in a community. A person who lives in society should also be friendly with those who follow the same morals and laws as they do in their own culture and heritage.

“We swear to always help those around us and earn the miracle that somehow found us,” (Merino & Spencer, Bush & Howard, 2021, 00:06:43).

In the above excerpt, Abuela knows how to work with people in the community. In the movie, all family members help the villagers in *Encanto* by using their power. Abuela steps forward, helping

the town. Abuela helps the family build a new home and ensures the Madrigals are doing everything they can to help the community. Furthermore, as the movie moves along, you can see that Abuela is almost the mayor of this town, well-respected and leads by example.

Puggalaññutā or knowing persons is that a person should know and understands individual differences. For instance, knowing the differences between people’s abilities and virtues from their abilities.

Mirabel: “I can’t...”

Antonio: “I need you,”

(Merino & Spencer, Bush & Howard, 2021, 00:18:02).

Within the dialogue above, the house encourages Antonio, but he will not budge. Antonio turns to Mirabel, hand outstretched, asking for help. Mirabel looks to Abuela, whose rules for tonight are clear, then back to Antonio, torn. The family, the town and Abuela see Mirabel join Antonio. We can see that Abuela looks anxious. But Antonio holds Mirabel’s hand tightly, he needs her... and they begin to walk. With every step, it gets harder for Mirabel... the memory of walking to her door is still so fresh in her mind – we intercut with moments of her ceremony as a five-year-old.

Conclusion

The study of *Seven Saapurisa Dhamma* in the animated movie *Encanto* found that all characters embedded the use of *Seven Sappurisa Dhamma* through their actions and conversation. The use of *Seven Sappurisa Dhamma* found in the movie consisted of *Dhammaññutā*, *Atthaññutā*, *Attaññutā*, *Mattaññutā*, *Kālaññutā*, *Parisaññatā*, and *Puggalaññutā*. The research results show that the characters in the movie used *Dhammaññutā*, as seen by their speech and behavior. Every incident and occurrence included various times, places, and circumstances,

but every character represented the same *Dhammaññutā*, goals. The study discovered that *Encanto*, a Walt Disney animated film, represents the application of the Buddhist principle in *Seven Sappurisa Dhamma* through the characters in terms of their ability to convey the fundamentals of Buddhist teaching through the situations.

Discussion

This research was conducted to analyze *Seven Sappurisa Dhamma* from all characters in *Encanto* by applying the Buddhist doctrine as described by Payutto (2007). The research objective focuses on studying the *Seven Sappurisa Dhamma* presented in *Encanto*. It was found that all characters presented the Buddhist teaching in *Seven Sappurisa Dhamma* which consists of *Dhammaññutā*, *Atthaññutā*, *Attaññutā*, *Mattaññutā*, *Kālaññutā*, *Parisaññatā*, and *Puggalaññutā*.

The study's initial suggestion, which is based on *Seven Sappurisa Dhamma*, significantly supports improving *Dhammaññutā*. This demonstrates how the movie's characters applied this Buddhist principle to their daily lives so they could treat others with respect. According to Buddhism, *Dhammaññutā* is a principle that demonstrates awareness of reasons, according to Khamsook et al. (2015). For instance, a person who collaborates with others at work needs to understand their own motivations for working, fulfil their obligations, and be aware of the laws that apply to their field of endeavor. Because the characters who have applied this Buddhist teaching to their lives will live contentedly with others and achieve success in their careers.

The second proposition of *Atthaññutā* presents knowing the cause of one's action. He or she knows what will happen after that. Additionally, it shows whether a person knows their aim of action, or whether he or she knows how to deal with their action. The findings of the present study agree with (Chaopo,

2022) that they know what will they gain and what benefits they will get if they can manage their work correctly.

The third proposition of *Attaññutā*, demonstrates that knowing own capability as well as qualifications and abilities. This study promoted the cultivation of Panyavachiro et al. (2020) that people use this Buddhist principle, *Attaññutā*, because they know whether their abilities will suit the situation or not. In addition to this, if they know their capabilities, they can improve their weakness, and develop their abilities. In the movie, the main character, Mirabel, knows her weakness, so she tries to do her best to return her weakness. For instance, she does not have miracle powers, she helps her family to do housework. This makes the townspeople in *Encanto* love her due to her loving kindness.

For *Mattaññutā*, it is about knowing their own anticipation. The best example is Luisa, who possesses a miraculous power that allows her to help any villager and lift anything. She is in the Buddhist doctrine known as *Mattaññutā*, when she becomes aware that she is about to lose her power. This situation suggests that one person is aware of their own limitations and that these qualities are essential for resolving issues with Buddhist teaching. This finding is consistent with a study by Papassaro and Manmee (2018) that found that movie characters are aware of their limitations.

For *Kālaññutā*, this Buddhist teaching shows knowing the time. The first definition of knowing the time in the *Seven Sappurisa Dhamma* means knowing the right time to finish work or knowing the right time that one has to work in time. The second meaning of knowing the time in this Buddhist principle is that one person should know the benefits of using time, a good man who has this principle has to manage and plan how to use time preciously. Research by Phokam (2021) analyzed that this Buddhist teaching

is a concept that people can use and apply in daily life whilst living and working with other people. A person who has this Buddhist principle will succeed in their work and life because they know how to deal with their time suitably.

For *Parisaññatā*, it is one important Buddhist teaching in *Seven Sappurisa Dhamma* because it is an aspect that describes what a person should know about people and the community. As people are social animals that have to communicate with other people, citizens in the present time should know the community or society in the right context. Furthermore, Promarach et al (2018) successfully studied *Seven Sappurisa Dhamma* in administration and found that the use of *Parisaññatā* refers to the extent of national and world society. A person who has these principles knows how to deal with the community, and knows how to solve problems in this community. Furthermore, one has to know the rules, culture and traditions of each society. In addition to this, if a person can apply this teaching in daily life, he or she will succeed in working and living with other people in society. In *Encanto*, all characters presented these Buddhist principles when they lived together. To illustrate this, Abuela shows the great use of *Parisaññatā* with the villagers from the beginning of the story. However, in the end, the villagers also return her goodness with *Parisaññatā* when they go to the Casita to help the Madrigal family build the house without asking for help.

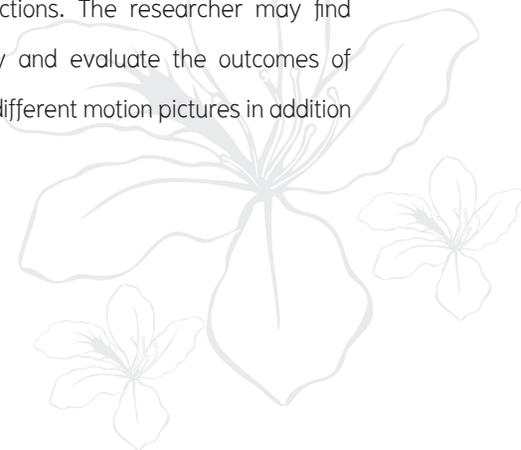
For *Puggalaññutā*, it refers to knowing a person or knowing people. In Phratheppatcharayanumunee's (2020) work, the use of *Puggalaññutā* is knowing a person who we have to work, live or communicate with. We have to know how to deal with and behave with them. Therefore, we should know the right person or people because we have to deal with the limitation or appropriates of each people.

Due to the change of time, people are different in not only their thoughts but also their minds. The use of Buddhist teaching applies in problem-solving becomes important. The Buddhist teaching is a way that leads people to live happy lives. *Seven Sappurisa Dhamma* is a Buddhist principle that can be implemented by people in society. Furthermore, it can foster people's minds which brings huge value to each person, family, community and the nation (Khippapanyao, 2005). Buddhism's concepts have been most frequently applied to work and daily life. This Buddhist idea can be applied at work so that employees can become aware of their own obligations and cheer up their coworkers. The use of *Seven Sappurisa Dhamma* can be used towards staff, administrators, heads, and business owners. Using *Seven Sappurisa Dhamma* in the right way could lead to success in work. Therefore, the use of Buddhist teaching can be used in daily life to bring people to live happily. –It is experiencing a moral crisis right now. Buddhism has successfully moulded and shaped people's minds. Additionally, Buddhist teachings can be applied to popular education, communal activities, culture, and social life (Payutto, 2007). People can be guided to behave effectively in daily life by learning more about Buddhist ideals, which is one aspect of humanity's sustainable development (Tanakittikasame, 2019).

Suggestions

Recommendation for implication

The researcher needs to conduct additional research and receive more Dhamma teachings to analyze every character's actions. The researcher may find it intriguing to study and evaluate the outcomes of their findings across different motion pictures in addition to animation.

Suggestion for further research

Since this study only applies Payutto's (2007) theory as the main framework of *Seven Sappurisa*

Dhamma in *Encanto*, there could be a further study that applies more Buddhist teaching in all genres of movies.

References

- Bhatti, Z., Shah, A., Waqas, A., & Mahmood, N. (2015). Analysis for design principles and requirements for procedural rigging of Biped and Quadruped characters with custom manipulators for animation. *International Journal of Computer Graphics & Animation (IJCGA)*, 5(1), 47–67. DOI: 10.5121/ijcga.2015.5104 47
- Banlue, A. (2016). *Sappurisa Dhamma of administrators and organizational intelligence of school under the Secondary Educational Service Area Office 8*. (Master Thesis, Silpakorn University).
- Buswell, R. E. (2004). *Encyclopedia of Buddhism*. New York: Macmillan.
- Chanapaiboon, U. (2012). Sappurisa Dhamma: The principle of public service. *Ramkhamhaeng University Journal Humanities Edition*, 31(1), 1–13).
- Chaopo, T. (2022). Sappurisa–Dhamma based leadership of Mahamakut Buddhist University Sirlanchang Campus students. *Srilanchang Research Journal*, 2(4), 57–65.
- Chia, J. M. T. (2009). Teaching Dharma, grooming Sangha: The Buddhist College of Singapore. *SOJOURN: Journal of Social Issues in Southeast Asia*, 24(1), 122–138.
- Dangfai, P., Poonpipat, N., & Ponmanee, S. (2019). The Lord Buddha Dharma and writing style in the column “Jud Fai Nai Jai Khon” by Laug Pee Nam Fon. *Genesha Journal*, 15(2), 45–53.
- Diaz, S. M. (2021). *Review: 'Encanto'*. Retrieved from <https://film-cred.com/review-encanto-disney-animated-musical-colombia/>
- Khamsook, P. L., Prachanban, P., & Pansri, O. (2015). The development of Seven Sappurisadham learning package to promote sufficiency economy lifestyle for Prathom 5 student. *The Golden Teak: Humanity and Social Science Journal*, 21(1), 133–144.
- Khalehipour, M., & Shahhasemi, E. (2020). Fantasy animations and children's imagination: A qualitative study. In *2nd International Conference on Future of Social Sciences and Humanities*, 4–6 September, 2020, Prague, Czech, pp. 62–79.
- Macdonald, S. (2015). Animation as intertextual cinema: Nezha Naohai (Nezha Conquers the Dragon King). *Animation: An Interdisciplinary Journal*, 10(3), 205–221. DOI: 10.1177/1746847715605608
- Merino, Y., & Spencer, C. (Producers), Bush, J., & Howard, B. (Directors). (2021). *Encanto* [Motion picture]. United States; Walt Disney Studios Motion Pictures.
- Mukdaprasert, K., & Chalauisaeng, B. (2021). Cultivating wisdom, morality and happiness in Thai secondary school students by implementing the novel transforming learning taxonomy. *Journal of Mekong Societies*, 17(2), 99–120.
- Khippapanyao, P. (2005). *Sappurisa Dhamma*. Bangkok: Por Samphan Printing Services. [In Thai]

- Payutto, P.A. (2007). *A constitution for living: Buddhist principles for a fruitful and harmonious life*. Bruce Evans (Trans). Kandy: Buddhist Publication Inc.
- Papassaro, P., & Manmee, T. (2018). The Sappurisa Dhamma theory self management. *Journal of MCU Alumni Association*, 7(2), 69–76.
- Panyavachiro, C., Kantadhammo, P. K., Titiyano, P.P., & Joomkhong, P. (2020). An analytical study of Buddha Dhamma found in Nang Pramothai Isan–shadow play: A case study in Sisaket province. *Journal of MCU Ubon Review*, 5(1), 108–123.
- Phokam, P. P. T. (2021). An educational institution administration in the digital period in accordance with the principle of Sappurisa–Dhamma 7 in Phrapariyattidhamma School, Formal Education Section of Wat Srinakararam in Kumpawapi District, Udonthani Province. *Journal of Modern Learning Development*, 6(4), 297–314.
- Phratheppatcharayanumunee (Chayasaro Phikku). (2020). *Panyajai 2*. Bangkok: Aksorn Sampan Press (1987) Co., Ltd. [In Thai]
- Pikkov, Ü. (2010). *Animasophy theoretical writings on the Animated Film*. Estonia: Estonian Academy of Arts.
- Prathoomthin, A., Anansiriwat, P., & Panchan, P. (2018). An analyze of the use of figurative language to convey the Buddhist teaching on the development of mediation by Praratchaphromyaan. *Mangraisaan Journal*, 6(2), 17–26.
- Promarach, P. T., Manmee, T., & Suklueng, K. (2018). The principle of Sappurisadhamma on the correction of social problems. *Journal of MCU Alumni Association*, 6(1), 51–65.
- Ratelle, A. (2017). João Paulo Amaral Schlittler – animation as a transmedia interface. *Animation Studies Online Journal*, 12, 1–10.
- Tanakittikasame, P. (2019). Reflection of Karma through a tale of Phayao Kan Kak. *Lanna Journal of Buddhist Studies and Cultures*, 1(1), 120–139.
- Turoff, N. (2022). “Encanto,” a spoiler–filled movie review. Retrieved from <https://unfspinnaker.com/95551/features/encanto-a-spoiler-filled-movie-and-soundtrack-review/>
- Yavaprabhas, K. (2022). Creating “good” Thai citizens: Religious in Thai textbooks. *Journal of Mekong Societies*, 18(2), 105–124.

การสร้างสำนึกความเป็นชาติผ่านบทเพลงรักชาติจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976
RECOGNITION OF NATIONALISM THROUGH CHINESE PATRIOTIC SONGS
FROM 1921 A.D. TO 1976 A.D.

กิตยุตม์ กิตติธรสกุล¹ และ แพรวา รัตนทยา^{2*}
Kittayut Kittitornsakul¹ and Praewa Rattanataya^{2*}

มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 63 หมู่ 4 ต.หนองหาร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ 50290^{1 2}
Maejo University, 63 Moo 4, Nong Harn Sub-district, San Sai District, Chiang Mai Province 50290^{1 2}

*Corresponding author E-mail: praewa_rtnty@hotmail.com

(Received: 9 Dec, 2022; Revised: 6 Jun, 2023; Accepted: 13 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ศึกษาถึงการสร้างสำนึกความเป็นชาติผ่านบทเพลงรักชาติจีน โดยนำบทเพลงรักชาติจีนที่แต่งและเผยแพร่ในช่วง ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976 มาวิเคราะห์ภายใต้แนวคิดเรื่องชาติกับแนวคิดบทเพลงทางการเมือง ซึ่งผู้วิจัยแบ่งเพลงรักชาติจีนออกเป็น 2 ยุค คือ ยุคก่อนสถาปนาประเทศ และยุคสร้างชาติภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์ ผลการศึกษาพบว่า บทเพลงรักชาติจีนยุคก่อนสถาปนาประเทศ ประพันธ์ขึ้นโดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อระดมมวลชนให้ต่อต้านญี่ปุ่นและรัฐบาลฝ่ายขวา จึงได้เน้นสำนึกความเป็นชาติที่มีลักษณะดังนี้ คือ การสร้างสำนึก ศัตรูของชาติจีนร่วมกัน ชาติจีนเป็นชาติที่ก้าวหน้าภายใต้การนำของเหมาเจ๋อตุง ชาติจีนเป็นชาติที่นำโดยพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อความก้าวหน้าของชาติ ชาติจีนเป็นชาติที่ประกอบไปด้วยคนหลากหลายอาชีพ ที่ต่างก็มีความสำคัญในความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงต่อชาติจีน ต่อมาเมื่อถึงยุคสร้างชาติภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์เป็นต้นมา บทเพลงรักชาติจีนแต่งขึ้นโดยมีจุดประสงค์หลักที่เปลี่ยนไปคือสร้างความชอบธรรมให้กับระบอบคอมมิวนิสต์อันเป็นระบอบการปกครองใหม่ของประเทศ แต่การเน้นสำนึกความเป็นชาติมีรูปแบบที่ไม่ได้ต่างไปจากยุคก่อนมากนักคือการเน้นชาติจีนเป็นชาติที่ก้าวหน้าภายใต้การนำของเหมา เจ๋อตุง ชาติจีนเป็นชาติที่นำโดยพรรคคอมมิวนิสต์ ชาติจีนเป็นชาติที่ประกอบไปด้วยคนหลากหลายอาชีพ และชาติจีนเป็นชาติที่ประกอบด้วยคนหลากหลายกลุ่มชาติพันธุ์

คำสำคัญ: เพลงรักชาติจีน, พรรคคอมมิวนิสต์จีน, การสร้างสำนึกความเป็นชาติจีน

¹ อาจารย์ ดร. กลุ่มสหวิทยาการสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์

² อาจารย์ กลุ่มวิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะศิลปศาสตร์

ABSTRACT

This research aimed to study the recognition of nationalization through Chinese patriotic songs by analyzing selected Chinese patriotic songs which were composed and published from 1921 A.D. to 1976 A.D. based on idealism in nationalistic and politic found within the song contexts. To achieve the research objective, Research Author has divided the patriotic songs into two categories: 1. Songs in Pre-national Establishment Era and 2. Songs in Communism Governance of China Era; the result of study indicated that Songs in Pre-national Establishment Era were composed with main intention to mobilize Chinese to persist both Japanese invasion and domestic political Rightist. Hence, those song contexts were focused on maintaining nationalism, which had characteristics concerning national recognition, enemy of the state, cooperation, leadership of Mao Tse-tung, and the conduct Chinese communist parties, which established the key factor in nation advancement. In that era, China consisted of people from multiple occupations; each took a major role in Chinese national development and integrity. Upon the era of Chinese communism governance, patriotic songs were composed with different intention which was to endorse righteousness to Chinese national approved communism government. However, nationalism recognition contexts had not being far removed from the previous era, which were focusing on the leadership of Mao Tse-tung, Chinese communist parties conduct, people from multiple occupations and people from multiple races.

KEYWORDS: Chinese Patriotic Songs, Chinese Communist Parties, Chinese Nationalism Recognition

บทนำ

ในวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 1949 ณ จัตุรัสเทียนอันเหมิน ใจกลางกรุงปักกิ่ง พรรคคอมมิวนิสต์ภายใต้การนำของเหมาเจ๋อตงได้สถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้น ประเทศจีนเปลี่ยนระบอบการปกครองเป็นสังคมนิยม ถือเป็นชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์อย่างเด็ดขาด แต่ทว่าความสำเร็จดังกล่าว ก็มีใช้สิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยง่าย เพราะทางพรรคคอมมิวนิสต์เองต้องต่อสู้และฟันฝ่าอุปสรรคมากมาย โดยพรรคคอมมิวนิสต์ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1921 ณ ใจกลางเมืองเซี่ยงไฮ้ ต่อมาพรรคคอมมิวนิสต์ต้องเผชิญกับสงครามอีกนับครั้งไม่ถ้วน เช่น การทำสงครามปราบขุนศึกภาคเหนือเมื่อปี ค.ศ. 1926 หรือการทำสงครามต้านมหาอำนาจอย่างญี่ปุ่น รวมถึงการต่อสู้กับพรรคก๊กมินตั๋ง ไม่ว่าจะเป็นปฏิวัติหนานชางในปี ค.ศ. 1927 และสงครามกลางเมืองเมื่อปี ค.ศ. 1945 จนได้รับชัยชนะในที่สุด ในเวลาถัดมาเมื่อพรรคคอมมิวนิสต์ประกาศก่อตั้งประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว ภารกิจสำคัญที่พรรคคอมมิวนิสต์จำเป็นต้องขับเคลื่อนเป็นการด่วนก็คือ การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์ เพื่อให้ประชาชนยอมรับในพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งทางพรรคฯ ก็ใช้หลากหลายวิธีการสร้างสำนึกความเป็นชาติจีน เช่น การปลุกกระตือรือร้นผ่านนิตยสาร พรรคคอมมิวนิสต์ หนังสือพิมพ์ของพรรคคอมมิวนิสต์ (People's Daily) การปลุกกระตือรือร้นทางคลื่นวิทยุ การสร้างแบบเรียนที่เน้นเรื่องราวการต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์ ภาพยนตร์ พิพิธภัณฑสถานอนุสาวรีย์ฯ นอกจากนี้ยังมี การสร้างลัทธิบูชาบุคคล (ให้ประชาชนสำนึกถึงบุญคุณของบุคคลดังกล่าวที่ทำให้ชาติพ้นภัย) โดยสื่อมวลชนของรัฐบาลจีนได้ใช้วิธีการโฆษณาชวนเชื่อแบบต่าง ๆ เพื่อยกฐานะเหมา เจ๋อตง กลายเป็นวีรชนที่นำจีนยืนหยัดต่อสู้กับมหาอำนาจตะวันตกและนำพาจีนเข้าสู่สังคมคอมมิวนิสต์อย่างแท้จริงและในช่วงเวลาของการปฏิวัติวัฒนธรรมจัดว่าเป็นช่วงของการโฆษณาชวนเชื่อสร้างลัทธิบูชาบุคคลให้กับเหมา เจ๋อตง ขึ้นสู่ขั้นสูงสุด โดยมีการตีพิมพ์ภาพใบหน้าของเหมา เจ๋อตงในหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์พร้อมทั้งงานคิดงานเขียนของเหมา เจ๋อตง ทุกวัน และยังพิมพ์หนังสือคัดลอกผลงานของเหมา เจ๋อตง ถึง 1,200 ล้านเล่ม

(Wongsesurawat, 2021)

แต่ช่องทางหนึ่งที่ทางพรรคคอมมิวนิสต์ใช้ในการปลุกกระตือรือร้นและการสร้างสำนึกความเป็นชาติมาตั้งแต่ก่อนที่ จะสถาปนาประเทศ ก็คือการแต่งบทเพลงรักชาติจีนเผยแพร่ตามสื่อต่าง ๆ ซึ่งบทเพลงรักชาติจีนมีจุดมุ่งหมายหลักที่สำคัญคือการปลุกกระตือรือร้นความรู้สึกของประชาชนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สร้างความเป็นเอกภาพ และพร้อมที่จะทำเพื่อชาติ โดยบทเพลงรักชาติจีนถือกำเนิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับพรรคคอมมิวนิสต์ ในราวปี ค.ศ. 1921 บทเพลงส่วนใหญ่แต่งโดยทหารและบุคลากรของพรรคคอมมิวนิสต์ นับแต่นั้นเป็นต้นมา มีการประพันธ์บทเพลงรักชาติอย่างต่อเนื่อง แต่ทว่าบทเพลงรักชาติในแต่ละช่วงเวลามีการสร้างสำนึกความเป็นชาติที่แตกต่างกัน โดยเพลงรักชาติในช่วงก่อนปี ค.ศ. 1949 หรือช่วงก่อนที่พรรคคอมมิวนิสต์จะสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน ส่วนใหญ่จะสร้างสำนึกความเป็นชาติด้วยบทเพลงที่มีเนื้อหาทำให้ประชาชนเกลียดศัตรูของชาติร่วมกัน ดังตัวอย่างบทเพลงกองทัพปลดแอกประชาชนจีน 《中国人民解放军军歌》 โดยเพลงนี้แต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1939 (Sahaicenturyboys v.2, 2020) เนื้อเพลงกล่าวถึงการปลุกกระตือรือร้นกองทัพให้มีความฮึกเหิม ร่วมแรงร่วมใจกันต่อสู้กับมหาอำนาจอย่างญี่ปุ่น ซึ่งเป็นศัตรูของจีนในขณะนั้น หรือบทเพลงปกป้องแม่น้ำเหลือง 《保卫黄河》 ซึ่งแต่งขึ้นในราวปี ค.ศ. 1938 (Socialist East, 2017) เนื้อหาก็กเน้นการปลุกกระตือรือร้นลูกหลานชาวจีนไม่ยอมตกอยู่ใต้อำนาจของญี่ปุ่น และลุกขึ้นสู้เพื่อปกป้องแผ่นดินจีน เป็นต้น

แต่หลังจากที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้สถาปนาประเทศขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1949 นับจากนั้นบทเพลงรักชาติจีนที่แต่งออกมาส่วนใหญ่จะสร้างสำนึกความเป็นชาติด้วยการเน้นให้ประชาชนสำนึกบุญคุณของพรรคคอมมิวนิสต์ และเคารพในผู้นำของประเทศมิได้เน้นการสร้างศัตรูของชาติเหมือนช่วงที่ผ่านมา ดังเช่นตัวอย่างของเพลงไม่มีพรรคคอมมิวนิสต์ก็ไม่มีประเทศจีนใหม่ 《没有共产党就没有新中国》 ซึ่งเผยแพร่ในปี ค.ศ. 1950 (Raghav, 2019) โดยเนื้อเพลงแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการปฏิวัติภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่ทำให้ประเทศจีนไปสู่ระบอบใหม่ ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้น

หรือบทเพลงจำคำพูดของประธานเหมาไว้ในใจ 《毛主席的话儿记心上》 เพลงนี้แต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1965 (Wu, 2009) เนื้อหาของบทเพลงเป็นการโน้มน้าวให้ประชาชนยึดมั่นในความคิดและอุดมการณ์ของเหมา เจ๋อตง

จากตัวอย่างดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นว่าบทเพลงรักชาติจีน แม้จะมีจุดประสงค์หลักเพื่อสร้างสำนึกความเป็นชาติ แต่ภายใต้การสร้างสำนึกความเป็นชาตินั้นก็มีเนื้อหาที่หลากหลาย แตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลา จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงต้น เป็นที่มาของคำถามการวิจัยว่า “บทเพลงรักชาติจีนตั้งแต่ปี ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976 มีการสร้างสำนึกความเป็นชาติอย่างไรในแต่ละช่วงเวลา มีปัจจัยและบริบทใดที่ทำให้เป็นเช่นนั้น”

การศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างสำนึกความเป็นชาติผ่านบทเพลงรักชาติจีน ค.ศ. 1921 – 1976 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจพหุคูณความรู้พบว่า มีงานวิจัยและบทความของจีนที่ศึกษาเกี่ยวกับเพลงรักชาติจีน ได้แก่ บทความเรื่องความหมายตามยุคสมัยของเพลงรักชาติ และจุดสำคัญของการร้องเพลงรักชาติ งานวิจัยนี้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนเพลงรักชาติในระดับประถมและมัธยมศึกษา ซึ่งการเรียนเพลงรักชาติก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น ปลุกฝังความรักชาติ ศิลธรรม ความสามัคคี สร้างความเพลิดเพลิน พัฒนาทักษะการร้องเพลง สำนึกในบุญคุณของพรรคคอมมิวนิสต์ นอกจากนี้ยังได้ฉายภาพให้เห็นถึงวิธีการสอนร้องเพลงรักชาติ โดยครูจะเล่าเหตุการณ์การต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ซาบซึ้ง และร้องเพลงได้ถูกต้องและกินใจมากยิ่งขึ้น (Ye, 2021)

ในขณะที่งานวิจัย เรื่องการสำรวจสถานการณ์ปัจจุบันและความนิยมของเพลงคลาสสิครักชาติสำหรับนักศึกษา งานชิ้นนี้ได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทของมหาวิทยาลัยในเขตปกครองตนเอง มณฑลซินเจียง ในการเผยแพร่บทเพลงรักชาติ ผ่านการเรียนการสอน กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษารักในแผ่นดินเกิด รักในระบอบสังคมนิยมพรรคคอมมิวนิสต์ (Li and Liu, 2022) ในประเทศจีนองค์ความรู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับเพลงรักชาติจีนนั้นยังมีอีกมากมายแต่ส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของเพลงรักชาติในปัจจุบัน ซึ่งองค์ความรู้ของจีนที่ศึกษาเพลงรักชาติจีน

ในเชิงประวัติศาสตร์หรือสำนึกความเป็นชาติโดยตรงนั้นยังไม่มี ส่วนในประเทศไทยงานที่ศึกษาเกี่ยวกับเพลงรักชาติจีน ได้แก่ งานวิจัยเรื่องร้อยเพลงรักชาติจีนของเมฆม สอดส่องกฤษ (Sodsongkrit, 2011) ซึ่งได้นำบทเพลงรักชาติจีนที่ได้รับการลงคะแนนมากที่สุด ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เมื่อปี ค.ศ. 2009 มาทำการแปลเป็นภาษาไทยพร้อมบรรยายถึงประวัติความเป็นมาของบทเพลงแต่ละเพลงไว้อย่างละเอียด งานชิ้นนี้จึงให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพลงรักชาติจีนได้เป็นอย่างดี ในขณะที่บทความเรื่องการวิเคราะห์มิติด้านการท่องเที่ยวและการสื่อสารในการปลูกจิตสำนึกรักชาติของรัฐบาลจีนผ่านบทเพลงปลุกใจของ เมฆม สอดส่องกฤษ, นริศรา แสงเทียน และณัฐภูมิ สุขประสงค์ (Sodsongkrit, Sangtian, and Sukprasong, 2017) แม้จะมีการวิเคราะห์ถึงการปลูกจิตสำนึกรักชาติในบทเพลงรักชาติจีน แต่ก็เป็นการศึกษาในเชิงภาษา ไม่ได้เน้นในมิติทางประวัติศาสตร์ จึงทำให้ไม่เห็นถึงการก่อตัวของสำนึกความเป็นชาติที่สลับซับซ้อนในบทเพลงรักชาติจีน ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาถึงการสร้างสำนึกความเป็นชาติผ่านบทเพลงรักชาติจีนในช่วง ค.ศ. 1921 – 1976 เป็นประเด็นใหม่ที่ยังไม่มีผู้ใดศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติทางประวัติศาสตร์ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ย่อมมีส่วนช่วยในการเติมเต็มองค์ความรู้เกี่ยวกับเพลงรักชาติจีนให้สมบูรณ์มากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาถึงการสร้างสำนึกความเป็นชาติที่ปรากฏในเนื้อหาของบทเพลงรักชาติจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง การสร้างสำนึกความเป็นชาติผ่านบทเพลงรักชาติจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าและรวบรวมบทเพลงรักชาติจีน รวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ แล้วจึงนำหลักฐานทางประวัติศาสตร์ทั้งหลักฐานชั้นต้น (Primary Source) และหลักฐานชั้นรอง (Secondary Source) มาประเมินคุณค่าโดยใช้วิพากษ์วิธีทาง

ประวัติศาสตร์ (Historical Criticism) ซึ่งจะช่วยให้อ่านและเลือกสรรได้อย่างมีประสิทธิภาพว่าข้อมูลหรือข้อสนเทศ (Information) ใดบ้างที่มีความถูกต้องน่าเชื่อถือ สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์และเชื่อมโยงกับบทเพลงรักชาติจีน เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์ขึ้นมา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึง การสร้างสำนึกความเป็นชาติที่แฝงอยู่ในบทเพลงรักชาติจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976 ดังนั้นปี ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976 จึงเป็นตัวกำหนดขอบเขตในการทำวิจัย ซึ่งการเลือกช่วงเวลาดังกล่าวมาทำการศึกษาเป็นเพราะปี ค.ศ. 1921 ถือเป็นปีที่ก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีนและทางพรรคฯ เริ่มมีการแต่งเพลงรักชาติจีนขึ้น และระหว่างปี ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976 เป็นช่วงที่การเมืองจีนมีความเปลี่ยนแปลงหลายระลอก ไม่ว่าจะเป็นการสถาปนาประเทศในปี ค.ศ. 1949 ภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นระบอบการปกครองที่ประชาชนจีนไม่เคยสัมผัสมาก่อน การดำเนินนโยบายก้าวกระโดดเพื่อเร่งพัฒนาเศรษฐกิจส่งผลให้ประชาชนเดือดร้อนเป็นอย่างมาก และการปฏิวัติวัฒนธรรมซึ่งเป็นนโยบายที่เน้นการกำจัดคู่แข่งทางการเมือง แต่สร้างความสูญเสียให้กับประเทศอย่างมหาศาลโดยสิ้นสุด ในปี ค.ศ. 1976 ซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นล้วนส่งผลต่อการสร้างสำนึกความเป็นชาติในบทเพลงรักชาติจีน ทำให้เห็นถึงการสร้างสำนึกความเป็นชาติที่มีลักษณะแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีบทเพลงรักชาติจีนจำนวนมากที่แต่งขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976 ผู้วิจัยจึงคัดเลือกมาเพียง 100 บทเพลง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่ง 100 บทเพลงที่คัดเลือกมานั้น เป็นบทเพลงที่สะท้อนถึงสำนึกความเป็นชาติจีนที่ค่อนข้างชัดเจนและเนื้อหาที่มีความหลากหลาย ดังนั้น 100 บทเพลงรักชาติดังกล่าวจึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาวิจัยในครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างสำนึกความเป็นชาติผ่านบทเพลงรักชาติจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1976 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นการตีความเนื้อหาของบทเพลงรักชาติจีน แล้วจัดกลุ่มข้อความให้เป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) เพื่อใช้ในการค้นหา

สำนึกความเป็นชาติที่สื่อผ่านบทเพลงรักชาติจีน ซึ่งสามารถจัดประเด็นที่สื่อถึงความรักชาติจีนได้ดังนี้

1. การสร้างศัตรูของชาติ
2. ชาติที่กำหนดหน้าภายใต้การนำของเหมา เจ๋อตง
3. ชาติที่นำโดยพรรคคอมมิวนิสต์
4. ชาติที่ประกอบด้วยคนหลากหลายอาชีพ
5. ชาติที่ประกอบด้วยคนหลายกลุ่มชาติพันธุ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้สามารถทำได้โดยเก็บรวบรวมบทเพลงรักชาติจีน จากสื่อต่าง ๆ ให้มากที่สุด เช่น หนังสือรวบรวมเพลงจีน เว็บไซต์ต่าง ๆ ทั้งของไทยและจีน ฯลฯ หลังจากรวบรวมบทเพลงได้ทั้งหมดแล้ว จึงนำบทเพลงมาทำการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ได้ตั้งไว้แล้วเขียนเป็นบทความในที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมบทเพลงรักชาติจีนจากสื่อต่าง ๆ ได้ทั้งหมดแล้ว จึงแบ่งบทเพลงออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือ 1. บทเพลงรักชาติจีนยุคก่อนการสถาปนาประเทศ (ค.ศ. 1921 – ค.ศ. 1948) 2. บทเพลงรักชาติจีนยุคสร้างชาติภายใต้ระบอบคอมมิวนิสต์ (ค.ศ. 1949 – ค.ศ. 1976) จากนั้นจึงจำแนกเพลงให้อยู่ในแต่ละหมวดตามที่ได้กำหนดไว้แล้วทำการวิเคราะห์ให้เห็นถึงสำนึกความเป็นชาติในบทเพลงรักชาติจีนทั้ง 2 ช่วงเวลา เมื่อได้คำตอบที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือแล้วจึงเขียนเป็นรายงานผลการวิจัยในลักษณะของการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytical Description)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาบทเพลงรักชาติจีน ตั้งแต่ ค.ศ. 1921 – ค.ศ. 1976 พบว่าการสร้างสำนึกความเป็นชาติจีนในบทเพลงรักชาติ มีความแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลา โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ช่วงเวลา เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนของสำนึกความเป็นชาติจีนดังนี้

บทเพลงรักชาติจีนยุคก่อนสถาปนาประเทศ (ค.ศ. 1921 – 1948)

ในช่วงก่อนที่พรรคคอมมิวนิสต์จะสถาปนาประเทศจีนได้นั้น ถือเป็นช่วงเวลาที่ยุคคอมมิวนิสต์จีนต้องทำสงครามอย่างเข้มข้น ทั้งกับพรรคก๊กมินตั๋งและมหาอำนาจ

อย่างญี่ปุ่น รวมถึงต้องโฆษณาชวนเชื่อให้ประชาชนหันมาร่วมมือกับพรรคคอมมิวนิสต์เพื่อสร้างระบอบใหม่ ดังนั้นเพลงรักชาติจีนที่ประพันธ์ขึ้นในช่วงเวลานี้จึงมีการสร้างสำนึกความเป็นชาติที่มีลักษณะสำคัญดังนี้

1. การสร้างสำนึกศัตรูของชาติจีนร่วมกัน

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1895 เป็นต้นมา ญี่ปุ่นได้เริ่มเข้ามายึดพื้นที่ต่าง ๆ ของจีนอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นเมืองท่า เส้นทางรถไฟ พร้อมกับแทรกแซงกิจการต่าง ๆ เช่น กิจการรถไฟ เหมืองแร่ โรงงาน ฯลฯ สร้างความไม่พอใจให้กับประชาชนชาวจีนเป็นอย่างมาก (Chokmukda, 2012) ดังนั้น พรรคคอมมิวนิสต์จึงเน้นศัตรูของชาติในบทเพลง เพื่อให้ประชาชนมีความรู้สึกรวมกันได้โดยง่ายและพร้อมต่อต้านศัตรูไปพร้อมกัน ดังตัวอย่างเพลงกองกำลังทหารกองโจร 《游击队歌》 เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงการร่วมแรงร่วมใจกันต่อสู้กับญี่ปุ่นที่เข้ามาข่มเหงคนจีน โดยบทเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1937 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ยุทธการญี่ปุ่นเข้ามารุกรานคนจีน ญี่ปุ่นจึงเป็นศัตรูของชาติจีน ดังปรากฏในบางท่อนของบทเพลงว่า (Wu, 2009, p. 14)

敌人战线越延长，我们的队伍愈扩张

ยิ่งแนวรบของศัตรูขยายออกมากเท่าไร กองกำลังของเราที่ยิ่งขยายมากขึ้นเท่านั้น

不分穷，不分富，四万万（四亿）同胞齐武装，

ไม่แบ่งว่าเป็นคนจน ไม่แบ่งว่าเป็นคนรวย และเพื่อนร่วมชาติสี่ร้อยล้านคนต่างก็ติดอาวุธเหมือนกัน

不论党，不论派，大家都来抵抗
ไม่ว่าพรรคหรือฝ่ายไหน ทุกคนต่างก็มาต่อต้าน
我们越打越坚强，日本的强盗自己走向灭亡，

พวกเขายิ่งสู้ยิ่งแข็งแกร่ง โจรญี่ปุ่นสูญสิ้นไปเอง

หรือเพลงปกป้องแม่น้ำเหลือง 《保卫黄河》 ก็เป็นบทเพลงที่กล่าวถึงญี่ปุ่นในฐานะศัตรูของชาติจีนเช่นกัน โดยเนื้อหาของเพลงเน้นการปลุกเร้าให้พี่น้องชาวจีนลุกขึ้นมาสู้กับญี่ปุ่น ช่วยกันปกป้องแม่น้ำเหลืองหรือแม่น้ำฮวงเหอ อันเป็นเสมือนสัญลักษณ์ของแผ่นดินจีน สังเกตได้จากประโยคที่ว่า (Socialist East, 2017)

保卫黄河，保卫华北，保卫全中国！

ปกป้องแม่น้ำเหลือง ปกป้องจีนตอนเหนือและปกป้องทั่วทั้งประเทศจีน!

(唱歌) 风在吼，马在叫

(ร้องเพลง) ลมกำลังโกรธ ม้ากำลังร้อง

黄河在咆哮，黄河在咆哮

แม่น้ำเหลืองคำราม แม่น้ำเหลืองคำราม

河西山岗万丈高，河东河北高粱熟了

เนินเขาในเหอซีสูงหลายพันฟุต และข้าวฟ่าง

เกาเหลืองในเหอตงและเหอเป่ย์สุกหอมแล้ว

万山丛中抗日英雄真不少

มีวีรบุรุษต่อต้านญี่ปุ่นมากมายบนภูเขา

青纱帐里游击健儿逞英豪

ในไร่ข้าวโพดยาวเหยียดนั้น เหล่าจรรยา

ผู้กล้าหาญ แสดงความกล้าหาญ

อนึ่งศัตรูของชาติที่พบในบทเพลงรักชาติจีนช่วงนี้ นอกจากญี่ปุ่นแล้วก็มีพวกก๊กมินตั๋ง เพราะทางพรรคคอมมิวนิสต์จีนต้องทำสงครามกับพวกก๊กมินตั๋งพร้อมกันต่อต้านญี่ปุ่นไปด้วย ดังปรากฏในเพลงทหารกองทัพแดงคิดถึงเหมา เจ๋อตุง 《红军战士想念毛泽东》ว่า (Wu, 2009, p. 5)

瑞金城，您首创革命根据地，工农掌权好威风；

เมืองรุ่ยจิน (Ruijin) ท่านเป็นผู้ริเริ่มพื้นที่ฐานการปฏิวัติ ที่ซึ่งคนงานและชาวนามีอำนาจนำเกรงขาม

赣江边，您率领我们反围剿，杀败蒋匪百万兵。

ที่ริมฝั่งแม่น้ำก่าน (Gan) ท่านเป็นผู้นำการตอบโต้และปราบปราม ฆ่าทำลายโจรเจียงนับล้าน

ประโยคในข้างต้นกล่าวถึงสถานการณ์ที่เมือง รุ่ยจิ้นว่า เหมา เจ๋อตุง เป็นผู้นำกรรมกรและชาวนาต่อสู้ปราบพวกโจรเจียง ซึ่งหมายถึงทหารของฝ่ายเจียงไคเช็คนั่นเอง

2. ชาติจีนเป็นชาติที่ก้าวหน้าภายใต้การนำของเหมา เจ๋อตุง

สำนึกความเป็นชาติจะก่อตัวขึ้นได้ ประชาชน ต้องมีความเชื่อหรือศรัทธาไปในทิศทางเดียวกันซึ่งการทำให้ประชาชนศรัทธาและยกย่องในบุคคลคนเดียวกัน นับเป็นแนวทางหนึ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้ปลุกกระดมมวลชนให้ลุกขึ้นสู้ โดยบุคคลที่สามารถเรียกแรงศรัทธาจากประชาชนได้ก็คือ เหมา เจ๋อตุง ซึ่งในช่วงก่อนสถาปนาประเทศนั้น เหมา เจ๋อตุง ผู้เคยเป็นอดีตผู้ช่วยบรรณารักษ์ ได้มีบทบาทในการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่โดดเด่นคือการเป็นผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์ นำพาสมาชิกกว่าแสนชีวิตลี้ภัยจากภาคใต้สู่ภาคตะวันตกโดยมีปลายทางอยู่ที่มณฑลส่านซี เพื่อหนีแรงกดดันจากฝ่ายรัฐบาล ซึ่งรู้จักกันในนามของเหตุการณ์การเดินทางไกล (Long March) (Ingkasit, 2019) ดังนั้นจึงมีการแต่งเพลงรักชาติที่แสดงให้เห็นบทบาทของเหมา เจ๋อตุง ในฐานะผู้นำอันชาญฉลาดที่จะพาชาติจีนไปสู่ความเจริญก้าวหน้าเพื่อเป็นการปลุกกระดมมวลชน ได้แก่ บทเพลงบูรพาแดง 《东方红》 ที่มีเนื้อหายกย่องเหมา เจ๋อตุง ในฐานะผู้นำประชาชนในการสร้างชาติจีนใหม่ ดังตัวอย่างของเนื้อเพลงว่า (Wu, 2009, p. 17)

毛主席，爱人民，他是我们的带路人；

ท่านประธานเหมา รักประชาชน ท่านคือผู้นำทางให้พวกเรา

为了建设新中国，呼儿嗨哟，领导我们向前走。

เพื่อสร้างประเทศจีนใหม่ ซโย ผู้นำให้พวกเราก้าวเดินไปข้างหน้า (ก้าวรุดหน้า)

ในขณะที่เพลงทหารกองทัพแดงคิดถึงเหมา เจ๋อตุง 《红军战士想念毛泽东》 ก็เป็นอีกบทเพลงที่สรรเสริญเหมา เจ๋อตุง โดยเนื้อหาของเพลงนี้เป็นการเล่าถึงในวันที่พวกทหารไร้การนำโดยเหมา เจ๋อตุง ก็เปรียบเสมือนคนหลงทาง พวกทหารจึงคิดถึงเหมา เจ๋อตุง ซึ่งเป็นผู้นำและบัญชาการรบ ทำให้พวกทหารได้รับชัยชนะ ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงตอนที่ว่า (Wu, 2009, p.4)

抬头望见指路灯，心中想念毛泽东，想念毛泽东。

มองขึ้นไปเห็นไฟนำทาง ในใจคิดถึงเหมา เจ๋อตุงคิดถึงเหมา เจ๋อตุง

迷路时想您有方向，黑夜里想你照路程，黑夜里想你照路程。

เมื่อหลงทาง นึกถึงท่านมีหนทาง ในคืนที่มีดมืด นึกถึงท่านส่องสว่างชี้ทาง ในคืนที่มีดมืด นึกถึงท่านส่องสว่างชี้ทาง

แม้ว่าการสร้างสำนึกความเป็นชาติโดยเน้นการบูชาบุคคล จะเป็นสิ่งที่สวนทางกับอุดมการณ์ของลัทธิคอมมิวนิสต์ที่เน้นความเสมอภาค เท่าเทียม เป็นสังคมนิยมที่ไร้ชนชั้น แต่กับเหมา เจ๋อตุง ถือเป็นข้อยกเว้น เพราะจีนมองว่าเหมา เจ๋อตุง อยู่เหนือสิ่งอื่นใดนั่นเอง

3. ชาติจีนเป็นชาติที่นำโดยพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อความก้าวหน้าของชาติ

ก่อนที่พรรคคอมมิวนิสต์จะได้รับชัยชนะอย่างเด็ดขาดในปี ค.ศ. 1949 นั้น จีนเคยปกครองด้วยระบอบกษัตริย์และระบอบประชาธิปไตยมาก่อน แต่ระบอบการปกครองดังกล่าวก็ไม่สามารถทำให้ประเทศเจริญก้าวหน้าได้ พรรคคอมมิวนิสต์ตระหนักว่าการจะทำให้ประชาชนหันมาร่วมอุดมการณ์และต่อสู้ไปพร้อมกับพรรคฯ จำเป็นต้องสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนว่าระบอบใหม่จะทำให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีกว่าเดิม จึงพยายามทำให้พรรคคอมมิวนิสต์มีความสำคัญในฐานะที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชาติและทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในพรรคคอมมิวนิสต์เหมือน ๆ กัน ว่าพรรคคอมมิวนิสต์ทำเพื่อมวลชน และสามารถนำชาติจีนไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้ ดังนั้น จึงมีการแต่งเพลงที่เน้นให้เห็นถึงบทบาทของพรรค

คอมมิวนิสต์ในการนำพาประเทศจีนไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้แก่ เพลงไม่มีพรรคคอมมิวนิสต์ไม่มีประเทศจีนใหม่ 《没有共产党就没有新中国》เพลงนี้กล่าวถึงบทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์ที่ทุ่มเททำสงคราม สถาปนาประเทศจีนขึ้นมาใหม่ เพื่อชีวิตที่ดีขึ้นของมวลชน ซึ่งเห็นได้จากเนื้อเพลงก่อนหน้าว่า (Wu, 2009, p.20)

共产党辛劳为民族，共产党他
一心救中国，

พรรคคอมมิวนิสต์เหน็ดเหนื่อยเพื่อชนชาติ พรรค
คอมมิวนิสต์พร้อมใจกันช่วยประเทศจีน

他指给了人民解放的道路，
他领导中国走向光明。

พรรคชี้นำเส้นทางแห่งอิสรภาพให้ประชาชน
พรรคนำประเทศจีนก้าวไปทางแสงสว่าง

ในขณะที่เพลงดาวแดง 《红星歌》 ก็เป็นอีกหนึ่งบทเพลงที่ให้ความสำคัญกับพรรคคอมมิวนิสต์อย่างชัดเจน โดยภาพรวมของเนื้อหากล่าวถึงดาวแดงอันเป็นสัญลักษณ์ของพรรคคอมมิวนิสต์ ว่าเป็นศูนย์รวมจิตใจของชนชั้นกรรมาชีพ ซึ่งชนชั้นกรรมาชีพอันได้แก่ชาวนาและกรรมกรนั้นย่อมหมายถึงชาติเพราะเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของประเทศ ดังนั้นดาวแดงในบทเพลงนี้จึงเป็นดวงดาวแห่งพรรคคอมมิวนิสต์ที่นำพาชาติจีนไปสู่ความสว่างไสวสังเกตได้จากบางท่อนในบทเพลงที่ว่า (Wu, 2009, p. 6)

红星是咱工农的心，党的光辉照
万代。

ดาวแดงคือหัวใจชาวนาและกรรมกรของเรา
ความรุ่งโรจน์ของพรรคส่องไปยังทุกยุคทุกสมัย

斗争中，红星闪闪指方向；征途上，
红星闪闪把路开。

ในการต่อสู้ ดาวแดงสว่างไสวนำทาง ในการ
เดินทางไกล ดาวแดงสว่างไสวเปิดทาง

红星闪闪放光彩，红星灿灿暖胸
怀，

ดาวแดงสว่างไสวแวววาว ดาวแดงเปล่งแสง
อบอุ่นจิตใจ

跟着毛主席跟着党，闪闪的星星
传万代

ตามท่านประธานเหมา ตามพรรคดาวแดง
ที่สว่างไสวถูกส่งต่อไปทุกยุคทุกสมัย

4. ชาติจีนเป็นชาติที่ประกอบไปด้วยคน หลากหลายอาชีพ ที่ต่างก็มีความสำคัญในความเจริญ ก้าวหน้าและมั่นคงต่อชาติจีน

ความเป็นชาติจีนต้องให้ความสำคัญกับหลากหลายอาชีพ เพราะแต่ละอาชีพย่อมส่งเสริมความมั่นคงและก้าวหน้าของชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม ยิ่งไปกว่านั้นการทำสงครามกับศัตรูของชาติจำเป็นต้องอาศัยแรงงานสนับสนุนจากผู้คนหลากหลายอาชีพ ดังนั้นทางพรรคคอมมิวนิสต์จึงแต่งบทเพลงที่มีเนื้อหาสรรเสริญบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ดังตัวอย่างของเพลงมาในเดือนกุมภาพันธ์ 《二月里来》 เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงความร่วมแรงร่วมใจกันปลูกข้าวของชาวนาในเดือนกุมภาพันธ์ เพื่อส่งข้าวไปให้กับทหารแนวหน้าที่กำลังรบกับศัตรู ดังปรากฏในบางท่อนของบทเพลงว่า (Wu, 2009, p.14)

二月里来呀好春光，家呀家户户
种田忙，

ฤดูใบไม้ผลิมาในเดือนกุมภาพันธ์ ทุกคนรอบครัว
วุ่นอยู่กับการทำนา

指望着今年的收成好，多捐些五
谷充军粮。

หวังว่าปีนี้การเก็บเกี่ยวดี มอบธัญญาหาร
บางส่วนเติมเสบียงทหาร

เพลงนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าการปฏิวัติจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากคนหลากหลายอาชีพ ซึ่งชาวนาก็มีบทบาทสำคัญเช่นกัน แม้ว่าจะไม่ได้จับอาวุธไปรบกับศัตรูโดยตรงก็ตาม เช่นเดียวกันกับเพลงพวกเรารองานมีพลัง 《咱们工人有力量》 ที่เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงการทำงานของเหล่ากรรมกร ที่ต้องอุทิศแรงกายในการทำงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างตึก สร้างเส้นทางรถไฟ รวมถึงการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อส่งให้กับทหารแนวหน้า โดยมีเป้าหมายเพื่อปลดปล่อยชนชั้นให้ได้รับเสรีภาพ ดังตัวอย่างในบางท่อนของเพลงว่า (Wu, 2009, p. 21)

哎咳！发动了机器轰隆隆地响，
举起了铁锤响叮当！

เสียงติดเครื่องจักรดังกึ่งก้อง เสียงค้อนเหล็ก
ดังดิงดัง!

造成了犁锄好生产，造成了枪炮
送前方！

ทำให้เกิดการผลิตเครื่องไถและจอบที่ดี ประดิษฐ์
ปืนและปืนใหญ่ส่งไปยังแนวหน้า

อนึ่งความเป็นคอมมิวนิสต์ย่อมให้ความสำคัญ
กับชนชั้นกรรมาชีพเป็นพิเศษ เพราะคอมมิวนิสต์เชื่อว่
การปฏิวัติจะสำเร็จได้ต้องอาศัยพลังจากชนชั้นกรรมาชีพ
ไม่ว่าจะเป็นชาวนาหรือกรรมกร ซึ่งเหมา เจ๋อตุง เองก็ให้
ความสำคัญกับชาวนาเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จาก
เหตุการณ์การเดินทางไกล (Long March) ซึ่งเหมา เจ๋อตุง
ได้นำพวกกองทัพแดงหนีการกวาดล้างของเจียงไคเช็ค
ด้วยการเดินทางกว่า 12,500 กิโลเมตร โดยสิ่งที่เหมาได้
ประกาศให้กองทัพแดงได้กระทำตลอดการเดินทางไกล
ก็คือ ถ้าพบเกษตรกรกำลังทำไร่ ไถนา ก็จะให้กองทัพ
แดงไปช่วยชาวนาทำนาโดยไม่คิดค่าแรง และเมื่อเสร็จ
งานกองทัพแดงก็จะเลี้ยงข้าวชาวนาอีกด้วย จากนั้นเหมา
ก็จะเริ่มกล่าวสุนทรพจน์ และแนวคิดคอมมิวนิสต์ให้ชาวนา
ได้ฟัง (The Watcher, 2022)

**เพลงรักชาติจีนยุคสร้างชาติภายใต้ระบอบ
คอมมิวนิสต์ (ค.ศ. 1949 – 1976)**

นับตั้งแต่พรรคคอมมิวนิสต์สถาปนาประเทศจีน
เมื่อปี ค.ศ. 1949 เป็นต้นมา แม้ว่าพรรคคอมมิวนิสต์จะ
ไม่มีศัตรูของชาติหรือคู่แข่งทางการเมืองแล้ว แต่ปัญหา
ที่ทางพรรคฯ ต้องเผชิญก็ถ้าโถมเข้ามาหลายระลอก
ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง ความเชื่อมั่นให้กับประชาชนว่า
พรรคคอมมิวนิสต์จะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
หรือความพยายามในการแสดงให้ประชาชนเห็นว่าระบอบ
คอมมิวนิสต์เป็นระบอบการปกครองที่ดีที่สุดในการ
พาชาติจีนไปสู่ความเจริญก้าวหน้า ดังนั้นเพลงรักชาติจีน
ที่แต่งขึ้นในช่วงเวลานี้จึงมีการสร้างสำนึกความเป็นชาติที่
มีลักษณะดังนี้

**1. ชาติจีนเป็นชาติที่ก้าวหน้าภายใต้การนำ
ของเหมา เจ๋อตุง**

ก่อนการสถาปนาประเทศ เนื้อหาเพลงรักชาติ
จีนเน้นให้ประชาชนเชื่อฟัง และเดินตามรอยเหมา เจ๋อตุง
เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ แต่เมื่อสถาปนา
ประเทศเป็นต้นมา ก็มีการแต่งบทเพลงที่มีเนื้อหาดังกล่าว
มากขึ้น เพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับเหมา เจ๋อตุง
ในฐานะผู้นำประเทศคนใหม่ และให้ประชาชนเชื่อมั่นใน
เหมา เจ๋อตุง กับระบอบคอมมิวนิสต์ ที่จะสร้างชาติจีน
ให้ก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่เหมา เจ๋อตุง
ได้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดด (Great Leap
Forward) ในปี ค.ศ. 1958 ซึ่งไม่ได้ทำให้เศรษฐกิจของ
ประเทศดีขึ้น แต่กลับกลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ชาวจีน
ต้องเสียชีวิตเพราะความอดอยากยากแค้นกว่า 20 – 30
ล้านคน (Petchsakunwong, 2006) หลังเหตุการณ์ดังกล่าว
ทำให้ภาพลักษณ์ของเหมา เจ๋อตุง ตีตก จึงต้องมีการแต่ง
เพลงรักชาติเพื่อเรียกภาพลักษณ์ด้านบวกให้กับเหมา เจ๋อตุง
ดังตัวอย่างของบทเพลง พระอาทิตย์แดงที่สุด ประธานเหมาอยู่
ใกล้ที่สุด 《太阳最红·毛主席最亲》ที่แต่งขึ้น
ในปี ค.ศ. 1976 เนื้อหาของเพลงเป็นการสรรเสริญ
เหมา เจ๋อตุง อย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นความฉลาดใน
การขึ้นำประชาชน ความเป็นผู้เปี่ยมไปด้วยเมตตา รวมถึง
เป็นผู้ที่ปลดแอกให้กับประชาชน ดังปรากฏในเนื้อเพลง
ก่อนที่ว่า (Wu, 2009, p.50)

太阳最红·毛主席最亲·您的光
辉思想永远照我心；

ดวงอาทิตย์แดงที่สุด ประธานเหมาอยู่ใกล้ที่สุด
ความคิดที่ขอดีเยี่ยมของท่านส่องแสงในใจฉันเสมอ

春风最暖·毛主席最亲·您的光
辉思想永远指航程。

ลมฤดูใบไม้ผลิอบอุ่นที่สุด ประธานเหมาอยู่ใกล้
ที่สุด และความคิดอันเฉียบแหลมของท่านชี้้นำการเดินทาง
เสมอ

您的功绩比天高·您的恩情比海深·
心中的太阳永不落，

ความสำเร็จของท่านสูงกว่าท้องฟ้า ความเมตตา
ของท่านลึกกว่าทะเล ดวงอาทิตย์ในหัวใจไม่เคยตกดิน

您永远和我们心连心啊！您永远和我们心连心啊！

หัวใจของท่านเชื่อมหัวใจของเราเสมอ! หัวใจของท่านเชื่อมหัวใจของเราเสมอ!

หรือเช่นเดียวกับบทเพลงจำคำพูดของประธานเหมาไว้ในใจ 《毛主席的话儿记心上》 โดยเนื้อเพลงกล่าวยกย่องเหมา เจ๋อตุง ในฐานะผู้นำทางความคิด มีการเปรียบเทียบความคิดชั้นนำของเหมา เจ๋อตุง เสมือนเป็นแสงของดวงตะวันที่นำทางสว่างและให้ความอบอุ่นกับมวลชน ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงตอนที่ว่า (Wu, 2009, p. 28)

太阳出来照四方，毛主席的思想
闪金光

พระอาทิตย์ขึ้นฉายแสงไปทั่วทั้ง 4 ทิศ ความคิด
ของประธานเหมาเปล่งประกายแสงดังทอง

太阳照得人身暖哎，毛主席思想
的光辉照得咱心里亮，

พระอาทิตย์ส่องแสงให้ร่างกายอบอุ่น ความคิด
ประธานเหมาส่องสว่างในใจของพวกเขา

主席的思想传四方，革命的人民
有了主张

ความคิดของประธานเหมากระจายไปทั่วทุกแห่ง
ประชาชนนักปฏิวัติมีใจหาย

2. ชาตินิยมเป็นชาติที่นำโดยพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อความก้าวหน้าของชาติ

การเน้นย้ำให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์ ยังคงเป็นสิ่งที่ยังคงมีความสำคัญต่อความต้องการในช่วงเวลานี้ ดังจะเห็นได้จากบทเพลงรักชาติที่มีเนื้อหาเชิดชูระบอบการปกครอง หรือสรรเสริญพรรคคอมมิวนิสต์ ยังแต่งและเผยแพร่ออกมาอย่างต่อเนื่องที่เป็นเช่นนั้นเพราะในช่วงสถาปนาประเทศใหม่ ๆ ระบอบคอมมิวนิสต์ยังถือเป็นระบอบการปกครองใหม่ที่ประชาชนยังไม่คุ้นชิน เพราะจีนอยู่ภายใต้ระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มากกว่า 2,000 ปี ทางพรรค

จึงต้องทำให้ประชาชนไว้วางใจว่าระบอบคอมมิวนิสต์และทางพรรคจะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติได้ ดังจะเห็นได้จากบทเพลงนำทางหูคลื่นซัดคลื่น 《洪湖水·浪打浪》 ซึ่งประพันธ์เมื่อปี ค.ศ. 1959 เนื้อเพลง เป็นการชื่นชมความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติของทะเลสาบหงหู เปรียบเปรยทะเลสาบหงหูเหมือนแดนสวรรค์ แต่อย่างไรก็ตามความอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำหงหูที่มีให้กับวิถีชีวิตผู้คนนั้นยังเทียบมิได้กับความเมตตาที่พรรคคอมมิวนิสต์มอบให้กับประชาชน ดังปรากฏในเนื้อเพลงว่า (Fei, 2019, p. 41)

人人都说天堂美，怎比我洪湖水
米乡。

ใคร ๆ ก็ว่าสวรรค์สวย จะเปรียบเทียบกับหงู
ดินแดนแห่งปลาและข้าวได้อย่างไร

洪湖水呀长呀嘛长又长啊，太阳
一出闪呀么闪金光啊，

น้ำในทะเลสาบหงูนั้นยาวแล้วยาวอีก ดวงอาทิตย์
ส่องแสงสีทองเจิดจ้า

共产党的恩情比那东海深，渔民的
光景一年更比一年强。

ความเมตตาของพรรคคอมมิวนิสต์นั้นลึกซึ้ง
ยิ่งกว่าทะเลจีนตะวันออก และสภาพการณ์ของชาวประมง
ก็แข็งแกร่งขึ้นทุกปี

ซึ่งคล้ายกันกับเพลงร้องเพลงพื้นบ้านให้พรรค
ได้ฟัง 《唱支山歌给党听》 เนื้อหาของบทเพลง
ก็เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์
โดยอุปมาพรรคคอมมิวนิสต์เป็นเหมือนแม่ผู้ให้กำเนิด
เมื่อประชาชนต้องเจอกับความโหดร้ายจากระบอบเก่าเสมือน
โดนเขี่ยนตีตามร่างกายด้วยไม้เรียว พรรคคอมมิวนิสต์
ผู้เป็นแม่ก็มีความสงสารลูกจึงต้องร้องไห้ สังเกตได้จาก
เนื้อเพลงที่ว่า (Fei, 2019, p. 48)

唱支山歌给党听，我把党来比母亲，

ร้องเพลงพื้นบ้านให้พรรคฟัง ฉันนำเอาพรรคมา
เปรียบเป็นแม่

母亲只生了我的身，党的光辉照我心。

แม่เพียงแค่นี้กำเนิดร่างกายฉัน แสงสว่างของพรรคส่องยังใจฉัน

旧社会，鞭子抽我身，母亲只会泪淋淋

สังคมเก่า ไม่เรียวย่ยนตีร่างกายของฉัน แม่ทำได้เพียงร้องไห้

共产党号召我闹革命，夺过鞭子揍敌人

พรรคคอมมิวนิสต์เรียกร้องให้ฉันก่อการปฏิวัติ แย่งชิงไม้เรียวมาเขี่ยตีศัตรู

3. ชาตินิยมเป็นชาติที่ประกอบไปด้วยคนหลากหลายอาชีพ ที่ต่างก็มีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงของชาตินิยม

การแต่งเพลงรักชาติเพื่อยกย่อง เชิดชูเกียรติของผู้คนหลากหลายอาชีพ ยังคงเป็นสิ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์ให้ความสำคัญ เพราะพรรคคอมมิวนิสต์มองว่าทุกอาชีพล้วนเป็นส่วนสำคัญของความเป็นชาตินิยม ในช่วงเวลานี้จึงมีการประพันธ์เพลงที่มีเนื้อหาสรรเสริญบุคคลนานาอาชีพเหมือนช่วงก่อนการสถาปนาประเทศ แต่จุดประสงค์ต่างกันเพราะยุคที่แล้วการแต่งเพลงรักชาติยกย่องผู้คนแต่ละอาชีพมีจุดประสงค์เพื่อระดมมวลชนไปต่อสู้กับศัตรูของชาติ แต่ทว่าในยุคนี้พรรคต้องการให้ทุกอาชีพยอมรับพรรคคอมมิวนิสต์ การแต่งเพลงที่เน้นเนื้อหาดังกล่าวทำให้ผู้คนแต่ละอาชีพสัมผัสได้ว่าพรรคยังคงให้ความสำคัญกับทุกอาชีพเสมอ และผู้คนแต่ละอาชีพจะยอมรับในพรรคคอมมิวนิสต์มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากบทเพลงกระตักแข็งของชนชั้นแรงงาน 《工人阶级硬骨头》 ซึ่งแต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1964 เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงบทบาทของชนชั้นแรงงานว่าเป็นกำลังสำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศ เช่น การใช้แรงงานในการสร้างถนนอย่างไม่ย่อท้อ นอกจากนี้ยังเปรียบชนชั้นแรงงานเป็นเหมือนหัวรถจักรในการขับเคลื่อนประเทศ ดังปรากฏในเนื้อเพลงที่ว่า (Wu, 2009, p. 44)

工人阶级硬骨头，跟着毛泽东我们向前走，

กระตักแข็งของชนชั้นแรงงาน พวกเราก้าวต่อไปตามเหมา เจ๋อตุง

自力更生，艰苦奋斗，建设的路上决不停留

ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ต่อสู้ด้วยความยากลำบาก การสร้างถนนไม่เคยหยุดนิ่ง

高举红旗，勇敢前进，我们是新时代的火车头，

ชูธงแดงขึ้น เดินไปข้างหน้าอย่างกล้าหาญ เราคือหัวรถจักรยุคใหม่

หรือบทเพลงกลุ่มเยาวชนแนวหน้าจีน 《中国少年先锋队队歌》 ซึ่งแต่งขึ้นในปี ค.ศ. 1949 ก็เป็นเพลงที่ชื่นชมบรรดาเยาวชนว่าเป็นนักสู้ที่เก่งกาจ ไม่หวั่นเกรงศัตรู ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนที่สำคัญคือเยาวชนเหล่านี้จะเป็นผู้สืบทอดลัทธิคอมมิวนิสต์ในอนาคต โดยสังเกตได้จากเนื้อเพลงที่ว่า (Fei, 2019, p. 45)

我们是共产主义接班人，继承革命先辈的光荣传统，

พวกเราเป็นผู้รับช่วงต่อลัทธิคอมมิวนิสต์ สืบต่อประเพณีที่เป็นเกียรติภูมิการปฏิวัติของบรรพบุรุษ

爱祖国、爱人民，鲜艳的红领巾飘扬在前胸

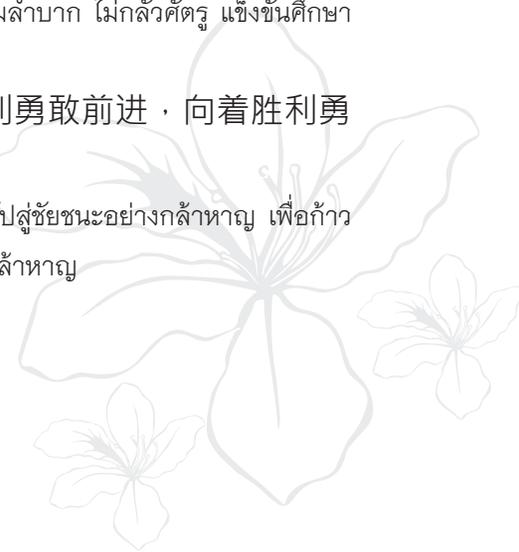
รักมาตุภูมิ รักประชาชน ผ้าพันคอสีแดงสดพลิ้วไหวที่หน้าอก

不怕困难，不怕敌人，顽强学习，坚决斗争

ไม่กลัวความลำบาก ไม่กลัวศัตรู แข็งขันศึกษาสู้อย่างเด็ดเดี่ยว

向着胜利勇敢前进，向着胜利勇敢前进前进，

เพื่อก้าวมุ่งไปสู่ชัยชนะอย่างกล้าหาญ เพื่อก้าวมุ่งไปสู่ชัยชนะอย่างกล้าหาญ

4. ชาตินิยมเป็นชาติที่ประกอบด้วยคนหลาย กลุ่มชาติพันธุ์

ประเทศจีนประกอบด้วยชนชาติต่าง ๆ ถึง 56 ชนชาติ การรวมชาติต่าง ๆ ให้อยู่อาณาเขตรัฐเดียวกันอย่างสันติสุขจึงมิใช่เป็นเรื่องง่าย ยิ่งไปกว่านั้นจีนยังเป็นประเทศที่มีอาณาเขตกว้างขวางมีประชากรมากที่สุดในโลก หากปราศจากการปกครองที่เหมาะสม อันได้รับการยอมรับจากชนชาติต่าง ๆ อาจเป็นสาเหตุนำไปสู่ความแตกแยกได้โดยง่าย ความจริงดังกล่าวเป็นสิ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนตระหนักมาก่อนสถาปนาประเทศแล้ว โดยทางพรรคฯ ได้ให้ชนกลุ่มน้อยมีสิทธิในการปกครองตนเอง ดังจะเห็นได้จากในปี ค.ศ. 1947 มีการตั้งเขตปกครองชั่วคราวขึ้นเป็นครั้งแรก คือเขตการปกครองมองโกเลีย ภายใต้ความเห็นชอบในการประชุมสมัยแรกของสภาที่ปรึกษาทางการเมืองของประชาชนจีน (The Chinese's People Political Consultative Conference: CPPCC) โดยมีผู้นำของชนกลุ่มน้อยเผ่าต่าง ๆ เข้าร่วมประชุมด้วย ในการประชุมครั้งนี้มีการอนุมัติโครงการร่วมของสภาที่ปรึกษาประชาชนจีน ซึ่งเป็นเอกสารที่มีสถานะเป็นธรรมนูญชั่วคราวของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในเอกสารนี้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับนโยบายใหม่ของชนกลุ่มน้อยและได้กำหนดนิยามของเขตปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อยเป็นนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ต่อมาในปี ค.ศ. 1952 รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ออกข้อกำหนดว่าด้วยการบังคับใช้กฎหมายเขตปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย โดยกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตปกครองตนเอง รวมทั้งการกำหนดโครงสร้างและสิทธิขององค์กรปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย ธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างเป็นทางการฉบับปี ค.ศ. 1954 โดยสภาประชาชนแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนได้กำหนดรูปแบบองค์กรปกครองตนเองของชนกลุ่มน้อย นับได้ว่าธรรมนูญได้รับรองสิทธิของชนกลุ่มน้อยให้มีอำนาจปกครองตนเองได้ภายใต้กฎหมาย ต่อมาในปี ค.ศ. 1955 สภาประชาชนให้มีการจัดตั้งเขตปกครองซินเจียง ภายหลังจากนั้นได้มีการจัดตั้งเขตปกครองขึ้นอีก 3 เขต คือในปี ค.ศ. 1958 จัดตั้งเขตปกครองตนเองกวางซี จวง กับเขตปกครองตนเองมิงเซีย ฮู่ และในปี ค.ศ. 1965 ได้จัดตั้งเขตปกครองตนเองทิเบต (Naluang, 2010)

จะเห็นได้ว่าการที่ทางพรรคฯ ได้ให้สิทธิชนกลุ่มน้อยตั้งเขตปกครองตนเองตามลักษณะพิเศษทางวิถีทางวัฒนธรรมและภาษาของชนเผ่าแต่ละกลุ่มนั้นก็เพื่อความเป็นปึกแผ่นของชาติภายใต้แนวคิดการปกครองแบบสังคมนิยมตามลัทธิมาร์กซ์-เลนิน อันเป็นนโยบายพื้นฐานของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และถือเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ชนกลุ่มน้อยได้รู้สึกถึงการได้รับการยอมรับของฝ่ายปกครองในการให้ความเคารพต่อความเป็นชนชาติของตน ซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์มองว่าการที่จะสร้างชาติได้ต้องให้คนในชาติปรองดองกันและอยู่ร่วมกันด้วยความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังปรากฏในตอนต้นของอาร์มภทในรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ความว่า จีนเป็นประเทศหนึ่งของโลกที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน พลเมืองของจีนทุกชนชาติร่วมกันสร้างสรรค์วัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ และมีขนบธรรมเนียมที่รุ่งโรจน์ (Naluang, 2010) ดังนั้นบทเพลงรักชาติจีนในช่วงสถาปนาประเทศเป็นต้นมาจึงมีเนื้อหาที่ให้ความสำคัญกับทุกชาติพันธุ์ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของชาติจีน ดังตัวอย่างของบทเพลงตีกลองและร้องเพลง 《打起手鼓唱起歌》 ซึ่งแต่งขึ้นปี ค.ศ. 1972 ภาพรวมของบทเพลงเป็นการชื่นชมความสมบูรณ์ของแผ่นดินจีน ไม่ว่าจะในด้านผลผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์ ธรรมชาติที่สวยงาม เป็นการบ่งบอกความรู้สึกดีใจที่เป็นเจ้าของธรรมชาติอันงดงามเหล่านี้ โดยในช่วงท้ายของเพลงก็มีการเชื่อมโยงให้ทุกกลุ่มชาติพันธุ์มาร่วมเดินตามรอยของพรรคคอมมิวนิสต์ ดังจะเห็นได้จากเนื้อเพลงท่อนที่ว่า (Fei, 2019, p. 58)

打起手鼓唱起歌 · 我唱得豪情红似火 ·

ตีกลองและร้องเพลง ฉันร้องเพลงอย่างท้าวหาญ
各族人民跟着党 · 社会主义道路多宽阔 ·

คนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ติดตามพรรค เส้นทางของสังคมนิยมกว้างขวางมาก

ในขณะที่บทเพลงแขกที่มาจากแดนไกลให้ฉันอยู่ที่นี้ 《远方的客人请你留下来》 ซึ่งแต่งในปี ค.ศ.1953 แม้ว่าเนื้อหาในเพลงจะมีได้เอ่ยถึงชื่อของชนเผ่าชาห์โดยตรง แต่ที่มาของบทเพลงนี้ เกิดจากการ

ที่นักประพันธ์เพลงได้มีโอกาสไปเยือนหมู่บ้านของชนเผ่าซาหนีแล้วประทับใจ จึงนำเอาความประทับใจดังกล่าวมาแต่งเพลง ดังปรากฏในเนื้อเพลงว่า (Wu, 2009, p. 28)

路旁的花儿正在开 · 树上果儿等人摘 · 等人摘

ดอกไม้ข้างทางกำลังผลิบาน ผลบนต้นรอคนเก็บ
รอคนเก็บ

丰润的谷穗迎风摆呀 · 期待人们割下来 · 割下来

รวงข้าวอันอุดมพลิวไสวไปตามสายลม รอให้
ผู้คนมาลิดและเกี่ยวออก

远方的客人请你留下来 · 远方的客人请你留下来 ·

แขกจากแดนไกลโปรดอยู่ แยกแดนไกลโปรดอยู่
远方的客人啊请你留下来

แขกจากแดนไกล โปรดอยู่ต่อ

เนื้อหาของบทเพลงกล่าวถึงธรรมชาติในหมู่บ้านของชนเผ่าซาหนี และมีการเชื้อเชิญแขกที่มาเยือนให้อยู่ต่อ ยิ่งไปกว่านั้นเพลงนี้ยังได้นำทำนองเพลงพื้นบ้านของชนเผ่าซาหนีมาดัดแปลงใหม่อีกด้วย เท่ากับว่าบทเพลงนี้ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มชาติพันธุ์อย่างชัดเจน

สรุปผลการวิจัย

บทเพลงรักชาติจีนถือเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้ในการสร้างสำนึกความเป็นชาติมาตั้งแต่ก่อนสถาปนาประเทศ ซึ่งบทเพลงรักชาติในแต่ละช่วงเวลาก็มีจุดประสงค์และลักษณะการสร้างสำนึกความเป็นชาติที่แตกต่างกัน โดยเพลงรักชาติจีนที่ประพันธ์ขึ้นในยุคก่อนสถาปนาประเทศ (ก่อน ค.ศ. 1949) มีจุดประสงค์หลัก เพื่อระดมมวลชนให้ทำสงครามกับมหาอำนาจญี่ปุ่นและรัฐบาลฝ่ายขวา ดังนั้นสำนึกความเป็นชาติที่ปรากฏในบทเพลงรักชาติจึงมีลักษณะต่อไปนี้คือการสร้างสำนึก ศัตรูของชาติจีนร่วมกัน ชาติจีนเป็นชาติที่ก้าวหน้าภายใต้การนำของเหมา เจ๋อตง ชาติจีนเป็นชาติที่นำโดยพรรคคอมมิวนิสต์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อความก้าวหน้าของชาติ ชาติจีนเป็นชาติที่ประกอบไปด้วยคนหลากหลายอาชีพ ที่ต่างก็มีความสำคัญในความเจริญ

ก้าวหน้าและมั่นคงต่อชาติจีน ต่อมาเมื่อเข้าสู่ยุคที่พรรคคอมมิวนิสต์สามารถยึดอำนาจและสถาปนาประเทศภายใต้ระบอบใหม่ บทเพลงรักชาติที่แต่งขึ้นในช่วงเวลานี้มีจุดประสงค์หลักที่เปลี่ยนไปคือสร้างความชอบธรรมให้กับระบอบคอมมิวนิสต์อันเป็นระบอบการปกครองใหม่ของประเทศ แต่การเน้นสำนึกความเป็นชาติมีรูปแบบที่ไม่แตกต่างจากยุคก่อนสถาปนาประเทศมากนักคือ การเน้นชาติจีนเป็นชาติที่ก้าวหน้าภายใต้การนำของเหมา เจ๋อตง ชาติจีนเป็นชาติที่นำโดยพรรคคอมมิวนิสต์ ชาติจีนเป็นชาติที่ประกอบไปด้วยคนหลากหลายอาชีพ และชาติจีนเป็นชาติที่ประกอบด้วยคนหลากหลายกลุ่มชาติพันธุ์

อภิปรายผล

ผลการศึกษาในข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการสร้างสำนึกความเป็นชาติในบทเพลงรักชาติจีนนั้นมีลักษณะที่หลากหลายและแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งก็สอดคล้องกับงานชิ้นอื่น ๆ ที่ศึกษาการสร้างชาติด้วยเพลงปลุกใจ หรือเพลงปฏิวัติ เช่นงานของ นฤมล ทัพจุมพล (Thabchumpon, 1988) เรื่อง การใช้สื่อในการสร้างอุดมการณ์ทางการเมือง: ศึกษาจากบทเพลงของทางราชการ (พ.ศ. 2475 - พ.ศ. 2530) หรือวิทยานิพนธ์ เรื่องการใช้เพลงปลุกใจในฐานะสื่อประชาสัมพันธ์ให้คนไทยสำนึกรักชาติของกองทัพบก พ.ศ. 2475 - 2550 ของ ยิ่งลักษณ์ บุญเก็บ (Boonkeeb, 2009) รวมทั้งวิทยานิพนธ์ เพลงปลุกใจไทย (พ.ศ. 2475 - 2525) : การวิเคราะห์ทางการเมือง ผลงานของ สิริธร กิรติบุตร (Kiratibutr, 1985) ซึ่งงานเหล่านี้มีผลการศึกษาที่คล้ายคลึงกันคือ เพลงปลุกใจ เพลงปฏิวัติหรือเพลงรักชาติล้วนแต่งขึ้นเพื่อให้ประชาชนมีสำนึกรักชาติ โดยการจะปลุกจิตสำนึกรักชาติได้นั้นเพลงก็ต้องมีลักษณะที่หลากหลาย เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมและสามารถยึดโยงคนทุกกลุ่ม ในทุกมิติได้อย่างครอบคลุม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาการสร้างสำนึกความเป็นชาติจีน เพราะเพลงรักชาติจีนเป็นเพียงช่องทางหนึ่งที่ทางพรรคคอมมิวนิสต์ใช้สร้างสำนึกความ

ພົບແຕ່ສຽງສາສ ປີກໍ່ 19 ວັບກໍ່ 1 ຕົວນມກຣາກມ - ມິຖຸນາຍນ 2566

ເປັນຊາດີ ຊຶ່ງການຕົກສຶກສາການສ້າງສຳນັກຄວາມເປັນຊາດີຈີນ ສາມາດຕົກສຶກສາໄດ້ອີກຫລາຍຊ່ອງທາງ ເຊັ່ນ ແບບເຮືອນ ພິພິດຄັດນັ້ນ ກຳພານດຣ໌ ຯລຯ

ເຫັນວ່າທຸກເພລງຣັກຊາດີຈີນຕັ້ງແຕ່ຊ່ວງ ຄ.ສ. 1977 ຈຶ່ງປັດຈຸບັນ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບທຸກເພລງຣັກຊາດີຈີນໃນຊ່ວງ ຄ.ສ. 1921 ຈຶ່ງ ຄ.ສ. 1976 ຫຼືອ່ຳໂຍ່ງກໍ່

ຂໍ້ສອນແນະໃນການທຳວິຈັຍຄັ້ງຕໍ່ໂປ

1. ດວຣຸກຊາຍຂອບເຂດຊ່ວງເວລາໃນການຕົກສຶກສາ ການສ້າງສຳນັກຄວາມເປັນຊາດີຜ່ານທຸກ ເພລງຣັກຊາດີຈີນ ໃນຊ່ວງ ຄ.ສ. 1977 ຈຶ່ງປັດຈຸບັນ ເພື່ອເປັນການເປຣຶຍບເທຶຍບໃຫ້

2. ດວຣຸກຊາຍຕົກສຶກສາການສ້າງສຳນັກຄວາມເປັນ ຊາດີຈີນຜ່ານຊ່ອງທາງອື່ນເພີ່ມເຕີມ ເຊັ່ນ ກຳພານດຣ໌ ລະດຣ ວຣຣຸກຣຣຸກມ ເປັນຕົ້ນ

ເອກສາຣາຳອັງອິງ

Wongsesurawat, K. (2021). *People's Republic of China is returning to the cult of personal worship*. Retrieved from https://www.matichon.co.th/columnists/news_2926150 [In Thai]

Thabchumpon, N. (1988). *The role of media for political ideologination: Study from royal Thai song (1938–1987)*. (Master's thesis, Department of Political Science, Graduate School, Chulalongkorn University). [In Thai]

Sodsongkrit, M., Sangtian, N., and Sukprasong, N. (2017). *Growing patriotic awareness in stirring songs of China*. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani University. [In Thai]

Sodsongkrit, M. (2011). *100 of Chinese patriotic songs*. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani University Press. [In Thai]

Boonkeb, Y. (2009). *The use of patriotic songs by The Royal Thai Army as a public relations tool to create patriotic consciousness AD.1932–2007*. (Master's thesis, Program in Public Relations, Department of Public Relations, Faculty of Communication Arts, Chulalongkorn University). [In Thai]

Ingsakit, R. (2019). Modern China. *Sarakadee Magazine*, 35(413), 32–95. [In Thai]

Chokmukda, W. (2012). *150 years of Chinese history in the period of "sickness" from the opium war to world powers*. Bangkok: Gypzy Publishing. [In Thai]

Petchsakunwong, S. (2006). *The great proletarian cultural revolution in The People's Republic of China, 1966–1969*. (Master's Project, M.A. (Asian History). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University). [In Thai]

Kiratibutr, S. (1985). *Thai nationalistic songs (1932–1982): A political analysis*. (Master's thesis, Department of Government, Graduate School, Chulalongkorn University). [In Thai]

Naluang, S. (2010). Law and characteristics of autonomous areas of The People's Republic of China. *AU Law Journal*, 1(1), 62–73. [In Thai]

Raghav, K. (2019). *70 songs for 70 years of the People's Republic of China*. Retrieved from <https://supchina.com/2019/10/01/70-songs-for-70-years-of-new-china/>

Sahaiscenturyboys v.2. (2020). *Military anthem of the People's liberation army*. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=1KUce_tr2n0&t=55s

Socialist East. (2017). *The east is red: Protect the Yellow River*. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=KQuPN_UUudY

The Watcher. (2022). *Documentary Mao Zedong I from beginning to end*. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=IKxwi16Jtgw&t=1365s>

Fei, W. (2019). *100 excellent songs to celebrate the 70th anniversary of the founding of the People's Republic of China*. Shanghai: Shanghai Music Publishing House. [In Chinese]

- Wu, S. (2009). *China red song collection – 160 patriotic songs (Selected edition) with MP3 CD*. Shanghai: Shanghai Education Publishing House. [In Chinese]
- Ye, Y. (2021). *The meaning of patriotic songs and the essence of patriotic singing*. Middle and Primary School Education. [In Chinese]
- Li, Z. and Liu, M. (2022). *Research on the current situation and popularization of patriotic classical songs for college students*. YiLi Normal University. [In Chinese]

การศึกษาประเพณีของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ
อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
TRADITIONS OF TAI YAI PEOPLE IN BAN WIANG NUEA COMMUNITY,
PAI DISTRICT, MAE HONG SON PROVINCE

อิสริยาภรณ์ แสงปัญญา^{1*}

Isariyaporn Sangpunya^{1*}

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 202 ถ.ช้างเผือก ต.ช้างเผือก อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 50300¹

Chiang Mai Rajabhat University, 202, Changpheuk Sub-district, Mueang District, Chiang Mai Province, 50300¹

*Corresponding author E-mail: isariyaporn_san@cmru.ac.th

(Received: 9 May, 2022; Revised: 10 Jun, 2023; Accepted: 13 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบทชุมชนชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน 2) ศึกษาองค์ความรู้ประเพณีและวัฒนธรรมชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. ผู้นำชุมชน 2. บุคคลและผู้สูงอายุในหมู่บ้านที่ทราบถึงความเป็นมาของชุมชน วิถีชีวิต ประเพณีวัฒนธรรมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เครื่องมือในการวิจัยคือ 1. แบบสัมภาษณ์ ความรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน บุคคลในชุมชนเพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับประเพณีของชาวไทใหญ่ในชุมชน บ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน 2. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของคนในชุมชน 3. แบบบันทึกข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. บริบทชุมชนชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีประเพณี วัฒนธรรมที่ผูกพันกับพุทธศาสนาและยังรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิม เช่น ภาษา การแต่งกาย 2. ประเพณีและ วัฒนธรรมชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่พบได้แก่ รูปแบบที่ 1 ประเพณีตามเทศกาล คือ ประเพณีที่ชาวไทใหญ่มีการอิงตามเทศกาลและเดือนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับ ประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาวไทย และรูปแบบที่ 2 ประเพณีตามปฏิทินไทใหญ่ คือ ประเพณีที่มีการปฏิบัติ พิธีกรรมและพุทธศาสนกิจในรอบ 12 เดือน ของชาวไทใหญ่เพื่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของสังคมไทใหญ่และไทยพื้นเมือง โดยมีวัดเป็นพื้นที่ศูนย์กลางประกอบพิธีกรรมและเป็นสื่อกลางของการสื่อสารความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม

คำสำคัญ: ประเพณี, ชาวไทใหญ่, ชุมชนบ้านเวียงเหนือ

¹ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study the context of Tai Yai community in Ban Wiang Nuea Community, Pai District, Mae Hong Son Province, 2) study the knowledge of Tai Yai traditions and culture in Ban Wiang Nuea Community, Pai District, Mae Hong Son Province. The samples used in the research were: 1. community leaders, 2. individuals and village elders who knew the history of the community, lifestyle, culture and traditions. The research instruments were 1. interview form, to inquire context and traditions of Tai Yai people from local philosophers and the residents, 2. observation form, to perceive daily life of people in the community, and 3. coding sheet, to record secondary data. The collected data was analyzed by content analysis.

The results found that 1. the traditions and cultures of Tai Yai community in Ban Wiang Nuea Community, Pai District, Mae Hong Son Province are deeply connected with Buddhism and still inherit the authentic identity such as language, dress, 2. there were two types of Tai Yai traditions: the first one was based on Tai Yai festivals and months involved in their daily lives, which were similar to those of the Thai people, and the second one was related to Tai Yai Calendar, which ritual and Buddhist practices were performed during the 12-month cycle of Tai Yai for the interaction between them and native Thai society. The temple is the central area to perform rituals and connect relationships between people in society as well.

KEYWORDS: Tradition, Tai Yai People, Ban Wiang Nuea Community

บทนำ

ชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นชุมชนไทใหญ่ที่รวมตัวกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ สนับสนุน และทำกิจกรรมร่วมกัน อันชอบด้วยกฎหมายและ ศิลธรรมอันดีงาม ในอดีตวิถีชีวิตของชาวไทใหญ่ได้รับอิทธิพล ทางวัฒนธรรมจากประเทศพม่าและเริ่มรู้จักในกลุ่มนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติที่เดินทางมาพักผ่อนตามแหล่งธรรมชาติ ทั้งนี้ ด้วยประเพณีวัฒนธรรมที่โดดเด่นของชาวไทใหญ่จึงเป็น อีกหนึ่งความน่าสนใจที่ทำให้มีการเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน (Lan Na Tai Ethnic Learning Center Institute of Social Research, Chiang Mai University, 2015)

อำเภอปายมีหลักฐานการตั้งถิ่นฐานว่าในสมัย พระเจ้ามโหตรประเทศ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ ส่งเจ้าแก้วเมือง ออกสำรวจชายแดนพบภูมิประเทศบริเวณอำเภอปายใน ปัจจุบัน จึงแนะนำให้ขุนล่าญย้ายเมืองมาตั้งฝั่งตะวันตก ของแม่น้ำปาย เพราะเป็นที่ราบกว้างขวาง ผู้คนจึงเรียก เมืองใหม่ว่า “เวียงใต้” ส่วนเมืองเก่าจึงมีชื่อ เรียกว่า “เวียงเหนือ” โดยแต่เดิมอำเภอปายเป็นพื้นที่อาศัยของ ชาวไทยพื้นเมืองและชาวไทใหญ่ (ชาน) คือ กลุ่มชาติพันธุ์ ในตระกูลภาษาไทกะไต ซึ่งอาศัยอยู่ในรัฐฉานประเทศพม่า เป็นส่วนใหญ่ ต่อมาได้อพยพเข้าสู่ประเทศไทย (Sunthonworajit, 2004)

ชาวไทใหญ่มีอัตลักษณ์ของตนเองทั้งภาษา การแต่งกาย อาหาร งานศิลปะต่าง ๆ ที่สืบทอดกันมา และให้ความสำคัญกับการทำบุญในวันพระและเทศกาล สำคัญ (Tejanyana, 2018, p. 40) สอดคล้องกับการศึกษา การคงอยู่ของวัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวไทใหญ่ของ สุทัศน์ กันทะมา (Kantama, 1999) ที่ศึกษาเงื่อนไข ปัจจัย และกลไกที่ทำให้วัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวไทใหญ่คง อยู่ในพื้นที่บ้านขุนยวม ตำบลขุนยวม อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยผลการศึกษาพบว่า สิ่งที่ทำให้ วัฒนธรรมคงอยู่คือการเห็นคุณค่าหรือประโยชน์ที่อยู่ใน รูปของความเชื่อที่มีการถ่ายทอดผ่านพิธีกรรมทางศาสนา ผ่านการสืบทอดโดยชุมชนใหม่ การปฏิบัติสืบทอดมา เป็นการสืบทอดจากรุ่นต่อรุ่น ส่วนกลไกในการถ่ายทอด วัฒนธรรมพื้นบ้านของชาวไทใหญ่ขึ้นอยู่กับครอบครัว พระสงฆ์ ผู้อาวุโสในชุมชนถ่ายทอดภูมิปัญญาต่าง ๆ

ผู้นำชุมชนและเครือข่ายที่คอยสนับสนุนช่วยเหลือ ในการทำพิธีกรรมต่าง ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ในประเด็นที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทใหญ่ ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีการใช้กรอบแนวคิดของ Moerman (1965 Cited in Boonmadhya, Vitaporn, and Promdung, 2003, p. 23) ที่กล่าวถึงกลุ่มชาติพันธุ์ตามองค์ประกอบทางวัฒนธรรม เช่น ภาษาความเชื่อ การแต่งกาย การดำเนินวิถีชีวิต เป็นต้น เพราะผู้คนสามารถใช้ร่วมกันได้แม้ว่าจะเป็น คนละกลุ่มชาติพันธุ์ ดังนั้นตัวตนของชาติพันธุ์จึงเป็นสิ่งที่ ไม่ตายตัวหากแต่มีการปรับเปลี่ยนไปตามบริบททาง สังคม และไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นโดยตัวของมันเอง แต่ขึ้นอยู่กับ ความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งกับอีกกลุ่มอื่น ๆ ในสังคมทางประวัติศาสตร์ (Rupin, 2008) ซึ่งผู้วิจัยได้ นำกรอบแนวคิดมาปรับใช้ในการมุ่งเน้นประเด็นในด้านที่ เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและ ประเพณีต่าง ๆ นอกจากจะเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับ เรื่องดังกล่าวของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนแล้ว ยังจะสามารถใช้เป็น ฐานข้อมูลเพื่อการศึกษาในด้านอื่น ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่มุ่งศึกษาเรื่องประเพณีของชาวไทใหญ่ในชุมชน บ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่สืบทอดต่อกันจนเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนแม้ เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย แต่ยังคงเป็นวัฒนธรรม ชุมชนไทใหญ่ที่มีพิธีกรรมทางพุทธศาสนาเป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารระหว่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ สรวารุ รูปิน (Rupin, 2008) ที่ศึกษาถึงวัฒนธรรมและ ประเพณีของชาวไทใหญ่จากการศึกษาเรื่อง สถาบันทาง ศาสนากับการธำรงอัตลักษณ์ของวัดไทเขินเมืองเชียงตุง รัฐฉาน สหภาพเมียนมาร์ พบว่าพิธีกรรมความเชื่อ สัมพันธ์กับความศรัทธาด้านพุทธศาสนาอย่างเคร่งครัด การศึกษาครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาข้อมูลบริบทชุมชน องค์ความรู้วัฒนธรรมและประเพณีของชาวไทใหญ่ ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทชุมชนชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
2. เพื่อศึกษาองค์ความรู้ประเพณีและวัฒนธรรมชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการรวบรวมข้อมูลประเพณีของชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประเพณีของชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีการสอบถามจาก 1. ผู้นำชุมชน 2. บุคคลและผู้สูงอายุในหมู่บ้าน จำนวน 20 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาของชุมชน รวมทั้งการสัมภาษณ์เยาวชนในชุมชนในฐานะคนรุ่นใหม่ผู้ที่ปรับเปลี่ยนประเพณีวัฒนธรรม ให้เข้ากับยุคสมัยและยังคงมีเอกลักษณ์ดั้งเดิมอยู่ จากนั้นจึงถามข้อมูลและแหล่งความรู้ที่ยังคงสามารถพบได้ในชุมชนจากแต่ละคน

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยการศึกษาประเพณีชาวไทยใหญ่ของชาวบ้านในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ใช้เครื่องมือดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์
 - 1.1 สัมภาษณ์บุคคลในชุมชน เพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับชุมชนบ้านเวียงเหนือ
 - 1.2 สัมภาษณ์โดยการสอบถามและจดบันทึกความรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของคนในชุมชน

3. แบบบันทึกข้อมูลที่ได้ศึกษาจากเอกสาร ใบความรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือวิจัยในการศึกษาประเพณีของชุมชนชาวไทยใหญ่บ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้วิจัยเตรียมข้อมูลด้วยการศึกษาบริบทชุมชนความเป็นอยู่และวิถีชุมชน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพ และเข้าใจง่ายในการนำไปใช้ศึกษาข้อมูลชุมชนการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ มีการสร้างข้อคำถามโดยอ้างอิงจากข้อมูลที่ได้ศึกษา เพื่อให้เกิดความเกี่ยวข้องกับคำตอบที่ต้องการทราบจากชาวบ้านในชุมชน
2. แบบสังเกต มีการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในด้านประเพณี วัฒนธรรมชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์ และนำมาแก้ไขปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพในการนำไปใช้
3. แบบบันทึกข้อมูล นำเครื่องมือวิจัยไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาประเพณีของชุมชนชาวไทยใหญ่บ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์
2. การสังเกตพฤติกรรม และการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในชุมชน
3. การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร รายงาน บทความงานวิจัย และใบความรู้อื่น ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลและบริบทของคนในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนในด้านต่าง ๆ โดยมีการสัมภาษณ์ชาวบ้านในชุมชนตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านที่ 1 บริบทชุมชนของชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน
- ด้านที่ 2 วิถีชีวิต
- ด้านที่ 3 ประเพณีของชาวไทยใหญ่
- ด้านที่ 4 ความเชื่อของชาวไทยใหญ่

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาประเพณีของชาวไทใหญ่ ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. บริบทชุมชนชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.1 ข้อมูลชุมชน

ชุมชนของชาวไทใหญ่ในอำเภอปาย อดีตเป็นหมู่บ้านที่เจริญสงบ ซึ่งชาวไทใหญ่ (ชาน) อาศัยอยู่มีวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลจากพม่า ทุกวันนี้อำเภอปายเจริญและได้รับความนิยมนด้านการท่องเที่ยวเป็นหลัก เป็นจุดหมายปลายทางของชาวฮิปปี โดยอำเภอปายซึ่งเต็มไปด้วยน้ำพุร้อนและทิวทัศน์ที่น่าตื่นตาตื่นใจเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักท่องเที่ยวในเรื่องของบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเงียบสงบ

ชาวไทใหญ่ได้รับการยอมรับในสังคมว่าเป็นชนเผ่าเดิมเผ่าหนึ่งในจังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยชาว “ไทใหญ่” เป็นกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งของชนชาติไท มีถิ่นฐานกระจายอยู่ในภูมิภาคแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยตั้งถิ่นฐานอยู่มากที่สุดในรัฐฉานทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของพม่า จากบันทึกทางประวัติศาสตร์ได้ปรากฏหลักฐานว่า ชาวไทใหญ่ติดต่อกับชาวล้านนา มาตั้งแต่อดีต นอกจากนี้มีการค้าขายกันระหว่างชาวไทใหญ่มาโดยตลอด บริบทชุมชนชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นชุมชนเล็ก ๆ มีชีวิตที่ผูกพันกับศาสนาพุทธอย่างเคร่งครัด เนื่องจากเดิมเป็นถิ่นฐานของชาวไทใหญ่ที่อพยพมาจากรัฐฉาน (พม่า) โดยได้เข้ามาอาศัยและตั้งรกรากอยู่ในชุมชนเป็นเวลานาน และในปัจจุบันชาวไทใหญ่ได้รับการยอมรับในสังคมว่าเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่ผูกพันกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีคนจากรัฐฉานอพยพมาตั้งถิ่นฐาน พื้นเพภาษาเดิมจึงเป็นภาษาไทใหญ่ ซึ่งมีขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของตนเองที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งวัฒนธรรมของชาวไทใหญ่จะเกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธ ชาวไทใหญ่ยังคงรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนอยู่ทั้งภาษา การแต่งกาย สถาปัตยกรรม และประเพณีที่สำคัญอื่น ๆ

ชุมชนชาวไทใหญ่บ้านเวียงเหนือมีจุดเด่นที่ตัวเมืองมีคูเมืองคันดินโดยรอบ 4 ทิศ พื้นที่ตัวเมืองถูกยกระดับให้สูงจากพื้นที่ข้างเคียง มีแม่น้ำไหลผ่าน 2 สาย ด้านทิศเหนือคือ ลำห้วยเจ้าเมือง และด้านทิศตะวันตกคือ ลำน้ำปาย พื้นที่ข้างเคียงโดยรอบเป็นที่นา สันนิษฐานว่าสร้างก่อนปี พ.ศ. 1860 หลักฐานที่พบคือ คูคันดินพระพุทธรูปแบบล้านนาประดิษฐานที่วัดประจำตำบลศาลเจ้าเมืองอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของตัวเมือง กูเจ้าเมืองหรือสถานที่บรรจุอัฐิของเจ้าเมืองในอดีต วัดนอก วัดร้างตาล 7 ต้น วัดร้างจากต่อ (พระพุทธรูป) วัดทั้งสามอยู่ด้านทิศเหนือของตัวเมือง เป็นคูเมืองที่ขุดล้อมรอบชุมชนโบราณบ้านเวียงเหนือตั้งแต่ก่อตั้งชุมชนเมื่อราวปี พ.ศ. 1860 โดยมีการขุดคูเมืองล้อมรอบชุมชนตั้งแต่ด้านทิศเหนือไปทางทิศตะวันออกและทิศใต้ของชุมชน (Sunthonworajit, 2004)

1.2 วิถีชีวิต

1.2.1 ด้านครอบครัว

ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนืออยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ และครอบครัวนับว่าเป็นสถาบันแรกที่มีบทบาทต่อบุคคลในการอบรมบ่มนิสัย ซึ่งแต่ละครอบครัวก็จะมีความเป็นอยู่ วัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไปด้วยความหลากหลายทางเชื้อชาติที่มีอยู่ในหมู่บ้าน

1.2.2 ด้านสังคม

สังคมในชุมชนบ้านเวียงเหนือ วิถีชีวิตของผู้คนจะสงบเรียบง่ายเป็นสังคมที่อยู่ร่วมกันหลากหลายทางเชื้อชาติ ทั้งนี้ทางชุมชนมักจะมีกิจกรรมระหว่างชาวไทใหญ่และชาวไทยพื้นเมืองที่สร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม ทั้งในด้านประเพณี การกิน การแต่งกาย ซึ่งนับว่าเป็นเสน่ห์ของชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1.2.3 ด้านอาชีพ

อาชีพหลักของประชากรในชุมชนชาวไทใหญ่บ้านเวียงเหนือ คือ เกษตรกรรม ส่วนที่เหลือประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง และรับราชการตามลำดับ ทั้งนี้ยังมีอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนคือการจักสาน การทำแหนม กลุ่มข้าวสาลี การตีมีดและการทอผ้าชนเผ่า และยังมีวิสาหกิจชุมชน ที่คอยช่วยเหลือชาวบ้านในชุมชนให้มีอาชีพและรายได้จากการแปรรูป

ผลิตภัณฑ์จากงา กลุ่มเลี้ยงโคขุนกลุ่มทอผ้า กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า และโรงสีข้าวชุมชน

2. องค์ความรู้ประเพณีและวัฒนธรรมของชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

2.1 ประเพณีตามเทศกาล คือ ประเพณีที่ชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีการอิงตามเทศกาลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต ทั้งด้านการทำงาน ความเชื่อ ซึ่งคล้ายคลึงกับประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ของชาวไทย โดยประเพณีตามเทศกาล มีดังนี้

2.1.1 ประเพณีปอยส่างลอง

ประเพณีบรรพชาสามเณรตามประเพณีชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ถือว่าเป็นประเพณีที่ได้สะสมคุณงามความดี การอุปสมบทพระภิกษุ ประเพณีปอยส่างลองจึงจัดอย่างยิ่งใหญ่ในช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม เด็กที่บรรพชาเรียกว่า “ส่างลอง” จะโกนผมแต่ไม่โกนคิ้ว แต่งกายประดับประดาด้วยเครื่องประดับอันมีค่า โดยประเพณีปอยส่างลองจัดขึ้นปีละ 1 ครั้ง ระหว่างเดือนมีนาคม-พฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน วางเว้นจากการทำนา และมีความอุดมสมบูรณ์ในเรื่องของอาหาร และยังเป็นช่วงที่เด็ก ๆ ปิดภาคการศึกษาถือเป็นการใช้เวลาว่างช่วงปิดภาคการศึกษา ศึกษาหาความรู้ ฝึกปฏิบัติตามรูปแบบของชาวพุทธ และสืบทอดวัฒนธรรมของชาวไทยใหญ่

2.1.2 ประเพณีปอยเหลินสิบเอ็ด (วันออกพรรษาของไทใหญ่)

ปอยเหลินสิบเอ็ด เป็นภาษาไทใหญ่ หมายถึง การฉลองในเดือน 11 คือ วันออกพรรษา เป็นการเฉลิมฉลองด้วยความปรีดาที่พระพุทธเจ้าเสด็จกลับลงมายังโลก หลังจากที่ได้แสดงธรรมโปรดพุทธมารดาที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ตลอดระยะเวลาเข้าพรรษาซึ่งนานถึง 3 เดือน

โดยงานนี้จัดขึ้นตั้งแต่วันที่ 13 ค่ำ เดือน 11 ถึงแรม 15 ค่ำ เดือนเดียวกัน โดยชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนจะเริ่ม

การจับจ่ายซื้อของและจัดเตรียมเครื่องไทยทานตั้งแต่วันที่ขึ้น 13 ค่ำ เพื่อไปถวายทานในวันขึ้น 15 ค่ำ โดยเฉพาะจะมี “เข้าหนมจ๊อก” คือขนมอย่างขนมเทียน อาหารที่นิยมทำกันก็คือแกงฮังเลและเนื้อลูง (เนื้อสับละเอียดผสมเครื่องแกงทำเป็นก้อนกลมคล้ายลูกชิ้นแล้วนำไปทอด) ขนมนี้นอกจากจะนำไปถวายพระแล้ว ยังแจกกันกินตามหมู่บ้านตามวัดและบ้านใกล้เคียง

วันที่สวัสดิมงคลที่สุดคือตอนเย็นของวันขึ้น 13 ค่ำ จะมีการจัดกาตหลู่ หรือตลาดนัดเพื่อจำหน่ายของส่วนใหญที่ชาวไทยใหญ่จะนำไปถวายพระ ตลาดนี้จะดำเนินต่อไปตลอดทั้งคืนจนรุ่งเช้าแล้วต่อเนื่องไปถึงเย็นของวันขึ้น 14 ค่ำอีกด้วย นอกจากจัดอาหารและขนมไปวัดแล้ว ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือบางบ้านอาจทำประทีปโคมไฟและจองพาราหรือพุทธบัลลังก์อีกด้วย

ในวันขึ้น 15 ค่ำนั้น ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนจะตื่นแต่เช้าเตรียมต่างซอมต่อ คือการถวายข้าววมรูปายาสแก่พระพุทธรูปที่เคารพในบ้าน แม่ธรณี และเจ้าที่ เมื่อถวายเสร็จจึงไปทำบุญที่วัด หลังเสร็จพิธีกรรมแล้ว ผู้เฒ่าบางท่านอาจนอนค้างที่วัดเพื่อบำเพ็ญกุศลกรรมจำศีลภาวนาอีกคืนหนึ่ง สำหรับในช่วงเย็นวันขึ้น 15 ค่ำนี้ ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จะจุดเทียนประดับที่จองพาราและจุดเทียนสว่างที่หน้าบ้านหรือตามแนวรั้ว โดยใช้ไม้สนมัดรวมกันแล้วจุดไฟตั้งไว้ที่หน้าบ้าน ซึ่งการจุดไม้สนนี้จะจุดไม่นานก็จะดับไฟ เพื่อใช้จุดในวันต่อ ๆ ไปอีก โดยจุดตั้งแต่คืนวันขึ้น 15 ค่ำเป็นต้นไป พอตกกลางคืนชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงพากันไปจุดธูปเทียนบูชาพระพุทธรูปและเจดีย์ตามวัด จากนั้นจึงจุดเทียนบูชาผีเจ้าบ้านเจ้าเมืองเป็นลำดับต่อมา

นอกจากจะมีการจุดเทียนบูชาดังกล่าวแล้ว บางคืนอาจมีการพ้อนรูปสัตว์ต่าง ๆ เช่น นก ปลา ฝี่เลื้อหรือสัตว์อื่น ๆ เพื่อแสดงการที่พระพุทธเจ้าเสด็จกลับลงมายังโลก เพราะตามตำนานความเชื่อของชาวไทยใหญ่ที่เล่าสืบกันมาได้กล่าวว่ นอกจากมนุษย์และเทวดาแล้ว เหล่าสัตว์ทั้งหลายก็พากันดีใจออกมาพ้อนรำ

รับเสด็จด้วย การพ่อนี้จะมีไปจนถึงคืนวันแรม 14 ค่ำ

คืนวันแรม 14 ค่ำนั้นจะมีการแห่ต้นแปกหรือต้นสน ซึ่งได้จากการนำไม้สนมาจักแล้วมัดรวมกันทำเป็นต้นไม้ เมื่อแห่ไปถึงวัดแล้วก็มีพิธีจุดไฟที่ต้นไม้ดังกล่าวและปล่อยให้ไหม้จนหมด การจุดไฟให้ไหม้จนหมดนี้ เรียกว่า มอดไฟเทียน ซึ่งถือว่าเสร็จสิ้นปอยเหลินสิบเอ็ด ของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

2.1.3 ประเพณีกาตหลู่ (ตลาดนัด)

งานประเพณีกาตหลู่ของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในช่วงเทศกาลออกพรรษาเป็นเทศกาลที่สำคัญประจำปีของชาวไทใหญ่ ตามความเชื่อทางพุทธศาสนา

ชาวไทใหญ่จะทำจองพารา หรือปราสาทจำลองหลังเล็ก ๆ ไว้ที่วัดและบ้าน เพื่อเป็นการรับเสด็จพระพุทธเจ้า โดยจะมีการเฉลิมฉลองอย่างเอิกเกริก ประกอบด้วยการเล่นต่าง ๆ ได้แก่ ก้าแลว (พ้อนดาบ) รำโต (สิงโต) พ้อนกิ้งกะหล่า (พ้อนกินรี) บางกลุ่มโดยเฉพาะคนหนุ่มจะขับร้องเพลง (เฮ็ดความ) ไปตามถนนและบ้านเรือนผู้คน

ดังนั้นในช่วงก่อนถึงวันงานออกพรรษา ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จะต้องมีการเตรียมข้าวปลาอาหาร ขนมเครื่องไทยทานต่าง ๆ สำหรับไปทำบุญที่วัดและใส่ไว้ในจองพารา บ้านหรือครอบครัวใดมีผัก ผลไม้ อาหารขนม เครื่องอุปโภคหรือสินค้าทุกประเภท จะนำมาขายในกาตหลู่หรือตลาดนัดเพื่อให้ชาวบ้านได้ออกไปซื้อหาตั้งแต่รุ่งจนถึงกลางคืนโดยมีการจุดเทียนหรือโคมไฟในตลาดจึงสว่างไสวไปด้วยแสงเทียนและคบไฟ และมีการละเล่นพื้นบ้านอย่างสนุกสนาน

2.1.4 ประเพณีแห่จองพารา

งานประเพณีแห่จองพาราของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นพิธีกรรมส่วนหนึ่งในงานเทศกาลออกพรรษา (งานปอยเหลินสิบเอ็ด) คำว่า “จองพารา” เป็นภาษาไทใหญ่แปลว่า “ปราสาทพระ” การบูชาจองพารา คือการสร้างปราสาทเพื่อคอยรับเสด็จพระพุทธเจ้าที่จะเสด็จลงมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เทศกาลนี้จัดขึ้นระหว่าง

วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ถึงวันแรม 8 ค่ำ เดือน 11

จองพาราหรือปราสาทพระของคนไตหรือชาวไทใหญ่จะมีส่วนประกอบโครงที่ทำจากไม้ไผ่ด้วยกระดาษสา ตกแต่งด้วยกระดาษสีบุลายศิลปะชาวไต ซึ่งมี 2 กลุ่มลาย คือ กลุ่มนอนเคอ (ลายเครือเถา) ลักษณะลายที่เขียนเป็นเถาติดต่อกัน ประกอบด้วยก้านใบ ดอก และเถาเลื้อย เน้นความสวยงามของเส้นโค้งที่อ่อนช้อย อีกหนึ่งกลุ่ม คือ ลายใบหมากแก้ง (ลายลับประด) ลักษณะใบหมากแก้งเป็นรูปลายประดิษฐ์ใบเรียวย คล้ายกับลายกนก ลายกะจง ลายกลีบบัว

ภายในจองพาราประกอบด้วยข้าวสวย ขนมผลไม้ ใส่ในกระทงใบตองวางไว้บนจองพารา จุดธูปเทียนกล่าวอัญเชิญพระพุทธเจ้าให้มาเสด็จประทับที่จองพาราเพื่อเป็นสิริมงคล และจะตั้งไปจนครบ 7 วัน เมื่อสิ้นสุดการบูชาของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จะนำจองพาราไปทิ้งหรือเผา บ้างก็เอาไว้นอกชายคาบ้านนอกรั้ว ไม่นิยมเก็บไว้ในบ้านเมื่อถึงปีถัดไปก็จะทำใหม่อีกครั้ง สำหรับในวันออกพรรษา ตอนเช้าจัดงานตักบาตรเทโวโรหณะ ตอนกลางคืนจุดประทีปโคมไฟตามบ้านเรือนและวัด

ประเพณีนี้มาจากความเชื่อของชาวไทใหญ่ที่ว่าถ้าได้จัดทำจองพาราหรือปราสาทพระรับเสด็จพระพุทธเจ้าที่บ้านของตนเองแล้วครอบครัวจะอยู่เย็นเป็นสุข สะสมบุญกุศลส่งผลไปถึงผลสำเร็จในการประกอบอาชีพ และจะได้รับความสำเร็จตลอดทั้งปี

สำหรับชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนนั้น ประเพณีจองพาราเปรียบเสมือนการทำบุญครั้งใหญ่ เป็นส่วนสำคัญของประเพณีไทใหญ่ทำกันในช่วงออกพรรษา โดยที่มีความศรัทธาและความเคารพในพุทธศาสนาเป็นแกนหลัก

ปัจจุบันนี้จองพาราถือเป็นประเพณีที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยจะเห็นได้จากการจัดประเพณีอย่างยิ่งใหญ่ในอำเภอปายและในหลายพื้นที่ของจังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงได้มีการเริ่มนำจองพารามาเป็นสื่อในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเช่นกัน

2.1.5 ประเพณีลอยกระทง

ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ

อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จัดประเพณีลอยกระทงขึ้นในวันพระจันทร์เต็มดวง วันเพ็ญเดือน 12 หรือวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 12 เป็นช่วงที่น้ำหลากเต็มตลิ่ง มีการนำดอกไม้ ธูป เทียนหรือสิ่งของใส่ลงในสิ่งประดิษฐ์รูปต่าง ๆ ที่ไม่จมน้ำ เช่น กระทง เรือ แพ ดอกบัว ฯลฯ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขอขมาพระแม่คงคาที่เราได้นำน้ำมาใช้ในการบริโภคและอุปโภค โดยมีแนวปฏิบัติตามชาวไทยพื้นเมือง

2.1.6 ประเพณีสงกรานต์

แนวปฏิบัติของชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความแตกต่างจากชาวไทยพื้นเมือง คือ ในช่วงเดือน 5 ชาวไทใหญ่จะทำขนมข้าวมูนห่อ โดยจะร่วมมือกันทำขึ้นในเฉพาะวันสงกรานต์เท่านั้นเพื่อถวายให้พระพุทธเจ้าและพระสงฆ์ จากนั้นก็นำไปมอบให้กับญาติผู้ใหญ่หรือผู้เฒ่าผู้แก่เพื่อขอพรและขอขมาในขณะที่เข้าไปรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่อีกด้วย

2.2 ประเพณีตามปฏิทินไทใหญ่ คือ ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความเชื่อและความเลื่อมใสในศาสนาโดยให้ความสำคัญกับการทำบุญในวันพระและเทศกาลสำคัญ เพราะมีความเชื่อว่า การทำบุญจะส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าครอบครัวเจริญรุ่งเรือง จึงเห็นได้ว่าชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีประเพณีเกี่ยวกับการทำบุญครบทั้ง 12 เดือน เรียกว่า หย่าสี่สิบสอง หรือ พิธี 12 ราศี

2.2.1 ประเพณีเหลินเจ้ง (เดือนธันวาคม)

เป็นเดือนที่ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนถือปฏิบัติทำบุญถวายข้าวใหม่แก่พระสงฆ์และคนแก่ในหมู่บ้าน ประเพณีนี้ยังคงปฏิบัติจนถึงปัจจุบัน ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เรียกประเพณีนี้ว่า “กาบซอมอญ” (ทำบุญถวายข้าวที่ได้จากการเก็บเกี่ยว)

2.2.2 ประเพณีเหลินก่า (เดือนมกราคม)

เป็นเดือนที่พระสงฆ์อยู่ปริวาสกรรม ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จะนิมนต์พระจากวัดต่าง ๆ มาร่วมปฏิบัติภาวนาในป่าช้าและทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว

2.2.3 ประเพณีเหลินสาม (เดือนกุมภาพันธ์)

มีการหลูข้าวหย่ากู่ เป็นประเพณีของชาวไทใหญ่ที่มีความผูกพันกับการเกษตรถือว่าเป็นประเพณีที่ชาวไทใหญ่จัดขึ้นและสืบทอดแก่ลูกหลาน โดยเชื่อว่าหลังจากทำนาหรือหลังจากเกี่ยวข้าวเสร็จต้องมีการระลึกถึงบุญคุณของข้าว (พระแม่โพสพ) ที่ได้คุ้มครองไร่นาหรือให้ชาวนามีข้าวไว้หล่อเลี้ยงชีวิต ชาวไทใหญ่จึงจัดงานประเพณีถวายข้าวหย่ากู่ในวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 3

2.2.4 ประเพณีเหลินสี่ (เดือนมีนาคม)

การทำบุญตามประเพณีปอยล่างล่อง หรืองานบวชลูกแก้ว เพื่อทำการบรพชาเป็นสามเณรในพระพุทธศาสนา คนส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมประเพณีนี้ก็สืบเชื้อสายมาจากไทใหญ่ซึ่งชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ร่วมกันสืบทอดงานประเพณีนี้มาเป็นเวลาช้านาน ดังปรากฏหลักฐานว่าประเพณีนี้มีมาตั้งแต่มีการสร้างแปลงเมืองแม่ฮ่องสอน ซึ่งก็ได้มีการจัดงานอย่างยิ่งใหญ่ทุก ๆ ปี เนื่องจากเป็นประเพณีที่สำคัญทางศาสนา และเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด

2.2.5 ประเพณีเหลินห้า (เดือนเมษายน)

พิธีขอขมา (ก้นตอ) สร้างน้ำขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์และพระเถระชั้นผู้ใหญ่ เนื่องในประเพณีสงกรานต์

สำหรับพิธีก้นตอ เป็นภาษาไทใหญ่แปลว่าขอขมา และสร้างน้ำขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และพระเถระชั้นผู้ใหญ่ การไปขอขมาคารวะผู้ที่มีพระคุณและผู้ที่ทำประโยชน์ให้แก่ชุมชนเป็นประเพณีที่ชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเทศกาลสงกรานต์ เพื่อความเป็นสิริมงคลต่อตนเองและครอบครัว

2.2.6 ประเพณีเหลินหก (เดือนพฤษภาคม)

มีการทำบุญตามประเพณีปอยเจดีย์หรือปอยจ่าตี้ (งานถวายเจดีย์ทรายหรือ ประเพณีก่อเจดีย์ทราย) คือ การขนทรายเข้าวัดเพื่อก่อเจดีย์ทรายในวันวิสาขบูชา

“ปอยจ่าตี้” คืองานบูชาเจดีย์ทรายของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบูชาพระพุทธเจ้า ซึ่งเชื่อว่าถ้าได้ร่วมประเพณีนี้จะได้กุศลที่ยิ่งใหญ่ นอกจากนี้ยัง

เป็นการสะเดาะเคราะห์ ทำให้เคราะห์กรรมไม่ดีต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเราให้บรรเทาจางหายไป สิ่งร้ายจะกลายเป็นดี สิ่งที่ดีอยู่แล้วจะยิ่งดีขึ้นไปและถือเป็นประเพณีขอฝนให้ตกต้องตามฤดูกาลอีกด้วย

2.2.7 ประเพณีเหลินเจ็ด (เดือนมิถุนายน)

มีการทำบุญเลี้ยงผีเจ้าเมือง คือ การทำบุญหมู่บ้าน หรือที่ชาวไทใหญ่เรียกว่า ประเพณีเลี้ยงเมือง ณ ศาลเจ้าเมืองอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ประเพณีเลี้ยงเมืองหรืองานบวงสรวงเจ้าเมือง เป็นประเพณีประจำท้องถิ่นที่ทำกันมาทุกปี ศาลเจ้าเมืองมีอายุประมาณ 100 ปี โดยมีสูงหลู่ อายุ 75 ปี เป็นผู้ดูแลการเลี้ยงเมือง เป็นประเพณีที่ขอให้มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งด้านน้ำ อาหาร และพืชผลทางการเกษตร ในระหว่างการเลี้ยงเมืองจะมีเสียงดนตรีประกอบตลอดเวลา และการเลี้ยงเมืองจะไม่ใช้อาหารคาว แต่จะใช้เฉพาะอาหาร 2 อย่าง คือ ขนมหวานและผลไม้ตามฤดูกาล ทั้งนี้ ชาวไทใหญ่ในชุมชนนำธูปเทียน ข้าวตอกดอกไม้ พร้อมขนมหวานและผลไม้ มาร่วมประเพณีเลี้ยงเมือง ซึ่งผู้จัดพิธีจะนำภาชนะใบใหญ่มาตั้งไว้ เพื่อให้ชาวบ้านใส่ขนมหวานและผลไม้ เพื่อบูชาเจ้าเมืองร่วมกันส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งชาวบ้านจะนำขนมหวานและผลไม้ใส่ในตะกร้าของตนเอง แล้วนำไปวางร่วมพิธีเลี้ยงเมือง เมื่อเสร็จพิธีเลี้ยงเมืองแล้วชาวบ้านจะนำขนมหวานและผลไม้ที่นำมาบูชาเลี้ยงเมืองแบ่งกันรับประทานเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตนเอง และส่วนที่ใส่ในตะกร้าจะนำกลับบ้านเพื่อให้บุคคลในครอบครัวรับประทานเพื่อเป็นสิริมงคลเช่นกัน

2.2.8 ประเพณีเหลินแปด (เดือนกรกฎาคม)

เป็นการนอนวัดของปู่ศัล ย่าศัลหรือผู้เฒ่าผู้แก่จะนุ่งขาวห่มขาวเพื่อมารักษาอุโบสถศีลร่วมกันและค้างคืนที่วัดจนถึงตอนเช้าของวันเข้าพรรษาจึงออกศีล ชาวบ้านจะช่วยกันจัดกิจกรรมหล่อเทียนพรรษาและนัดหมายจัดพิธีแห่เทียนอย่างพร้อมเพรียงกัน

2.2.9 ประเพณีเหลินเก้า (เดือนสิงหาคม)

ทำบุญตามประเพณีแสนซอมโก่จาหรือการทำบุญให้แก่ผู้ล่วงลับ พิธี “แสนซอมโก่จา” เป็นพิธีทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับบรรพบุรุษ ผู้เสียชีวิตของคนในบ้าน หรือในหมู่บ้าน คล้ายกับการทำบุญร้อยวันของชาวไทยภาคกลาง แต่การประกอบพิธี “แสนซอมโก่จา” จะกระทำเพียงปีละหนึ่งครั้ง

ในช่วงเดือน 11 ก่อนออกพรรษาเท่านั้นโดยจะเริ่มด้วยการฟังธรรมไทใหญ่ (ถ่อมลิก) ก่อนฟังพระธรรมเทศนา 1 กัณฑ์ และถวายปัจจัยไทยทาน ถวายภัตตาหารเพล แต่พระภิกษุสงฆ์ จากนั้นพระสงฆ์อนุโมทนาเป็นเสร็จพิธี แสนซอมโก่จาหรือแสนโก่จา เป็นชื่อประเพณีการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับคนที่ล่วงลับไปแล้วของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน หรือการทำบุญเป็นครั้งที่ 2 (การทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้ผู้ตายครั้งแรกในวันฉาปนกิจศพ หรือหลังจากนั้น 7 วัน เรียกว่า “แสนซอมใจขาด”) ในระหว่างวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 11 ของปีที่ตาย หากตายระหว่างเดือน 11 จะต้องเลื่อนการแสนซอมโก่จาออกไปอีก 1 ปี คือเลื่อนไปทำบุญในปีต่อไป เมื่อมีการแสนซอมโก่จาแล้ว ถือได้ว่าได้อุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ตายครบถ้วนตามประเพณีเรียบร้อยแล้ว ต่อจากนี้ไปก็จะมีไม่มีการทำบุญใด ๆ อีก ซึ่งแตกต่างจากที่อื่นที่จะอุทิศส่วนกุศลให้กับผู้ตายในวาระครบรอบ 100 วันครั้งเดียวเท่านั้น

ในประเพณีการแสนซอมโก่จาสิ่งสำคัญที่ขาดเสียมิได้คือ การถวายหนังสือที่เรียกว่า “ลิกซุดตะ” (หนังสือธรรมของชาวไทใหญ่เนื้อหาของหนังสือจะเป็นเหมือนนิทานเรื่องเล่า) ในลิกซุดตะจะมีเรื่อง นางวัวแคง การแพร่กรรม มอนธรรม ซึ่งจะใช้อ่านในงานศพหรืองานแสนซอมโก่จาแล้วนำไปถวายวัด นอกจากนี้แล้วยังมีการถวายธง (ตุง) ให้แก่ผู้ตายหรือเรียกว่า “ตุงตำซอ” มาจากความเชื่อว่า ตุงนี้จะมีอำนาจช่วยให้ผู้ตายรอดพ้นจากการไปเกิดเป็นเปรตหรือการตายตกนรกได้

2.2.10 ประเพณีเหลินสิบ (เดือนกันยายน)

การทำบุญประเพณีต่างซอมต่อไหลง (ต่างซอมต่อหลวง) เป็นประเพณีทำบุญก่อนออกพรรษา

การต่างซอมต่อหลวงหรือประเพณีถวายข้าวมธุปายาส เป็นประเพณีที่จัดทำขึ้นในช่วงก่อนออกพรรษา (ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10) เป็นประเพณีที่สืบเนื่องมาจากสมัยพุทธกาลที่นางสุชาดาได้นำข้าวมธุปายาสไปถวายพระพุทธเจ้าในขณะที่นั่งปฏิบัติธรรมใต้ต้นโพธิ์ ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะตรัสรู้เมื่อถึงวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 ประชาชนจะเตรียมสิ่งของเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา แต่พระพุทธเจ้า

ชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีการเตรียมสำหรับในงานประเพณีต่างขอมต่อหลวง ประกอบด้วยข้าวเหนียว 49 ก้อน อาหารคาว หวาน และผลไม้มาวางใส่ในอุบหรือโตกขนาดใหญ่เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา จัดทำธูปธูปยาว ตุง โต๊ะวางเครื่องบูชา หน่อกล้วย หน่ออ้อย ดอกไม้ธูปเทียน ผลไม้แกะสลัก ลวดลายสวยงาม เช่น แดงโม ลัมโอ แอปเปิ้ล มะละกอ ฯลฯ และตกแต่งเครื่องถวายสำหรับใช้ในงานประเพณีดังกล่าวให้สวยงาม วันรุ่งขึ้นเวลาประมาณตี 2 จะทำพิธีกวาดข้าวมธุปายาส โดยผู้ที่ทำพิธีกวาดข้าวมธุปายาส จะนุ่งขาวห่มขาว ส่วนผสมของข้าวมธุปายาส ประกอบด้วย ข้าว นม เนย น้ำผึ้ง โดยนำส่วนผสมดังกล่าวมาหุงให้สุกแล้วนำไปปั้นเป็นก้อน 49 ก้อน เรียงไว้ในภาชนะที่จัดเตรียมไว้ เพื่อนำไปถวายเป็นพุทธบูชาแก่พระพุทธรเจ้า ในเวลา 05.00 น. ของวันรุ่งขึ้น

2.2.11 ประเพณีเหลินสิบเอ็ด (เดือนตุลาคม) มีการทำบุญถวายแข่งต่างส่งปู้ด การทำจงพารา (จงพารา = ชุ่มรับเสด็จ) เพื่อเฉลิมฉลองรับเสด็จพระพุทธรเจ้า การทำจงแข่งต่างส่งปู้ด หรือจงพารา รับเสด็จพระพุทธรองค์ ซึ่งเป็นประเพณีที่ชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน สืบต่อกันมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ประเพณีจงพารา เป็นประเพณีการทำบุญ จอง แปลว่า วัด หรือ ปราสาท พารา แปลว่า พระพุทธรูป หรือ พระพุทธรเจ้า จองพารา คือ การสร้างปราสาทเพื่อรับเสด็จพระพุทธรเจ้าที่จะเสด็จลงมาจกสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ในวันออกพรรษา จองพารา หรือ ปราสาทพระเป็นศิลปะของชาวไทยใหญ่ ตัวโครงทำด้วยไม้ไผ่ด้วยกระดาศา ตกแต่งด้วยกระดาศาจะเป็นช่องลวดลายสวยงามตั้งบนนั่งร้าน นำเครื่องห้อยซึ่งเป็นผลไม้ทุกชนิดที่มีในท้องถิ่นมาแขวน นำต้นกล้วยต้นอ้อยมาผูกที่เสานั่งร้านทั้ง 4 มุม ตกแต่งประดับโคมไฟให้สว่างไสว ประเพณีดังกล่าวมีการจัดขึ้นทุกปี

การทำบุญถวายแข่งต่างส่งปู้ดนี้ชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความเชื่อเกี่ยวกับวันออกพรรษานี้ว่า ในสมัยพุทธกาลหลังจากที่พระพุทธรเจ้าเสด็จไปโปรดพระพุทธรมารดาพร้อมทั้งเหล่าเทพยดาและพระพรหมบนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ตลอด

ระยะเวลาในพรรษา 3 เดือน และได้เสด็จกลับมายังมนุษยโลกในวันเพ็ญเดือน 11 หรือในวันออกพรรษา ทั้งบรรดามนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลายต่างก็มารับ ที่มาได้ก็จัดทำ “จงพารา” หรือที่ภาษาไทยใหญ่เรียก “จงแข่งต่างส่งปู้ด” หรือชุ่มปราสาทรับเสด็จพระพุทธรเจ้า

2.2.12 ประเพณีเหลินสิบสอง (เดือนพฤศจิกายน) เป็นเดือนสุดท้ายที่ชาวไทยใหญ่จะจัดงานปอยในเดือนนี้มีการปอยสองผ่องไต (ประเพณีลอยกระทงไทใหญ่) คล้ายประเพณีลอยกระทงของชาวไทย

โดยประเพณี 12 เดือนนี้ชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีวัดเป็นพื้นที่ส่วนกลางในการจัดกิจกรรมของชุมชน เช่น การทำบุญ การจัดเตรียมสถานที่ การจัดเตรียมพิธีกรรม ซึ่งเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างชาวไทยใหญ่และไทยพื้นเมืองร่วมกัน อีกทั้งกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ในชุมชนยังช่วยสืบทอดประเพณีแต่อาจปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับยุคสมัย เช่น การออกแบบเครื่องแต่งกายที่มีการผสมผสานระหว่างรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ พิธีกรรมที่มีความเฉพาะเจาะจงอาจช่วยจัดเตรียมแทนการเป็นผู้ประกอบพิธีกรรม ทั้งนี้ชาวบ้านในชุมชนทั้งชาวไทยใหญ่และไทยพื้นเมืองต่างมีส่วนร่วมในการจัดงานในประเพณีทั้ง 12 เดือน

3. ความเชื่อ

3.1 ความเชื่อทั่วไป

3.1.1 ความเชื่อด้านการรักษาตัว

เชื่อกันว่าเวลาปวดเนื้อปวดตัวหรือรู้สึกไม่สบายตามร่างกาย มักจะเอายาหม่องมาถูบริเวณที่ปวดแล้วใช้กันกระป๋องนมข้นขูดเป็นแนวยาว (ส่วนใหญ่มักขูดบริเวณหลัง) ถ้าขูดแล้วเห็นเป็นรอยสีแดง ๆ ม่วง ๆ เชื่อว่าจะดีขึ้น เหมือนเป็นการปรับเลือดลม ขับพิษร้อนในร่างกายออก

3.1.2 ความเชื่อด้านการผูกข้อมือ

เชื่อกันว่าถ้าคนในครอบครัวต้องเดินทางไกลจากบ้าน หรือลูกหลานในบ้านไม่สบาย ถ้าให้พ่อแม่หรือคนเฒ่าคนแก่ในบ้านผูกข้อมือแล้วให้พรจะถือว่าแคล้วคลาดปลอดภัยจากอันตราย เพราะถือว่าคำอวยพรจากพระในบ้านเป็นคำศักดิ์สิทธิ์จะช่วยคุ้มครองให้ลูกหลานปลอดภัย

3.2 ความเชื่อทางไสยศาสตร์

3.2.1 ความเชื่อเกี่ยวกับการนับถือผี

ชาวไทยใหญ่มีความเชื่อในเรื่องการนับถือผีตั้งแต่เดิมโดยเชื่อว่าสถานที่แทบทุกแห่งมีผีให้ความคุ้มครองรักษาอยู่ ความเชื่อนี้จึงมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เห็นได้จากขนบธรรมเนียม ประเพณี และพิธีกรรมต่าง ๆ

3.2.2 ความเชื่อการไหว้ศาลหลักเมือง

เชื่อว่าหากลูกหลานจะไปสอบหรือทำการแข่งขันที่ใดสักแห่งมักจะไปไหว้ขอพรศาลหลักเมืองในการไปไหว้ขอพรก็จะเอาเครื่องเช่นไปถวายหรือจะเป็นข้าวคำ ผักคำก็ได้แล้วก็ขอพรกับศาลหลักเมือง อธิษฐานขอพรในสิ่งที่ปรารถนา บอกกับศาลหลักเมืองว่าเราเป็นลูกหลานในหมู่บ้าน ซึ่งเชื่อว่าศาลหลักเมืองนั้นมีเจ้าพ่อที่เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์คอยปกป้องคุ้มครองคนในหมู่บ้านให้อยู่สุขสบาย แคล้วคลาดปลอดภัย

3.2.3 ความเชื่อด้านความเป็นอยู่

เชื่อกันว่าพิธีกรรม “วานปลิก” เป็นการสืบทอดหมู่บ้านหรือเมือง โดยการจัดพิธีจะทำกันกลางหมู่บ้าน หรือที่เรียกว่า เหวววน ผู้คนในชุมชนจะนำยอดไม้มงคล เช่น ปานเข มั่นเข ไม้กาง หนามเจ็ดเจื้อ หนุ้าแพรก ใบฝรั่ง สามปู ผักกุ่ม โถ่เฮ้ เอายอดไม้เหล่านี้มัดรวมกันแล้วห้อยไว้หน้าบ้าน เชื่อว่าช่วยเป็นเครื่องรางที่ป้องกันสิ่งอัปมงคล ซึ่งเรียกว่า “ตาแหลว”

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาบริบทชุมชนและประเพณีของชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. บริบทชุมชนชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นชุมชนเล็ก ๆ มีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับศาสนาอย่างเคร่งครัด โดยชาวไทยใหญ่ที่อพยพมาจากรัฐฉาน (พม่า) ได้เข้ามาอาศัยและตั้งรกรากอยู่ในชุมชนเป็นเวลานาน ปัจจุบันได้รับการยอมรับในสังคมว่าเป็นชนเผ่าดั้งเดิมและเป็นเอกลักษณ์สำคัญของจังหวัดแม่ฮ่องสอน พื้นเพภาษาเดิมจึงเป็นภาษาไทยใหญ่ มีขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของตนเองที่

สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งวัฒนธรรมของชาวไทยใหญ่จะเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา และยังคงรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนอยู่ทั้งการแต่งกาย ภาษา สถาปัตยกรรม และประเพณีที่สำคัญอื่น ๆ

2. ประเพณีและวัฒนธรรมชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยผู้ศึกษาสามารถสรุปประเพณีที่เกิดขึ้นในชุมชนได้ 2 รูปแบบ คือ ประเพณีตามเทศกาลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต มีความคล้ายคลึงกับประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาวไทย ทั้งประเพณีปอยส่างลอง ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประเพณีตักบาตรเทโว ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา เป็นต้น ส่วนประเพณีตามปฏิทินไทใหญ่ นิยมปฏิบัติพิธีกรรมและพุทธศาสนกิจในรอบ 12 เดือนของชาวไทยใหญ่เพื่อเป็นเครื่องมือในการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างสังคมไทใหญ่และไทยพื้นเมือง พิธีกรรมความเชื่อ ความศรัทธาต่อศาสนา โดยมีพื้นที่ประกอบพิธีกรรมอย่างวัดเป็นสื่อกลางของการสื่อสารความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคม

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลสรุปของการวิจัยเรื่อง การศึกษาประเพณีของชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. บริบทชุมชนชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งได้ผลจากการศึกษาที่คล้ายคลึงกัน เนื่องจากการดำเนินชีวิตชุมชนชาวไทยใหญ่มีปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนจากการศึกษา เรื่อง การสร้างไทยใหญ่ผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคนไทยใหญ่รุ่นเก่าและรุ่นใหม่ของธรรต ศรีรัตนบัลล์ (Srirattanabol, 2010) ผลการศึกษาพบว่า ช่วงต้นพุทธศตวรรษที่ 25 มีการก่อตั้งเมืองแม่ฮ่องสอนขึ้นภายใต้คติการสร้างเมืองแบบไทใหญ่และเป็นเมืองแห่งเดียวในไทยที่ยังคงความเป็นไทใหญ่ไว้ได้อย่างสืบเนื่อง มีการแสวงหาพื้นที่เพื่อสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ความเป็นไทใหญ่ ทั้งยังแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตและความเป็นมาของชาวไทยใหญ่ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ประเพณีของชาวไทยใหญ่มีวัดเป็นศูนย์กลางในกิจกรรมทางศาสนา ชาวไทยใหญ่ส่วนใหญ่มองความเชื่อตามคำสอนทางพุทธศาสนาอย่างเคร่งครัด วันพระชาวไทยใหญ่จะหยุดงานเพื่อไปวัดและทำบุญ มีการประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมานาน ความเคร่งครัดของการนับถือศาสนาทำให้เกิดชนบทธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ นอกจากวิถีชีวิตที่มีความเคร่งครัดในศาสนาที่ส่งผลให้เกิดเป็นความรู้ชนบทธรรมเนียมต่าง ๆ และยังมีการสร้างความรู้จากวิถีชีวิตของชาวไทยใหญ่ให้เกิดมูลค่าทางการศึกษา ดังรายงานการศึกษาอิสระเรื่อง “การจัดการความรู้บนฐานวัฒนธรรมไทยใหญ่เพื่อเพิ่มมูลค่าและพัฒนาสู่การเป็นสถาบันไทยใหญ่ศึกษา” พบว่าชาวไทยใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาไม่น้อยกว่า 2,000 ปี ไทยใหญ่เป็นชาติพันธุ์ที่มีภาษาพูดภาษาเขียนและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศต่าง ๆ เช่น มณฑลยูนนานของจีน รัฐฉานของพม่า รัฐอัสสัมของอินเดีย บางพื้นที่ของลาว และทางภาคเหนือของไทย คาดว่ามีประชากรไทยใหญ่อาศัยอยู่มากที่สุดในรัฐฉานของพม่า (BoonChaloi, 2014) ชุมชนบ้านเวียงเหนือได้รับการรักษาวัฒนธรรมครอบครัว ประเพณีพื้นบ้านของชาติพันธุ์ไทยใหญ่และปรับตัวอยู่ได้ในสังคมพื้นเมือง สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมความเชื่อและอัตลักษณ์ของชาวไทยใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่ ของพรพรณิดา ขันธพัทธ์ และนันท์ชญา มหาพันธ์ (Khanthapat, and Mahakhan, 2015) ที่พบว่าชาวไทยใหญ่สามารถรักษาวัฒนธรรมพื้นบ้านของตนเองและปรับสภาพชีวิตของคนต่างถิ่นที่อพยพเคลื่อนย้ายเข้ามาอยู่ปะปนกับชาวไทยพื้นเมืองอาศัยอยู่ร่วมกันได้ ด้านการสื่อสารในครอบครัวยังคงใช้ภาษาไทยใหญ่ในการสื่อสารและอาจควบคู่กับการใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยกลาง

2. องค์ความรู้ประเพณีและวัฒนธรรมชาวไทยใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ประพฤติปฏิบัติกิจกรรมตามวิถีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ผ่านการซึมซับโดยธรรมชาติของการดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของชาวไทยใหญ่โดยกำเนิด เติกรุ่นใหม่เติบโตไปพร้อมกับการทำบุญที่มีงานปอยและยึดถือปฏิบัติตามประเพณีตามวัฏจักรทั้ง 12 เดือน

ซึ่งในส่วนหน่วยงานราชการทุกหน่วยงานในจังหวัดแม่ฮ่องสอนต่างให้ความร่วมมือ สนับสนุน ส่งเสริมทุกกิจกรรมงานบุญและงานปอย โดยเฉพาะสำนักงานจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้กำหนดให้มีกิจกรรมอนุรักษ์วัฒนธรรมอยู่ในแผนพัฒนาของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นประจำทุกปี มีการส่งเสริมครูภูมิปัญญาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาช่วยวางแผนและดำเนินงานสืบทอดอัตลักษณ์ในงานต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความเชื่อมโยงของอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ให้แก่คนในสังคมได้รับรู้ เรียนรู้ เกิดความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่า คุณประโยชน์ และปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการสร้างเครือข่ายการสืบทอดอัตลักษณ์ทั้งในชุมชนต่างชุมชน ต่างจังหวัด และต่างประเทศ มีการเผยแพร่งานทางสื่อออนไลน์ (Social Media) โดยใช้สื่อที่ทันสมัยส่งผลให้มีการสืบทอดอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ไทยใหญ่ในสังคมวงกว้างได้อย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าการศึกษารับรู้ด้วยตนเองสามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ ความเชื่อ และพิธีกรรมของบุคคลในชุมชนไทยใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอภิชาติ จันทร์แดง (Chandang, 2003) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อ พิธีกรรม: กระบวนการเรียนรู้เพื่อศักยภาพการพึ่งตนเองของชุมชนชนบท กรณีศึกษาเฉพาะชุมชนบ้านยางหลวง ตำบลท่าผา อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กระบวนการเรียนรู้ ความเชื่อ และพิธีกรรม ปัญหาอุปสรรคและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวิเคราะห์ศักยภาพการพึ่งตนเองของชุมชน มีผลมาจากการเรียนรู้ ความเชื่อ และพิธีกรรมของชุมชน ทั้งนี้การที่บุคลากรในชุมชนได้ศึกษาเรียนรู้ ควรที่จะสามารถแบ่งแยกประเภทของวัฒนธรรมหรือองค์ประกอบของวัฒนธรรม ซึ่งมีความคล้ายกับการศึกษาของผู้วิจัยในส่วนของการศึกษาความเชื่อและพิธีกรรม เนื่องด้วยประเพณีเป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติสืบเนื่องกันมาเป็นเอกลักษณ์และมีความสำคัญต่อสังคม เช่น การแต่งกาย ภาษา วัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ ฯลฯ อันเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมของสังคมเชื้อชาติต่าง ๆ กลายเป็นประเพณีประจำชาติและถ่ายทอดกันมาโดยลำดับ หากประเพณีใดดีอยู่แล้วก็รักษาไว้เป็นวัฒนธรรมประจำชาติ หากไม่ดีก็เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเทศะ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานของ Khanthapat

and Mahakhan (2015) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การปรับเปลี่ยนวิถีทางประเพณีพิธีกรรมความเชื่อและอัตลักษณ์ของชาวไทใหญ่ในจังหวัดเชียงใหม่” โดยผลการศึกษาพบว่าเมื่อวัฒนธรรมปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของชนชาติพันธุ์ไทใหญ่จึงปรับเปลี่ยนไปตามเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

ประเพณีของชาวไทใหญ่ในชุมชนบ้านเวียงเหนืออำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน สามารถนำผลสรุปและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการเผยแพร่ต่อผ่านสื่อการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้หน่วยงานหรือผู้ที่สนใจในเรื่องประเพณี วัฒนธรรมได้เรียนรู้ต่อ รวมทั้งทราบและเข้าใจถึงข้อมูลความเป็นมา ตลอดจนร่วมส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทใหญ่ให้คงอยู่กับชุมชนสืบไป

เอกสารอ้างอิง

- BoonChaloi, Y. (2014). *Study report on knowledge management based on Tai Yai culture to increase value and develop into a Tai Yai Studies Institute*. Retrieved from https://issuu.com/jadesada/docs/thec_08_5 [In Thai]
- Boonmadhya, R., Vitaporn, S., and Promdung, P. (2003). *An exploration of the status of knowledge about the social and cultural life of ethnic groups. Mekong: The case of the Union of Burma*. Retrieved from <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/181218> [In Thai]
- Chandang, A. (2003). *Belief rituals: The learning process for the self-reliance potential of rural communities: Case-specific study of Ban Yang Luang community, Tha Yang Subdistrict, Mae Chaem District, Chiang Mai Province*. Bangkok: Thammasat University. [In Thai]
- Kantama, S. (1999). *Retention of Tai local culture*. Chiang Mai: Graduate School, Chiang Mai University. [In Thai]
- Khanthapat, P., and Mahakhan, N. (2015). Modifying the traditions, rituals, beliefs and identities of the Tai Yai people in Chiang Mai. *Academic Journal of the Faculty of Humanities and Social Sciences*, 3(41), 79–99. [In Thai]
- Rupin, S. (2008). *Religions institution and maintenance of identity: A case study of Tai Khuen Temples in Kengtung, Shan State, Myanmar*. Chiang Mai: Graduate School, Chiang Mai University. [In Thai]
- Srirattanabal, T. (2010). *Creating a Tai Yai through interaction between a large group of older and newer Thais*. Chiang Mai: Graduate School, Chiang Mai University. [In Thai]
- Sunthonworajit, B. (2004). *Pai District*. Mae Hong Son Provincial Cultural Office. Retrieved from https://www.m-culture.go.th/maehongson/more_news.php?cid=31 [In Thai]

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในเรื่องการสืบสานแนวคิด ความเชื่อ และประเพณีพิธีกรรมของชาวไทใหญ่ที่มีความสัมพันธ์กับพระพุทธศาสนา การสืบสานวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่
2. ศึกษาและสืบค้นในเรื่องของตำนานการตั้งถิ่นฐาน วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมพิธีกรรม วิถีบุรุษในท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่ ในแต่ละพื้นที่ที่มีการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในลักษณะของงานศึกษาท้องถิ่น
3. จัดทำการศึกษาเป็นแบบหลักสูตรการเรียนทั้งในระบบและนอกระบบจากอัตลักษณ์ของชาวไทใหญ่ เพื่อให้เด็กเยาวชนได้เรียนรู้กลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่ ส่งเสริมให้เกิดรวบรวม และศึกษาข้อมูลวัฒนธรรม
4. ศึกษาเรื่องความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม และการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่ในชุมชนเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และในที่อื่น

Lan Na Tai Ethnic Learning Center Institute of Social Research, Chiang Mai University. (2015). *Tai Yai*. Chiang Mai: Institute of Social Research, Chiang Mai University. Retrieved from <http://site.sri.cmu.ac.th/~lelc/index.php/2015-11-18-16-02-19> [In Thai]

Tejanyana, P. (2018). *Guidelines for preserving the identity of Tai Yai ethnic monks in Mae Hong Son province*. (Ph.D. thesis, Department of Buddhism, Maha Chulalongkorn University). [In Thai]

การเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

POTENTIAL AND SKILLS ENHANCEMENT OF HUMAN RESOURCE TOWARDS COMMUNITY BASED TOURISM MANAGEMENT FOR SUSTAINABILITY IN PA MIANG SUBDISTRICT, DOI SAKET DISTRICT, CHIANG MAI PROVINCE

กาญจนา สุระ^{1*} และ ภัทรกมล รักษวน^{2*}
Kanchana Sura^{1*} and Pattaragamol Ruksuan^{2*}

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถ.ช้างเผือก ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300^{1,2}

Chiang Mai Rajabhat University, 202 Chang Puak Road, Chang Puak Subdistrict, Muang District, Chiang Mai Province 50300^{1,2}

*Corresponding author E-mail: k.suruk@gmail.com, patta_29@yahoo.com

(Received: 3 Nov, 2022; Revised: 19 Jun, 2023; Accepted: 19 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของบุคลากรในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม 2) พัฒนาการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม และ 3) เพื่อเสนอแนวทางในการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยของงานวิจัย ได้แก่ ผู้นำชุมชน และชาวบ้านตำบลป่าเมี่ยง จำนวนรวมทั้งสิ้น 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผู้นำชุมชน และประชาชนตำบลป่าเมี่ยง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และมีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ทำให้ไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนการบริหารจัดการกลุ่ม รวมไปถึงไม่มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษ จึงมีความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อการสร้างงาน เพิ่มรายได้ และรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยว

จากข้อมูลของชุมชนทำให้มีการดำเนินการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยการรวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในชุมชน เรียบเรียง ออกแบบเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง แล้วสร้างเว็บแอปพลิเคชันเพื่อเผยแพร่ข้อมูล <http://www.routepamiang.com/2022/index.php> และจัดอบรมความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่ 1) การให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน และ 2) การให้ความรู้เรื่องการจัดการกลุ่ม เพื่อสนับสนุนให้การทำงานด้านการท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพ

การเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนจะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ หากมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ได้แก่ 1) การศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของบุคลากรในการจัดการการท่องเที่ยว 2) การดำเนินการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรโดยพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น การสร้างงาน รวมถึงการเพิ่มรายได้ และ 3) การเสนอแนวทางในการยกระดับ

¹ นักวิจัยอิสระ

² อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บทบรรณานุกรม ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

ศักยภาพและขีดความสามารถการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ได้แก่ การบริหารจัดการ การพัฒนาบุคคล การพัฒนา กิจกรรมการท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ การประชาสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมของชุมชน และการสร้างจิตสำนึกของชุมชน เพื่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคล, ทรัพยากรบุคคล, การจัดการการท่องเที่ยว

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study and analyze people's potential to manage their tourism with participatory 2) to develop potential and abilities of the people in tourism management with participation and 3) to provide methods to enhance potential and abilities tourism management of Pamiang Subdistrict, Doi Saket District, Chiang Mai. The target group consisted of 226 Pamiang community leaders and villagers. The research instrument was the questionnaires. Percentage, mean and standard deviation were used. The results were as the following;

Pamiang community leaders and villagers were mostly 51–60 years old and had got the secondary level or lower. This affected their knowledge to manage their community tourism, group management, as well as English knowledge and skills. However, they would like to develop themselves to get good jobs, earn more money, and support the tourism expansion.

According to their information, human potential and abilities enhancement were set by collecting their tourism information, rearranging, creating self-learning English and creating web application <http://www.route.pamiang.com/2022/index.php>. Besides, providing knowledge about community tourism management including 1) community tourism and 2) group management were set to support tourism working efficiently.

Increasing human potential and abilities concepts for knowledge and abilities to manage community tourism with sustainability would achieve if their working was continuous systematically. This included 1) to study and analyze human potential and abilities about tourism management 2) to increase potential and abilities using requirement, needs, jobs, and incomes 3) to provide methods for enhancing potential and abilities to manage tourism such as administration, human development, development of tourism activities and learning resources, public relations, community participatory, and community consciousness cultivation for efficient tourism management and sustainable living standard development.

KEYWORDS: Potential and Skills Enhancement of Human Resource, Human Resource, Tourism Management

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย รวมทั้งเป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญของประเทศ ดังนั้นรัฐบาลไทยจึงได้มีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (Office of the National Economic and Social Development Council, 2022) ได้มีการกำหนดหมุดหมายที่ 2 ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยกำหนด 4 เป้าหมาย ได้แก่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้ภาคการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชนสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการสร้างควมหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นหนึ่งในประเภทของการท่องเที่ยวอันสำคัญที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (Office of the Secretary of the National Strategy Committee, 2018) ในปี พ.ศ. 2561 จากข้อมูลของ Global Wellness Institute (2018) จัดอันดับประเทศที่มีขนาดตลาดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ใหญ่ที่สุด 20 อันดับแรกของโลกในปี พ.ศ. 2561 พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 13 โดยมีตัวเลขการใช้จ่ายอยู่ที่ 12 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ มีจำนวนการเดินทางกว่า 12.5 ล้านครั้ง และก่อให้เกิดการจ้างงานประมาณ 5.3 แสนคน จากการที่จังหวัดเชียงใหม่มีชื่อเสียงในด้านการมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย สวยงาม และมีความเป็นเอกลักษณ์ทั้งในด้านทรัพยากรธรรมชาติ อากาศที่มีความเย็นสบาย พืชผักผลไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นฐาน

ทางทรัพยากรอันสำคัญที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมจังหวัดเชียงใหม่เป็นจำนวนมาก จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Ministry of Tourism & Sports, 2023) การท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้แก่จังหวัดเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2564 เป็นจำนวน 23,291 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2565 เป็นจำนวน 59,681 ล้านบาท ซึ่งมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 156.24 ล้านบาท

ชุมชนตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดเชียงใหม่ อยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ 49 กิโลเมตรโดยประมาณ สภาพที่ตั้งของชุมชนเป็นจุดที่สำคัญที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว เพราะตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่เป็นทางผ่านไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคเหนือตอนบน ได้แก่ ลำพูน เชียงราย และแม่ฮ่องสอน ประกอบกับการมีโครงสร้างพื้นฐานที่ครบครัน ได้แก่ การมีถนนเชื่อมโยงไปยังหมู่บ้านภายในตำบลที่มีความสะดวกสบาย การมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ได้แก่ น้ำพุร้อนที่มีแร่ธาตุทางธรรมชาติใช้ในการบำบัดรักษาโรค ผลิตภัณฑ์ประเภทยาที่ทำมาจากสมุนไพร การนวดแผนโบราณ สปา ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวดังกล่าวได้เอื้ออำนวยให้ชุมชนตำบลป่าเมี่ยงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เป็นชุมชนที่อยู่ภายใต้การดูแลของเทศบาลตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยหมู่บ้าน จำนวน 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านปางอั้น หมู่ที่ 2 บ้านห้วยหม้อ หมู่ที่ 3 บ้านแม่หวาน หมู่ที่ 4 บ้านโป่งกุ่ม หมู่ที่ 5 บ้านปางแพน และหมู่ที่ 6 บ้านโป่งสามัคคี (Office of the Non-Formal and Informal Education: NFE of Pamiang Subdistrict, Doi Saket District, Chiang Mai, n.d.)

จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักวิจัย โดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูล และการสอบถามจากผู้นำชุมชน และกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว พบว่าชุมชนตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด ยังประสบปัญหาขาดศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกิจ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการแก้ไข เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ

การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวภายในชุมชน และส่งผลต่อรายได้ของชุมชน ทั้งนี้สามารถสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการของชุมชนตำบลป่าเมียงในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การจัดการองค์กร ชุมชนยังมีระบบและโครงสร้างขององค์กรที่ไม่ชัดเจน ไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่จะเข้ามารับผิดชอบและดูแลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของชุมชน

การจัดการด้านการตลาด ชุมชนยังขาดความสามารถในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย ชุมชนยังขาดความรู้และความสามารถในการจัดการผลิตภัณฑ์ การบริการ และการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การจัดการด้านการเงิน ชุมชนยังขาดความรู้และความสามารถด้านการจัดการเงินทุนหมุนเวียน การจัดบันทึกรายการทางการเงินที่ยังไม่เป็นระบบและมีความถูกต้อง

การจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ ชุมชนยังขาดความรู้ในการจัดสรรคนให้ทำงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ บุคลากรยังขาดทักษะด้านภาษาในการติดต่อสื่อสารและแนะนำการท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

จากการศึกษาวิจัยด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ผ่านมามีส่วนใหญ่มุ่งศึกษาแนวทางในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Choosrichom, Sritat & Saejen, 2016) รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Chanin, Areekul, Phoom, Inklam & Duangjinda, 2017) การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของชุมชน (Chuamaungphan, 2018) แต่มีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้อยมาก การวิจัยนี้ได้ใช้แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้เป็นแนวทางในการศึกษา

ทฤษฎีแรก คือ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) อนุชา โสมาบุตร (Somabut, 2018) กล่าวว่าทฤษฎีที่นำมาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความรู้ของผู้เรียน คือ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

(Constructivist Theory) เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียน ซึ่งถ้าพิจารณาจากรากศัพท์ “Construct” แปลว่า “สร้าง” โดยในที่นี้หมายถึงการสร้างความรู้โดยผู้เรียนนั่นเอง ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เชื่อว่าการเรียนรู้ หรือการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการนำประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมหรือสารสนเทศใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม มาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเอง

ส่วนแนวคิดทฤษฎีต่อมา คือ ปัจจัยกำหนดความสำเร็จของธุรกิจชุมชน ซึ่งนำเสนอโดย นิภาภรณ์ จงวุฒิวะชัย (Jongwutiwes, 2010) กล่าวถึง ปัจจัยกำหนดความสำเร็จของธุรกิจชุมชน ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการบริหาร และการจัดการ มีการกำหนดเป้าหมาย การจัดโครงสร้าง การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน 2) ปัจจัยด้านการผลิต ออกแบบการคิดค้นรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความแปลกใหม่ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ 3) ปัจจัยด้านการตลาด มีการวางแผนทางการตลาด มีการกำหนดราคาของสินค้าไว้เป็นมาตรฐาน และมีการส่งเสริมการตลาดในรูปแบบต่าง ๆ 4) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก มีความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม 5) ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์กิจกรรมกับภายนอก เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้ เงินทุน และการฝึกทักษะ เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับผลิตภัณฑ์ 6) ปัจจัยด้านสวัสดิการภายในกลุ่ม มุ่งให้เกิดการกินดี อยู่ดีของสมาชิกภายในกลุ่ม 7) ปัจจัยด้านการสร้างเครือข่าย ก่อให้เกิดการรวมกลุ่มในการผลิต จำหน่าย ผลิตภัณฑ์ และยังรวมถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวิทยาการใหม่ ๆ อีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่งานวิจัยดังต่อไปนี้

พิกุล สายดวง (Saiduang, 2017) ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาชุมชนบ้านชะชอมอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า สาเหตุปัญหา

ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เกิดจากกลุ่มชาติทักษะ การพัฒนาทางด้านภาษาอย่างต่อเนื่อง มีระดับการศึกษา ค่อนข้างต่ำ อีกทั้งไม่มีความรู้ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม และการบริหารการจัดการท่องเที่ยว และงานวิจัยของ วรารัตน์ อ่อนคำ (Onkhum, 2021) ศึกษาศักยภาพ ในการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษา กลุ่มอาชีพการทอเสื่ออก แม่บ้านตะวันสีทอง บ้านท่าเสียว ตำบลสะอาด อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า

1) กลุ่มมีการจัดโครงการอบรมภายในชุมชนโดยวิทยากร และการสนับสนุนให้ความรู้จากภาครัฐและเอกชน เช่น การแนะนำช่องทางจำหน่ายสินค้าชุมชนและการผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์ 2) การศึกษาดูงานนอกพื้นที่เกี่ยวกับสินค้า นำมาต่อยอดพัฒนาสินค้าของกลุ่ม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น รวมไปถึงหนึ่งในพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ที่มุ่งเน้นการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน ท้องถิ่น จึงเห็นความสำคัญและจำเป็นในการดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถการบริหาร การจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของบุคลากรในชุมชน ตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ในประเด็นของการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิง สุขภาพอันประกอบไปด้วย การจัดการองค์กร การจัดการ ตลาด การจัดการการเงินและบัญชี รวมทั้งการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และยกระดับ ศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของชุมชน อันจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการวิจัยที่จะเป็น ประโยชน์ต่อชุมชนในการยกระดับคุณภาพการให้บริการ ด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้ดีขึ้น เพื่อที่จะตอบสนอง ต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว สนับสนุนให้ชุมชน มีความเข้มแข็งและสามารถอยู่รอดได้ในท่ามกลาง การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ ขณะเดียวกัน ผลจากการศึกษายังใช้เป็นแนวทางให้กับชุมชนการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพที่มีบริบทคล้ายคลึงกับชุมชนตำบลป่าเมี่ยง ในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อยกระดับศักยภาพชุมชนของตนเองต่อไป และก่อให้เกิด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการเป็นเครือข่ายร่วมกัน ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ศักยภาพของบุคลากร ในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของตำบล ป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถ ของบุคลากรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่าง มีส่วนร่วมของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัด เชียงใหม่
3. เพื่อเสนอแนวทางในการยกระดับศักยภาพ และขีดความสามารถการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

วิธีการดำเนินวิจัย

การดำเนินงานครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีการสร้างแบบสอบถามขึ้น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร เกี่ยวกับระดับ ความคิดเห็นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน ระดับความคิดเห็นของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ของบุคลากร และระดับความต้องการในการเรียนรู้ภาษา อังกฤษของชุมชนในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 1 ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ต่อการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคล ให้มีความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และ ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและ ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง ในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้นำชุมชน และชาวบ้านตำบลป่าเมี่ยงมีจำนวน 3,437 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบ เฉพาะเจาะจง ได้แก่ ผู้นำชุมชน คณะกรรมการ และ ประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเท่านั้น จำนวนทั้งสิ้น 226 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามเรื่องความต้องการต่อการเพิ่มศักยภาพและทักษะทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือได้แก่ แบบสอบถามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยมีค่าระดับ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวสินค้า และผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด

3. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตำบลป่าเมี่ยง จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา รวมทั้งสิ้น 6 คน จำนวน 2 คน จากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content

Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่าทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.50 ซึ่งแสดงว่าข้อมูลการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง เนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยว และสื่อนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมในการเผยแพร่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามความต้องการและความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ต่อการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลในรูปแบบการสนทนากลุ่ม การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

3. ลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง โดยแบ่งรายละเอียดออกเป็น 5 ส่วน 1) ข้อมูลอำเภอดอยสะเก็ด 2) ข้อมูลทั่วไปตำบลป่าเมี่ยง 3) ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง 4) ข้อมูลประเพณีในตำบลป่าเมี่ยง และ 5) ข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ตำบลป่าเมี่ยง

4. นำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง จำนวน 10 บท

5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลโดยผู้เชี่ยวชาญ และผลิตสื่อนวัตกรรมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลผ่านระบบออนไลน์และออฟไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในส่วนของคำถามปลายเปิดใช้วิธีเรียงลำดับความถี่ตามหัวข้อ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานและประสิทธิภาพในการทำงานในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้นำชุมชนและชาวบ้านตำบลป่าเมี่ยงมีจำนวน 3,437 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ ผู้นำชุมชน คณะกรรมการ และประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเท่านั้น มีจำนวนทั้งหมด 226 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานและความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ 1) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และ 3) ข้อเสนอแนะ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยมีวิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานและ ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานและความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยมีค่าระดับ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. ออกแบบแบบสอบถาม โดยมีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ราย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการ จำนวน 2 ราย และผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 1 ราย จากนั้นตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่าทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.50 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์ จำแนกแล้วมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1970) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานและความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

2. ดำเนินการเก็บข้อมูลในรูปแบบการทำ Focus Group โดยการตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์

3. จัดประชุมตัวแทนกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อรวบรวมข้อมูลทั่วไปของตำบลป่าเมี่ยง โดยแบ่งรายละเอียดออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปตำบลป่าเมี่ยง 2) แหล่งท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง 3) สินค้าและผลิตภัณฑ์ในตำบลป่าเมี่ยง 4) ข้อมูลโครงการต่าง ๆ ที่เคยดำเนินการ และ 5) การบริหารจัดการกลุ่มในตำบลป่าเมี่ยง

4. นำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ศักยภาพภาพของชุมชน รวมทั้งปัญหาและความต้องการของชุมชน

5. ให้องค์ความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และการบริหารจัดการกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1970)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ศักยภาพของบุคลากรในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้นำชุมชน และประชาชนตำบลป่าเมี่ยง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และมีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ทำให้ไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน การบริหารจัดการกลุ่ม รวมไปถึงไม่มีความรู้ทักษะภาษาอังกฤษ แต่ทั้งนี้จากการสอบถามผู้นำชุมชน และประชาชนตำบลป่าเมี่ยง ทำให้ทราบถึงภาพรวมของชุมชนตำบลป่าเมี่ยง ดังต่อไปนี้

ฉบับเศรษฐศาสตร์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

ภาพรวมจุดแข็งของชุมชนตำบลป่าเมี่ยง

1. มีสถานที่สำคัญ คือ วัด
2. มีน้ำตกทางธรรมชาติที่สวยงามและมีชื่อเสียง
3. มีผลผลิตทางการเกษตรที่ปลูกด้วยตนเอง
4. มีสภาพแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่

การเพาะปลูกและทำเกษตรกรรม

ภาพรวมจุดอ่อนของชุมชนตำบลป่าเมี่ยง

1. ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้จากภาคเกษตรเป็นหลัก
2. ไม่มีผู้จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและสินค้าภายในหมู่บ้าน
3. ไม่มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
4. ไม่มีตราสัญลักษณ์ของตนเอง
5. ยังไม่มีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง
6. ไม่มีการบริหารจัดการกลุ่มที่ชัดเจน
7. ไม่มีการทำการตลาดที่หลากหลาย
8. หมู่บ้านยังไม่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักมากนัก
9. หมู่บ้านติดกับถนนสายหลัก แต่ไกลจากตัวเมืองเชียงใหม่พอสมควร
10. ไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการการท่องเที่ยว
11. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยว และด้านภาษาอังกฤษ
12. ไม่มีกลุ่มเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่ม

ภาพรวมโอกาสของชุมชนตำบลป่าเมี่ยง

1. ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน เช่น การดำเนินโครงการวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่เข้ามาร่วมสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนของชุมชนตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

2. ได้รับองค์ความรู้ที่หลากหลายจากการเข้าร่วมโครงการวิจัย เช่น การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนด้านต่าง ๆ การบริหารจัดการกลุ่มภายในชุมชน เป็นต้น

3. ได้รับการอบรม และเลื่อนวิทยากรเพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยว เช่น คำศัพท์ บทสนทนา คำอ่าน และคำแปล เป็นต้น

4. มีวิทยากรจากโครงการวิจัย สนับสนุนการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ เช่น เว็บไซต์แอปพลิเคชัน QR Code และคู่มือ

ภาพรวมอุปสรรคของชุมชนตำบลป่าเมี่ยง

1. เนื่องจากสภาวะโรคระบาดโควิด 19 ที่ยังระบอบอยู่ทั่วโลกทำให้ประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและไม่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว
2. ยังไม่มีโครงการสนับสนุนการพัฒนาการตลาดให้แก่ชุมชน
3. งบประมาณสนับสนุนจากทางภาครัฐไม่เพียงพอ และค่อนข้างจำกัด

จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด เพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 226 คน เกี่ยวกับความต้องการเรียนรู้เรื่องการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน และการบริหารจัดการกลุ่มของประชาชน แบบสอบถามชุดที่ 1 เกี่ยวข้องกับความต้องการในการเพิ่มศักยภาพและทักษะทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามชุดที่ 2 เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานและประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรชุมชนตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมีดังตารางที่ 1-3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความต้องการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ต่อการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถด้านภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีความสนใจหรือเห็นคุณค่าของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นพื้นฐานสำคัญด้านการท่องเที่ยว	4.42	0.98	มากที่สุด
2. ท่านเห็นว่าการพัฒนาศักยภาพในการสนทนาภาษาอังกฤษจะช่วยให้ท่านแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในตำบลป่าเมี่ยงได้มากขึ้น	4.53	0.64	มากที่สุด
3. ท่านเห็นว่าการพัฒนาศักยภาพในการสนทนาภาษาอังกฤษจะช่วยให้ท่านได้รับความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวได้มากขึ้น	4.65	0.62	มากที่สุด
4. ท่านเห็นว่าการเพิ่มทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษจะช่วยให้ท่านเป็นสื่อกลางในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยงได้มากขึ้น	4.5	0.81	มากที่สุด
5. ท่านต้องการอบรมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เพื่อสร้างความมั่นใจที่จะนำไปใช้งานด้านการท่องเที่ยวได้	4.46	0.90	มากที่สุด
รวม	4.51	0.79	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความต้องการเพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.51, S.D. = 0.79) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านเห็นว่าการพัฒนาศักยภาพในการสนทนาภาษาอังกฤษจะช่วยให้ท่านได้รับความช่วยเหลือแก่นักท่องเที่ยวได้มากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.65, S.D. = 0.62)

รองลงมา คือ ท่านเห็นว่าการพัฒนาศักยภาพในการสนทนาภาษาอังกฤษจะช่วยให้ท่านแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในตำบลป่าเมี่ยงได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.53, S.D. = 0.64) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ท่านมีความสนใจหรือเห็นคุณค่าของทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่เป็นพื้นฐานสำคัญด้านการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.42, S.D. = 0.98)

ตารางที่ 2 สรุปข้อมูลค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านกลยุทธ์	3.29	0.56	ปานกลาง
ด้านโครงสร้าง	3.46	0.62	มาก
ด้านระบบ	3.41	0.66	มาก
ด้านแบบของการบริหาร	3.69	0.59	มาก
ด้านบุคลากร	3.57	0.69	มาก
ด้านความสามารถ	3.74	0.64	มาก
ด้านค่านิยมร่วมของคนในองค์กร	3.61	0.78	มาก
รวมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน	3.54	0.60	มาก

บทบรรณสาร ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

จากตารางที่ 2 พบว่า ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.60) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านความสามารถ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.64) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านแบบของการบริหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.59) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ปัจจัยด้านกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.56)

ตารางที่ 3 สรุปข้อมูลค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านคุณภาพของงาน	3.52	0.62	มาก
ด้านปริมาณงาน	3.59	0.62	มาก
ด้านเวลา	3.62	0.58	มาก
ด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	3.71	0.68	มาก
รวมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร	3.61	0.57	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = 0.57) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.68) รองลงมา คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านเวลาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, S.D. = 0.58) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพด้านคุณภาพของงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$, S.D. = 0.62)

2. การพัฒนาในการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอค้อวัง จังหวัดเชียงใหม่

2.1 จากข้อมูลของชุมชนทำให้มีการดำเนินการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยการรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1.1 ด้านการท่องเที่ยวในชุมชน

หมู่ที่ 1 บ้านปางอั้น ได้แนะนำแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ วัดปางอั้น ศูนย์เรียนรู้เกษตรผสมผสาน ในส่วนของผลิตภัณฑ์ภายในหมู่บ้าน ได้แก่ ใบชาและเห็ดหอม

หมู่ที่ 2 บ้านห้วยหม้อได้แนะนำแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ น้ำตกห้วยหม้อ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ชมพันธุ์พืชท้องถิ่น เช่น เมี่ยง ศูนย์เรียนรู้เกษตรผสมผสาน ในส่วนของผลิตภัณฑ์ภายในหมู่บ้าน ได้แก่ กาแฟและเห็ดหอม

หมู่ที่ 3 บ้านแม่หวานได้แนะนำแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ อุทยานแม่ตะไคร้ ในส่วนของผลิตภัณฑ์ภายในหมู่บ้าน ได้แก่ ไม้ดอกไม้ประดับ

หมู่ที่ 4 บ้านโป่งกุ่มได้แนะนำแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ สวนรุกขชาติดงเย็น วัดโป่งน้ำร้อน ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ ไม่มีการแนะนำในส่วนของผลิตภัณฑ์ในหมู่บ้าน

หมู่ที่ 5 บ้านปางแพนได้แนะนำแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ วัดปางแพน ชมวิถีชีวิตปะกาเกอญอ ในส่วนของผลิตภัณฑ์ภายในหมู่บ้านได้แก่ ไม้ดอกไม้ประดับ และผ้าทอหมู่บ้านปะกาเกอญอ

หมู่ที่ 6 บ้านโป่งสามัคคีได้แนะนำแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ น้ำพุร้อนค้อวัง ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ในส่วนของผลิตภัณฑ์ภายในหมู่บ้าน ได้แก่ ข้าวหอม และขนมทองม้วน

2.1.2 เรียบเรียง ออกแบบเนื้อหาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยงเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

บทที่ 1 การแนะนำตัว (Introducing Oneself)	3) กิจกรรม และเส้นทางท่องเที่ยว
บทที่ 2 การแนะนำบุคคล (Introducing Someone)	พื้นที่เชื่อมโยง
บทที่ 3 การแนะนำสถานที่ (Describing Places)	4) ทีมงาน และฝ่ายกิจกรรมด้าน
บทที่ 4 การบอกความหมายคำศัพท์ (Defining Word)	การบริการ
บทที่ 5 น้ำพุร้อน (Hot Spring)	5) การพัฒนาแบบมีส่วนร่วม
บทที่ 6 รูปปั้นพระในวัด (Images in the Temples)	โดยมีการรวมกลุ่มจากกลุ่มต่าง ๆ ภายในชุมชน
บทที่ 7 รูปปั้นในวัด (Statues in the Temples)	6) การประชาสัมพันธ์หมู่บ้าน
บทที่ 8 ภาพจิตรกรรมฝาผนัง (Wall Paintings)	ท่องเที่ยวโดยชุมชน
บทที่ 9 ของดีตำบลป่าเมี่ยง (Pamiang Products)	7) สรุปผลการดำเนินงานและการกระจายรายได้แก่ชุมชน
บทที่ 10 สิ่งที่มีชื่อเสียงของหมู่บ้าน (Outstanding Items)	2.3.2 การให้ความรู้เรื่องการจัดการกลุ่ม

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) ขั้นตอนการพัฒนากลุ่ม
- 2) ปัจจัยสนับสนุนให้การทำงานเป็นทีมมีประสิทธิภาพ

3. การเสนอแนวทางในการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

จากการดำเนินการวิจัย พบว่า มีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์ในการพัฒนาบุคลากรรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวชุมชนของตนเอง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการบริหารจัดการ

3.1.1 ชุมชนควรมีการวางแผนระยะสั้นและระยะยาว เช่น แผนการปฏิบัติงาน 3 เดือน 6 เดือน หรือ 1 ปี เป็นต้น

3.1.2 ชุมชนควรมีการสรุปผลการดำเนินงานทั้งในระยะสั้น และระยะยาว เช่น สรุปผลการดำเนินงาน รายเดือน และรายปี ที่แสดงผลการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรค สิ่งที่ต้องแก้ไขหรือเพิ่มเติมจากการดำเนินงาน รายรับรายจ่าย เป็นต้น

3.1.3 ชุมชนควรรีเริ่มจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของหมู่บ้าน โดยมีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน ระบุรายชื่อ รวมถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งอย่างชัดเจน

3.2 ด้านการพัฒนาบุคคล

3.2.1 ชุมชนควรมีการจัดอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสัปดาห์ละ 1 วัน สำหรับประชาชน

2.1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลไปเรียบเรียงออกแบบสื่อนวัตกรรมเว็บแอปพลิเคชัน โดยมีการตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องและความเหมาะสมในการเผยแพร่จากผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในชุมชนตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน ทั้งในส่วนเนื้อหา และสื่อนวัตกรรม

2.2 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างเว็บแอปพลิเคชันเพื่อเผยแพร่ข้อมูล <http://www.route.pamiang.com/2022/index.php> ได้แก่ ศาสนสถาน แหล่งการเรียนรู้ ประเพณี และภาษาอังกฤษพื้นฐาน เป็นต้น

2.3 จัดอบรมความรู้ด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยวิทยากรที่มีความรู้ด้านการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนและวิทยากรที่มีความรู้ด้านการบริหารจัดการมาให้ความรู้ 2 เรื่อง ได้แก่

2.3.1 การให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แผนที่หมู่บ้านโดยละเอียด และของดีบ้านเราจากภูมิปัญญาในหมู่บ้าน

2) การตลาดกับผู้ประกอบการ

ในหมู่บ้าน โดยมีการแบ่งกลุ่มตามอายุ หรือประเภทของงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เยาวชน ผู้ประกอบการ พนักงานกลุ่มต่าง ๆ เพื่อเพิ่มการรับรู้ข้อมูล สร้างการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง สามารถนำไปต่อยอดทางการศึกษาและอาชีพได้

3.2.2 ชุมชนควรมีการให้ความรู้ด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยวเพื่อการบริการและดูแลนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน

3.2.3 ชุมชนควรมีการศึกษาดูงานการท่องเที่ยวโดยชุมชนจากชุมชนอื่น ๆ ที่เป็นต้นแบบ เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเห็นตัวอย่างการทำงานจากสถานการณ์จริง

3.3 ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้

3.3.1 ชุมชนควรมีการรวบรวมข้อมูลประเพณี สถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัดและศาสนสถาน การละเล่น การแสดงด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น อาหาร การทอผ้า การเพาะปลูก รวมไปถึงแหล่งเรียนรู้ที่โดดเด่น เพื่อนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว

3.3.2 ชุมชนควรมีการสร้างเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น โปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือ โปรแกรมท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ เป็นต้น

3.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

3.4.1 ชุมชนควรสร้างช่องทางออนไลน์เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชนตำบลป่าเมี่ยง และดำเนินการปรับปรุงข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว และข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ให้เป็นปัจจุบัน

3.4.2 ชุมชนควรจัดทำวิดีโอแนะนำแหล่งท่องเที่ยว อาหาร และประเพณีต่าง ๆ

3.5 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.5.1 ชุมชนควรสร้างการมีส่วนร่วมให้กลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนร่วมจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเยาวชน เป็นต้น

3.5.2 เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มปัจจุบันเป็นผู้ใหญ่อายุช่วง 51-60 ปี จึงควรสนับสนุนให้เยาวชนเป็นสมาชิกในกลุ่มการท่องเที่ยว เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน ร้องรับการเปลี่ยนผ่านของกลุ่ม และสร้างมุมมองการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนที่หลากหลาย

3.6 ด้านการสร้างจิตสำนึกของชุมชน

3.6.1 การสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนช่วยกันดูแลความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว ปลูกฝังให้มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เป็นเจ้าของชุมชน เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้กับประชาชนในชุมชนได้

3.6.2 การสร้างความยุติธรรม และความสมเหตุสมผลให้เกิดขึ้นกับชุมชน ประชาชน และนักท่องเที่ยว เช่น ในการทำราคาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ควรแสดงค่าใช้จ่ายที่ชัดเจน และหากมีค่าใช้จ่ายอื่นเพิ่มเติม ควรมีการแจ้งให้ทราบทุกครั้ง ไม่เปิดโอกาสให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบ

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ศักยภาพของบุคลากรในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอคลองสะแกต จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้นำชุมชน และชาวบ้านตำบลป่าเมี่ยง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และมีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ทำให้ไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน การบริหารจัดการกลุ่ม รวมไปถึงไม่มีความรู้ทักษะภาษาอังกฤษ

2. การพัฒนาในการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอคลองสะแกต จังหวัดเชียงใหม่

2.1 จากข้อมูลของชุมชนทำให้มีการดำเนินการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยการรวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในชุมชน เรียบเรียง ออกแบบเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยนำข้อมูลไปเรียบเรียงออกแบบสื่อนวัตกรรมเว็บแอปพลิเคชัน โดยมีการตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง เหมาะสมในการเผยแพร่จากผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญจากชุมชนตำบลป่าเมี่ยง อำเภอคลองสะแกต จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 ราย ทั้งในส่วนเนื้อหา และเว็บแอปพลิเคชัน

2.2 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างเว็บแอปพลิเคชันเพื่อเผยแพร่ข้อมูล <http://www.route>

pamiang.com/2022/index.php ได้แก่ ศาสนสถาน แหล่งเรียนรู้ ประเพณี และภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวตำบลป่าเมี่ยงเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นต้น

2.3 จัดอบรมความรู้ด้านการท่องเที่ยว โดยชุมชน โดยวิทยากรที่มีความรู้ด้านการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนและวิทยากรที่มีความรู้ด้านการบริหารจัดการมาให้ความรู้ 2 เรื่อง ได้แก่ การให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน และการให้ความรู้เรื่องการจัดการกลุ่ม

3. การเสนอแนวทางในการยกระดับศักยภาพ และขีดความสามารถการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

จากการดำเนินการวิจัย พบว่า เทศบาลตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรมีกลยุทธ์ในการพัฒนาบุคลากรรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวชุมชนของตนเอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ด้านการบริหารจัดการ

3.2 ด้านการพัฒนาบุคคล

3.3 ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว และแหล่งเรียนรู้

3.4 ด้านการประชาสัมพันธ์

3.5 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.6 ด้านการสร้างจิตสำนึกของชุมชน

อภิปรายผล

จากการศึกษาโครงการ “การเพิ่มศักยภาพ และทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่” สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ศักยภาพของบุคลากรในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้นำชุมชน และชาวบ้านตำบลป่าเมี่ยง ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และมีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในเรื่องการจัดการ

ท่องเที่ยวโดยชุมชน การบริหารจัดการกลุ่ม รวมไปถึงไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ จากงานวิจัยพบว่าประชาชนที่มีความรู้ที่น้อย ส่งผลให้ไม่มีความรู้ด้านการบริหารจัดการกลุ่ม การท่องเที่ยว และภาษาอังกฤษ ผู้ที่มีอายุมาก แต่มีความรู้ที่น้อย การพัฒนาด้านความรู้เกิดขึ้นได้ยากหรือล่าช้า เนื่องจากไม่มีเวลาเรียนรู้ ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของของพิกุลสายดวง (Saiduang, 2017) เรื่อง การศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาชุมชนบ้านชะจอมอำเภออิงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า สาเหตุปัญหาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เกิดจากกลุ่มอาชีพการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์เป็นกลุ่มที่ขาดทักษะการพัฒนาทางด้านภาษาอย่างต่อเนื่องและระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ เป็นชาวบ้านที่ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านวิถีชีวิตและแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ในชุมชนมาพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้กับชุมชน ซึ่งไม่มีความรู้ด้านการบริหารจัดการกลุ่มและการบริหาร การจัดการท่องเที่ยว ดังนั้นการขาดการฝึกฝนด้านการสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาพูด การฟัง รวมไปถึงความรู้ด้านการบริหารจัดการกลุ่มและการท่องเที่ยวที่น้อยก่อให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสารและการทำงานได้

2. การพัฒนาในการยกระดับศักยภาพและขีดความสามารถของบุคลากรในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยนำข้อมูลไปเรียบเรียง ออกแบบสื่อนวัตกรรมเว็บแอปพลิเคชัน โดยผ่านการตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง ความเหมาะสมในการเผยแพร่จากผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในชุมชนตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 4 คน ทั้งในด้านเนื้อหา รวมไปถึงเว็บแอปพลิเคชัน และได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บแอปพลิเคชันให้กับชุมชนตำบลป่าเมี่ยงให้สามารถนำเว็บแอปพลิเคชันไปใช้ประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลา และการจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชน ได้แก่ การให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

และการให้ความรู้เรื่องการจัดการกลุ่ม สอดคล้องกับ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) ของอนุชา โสมาบุตร (Somabut, 2018) ซึ่งได้ระบุว่า การเรียนรู้ หรือการสร้างความรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายใน ของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ โดยการนำ ประสบการณ์หรือสิ่งที่พบเห็นในสิ่งแวดล้อมและสารสนเทศ ใหม่ที่ได้รับมาเชื่อมโยงกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม มาสร้างเป็นความเข้าใจของตนเอง นอกจากนี้ การนำ เว็บบแอปพลิเคชันมาใช้ประโยชน์ในการสร้างการเรียนรู้ และการรับรู้ มีข้อดี คือ สามารถใช้งานได้ทันทีโดยไม่ต้อง ติดตั้งซอฟต์แวร์บนอุปกรณ์ของผู้ใช้ ผู้ใช้สามารถเข้าถึง ใช้งานโปรแกรมได้ตลอดเวลา แอปพลิเคชันสามารถใช้ ประโยชน์และสร้างคุณค่าทางการเรียนรู้ได้มากเนื่องจาก สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ทั้งระบบปฏิบัติการไอโอเอส (ios) และระบบปฏิบัติการ แอนดรอยด์ (Android) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ อ่อนคำ (Aonkham, 2021) ที่ได้ดำเนินการ ศึกษาศักยภาพในการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษากลุ่มอาชีพการทอเสื่ออก แม่บ้านตะวันสีทอง บ้านท่าเสียว ตำบลสะอาด อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ศักยภาพในการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีการพัฒนาการทอเสื่ออกให้เกิดมูลค่าที่นำมาผลิตและ จัดทำเป็นกลุ่มอาชีพของชุมชน ทั้งยังมีการจัดโครงการ อบรมภายในชุมชนโดยวิทยากรและไปศึกษาดูงาน นอกพื้นที่เกี่ยวกับสินค้าเพื่อนำมาต่อยอดพัฒนาสินค้า ของกลุ่ม ซึ่งแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวสนับสนุนผล การวิจัยไปในทิศทางเดียวกัน

3. การเสนอแนวทางในการยกระดับศักยภาพ และขีดความสามารถการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ของตำบลป่าเมียง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

จากการดำเนินการวิจัย พบว่า เทศบาลตำบล ป่าเมียง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรมีกลยุทธ์ ในการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการขยายตัวด้าน การท่องเที่ยวชุมชนของตนเอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) ด้านการบริหารจัดการ
- 2) ด้านการพัฒนาบุคคล
- 3) ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้
- 4) ด้านการประชาสัมพันธ์
- 5) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

- 6) ด้านการสร้างจิตสำนึกของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ นิภาภรณ์ จงวุฒิเวศย์ (Jongwutiwes, 2010) ที่กล่าวถึงปัจจัยกำหนดความสำเร็จของธุรกิจชุมชน
- 1) ปัจจัยด้านการบริหารและการจัดการ
- 2) ปัจจัยด้าน การผลิตรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความแปลกใหม่
- 3) ปัจจัย ด้านการตลาด
- 4) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก
- 5) ปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์กิจกรรมกับภายนอก
- 6) ปัจจัยด้านสวัสดิการภายในกลุ่ม
- 7) ปัจจัยด้านการ สร้างเครือข่าย ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสนับสนุนแนวทางการ เพิ่มศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ อ่อนคำ (Aonkham, 2021) ซึ่งศึกษาศักยภาพในการบริหารจัดการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษากลุ่มอาชีพการทอเสื่ออก แม่บ้านตะวันสีทอง บ้านท่าเสียว ตำบลสะอาด อำเภอ โพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า แนวทางในการบริหาร จัดการกลุ่ม ชุมชนได้คำนึงถึงการพัฒนาและต่อยอด อย่างต่อเนื่อง โดยมีการอบรม ปลูกฝังให้กับคนรุ่นใหม่ ในหมู่บ้านให้อนุรักษ์และสืบสานอาชีพที่บรรพบุรุษได้ สืบทอดกันมา ภาครัฐและเอกชนสนับสนุนการฝึกอบรม และให้ความรู้ด้านต่าง ๆ เช่น แนะนำช่องทางการจัดจำหน่าย สินค้าชุมชน นอกจากนี้ การผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์และ สามารถดึงดูดเด่นของสินค้าออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าวสนับสนุนผลการวิจัยไป ในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

จุดแข็งของการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ของชุมชนตำบลป่าเมียง ได้แก่ ประชาชนมีความภาคภูมิใจ ต่อเอกลักษณ์ของชุมชน และมีความต้องการที่จะพัฒนา การท่องเที่ยวในชุมชน ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐในชุมชน เช่น เทศบาลตำบล และสถานศึกษา จึงควรให้ประชาชน ในชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ของชุมชน เช่น ร่วมแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว ร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างเส้นทางท่องเที่ยว และ ร่วมเป็นผู้ดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของชุมชน เป็นต้น

อย่างไรก็ตามจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ประชาชนในชุมชนตำบลป่าเมี่ยงส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา และไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวได้ ประชาชนภายในชุมชนยังไม่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษนอกจากนี้ ในด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน พบว่า ไม่เคยมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ไม่มีการจัดโปรแกรมทัวร์ ไม่มีการจัดทำปฏิทินสำหรับจัดกิจกรรมท่องเที่ยว การดำเนินงานที่ผ่านมาจึงอาจเป็นลักษณะของการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า อีกทั้งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางเข้ามาภายในชุมชนเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพและทักษะของทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนอย่างยั่งยืนของตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จึงควรมีการดำเนินการในเชิงรุก และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

จากการสร้างเว็บไซต์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชนตำบลป่าเมี่ยง และการออกแบบเนื้อหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเว็บไซต์ <http://www.routepamiang.com/2022/index.php> ทำให้เทศบาลตำบลป่าเมี่ยง และสถานศึกษาในตำบลป่าเมี่ยงสามารถนำเว็บไซต์ที่สร้างขึ้นไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของเยาวชนและประชาชนในตำบลป่าเมี่ยง รวมทั้งสามารถเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยวของตำบลผ่านเว็บไซต์ที่สร้างขึ้น

นอกจากนี้ จากการดำเนินการวิจัย พบว่า เทศบาลตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ควรมีกลยุทธ์ในการพัฒนาบุคลากรรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวชุมชนของตนเอง ดังต่อไปนี้

- 1) ด้านการบริหารจัดการ
- 2) ด้านการพัฒนาบุคคล
- 3) ด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้
- 4) ด้านการประชาสัมพันธ์
- 5) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 6) ด้านการสร้างจิตสำนึกของชุมชน

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในภาพรวมดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ชุมชนควรมีการจัดทำแผนการท่องเที่ยวทั้งในระยะสั้นและระยะยาว รวมไปถึงผู้มีส่วนร่วมทั้งภาครัฐและเอกชนควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยใช้กระบวนการกลุ่ม เพื่อสร้างการเรียนรู้ในการพัฒนาร่วมกัน จะทำให้เกิดความสามัคคีภายในชุมชนได้

2. ชุมชนควรมีการจัดทำระเบียบข้อบังคับในชุมชนเกี่ยวกับการรักษาลิงแวดล้อมเพื่อให้สมาชิกและนักท่องเที่ยวยึดถือร่วมกัน เช่น มีการส่งเสริมให้ใช้วัสดุธรรมชาติในการบรรจุภัณฑ์ การห้ามทิ้งขยะลงแม่น้ำ คูคลอง และห้ามทิ้งขยะในที่สาธารณะ ไม่ส่งเสียงดังภายในชุมชน เป็นต้น เพื่อให้การท่องเที่ยวสามารถดำรงอยู่คู่กับการดำเนินชีวิตของผู้คนในชุมชนได้อย่างยั่งยืนโดยไม่กระทบหรือทำลายวิถีชีวิตของคนในชุมชนอีกด้วย

3. คณะกรรมการและผู้นำชุมชนควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของชุมชนเพิ่มมากขึ้น มีการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบ สร้างความเสมอภาคและยุติธรรมในการจัดสรรผลประโยชน์ภายในชุมชนด้วย

4. ชุมชนควรมีการปลูกฝังคนรุ่นใหม่ให้เกิดจิตสำนึกรักบ้านเกิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มเยาวชนปัจจุบันผู้ปกครองมักส่งบุตรหลานไปเรียนหนังสือในเมืองใหญ่ การสร้างความตระหนักในการเป็นเจ้าของชุมชน ความรักในภูมิปัญญาของชุมชน ความภาคภูมิใจในถิ่นฐานของตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เยาวชนกลับมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชุมชนและการท่องเที่ยวในชุมชนของตนเอง รวมไปถึงรักษาลิงที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนให้คงดำรงอยู่สืบไป

5. เทศบาลตำบลป่าเมี่ยง ควรมีการสนับสนุนให้คณะกรรมการที่ดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวชุมชนมีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว โดยการสนับสนุนให้มีการศึกษาดูงานหมู่บ้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนต้นแบบภายในจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียง เพื่อเพิ่มศักยภาพและความรู้ด้านอื่น ๆ

6. เทศบาลตำบลป่าเมี่ยง ควรสร้างเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับเยาวชนและประชาชนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนตำบลป่าเมี่ยง เช่น มีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นภายในชุมชน

7. การพัฒนาทักษะของประชาชนภายในชุมชนให้มีสมรรถนะที่หลากหลาย เช่น ทักษะภาษาต่างประเทศ ทักษะการบริการ ทักษะการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาจัดการท่องเที่ยว เช่น การตลาดและการประชาสัมพันธ์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาและการจัดการแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น

2. ควรมีการขยายรูปแบบการจัดการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เพื่อให้คนในชุมชนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ อย่างเป็นประโยชน์ในการสร้างงาน สร้างรายได้

3. ควรมีการขยายขอบเขตในการเพิ่มข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและการให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษผ่านเว็บแอปพลิเคชันที่สร้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Chanin, O., Areekul, P., Phoom, J., Inklam, S., and Duangjinda, P. (2017). *Empowerment process for community base tourism management practices learning participation for support community base tourism Amod, Tamod District, Phattalung Province*. Retrieved from <https://www.repository.rmutsv.ac.th/handle/123456789/2554> [In Thai]
- Choosrichom, J., Srirat, P., and Saejen, N. (2016). A study of potential health promotion tourism: A case study at Hot Springs Parks, Wanghin Sub-District, Bang Khan District, Nakhon Si Thammarat Province, Thailand. *Silpakorn University Journal*, 35(3), 91-114. [In Thai]
- Chuamaungphan, N. (2018). Tourism patterns in tourist attractions for the development of revisit tourism destinations in Nakhon Pathom province and its linkage areas. *Journal of Humanities and Social Sciences Surin Rajabhat University*, 20(2), 53-58. [In Thai]
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of psychological testing*. (3rd ed). New York: Harper and Row.
- Global Wellness Institute. (2018). *Health tourism economy*. Retrieved from <https://pmuc.or.th/wp-content/uploads/2021/10/Policy-Brief-Vol-06.pdf> [In Thai]
- Jongwutiwes, N. (2010). Factors affecting the success of community business management in Mueang District, Roi-et Province. *Rajabhat Maha Sarakham University Journal*, 4(2), 103 - 111. [In Thai]
- Ministry of Tourism & Sports. (2023). *Domestic tourism statistic (Classify by region and province 2022)*. Retrieved from <https://www.mots.go.th/news/category/657> [In Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2022). *The thirteenth national economic and social development plan (2023 - 2027)*. Retrieved from https://www.nesdc.go.th/main.php?file_name=plan13 [In Thai]
- Office of the Non-Formal and Informal Education: NFE of Pamiang Subdistrict, Doi Saket District, Chiang Mai. (n.d.). *Pamiang history*. Retrieved from <https://sites.google.com/a/cmi.nfe.go.th/nfepamiang/aboutus/history> [In Thai]
- Office of the Secretary of the National Strategy Committee. (2018). *Tourism*. Retrieved from <http://nscr.nesdc.go.th/wp-content/uploads/2019/04/05-Tourism.pdf> [In Thai]

- Onkhum, V. (2021). Potential for managing community enterprise groups case study of occupational groups weaving of Reed Mats Tawan Seethong, Tha Seaw Village, Sa at Sub-district, Pho Chai District, Roi Et Province. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*, 7(6), 255–270. [In Thai]
- Saiduang, P. (2017). The study on the needs of English language communication for conservative tourism of homestay tourism groups: A case study of Ban Sasom Village, Khong Chiam District, Ubon Ratchathani Province. *Humanities and Social Sciences Journal, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 8(1), 284–300. [In Thai]
- Somabut, A. (2018). *Constructionism*. Retrieved from <http://www.finding.co.th/it-solutions/human-resources-hr/14-it-solutions/human-resources-hr/85-constructivist-theory.html> [In Thai]

การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อนักท่องเที่ยว
ที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง: บทบาทตัวแปรส่งผ่านของ
ประสบการณ์การท่องเที่ยว

NOVELTY SEEKING AFFECTING INTENTION RECOMMEND OF TOURISTS VISIT
TO BANHUNLEK IN ANG THONG PROVINCE: THE MEDIATOR ROLE OF
TOURISTS EXPERIENCE

บุรณพิภพ โพธิ์สิงห์^{1*} และ วงศ์ลัดดา วีระไพบุณย์²
Boonpipop Phosing^{1*}, and Wongladda Weerapaiboon²

มหาวิทยาลัยศิลปากร เมืองทองธานี เลขที่ 80 ถนนป๊อปปูล่า ต.บ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120^{1,2}
Silpakom University, City Campus (Muang Thong Thani), 80 Popular Road, Banmai, Pakkret, Nonthaburi 11120^{1,2}

*Corresponding author E-mail: naiasds@gmail.com

(Received: 7 Nov, 2022; Revised: 25 Apr, 2023; Accepted: 2 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว และการตั้งใจแนะนำต่อ 2) วิเคราะห์อิทธิพลของการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อ และ 3) วิเคราะห์ตัวแปรประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในฐานะตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่กับการตั้งใจแนะนำต่อนักท่องเที่ยว เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวที่เคยมาเยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จำนวน 300 ตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมบูรณ์ความเบ้ ค่าสัมบูรณ์ความโด่ง และใช้สถิติอ้างอิง ได้แก่ วิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) และการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ส่วนการตั้งใจแนะนำต่ออยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิเคราะห์สมมติฐานได้มีการยอมรับทั้ง 4 สมมติฐาน โมเดลการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อนักท่องเที่ยวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า χ^2 เท่ากับ 31.573 df เท่ากับ 21 relative χ^2 เท่ากับ 1.503 p เท่ากับ .065 RMSEA เท่ากับ .041, RMR เท่ากับ .013 GFI เท่ากับ .979 AGFI เท่ากับ .944 NFI เท่ากับ .994 TLI เท่ากับ .996 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ .789 แสดงว่าตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของการตั้งใจแนะนำต่อได้ร้อยละ 78.9

คำสำคัญ: การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่, ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว, การตั้งใจแนะนำต่อ, ตัวแปรส่งผ่าน

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาการจัดการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์

² อาจารย์ ดร. ภาควิชาการจัดการท่องเที่ยว โรงแรม และอสังหาริมทรัพย์

ABSTRACT

The research objectives were: 1) to study the level of novelty seeking, tourists experience and intention to recommend; 2) to study the effect of novelty seeking on intention to recommend; 3) to analyze tourists experience as a mediator between novelty seeking and intention to recommend. This study employed quantitative research methods, and questionnaires were used to collect data from 300 Thai tourists who had visited Banhunlek. Descriptive statistics, such as percentage, mean, standard deviation, skewness, kurtosis as well as inferential statistics (Path Analysis), were used to analyze the data. The Structural Equation Model (SEM) was used to determine which dimensions affected intention to recommend.

The results revealed that the level of novelty seeking and tourists experience was high, while intention to recommend was moderate. Additionally, 4 hypotheses were supported. The model was consistent with empirical data: chi-square test of goodness of fit = 31.573, relative chi-square = 1.503, $p = .065$, RESEA = .041, RMR = .013, GFI = .979, AGFI = .944, NFI = .994, TLI = .996. The variables in the model accounted for 78.9 % of the variance intention to recommend.

KEYWORDS: Novelty Seeking, Tourists Experience, Intention to Recommend, Mediator Variable

บทนำ

ตลาดนักท่องเที่ยวในประเทศไทยยังเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยในปี พ.ศ. 2565 โดยเฉพาะการท่องเที่ยวระยะใกล้หรือจังหวัดเมืองรองที่เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น ส่วนหนึ่งเพื่อหลีกเลี่ยงความแออัดของเมืองท่องเที่ยวหลักตามแนวทางการรักษาระยะห่างทางสังคม และมองหาประสบการณ์ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับเมืองหลักในภูมิภาคเดียวกัน ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ธนาคารทหารไทยธนชาติ จำกัด (มหาชน) (TBB Analytics) ประเมินว่าจำนวนผู้เยี่ยมชมคนไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2565 เท่ากับ 188.1 ล้านคน-ครั้ง สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวราว 7.2 แสนล้านบาท (TTB Analytics, 2022) ในปี พ.ศ. 2565 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้วางกลยุทธ์กระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศโดยกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางภายในประเทศบ่อยครั้งขึ้น โดยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองมากขึ้น และกระตุ้นการใช้จ่ายด้วยการสร้างสรรค์ประสบการณ์ท่องเที่ยวตลาดในประเทศ (Tourism Authority of Thailand, 2022) เมืองรองของภาคกลาง มีด้วยกัน 7 จังหวัด ได้แก่ ลพบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง สมุทรสงคราม และชัยนาท อ่างทองเป็นจังหวัดเมืองรองใกล้กรุงที่หลายคนอาจจะมองข้ามไป อ่างทองมีวัดมากมาย พร้อมเรื่องราวในประวัติศาสตร์ที่เล่าขานต่อกันมา และเป็นแหล่งรวมศิลปนิพนธ์งานช่างรวมไปถึงศิลปนิพนธ์ใหม่ที่สร้างสรรค์ผลงานในแนวทางของตัวเอง (Chill Pai Nai, 2021)

บ้านหุ่นเหล็ก เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวอันโดดเด่นของจังหวัดอ่างทอง เกิดจากไอเดียการสร้างสรรค์ของนายไพโรจน์ ถนอมวงษ์ ที่มีแนวคิดในการนำขยะของเหลือใช้จำพวกเศษเหล็ก อะไหล่เก่าของรถยนต์ที่ดูไร้ค่ามาสร้างสรรค์เป็นสิ่งประดิษฐ์ เป็นประติมากรรม และผลงานศิลปะอันสวยงามน่าตื่นตาตื่นใจ สร้างสรรค์ผลงานจากเศษเหล็กมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 โดยมีผลงานชิ้นแรกเป็นรถมอเตอร์ไซด์เหล็กตั้งโชว์คันเล็ก จากนั้นนาย ไพโรจน์ ก็สร้างสรรค์ผลงานสิ่งประดิษฐ์ และประติมากรรมเหล็กต่าง ๆ ออกมามากมาย พร้อมทั้งได้รวบรวมมาจัดแสดงและเปิดให้ผู้สนใจได้

เที่ยวชมในปี พ.ศ. 2556 โดยเชื่อว่า บ้านหุ่นเหล็ก มีเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ แบ่งพื้นที่เป็น 2 ส่วนหลัก ๆ คือ ส่วนจัดแสดงผลงานที่เสร็จแล้ว และส่วนผลิตผลงาน สำนักข่าวซินหัว สื่อทางการของประเทศจีน นำเสนอเรื่องราวของบ้านหุ่นเหล็กทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนและชาวต่างชาติเกิดความสนใจที่จะมาเที่ยวชมเป็นอย่างมาก แต่ด้วยสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ยังไม่สามารถเดินทางมาเยี่ยมชมได้ (Buttri, 2020)

การแสวงหาความแปลกใหม่ เป็นหนึ่งในเหตุผลที่นักท่องเที่ยวต้องการเยี่ยมชมจุดหมายปลายทาง เป็นแรงกระตุ้นภายในที่กระตุ้นให้แต่ละคนมีส่วนร่วมในการสังเกต การสำรวจ (Dayour & Adongo, 2015) ความแปลกใหม่ในการท่องเที่ยวมักจะถูกให้ความหมายว่าเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่เกิดจากความคาดหวังของแต่ละบุคคล เป็นพื้นฐานของประสบการณ์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้พบเจอสิ่งแปลกใหม่ และประสบการณ์การได้รับความแตกต่างจากการเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่างที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน (Mitas & Bastiaansen, 2018) ปัจจุบันนักท่องเที่ยวต่างมุ่งแสวงหาประสบการณ์ในการเดินทางและการนันทนาการ ซึ่งในส่วนของประสบการณ์การท่องเที่ยวนั้น หมายถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับจุดหมายปลายทาง สถานที่ท่องเที่ยวจะเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ โดยนักท่องเที่ยวจะเป็นคนสร้างประสบการณ์นั้น (Larsen, 2007) ผู้ประกอบการธุรกิจให้ความสำคัญกับการสื่อสารแบบบอกต่อเพราะการสื่อสารแบบบอกต่อมีอิทธิพลมาจากความประทับใจในสินค้าหรือบริการนั้นจึงต้องการบอกเล่าประสบการณ์และผลลัพธ์ไปยังบุคคลอีกบุคคลหนึ่ง วิธีการสื่อสารแบบบอกต่อมีอิทธิพลในการจูงใจและโน้มน้าวลูกค้าให้เกิดความสนใจเป็นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโดยการบอกต่อกันไปเรื่อย ๆ จนทำให้การสร้างประสิทธิภาพในการกระจายข่าวสารและข้อมูลได้เป็นอย่างดี (Solomon, 2011)

จากประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง: บทบาทตัวแปรส่งผ่านของประสบการณ์การท่องเที่ยว

โดยผู้วิจัยเล็งเห็นถึงประโยชน์ของงานวิจัยชิ้นนี้ว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้ประกอบการในธุรกิจการท่องเที่ยว สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาและปรับปรุง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแสวงหาความแปลกใหม่ (Novelty Seeking)

การแสวงหาความแปลกใหม่ของนักท่องเที่ยวเป็นการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มองหาความแปลกใหม่ในการท่องเที่ยว ซึ่งการแสวงหาความแปลกใหม่ หมายถึง การค้นหาด้านความต้องการนวัตกรรมหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อให้ได้รับความรู้สึกที่แตกต่างไปจากเดิม หรือได้รับประสบการณ์แปลกใหม่ (Schiffman & Kanuk, 2007) ซึ่งทาง Sellick (2004) ได้กล่าวว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการที่จะค้นพบประสบการณ์แปลกใหม่ รวมถึงจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ สนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้น ทั้งนี้ ทาง Lee & Crompton (1992) ได้ประยุกต์แนวคิด Novelty Construct of a Tourist ของ Cohen (1979) เพื่อวัดความแปลกใหม่ของนักท่องเที่ยว โดยมี 4 องค์ประกอบ 1. ความตื่นเต้น (Thrill) เกิดเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นผ่านเหตุการณ์ที่แปลกใหม่ สภาพแวดล้อมที่แปลกใหม่ มีความหลากหลายเกินความคาดเดาของนักท่องเที่ยว 2. การหลีกเลี่ยงจากสภาพแวดล้อมเดิม (Change from Routine) การเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศสภาพแวดล้อมรอบตัว การเดินทางท่องเที่ยวจึงเป็นรูปแบบหนึ่งทำให้ผู้คนสามารถทำหรือพบเห็นสิ่งต่าง ๆ จากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม 3. การคลายความเบื่อหน่ายจำเจ (Boredom Alleviation) การมองหาหรือค้นหาบางสิ่ง บางอย่าง ที่มีความหลากหลายแตกต่างจากสภาพเดิม ๆ เพื่อบรรเทาความเบื่อหน่ายจำเจในชีวิตประจำวัน 4. ความประหลาดใจ (Surprise) ความรู้สึกที่เกิดจากการได้พบเห็นในสถานที่ เหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนหรือได้สัมผัสสิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างจากที่เคยพบมา สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นให้แต่ละบุคคลเกิดความรู้สึกประหลาดใจในระดับที่แตกต่างกัน

แนวคิดด้านประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว (Tourists Experience)

ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเป็นการศึกษาประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่ได้รับจากการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว หมายถึง เป็นประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวที่เกิดจากการรับรู้ทางด้านภูมิทัศน์จากสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการโต้ตอบระหว่างบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวและภูมิทัศน์ที่ จึงกลายเป็นประสบการณ์ชุดของการโต้ตอบกับสภาพแวดล้อมทำให้เกิดการสร้างประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวและเป็นการสร้างความต้องการและความคาดหวังที่เกิดจากการรับรู้จากการตอบสนองทางอารมณ์ เช่น ความรู้สึกผ่อนคลายและความสนุกสนานตื่นเต้น (Moon & Han, 2018) ทั้งนี้ทาง Oh, Fiore & Jeoung (2007) ได้ประยุกต์แนวคิดของ Pine & Gilmore โดยมี 4 องค์ประกอบดังนี้ 1. ด้านการศึกษา (Education) นักท่องเที่ยวจะเพิ่มทักษะและความรู้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทั่วไปหรือเรื่องเฉพาะ ผ่านประสบการณ์การศึกษาที่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาไปเยี่ยมชม ตัวอย่างเช่น ผู้เยี่ยมชมงานศิลปะอาจเรียนรู้ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของการถักและการที่นำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ 2. ด้านสุนทรียภาพ (Aesthetic) นักท่องเที่ยวเพลิดเพลินกับการอยู่ในสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวทะเลเพียงเพื่อเพลิดเพลินกับความเงียบสงบของชายหาดและภาพบรรยากาศพระอาทิตย์ตกของทะเล 3. ด้านความบันเทิง (Entertainment) ประสบการณ์ความบันเทิงเกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวสังเกตกิจกรรมรวมถึงการฟังเพลง ตัวอย่างเช่น การฟังเพลงในงานเทศกาลดนตรีต่าง ๆ หรือการดูตัวตลกที่จักกรยานในสวนสนุก สามารถวัดได้จากความประทับใจหรือความสนุกของกิจกรรม 4. ด้านการหลีกเลี่ยง (Escapist) โดยทั่วไป การท่องเที่ยวเป็นหนทางหนึ่งที่คุณจะหลีกเลี่ยงจากชีวิตประจำวันและกลับไปใช้ชีวิตตามปกติหลังจากท่องเที่ยว

แนวคิดด้านความตั้งใจแนะนำต่อ (Intention to Recommend)

ความตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวเป็นความประทับใจในการสินค้าและบริการต้องการบอกเล่าความประทับใจแก่คนที่รู้จัก ซึ่งการตั้งใจแนะนำต่อ หมายถึง การแนะนำจากเพื่อนฝูงเป็นการสื่อสารแบบปากต่อปากที่มีความน่าเชื่อถือมากกว่าพนักงานขายของ ทั้งในเรื่องของความจริงใจและความรวดเร็วซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้

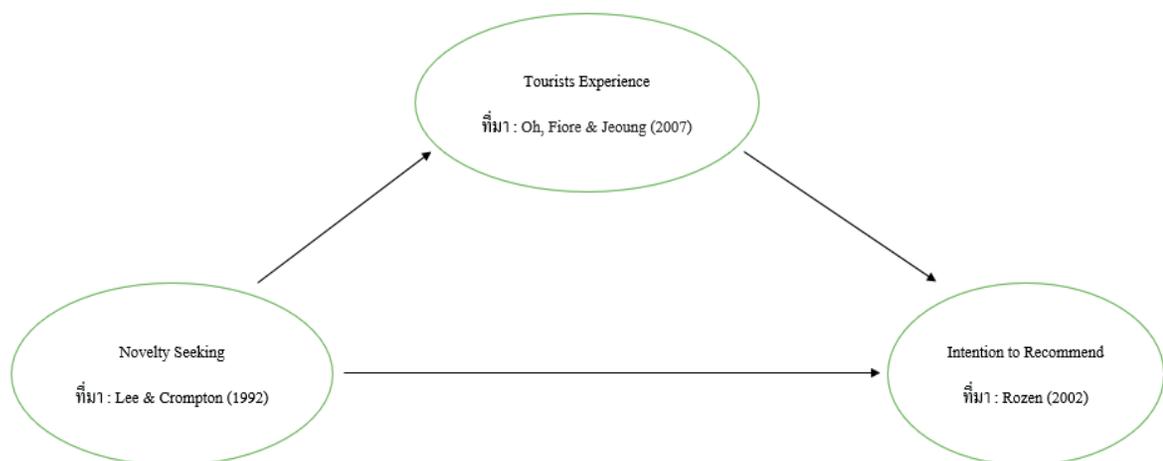
ผู้บริโภคมีความเชื่อถือต่อข้อมูลเพราะการสื่อสารแบบบอกต่อไม่ได้ทำเพื่อการค้าบุคคลที่ให้ข้อมูลไม่มีส่วนร่วมของผลประโยชน์นั้นและเป็นการให้ข้อมูลที่นอกเหนือการควบคุมของเจ้าของสินค้า (Silverman, 2001) ซึ่งทาง Douglas & Vavra (1995) ได้กล่าวว่า การบอกต่อข้อมูลของสินค้าและบริการจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งและขยายวงกว้างออกไปเรื่อย ๆ เป็นวิธีการที่ไม่ต้องใช้งบประมาณซึ่งในขณะเดียวกันการบอกต่อเป็นการบอกความสำคัญของข้อมูลของสินค้าและบริการนั้นไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเชิงบวกหรือเชิงลบการกระจายข้อมูลจะควบคุมยาก ลุกกลามไปเหมือนไฟป่า ดังนั้นการตลาดที่ดีต้องรู้จักวิธีการควบคุมข้อมูลของสินค้าหรือบริการนั้นก่อนจะก่อกระแสการบอกต่อ นอกจากนี้ทาง Rozen (2002) ได้กล่าวถึง Buzz Marketing คือ กลยุทธ์ในการบอกต่อข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโดยการบอกต่อกันไปเรื่อย ๆ จนทำให้การสร้างประสิทธิภาพ ในการกระจายข่าวสาร และข้อมูลได้เป็นอย่างดี ประกอบด้วย 1. การบอกต่อปากต่อปาก (Word of Mouth Marketing) การบอกต่อแบบปากต่อปากจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง 2. การบอกต่อผ่านสื่อออนไลน์ (Viral Marketing) การบอกต่อหรือการส่งข้อมูลโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งปัจจุบันมีความก้าวหน้าและแพร่หลายอย่างกว้างขวาง จะยิ่งทำให้การกระจายข้อมูลในรูปแบบ Viral Marketing มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว และการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อ ของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง
3. เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวในฐานะตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่กับการตั้งใจแนะนำต่อ

สมมติฐานการวิจัย

- H1: การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อ
- H2: การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว
- H3: ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อ
- H4: ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่กับการตั้งใจ แนะนำต่อ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง ซึ่งทาง Yuan, Wu, & Bentler (2011) กล่าวว่า การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง จำนวนกลุ่มตัวอย่างควรอยู่ที่ 300 – 400 ตัวอย่าง ดังนั้นในงานวิจัยนี้คณะผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยวิธีการสร้าง QR CODE แจกแบบสอบถามออนไลน์ Google Form เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถสแกนตอบแบบสอบถาม ช่วยให้นักท่องเที่ยวเกิดความสะดวกในการตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์จากสถานที่ท่องเที่ยวบ้านหุ่นเหล็กให้นักท่องเที่ยวสแกน QR CODE ตอบแบบสอบถาม ขณะเดินชมสถานที่ท่องเที่ยว

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการแสวงหาความแปลกใหม่ ประกอบด้วย ด้านความตื่นเต้น ด้านการหลีกเลี่ยงจากสภาพแวดล้อมเดิม ด้านการคลายความเบื่อหน่ายจำเจ และด้านความประหลาดใจ จำนวน 8 ข้อคำถาม 4 ตัวแปร ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านการศึกษา ด้านสุนทรียภาพ ด้านความบันเทิง และด้านการหลีกเลี่ยง จำนวน 8 ข้อคำถาม 4 ตัวแปร และส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจแนะนำต่อ ประกอบด้วย ด้านการแนะนำต่อแบบปากต่อปาก และด้านการแนะนำต่อผ่านสื่อออนไลน์ จำนวน 6 ข้อคำถาม 2 ตัวแปร

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างครั้งนี้ แบบสอบถามส่วนที่ 2 ปรับปรุงจาก Lee & Crompton (1992) แบบสอบถามส่วนที่ 3 ปรับปรุงมาจาก Oh, Fiore, & Jeoung (2007) และแบบสอบถามส่วนที่ 4 ปรับปรุงมาจาก Rozen (2002) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรง (Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ

3 ท่าน โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่คำนวณได้ 22 ข้อ มีค่า IOC ระหว่าง .65 – 1.00 มากกว่า .60 (Sekaran, 1992) แสดงถึงเครื่องมือวัดตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย แล้วจึงนำไปตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แบบสอบถามส่วนที่ 2 มีค่าความเที่ยง .902 แบบสอบถามส่วนที่ 3 มีค่าความเที่ยง .881 แบบสอบถามส่วนที่ 4 มีค่าความเที่ยง .943 ซึ่งทุกข้อคำถามมากกว่า 0.7 (Hair, Black, Babin & Anderson, 2010) สามารถนำแบบสอบถามไปลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามส่วนที่ 2 3 และ 4 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (Likert, 1967)

การวิเคราะห์ข้อมูล

มีการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยโปรแกรมสถิติ SPSS และสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และวิเคราะห์ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง ที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างโดยโปรแกรม AMOS

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น และผลตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติเชิงพหุ ส่วนที่ 3 ตารางแสดงผลตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ส่วนที่ 4 ตารางแสดงผลทดสอบสมมติฐาน และตารางแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และส่วนที่ 5 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ผลการวิเคราะห์ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.3 อยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 51.3 มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 63 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 68.3 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 54 และมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 33

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น และผลตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติเชิงพหุ

ตัวแปรแฝง	Mean	S.D.	Skewness	Kurtosis
Novelty Seeking	3.82	1.058	-1.38	0.66
Tourists Experience	3.34	1.053	-1.02	-0.04
Intention to Recommend	3.47	1.107	-0.99	0.05

ผลการวิเคราะห์ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น และผลตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติเชิงพหุ พบว่า การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่มีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุด 3.82 รองลงมา การตั้งใจแนะนำต่อ มีค่าเฉลี่ยรวม 3.47 และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 3.34 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงอยู่ระหว่าง -0.99 – -1.38 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 (Kline, 2005) และค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.04 – 0.66 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 3 (Westfall & Henning, 2013) จึงสรุปได้ว่าข้อมูลแจกแจงเป็นเส้นโค้งปกติ (Normality)

ตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

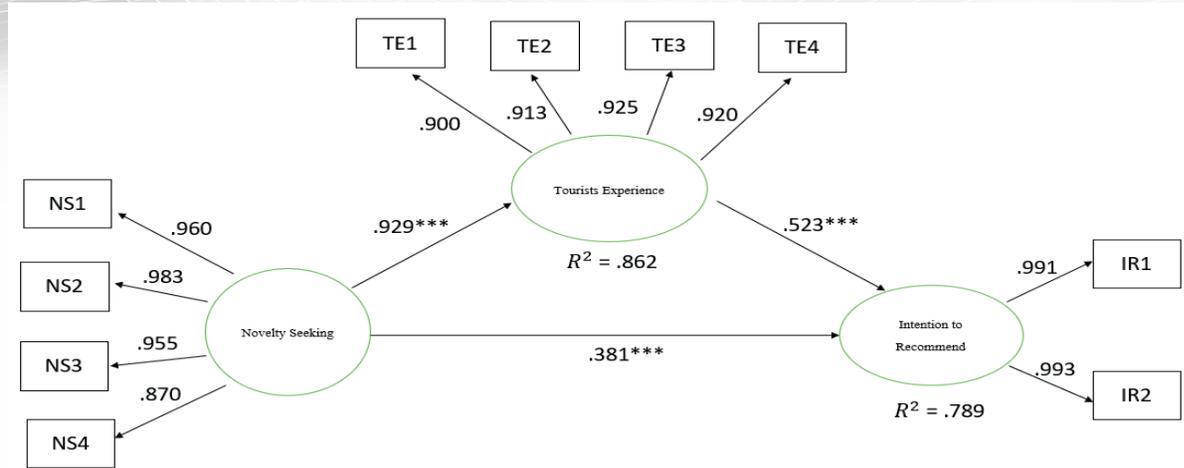
	NS1	NS2	NS3	NS4	TE1	TE2	TE3	TE4	IR1	IR2
NS1	1									
NS2	.945	1								
NS3	.914	.940	1							
NS4	.837	.850	.826	1						
TE1	.789	.802	.797	.784	1					
TE2	.795	.818	.803	.758	.896	1				
TE3	.812	.808	.812	.753	.853	.860	1			
TE4	.841	.854	.852	.752	.811	.796	.842	1		
IR1	.831	.846	.835	.844	.807	.780	.769	.798	1	
IR2	.833	.850	.843	.840	.794	.771	.785	.805	.985	1

Bartlett's test = 5092.176 Sig. = .000, KMO = .929, MSA Between .862 to .984

ผลการวิเคราะห์ส่วนที่ 3 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาด้วย Bartlett's test ปรากฏว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อทดสอบความเหมาะสมของตัวแปรที่จะนำไปใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยวิธีการของ Kaiser-Meyer-Olkin ปรากฏว่า ในภาพ

รวมได้ค่า MSA เท่ากับ .929 และรายตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง .862 – .984 ซึ่งมีค่ามากกว่า .50 (Hair, Risher, Saratedt & Ringle, 2019) จึงสรุปได้ว่าตัวแปรที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กันสูง มีความเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็กจังหวัดอ่างทอง โดยมีประสบการณ์การท่องเที่ยวเป็นตัวแปรส่งผ่าน

ผลการวิเคราะห์ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ (Convergent Validity) ตัวแปร Novelty Seeking มีค่า AVE = .889 CR = .970, ตัวแปร Tourists Experience มีค่า AVE = .836 CR = .953 และตัวแปร Intention to Recommend มีค่า AVE = .984

CR = .992 ซึ่งทั้ง 3 ตัวแปร มีค่า CR (Composite Reliability) มากกว่า 0.7 และมีค่า AVE (Average Variances Extraction) มากกว่า 0.5 จึงสรุปได้ว่าข้อมูลมีความเหมาะสมขององค์ประกอบ

ตารางที่ 3 ผลทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	β_i	S.E.	C.R.	p	ผลทดสอบ
NS IR	.523	.087	5.970	.000***	ยอมรับ
NS TE	.929	.035	26.616	.000***	ยอมรับ
TE IR	.381	.087	4.293	.000***	ยอมรับ
NS TE IR					ยอมรับ

*p < .001

ผลการวิเคราะห์ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบ สมมติฐาน โดยสมมติฐานที่ 1 การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อ พบว่าการวิเคราะห์การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน $\beta = .523$ จึงยอมรับสมมติฐาน สมมติฐานที่ 2 การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว พบว่าการวิเคราะห์การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน $\beta = .929$ จึงยอมรับสมมติฐาน สมมติฐานที่ 3

ประสบการณ์การท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อ พบว่าการวิเคราะห์ประสบการณ์การท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน $\beta = .381$ จึงยอมรับสมมติฐาน และสมมติฐานที่ 4 ประสบการณ์การท่องเที่ยวเป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่กับการตั้งใจแนะนำต่อ Baron & Kenny (1986) กล่าวว่า ตัวแปรต้นต้องมีอิทธิพลต่อตัวแปรส่งผ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตัวแปรส่งผ่านต้องมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่า ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเป็นตัวแปร

ส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่กับการตั้งใจแนะนำต่อ จึงยอมรับสมมติฐาน

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง ด้วยโปรแกรมเอมอสได้ค่าดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลดังนี้ χ^2 , 31.573, df=21, relative $\chi^2=1.503$, p =.065,

RMSEA =.041, RMR =.013, GFI =.979 , AGFI =.944 , NFI=.994 , TLI =.996 โดยดัชนีความสอดคล้องต่อไปนี้ตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ relative χ^2 มีค่าน้อยกว่า 2 ดัชนี RMSEA และ RMR มีค่าน้อยกว่า .05 และดัชนี GFI,AGFI,NFI และ TLI มีค่ามากกว่า .95 Schumacker & Lomax (2016) ตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ตัวแปรแฝง	Novelty seeking			Tourists experience			Intention to recommend			r ²
	β_i	b_i	S.E.	β_i	b_i	S.E.	β_i	b_i	S.E.	
NS1	.960	.958***	.020							.921
NS2	.983	1.000***								.966
NS3	.955	.949***	.020							.913
NS4	.870	.861***	.030							.758
TE1				.900	.894***	.027				.810
TE2				.913	1.000***					.834
TE3				.925	.968***	.036				.856
TE4				.920	.799***	.033				.846
IR1							.991	.999***	.012	.982
IR2							.993	1.000***		.985
ตัวแปรแฝง	Novelty seeking			R ²						
			S.E.							
TE	.929	.938***	.035	.862						
IR	.523	.519***	.087	.789						
ตัวแปรแฝง	Tourists experience			R ²						
			S.E.							
IR	.381	.374***	.087	.789						

χ^2 , 31.573, df=21, relative $\chi^2=1.503$, p =.065, RMSEA =.041, RMR =.013, GFI =.979 , AGFI =.944 , NFI=.994 , TLI =.996

*p < .001

จึงสรุปได้ว่า การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ (Novelty Seeking) ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว (Tourists Experience) และการตั้งใจแนะนำต่อ (Intention to Recommend) โดยที่องค์ประกอบ

ของการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ NS1 (ด้านความตื่นเต้น), NS2 (ด้านการหลีกเลี่ยงสภาพแวดล้อม), NS3 (ด้านคลายความเบื่อหน่ายจำเจ) และ NS4 (ด้านความประหลาดใจ) องค์ประกอบของประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร ได้แก่ TE1 (ด้านการศึกษา),

TE2 (ด้านสุนทรียภาพ), TE3 (ด้านความบันเทิง) และ TE4 (ด้านการหลีกเลี่ยง) และองค์ประกอบของการตั้งใจแนะนำต่อวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่ IR1 (การแนะนำ

ต่อแบบปากต่อปาก) และ IR2 (การแนะนำต่อผ่านสื่อออนไลน์)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ตัวแปรตาม	Tourists Experience			Intention to Recommend		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
ตัวแปรสาเหตุ						
Novelty Seeking	.929***	-	.929***	.523***	.354***	.877***
Tourists Experience	-	-	-	.381***	-	.381***
R-SQUARE	.862			.789		

* $p < .001$ หมายถึง DE คือ Direct Effect IE คือ Indirect Effect TE คือ Total Effect

ผลการวิเคราะห์ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง จึงสรุปได้ว่าโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ที่ส่งผลต่อการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง ที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ ดังนี้ 1. การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตั้งใจแนะนำต่อ ได้ร้อยละ 78.9 2. การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลทางบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ 3. การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่มีอิทธิพลต่อการตั้งใจแนะนำต่อสูงสุด รองลงมา ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท และผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นพบว่า การแสวงหา

สิ่งแปลกใหม่ และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ส่วนการตั้งใจแนะนำต่ออยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน แสดงให้เห็นว่า ได้มีการยอมรับทั้ง 4 สมมติฐาน

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ แสดงให้เห็นว่า การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว สามารถร่วมกันส่งผลหรืออธิบายความแปรปรวนของการตั้งใจแนะนำต่อ ได้ร้อยละ 77.3 การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ มีอิทธิพลต่อการตั้งใจแนะนำต่อสูงสุด รองลงมา ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่และประสบการณ์การท่องเที่ยว มีอิทธิพลต่อการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานที่ 1 การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง พบว่า ยอมรับสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากการไปเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ ทำให้พบเจอสิ่งที่ไม่เคยพบมาก่อน จึงอยากจะทำบอกต่อเรื่องราวความแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยวแก่คนใน

ครอบครัวหรือคนที่รู้จัก โดยสอดคล้องกับ Quoc, Huynh & Thi (2020) ที่ว่า การแสวงหาสิ่งความแปลกใหม่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ความพึงพอใจส่งผลต่อการแนะนำต่อ

สมมติฐานที่ 2 การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว ความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง พบว่า ยอมรับสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากการแสวงหาสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ ทำให้ได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ โดยสอดคล้องกับ Goo, Huang, Yoo & Koo (2022) ที่ว่าการแสวงหาความแปลกใหม่ของนักท่องเที่ยวจะช่วยยกระดับประสบการณ์การเดินทาง ซึ่งนำไปสู่ความพึงพอใจในการเดินทางโดยรวม และสอดคล้องกับ Samanrat (2019) ที่ว่าการแสวงหาประสบการณ์ความแปลกใหม่เกิดขึ้นในการเดินทางไปยังสถานที่ที่ไม่รู้จัก และสถานที่ที่เคยไปเยือนมาก่อน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเกิดแรงจูงใจและความรู้สึกในประสบการณ์ ความแปลกใหม่ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประสบการณ์การท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อ ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์การท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง พบว่า ยอมรับสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากนักท่องเที่ยวที่ได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวทางบวกจึงอยากจะแนะนำประสบการณ์การท่องเที่ยวแก่คนรอบข้างหรือคนใกล้ชิด โดยสอดคล้องกับ Thoo, Johari, Ismail & Yee (2019) ที่ว่า นักท่องเที่ยวมีประสบการณ์การท่องเที่ยวที่น่าจดจำที่ดี โดยเฉพาะด้านการแสวงหาความสุขด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น และด้านการมีส่วนร่วม ซึ่งจะนำไปสู่การแนะนำบอกต่อกับครอบครัวและเพื่อน ๆ เพื่อช่วยดึงดูดให้นักท่องเที่ยวใหม่ ๆ เดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นโดยประสบการณ์การท่องเที่ยวที่น่าจดจำมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการแนะนำบอกต่อ

สมมติฐานที่ 4 ประสบการณ์การท่องเที่ยวเป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่กับการตั้งใจแนะนำต่อ ประสบการณ์การท่องเที่ยวเป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่กับการตั้งใจแนะนำต่อของนักท่องเที่ยว

ที่เยี่ยมชมบ้านหุ่นเหล็ก จังหวัดอ่างทอง พบว่า ยอมรับสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากการแสวงหาสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ต้องเดินทางไปพบเจอหรือไปเที่ยวมาก่อนถึงจะส่งผ่านประสบการณ์ในการท่องเที่ยวแก่คนรอบข้างได้ สอดคล้องกับ Hair et al. (2010) ที่ว่า ถ้าตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์ลดลงแต่ยังคงมีนัยสำคัญเมื่อมีตัวแปรส่งผ่านเข้ามาเพิ่มเป็นตัวทำนายก็จะเป็นการส่งผ่านแบบบางส่วน (Partial Mediation) จึงสรุปได้ว่า ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเป็นตัวแปรส่งผ่านแบบบางส่วน (Partial Mediator) และสอดคล้องกับ Rasoolimanesh, Seyfi, Hall & Hatamifar (2021) ที่ว่าประสบการณ์การท่องเที่ยวที่น่าจดจำ (MTE) ในฐานะสื่อกลางของความสัมพันธ์เชิงบวกทั้งทางตรงและทางอ้อมของการมีส่วนร่วมของผู้เข้าชมต่อกับการกลับมาเยี่ยมเยือนและการบอกต่อแบบอิเล็กทรอนิกส์ (eWOM)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ แสดงให้เห็นว่าการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว สามารถร่วมกันส่งผลหรืออธิบายความแปรปรวนของการตั้งใจแนะนำต่อ ได้ร้อยละ 77.3 อาจเนื่องมาจากการไปเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวไม่เคยไปมาก่อนทำให้เกิดประสบการณ์การท่องเที่ยวใหม่ที่ประทับใจ จึงบอกต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ประทับใจและแปลกใหม่แก่คนรอบข้าง สอดคล้องกับ Bui, Nuyen & Nguyen (2020) ที่ว่าการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลทางบวกต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และยังสอดคล้องกับ Chanaumchokcharoen (2020) ที่ว่าการตลาดเชิงประสบการณ์ส่งผลเชิงบวกต่อการแนะนำต่อของนักท่องเที่ยว การบอกเล่าประสบการณ์เป็นการแนะนำต่อในสิ่งที่ดีที่ตนเองได้รับรู้และอยากให้ผู้อื่นได้รับรู้และมีอารมณ์ร่วมไปด้วย โดยจะบอกเล่าสิ่งที่ตนเองได้รับมาและแสดงความเห็นว่าผู้อื่นควรน่าจะได้รับการประสบการณ์เช่นเดียวกับตนเอง

การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ มีอิทธิพลต่อการตั้งใจแนะนำต่อสูงสุด รองลงมา ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว อาจเนื่องมาจากการไปเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวที่แปลกใหม่ทำให้พบเจอสิ่งที่ไม่เคยพบมาก่อน จึงอยากจะบอกต่อเรื่องราวความแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยวแก่คนในครอบครัวหรือคนที่รู้จัก สอดคล้องกับ Eny (2020) ที่ว่าการแสวงหาสิ่งใหม่แปลกใหม่ส่งผลในเชิงบวกต่อ

ความตั้งใจของพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับ Laowattanachai (2019) ที่ว่า ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่น่าจดจำมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการแนะนำบอกต่อของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่า การแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ส่งผลเชิงบวกต่อประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว และการตั้งใจแนะนำต่อ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญกับความแปลกใหม่ในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น จัดกิจกรรมหรือพัฒนากิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยวให้แปลกใหม่ ปรับปรุงและพัฒนาภูมิทัศน์ของสถานที่ท่องเที่ยวให้เกิดความแปลกใหม่เพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวแปลกใหม่แก่นักท่องเที่ยว และยังเพิ่มความสามารถในการบอกต่อของนักท่องเที่ยว

2. จากการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวส่งผลเชิงบวกต่อการตั้งใจแนะนำต่อ ผู้ประกอบการ

การธุรกิจท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาด้านสุนทรียภาพของสถานที่ท่องเที่ยว การพัฒนาด้านความบันเทิงในสถานที่ท่องเที่ยว การให้ความรู้ประวัติของสถานที่ท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวมีประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีก็จะแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวแก่คนรู้จักหรือคนรอบข้างได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาตัวแปรอื่นในฐานะตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ เช่น ด้านความรู้สึกสนุกสนาน (Fun) ด้านความเพลิดเพลิน (Enjoyment) ขณะนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว อาจเกิดความรู้สึกและอารมณ์ที่เพลิดเพลิน สนุกสนาน ที่จะส่งผลต่อการแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวได้

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นในฐานะตัวแปรกำกับ เช่น ตัวแปรการรับรู้คุณค่า (Perceived Value) ขณะนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว อาจเกิดการรับรู้คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวที่ร่วมกันจะส่งผลต่อการแนะนำต่อของนักท่องเที่ยวได้

เอกสารอ้างอิง

- Baron, R. M., & Kenny, D. A. (1986). The moderator–mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(6), 1173–1182.
- Bui, V. T., Nuyen, Q. N., & Nguyen, T. T. T. (2020). Destination attractiveness impact novelty–motivation and satisfaction of tourists with ecotourism in an Binh Islet, Vinh Long Province. *International Journal of Research and Review*, 7(12), 438–441.
- Buttri, P. (2020). “Baan Hun Lek”, Ang Thong province is famous as far as foreign countries, after the famous Chinese media published the most creative work cool Thai people. Retrieved from <https://mgronline.com/travel/detail/9630000066409> [In Thai]
- Chanaumchokcharoen, F. (2020). *Influence of experiential marketing towards satisfaction through intention to recommend and revisit of Thai tourists in Museum Siam*. (Master’s thesis, Master of business administration, Silpakorn University). [In Thai]
- Chill Pai Nai. (2021). *10 Check-in points, eat, travel, Ang Thong secondary provinces that are too beautiful to resist*. Retrieved from <https://www.chillpainai.com/scoop/13796> [In Thai]
- Cohen, E. (1979). A phenomenology of tourist experiences. *British Sociological Association*, 13(12), 179–201.
- Dayour, F., & Adongo, C. A. (2015). Why they go there: International tourists’ motivations and revisit intention to Northern Ghana. *American Journal of Tourism Management*, 4(1), 7–17.

- Douglas, A. J., & Vavra, D. (1995). *Consumer behavior and marketing action*. (5th ed.). Ohio: South-Western College Pub.
- Eny, E. P. (2020). Novelty Seeking to predict behavior intention in rural destination. *Jurnal Bisnis Dan Manajemen*, 7(2), 61–73.
- Goo, J., Huang, C.D., Yoo, C.W., & Koo, C. (2022). *Smart tourism technologies' ambidexterity: Balancing Tourist's worries and novelty seeking for travel satisfaction*. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s10796-021-10233-6>
- Hair, Jr. J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). *Multivariate data analysis*. Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Hair, J. F., Risher, J. J., Sarstedt, M., & Ringle, C. M. (2019). When to use and how to report the results of PLS-SEM. *European Business Review*, 31(1), 2–24.
- Kline, R.B. (2005). *Principles and practice of structural equation modeling*. (2nd ed.). New York: The Guilford Press.
- Laowattanachai, P. (2019). *The effect of destination image on behavior intention through memorable tourism experience*. (Master's thesis, Master of business administration, Silpakorn University). [In Thai]
- Larsen, S. (2007). Aspects of a psychology of the tourist experience. *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism*, 7(1), 7–18.
- Lee, T. H., & Crompton, J. (1992). Measuring novelty seeking in tourism. *Annals of Tourism Research*, 19(4), 732–751.
- Likert, R. (1967). *The method of constructing and attitude scale: Attitude theory and measurement*. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son.
- Mitas, O., & Bastiaansen, M. (2018). Novelty: A mechanism of tourists' enjoyment. *Annals of Tourism Research*, 7(2), 98–108.
- Moon, H., & Han, H. (2019). Tourist experience quality and loyalty to an island destination: The moderating impact of destination image. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 36(1), 43–59.
- Oh, H., Fiore, A.M., & Jeoung, M. (2007). Measuring experience economy concepts: Tourism applications. *Journal of Travel Research*, 46(2), 119–132.
- Quoc, N. N., Huynh, L. N., & Thi, D. H. L. (2020). Relationships among novelty seeking, satisfaction, return intention, and willingness to recommend of foreign tourists in Vietnam. *Growing Science*, 10(10), 2249–2258.
- Rasoolimanesh, S. M., Seyfi, S., Hall, C. M., & Hatamifar, P. (2021). Understanding memorable tourism experiences and behavioural intentions of heritage tourists. *Journal of Destination Marketing & Management*, 21(21), 100621.
- Rozen, E. (2002). *The anatomy of buzz: How to create word-of-mouth marketing*. (2nd ed.). New York: Doubleday.
- Samanrat, N. (2019). *Tourism promotion for active aging tourist with perceived sense of terra incognita in Thailand*. (Doctoral dissertation, Tourism management, Naresuan University). [In Thai]
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2016). *A beginner's guide to structural equation modeling*. (4th ed.). New York: Routledge.
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (2007). *Consumer behavior*. (9th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Prentice Hall.

- Sekaran, U. (1992). *Research methods for business – A skill building approach*. (2nd ed.). United States of America: John Wiley & Sons, Inc.
- Sellick, M. C. (2004). Discovery, connection, nostalgia. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 17(1), 55–71.
- Silverman, S. (2001). *Essentials of oral medicine*. Hamilton, London: BC Decker Inc.
- Solomon, M. R. (2011). *Consumer behavior: Buying, having, and being*. (9th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Thoo, P. Y., Johari, S., Ismail, M. H., & Yee, L. L. (2019). Understanding the role of memorable tourism experiences in loyalty at giant panda conservation centre, Zoo Negara Malaysia. *International Journal of Recent Technology and Engineering*, 7(5), 63–68.
- Tourism Authority of Thailand. (2022). *Performance according to 2022 annual action plan in foreign markets domestic market and organizational management for the first quarter 2022*. Retrieved from <https://www.tat.or.th> [In Thai]
- TTB Analytics. (2022). *TTB analytics looks at travel in Thailand, the number of tourists in the second half of the year is expected to grow 161.7%*. Retrieved from <https://www.ttbbank.com/th/newsroom/detail/half-year-travel-2565> [In Thai]
- Westfall, P. H. & Henning, K. S. S. (2013). *Understanding advanced statistical methods*. Chapman & Hall/CRC Texts in Statistical Science Series. New York: Boca Raton.
- Yuan, K. H., Wu, R & Bentler, P. M. (2011). Ridge structural equation modelling with correlation matrices for ordinal and continuous data. *British Journal of Mathematical and Statistical Psychology*, 64(1), 107–133.

จริยธรรมการตีพิมพ์บทความเพื่อเผยแพร่ในวารสารพิษเนศวร์สาร

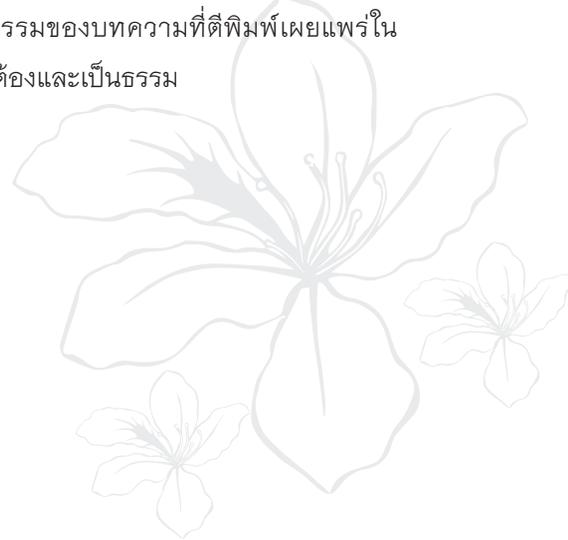
บทบาทหน้าที่ของผู้นิพนธ์

1. เขียนบทความให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้องและเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในวารสาร
2. รับรองว่าผลงานที่ส่งมานั้นเป็นผลงานใหม่ที่ไม่เคยตีพิมพ์ที่ใดมาก่อน หรืออยู่ในระหว่างการเสนอเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น (ไม่ว่าจะเป็นภาษาใด ๆ)
3. หากมีการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ในผลงานของตนเอง ผู้นิพนธ์ต้องอ้างอิงผลงานดังกล่าวรวมทั้งต้องระบุไว้ในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความให้ถูกต้อง
4. บทความที่เกี่ยวกับการวิจัยในมนุษย์ควรผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน (ถ้ามี) โดยผู้นิพนธ์ต้องแนบหลักฐานการรับรองจากคณะกรรมการฯ มาพร้อมบทความที่ส่งให้กับกองบรรณาธิการ
5. ต้องรับรองว่าข้อมูลทั้งหมดในบทความไม่มีการละเมิดลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญา
6. ผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการถือเป็นกรรมสิทธิ์ของวารสาร ห้ามผู้นิพนธ์นำข้อความทั้งหมดหรือบางส่วนไปพิมพ์ซ้ำ ยกเว้นจะได้รับอนุญาตจากกองบรรณาธิการวารสาร

บทบาทหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. จัดหากองบรรณาธิการที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่กำหนดตามนโยบายของวารสาร รวมทั้งเปิดเผยชื่อและสังกัดที่ถูกต้องของกองบรรณาธิการในเว็บไซต์ของวารสาร
2. ให้ข้อมูลการติดต่อที่ถูกต้องของวารสารในเว็บไซต์ของวารสาร
3. ให้ข้อมูลแก่ผู้นิพนธ์บทความและผู้ประเมินบทความเกี่ยวกับขั้นตอนการส่งบทความ และค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้นิพนธ์บทความอย่างชัดเจน

4. คัดเลือก กลั่นกรอง และพิจารณาคุณภาพของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร โดยพิจารณาจากความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร
5. ไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์บทความและผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ในทุกกรณี
6. ตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่ผ่านกระบวนการประเมินจากผู้ประเมินบทความแล้วเท่านั้น
7. ตรวจสอบและปฏิเสธการตีพิมพ์บทความที่เคยเผยแพร่ที่อื่นมาแล้ว
8. ไม่ปฏิเสธการตีพิมพ์บทความโดยใช้เหตุผลและความรู้สึกส่วนตัว
9. ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์บทความ ผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ
10. ตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นในบทความอย่างเคร่งครัด หากพบการคัดลอกผลงานดังกล่าวจะต้องหยุดกระบวนการประเมินบทความและติดต่อผู้นิพนธ์บทความหลักเพื่อขอคำชี้แจง
11. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร รวมทั้งชี้แจงการแก้ไขและการถอนบทความเมื่อจำเป็น
12. ตรวจสอบบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต้องไม่ละเมิดกฎหมายและทรัพย์สินทางปัญญา
13. ตรวจสอบขั้นตอนการประเมินบทความของวารสารให้เป็นความลับ มีความเป็นธรรม ปราศจากอคติ และตรงตามเวลาที่กำหนด
14. ดำเนินการออกวารสารให้ตรงตามเวลาที่กำหนด
15. ต้องจัดการและแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดการละเมิดทางจริยธรรมของบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอย่างถูกต้องและเป็นธรรม

บทบาทหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องในระหว่างการประเมินบทความ

2. ปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ เมื่อพิจารณาว่าผู้ประเมินอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์บทความ เช่น เป็นผู้ร่วมโครงการ หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ หรือเหตุผลอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อเสนอแนะได้อย่างอิสระภายหลังจากได้รับบทความจากกองบรรณาธิการ

3. ประเมินบทความในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญด้านเนื้อหาในบทความ คุณภาพของการวิเคราะห์ข้อมูลและความเข้มข้นของผลงาน

4. ประเมินบทความบนพื้นฐานความเป็นจริงตามหลักวิชาการ เป็นกลาง ไม่มีอคติและตรงตามเวลาที่กำหนด

5. หากมีข้อสงสัยว่าข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความมีความเหมือนหรือซ้ำซ้อนกับผลงานอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบทันที

คำแนะนำในการส่งบทความ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารพิษเนศวร์สาร

พิษเนศวร์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีกำหนดออกเผยแพร่เป็นราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ) คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) และ ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) วัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้แก่ สาขาภาษาและภาษาศาสตร์ วรรณกรรมและทฤษฎีวรรณกรรม รวมถึง การพัฒนาสังคม

ผลงานทางวิชาการที่ลงพิมพ์ใน “พิษเนศวร์สาร” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ แยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. บทความวิจัย (Research Article) เป็นการนำเสนอผลการวิจัยที่ผู้เขียนได้ดำเนินการด้วยตนเอง

2. บทความวิชาการ (Academic Article) เป็นการนำเสนอสาระซึ่งผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ อย่างลุ่มลึกจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ จากทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัย โดยมีทัศนะหรือข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และมีการอ้างอิงอย่างชัดเจน

ผลงานที่จะได้รับการพิจารณาลงตีพิมพ์ในวารสารต้องไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน เพื่อให้การตีพิมพ์วารสารพิษเนศวร์สารเป็นไปตามมาตรฐานและมีรูปแบบเดียวกันของบรรณาธิการ จึงมีคำแนะนำในการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร ดังนี้

การเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ องค์ประกอบต่าง ๆ ของบทความวิจัยหรือบทความวิชาการให้ทำตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับนี้ บทความส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษ ควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาก่อน

2. การพิมพ์ ให้จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word โดยจัดหน้ากระดาษ ขนาด A4 (8.5 x 11 นิ้ว) ตั้งค่าน้ำกระดาษสำหรับการพิมพ์ห่างจากขอบบนกระดาษ 1 นิ้ว (1.25 นิ้ว เฉพาะหน้าแรก) ขอบล่าง 0.8 นิ้ว ขอบซ้าย 1.25 นิ้ว ขอบขวา 0.8 นิ้ว จัดสองคอลัมน์ (ยกเว้นบทความย่อภาษาไทย บทความย่อภาษาอังกฤษ และเอกสารอ้างอิง ให้จัดหนึ่งคอลัมน์) ความกว้างคอลัมน์ 2.98 นิ้ว

ระยะห่างระหว่างคอลัมน์ 0.25 นิ้ว ใส่มารเลขหน้ากำกับอยู่ด้านบนขวาทุกหน้า

3. รูปแบบตัวอักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษรแบบ TH Niramit AS ขนาดตัวอักษร ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้ขนาดเดียวกัน ดังนี้ ชื่อเรื่องใช้ตัวอักษรขนาด 18 pt. ตัวหนา ชื่อผู้พิมพ์ บทความใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ ชื่อหน่วยงานที่สังกัดและตำแหน่งทางวิชาการของผู้พิมพ์บทความ (ถ้ามี) ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. หัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 16 pt. ตัวหนา หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวหนา เนื้อหาทุกส่วนใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ

4. จำนวนหน้า ไม่ควรเกิน 15 หน้า รวมตาราง รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ หากมีขนาดเล็กให้แทรกไว้ในเนื้อหาที่จัดเป็น 2 คอลัมน์ หากมีขนาดใหญ่ให้จัดเป็น 1 คอลัมน์ โดยให้ผู้พิมพ์บทความคัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เรียงลำดับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ชื่อตารางให้อยู่ด้านบนของตาราง ส่วนชื่อรูปภาพ แผนภูมิ และกราฟ ให้อยู่ด้านล่าง พร้อมทั้งคำอธิบายสั้น ๆ ที่สื่อความหมาย ได้สาระครบถ้วน

6. การส่งต้นฉบับ ให้ส่งบทความต้นฉบับในรูปแบบไฟล์เวิร์ด (Microsoft word) ผ่านระบบจัดการวารสารอิเล็กทรอนิกส์ (ThaiJo) ที่ Website: <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pikanasan> พร้อมทั้งส่งแบบนำส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ หนังสือรับรองก่อนการตีพิมพ์ตามวารสารกำหนดและหลักฐานการโอนค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ทางอีเมล phikanatesan@gmail.com และส่งแบบนำส่งบทความเพื่อตีพิมพ์และหนังสือรับรองก่อนการตีพิมพ์ฉบับจริงทางไปรษณีย์

ประเภทของบทความ

1. บทความวิจัย (Research Article) เป็นบทความที่เขียนขึ้นจากงานศึกษาเชิงประจักษ์ (Empirical Study) หรือที่เรียกว่า งานวิจัย สาระของบทความสะท้อนให้เห็นขั้นตอนการดำเนินการศึกษา การนำเสนอ

ผลการวิจัยอาจเป็นผลงานวิจัยบางส่วนหรือผลงานวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว

2. บทความวิชาการ (Academic Article)

เป็นบทความที่ผู้เขียนได้เรียบเรียงโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้เขียนหรือถ่ายทอดจากผู้อื่นมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์ความรู้ การเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่าง ๆ

ส่วนประกอบของบทความ

1. **ชื่อเรื่อง (Title)** ควรสั้น กระชับ และตรงกับเนื้อเรื่อง ให้ขึ้นต้นชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด จัดกึ่งกลางหน้ากระดาษ

2. **ชื่อผู้นิพนธ์บทความ (Authors and Co-authors)** ใช้ชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุลไม่ระบุคำนำหน้าและตำแหน่งทางวิชาการไว้ กึ่งกลางหน้ากระดาษต่อจาก ชื่อเรื่อง หากเป็นนักศึกษาให้ใส่ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นผู้นิพนธ์ร่วม ถ้ามีผู้นิพนธ์หลายคนให้ใช้หมายเลข¹ หรือ² กำกับไว้ท้ายชื่อตามจำนวนผู้นิพนธ์

3. **สังกัดผู้นิพนธ์บทความ (Affiliation)** ใส่ชื่อหน่วยงานที่สังกัดทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยเรียงลำดับตั้งแต่หน่วยงานระดับต้นไปจนถึงหน่วยงานหลักต่อจากชื่อผู้นิพนธ์บทความ และใส่สถานะของผู้นิพนธ์โดยระบุตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) ที่เชิงบรรทัดของหน้าแรก กรณีเป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษาชื่อหลักสูตร สาขาวิชา และสถาบันการศึกษา

4. **บทคัดย่อ (Abstract)** บทคัดย่อภาษาไทย ความยาวไม่เกิน 500 คำ และภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 300 คำ จัดเป็น 1 คอลัมน์ โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

5. **คำสำคัญ (Keywords)** ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

6. เนื้อหาในบทความ (Main Texts)

6.1 บทความวิจัย ประกอบด้วย

6.1.1 **บทนำ (Introduction)** นำเสนอภูมิหลังความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย รวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และเหตุผลของการทำวิจัย

6.1.2 **วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)** นำเสนอจุดมุ่งหมายที่ต้องการศึกษา ค้นคว้า แสวงหาคำตอบในการวิจัย

6.1.3 **สมมุติฐานการวิจัย (Hypothesis)** (ถ้ามี) เป็นการนำเสนอคำตอบที่คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าอย่างสมเหตุสมผลต่อปัญหาที่ศึกษา ระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

6.1.4 **วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)** นำเสนอแบบแผนการวิจัย เช่น การสำรวจ การทดลอง เป็นต้น

6.1.5 **ประชากร (Population)** นำเสนอคุณลักษณะและจำนวนให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

6.1.6 **กลุ่มตัวอย่าง (Sample)** นำเสนอหลักเกณฑ์การกำหนด จำนวนตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง

6.1.7 **เครื่องมือการวิจัย (Research Instrument)** นำเสนอชนิดของเครื่องมือ วิธีการสร้าง การทดลองใช้ (Try Out) และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

6.1.8 **การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection)** นำเสนอวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาการรวบรวมข้อมูล

6.1.9 **การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)** นำเสนอวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1.10 **ผลการวิจัย (Results)** นำเสนอรายงานผลการวิจัยจากการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ในการวิจัยอย่างชัดเจนและตรงประเด็น โดยยึดแนวทางตามวัตถุประสงค์การวิจัย ควรอธิบายผลการวิจัยด้วยคำบรรยายเป็นหลัก ถ้ามีตัวแปรที่ศึกษาหรือตัวเลขมากให้นำเสนอเป็นรูปภาพตาราง แผนภูมิ และกราฟแทรกในเนื้อหาพร้อมอธิบายผลการวิจัยให้ได้สาระครบถ้วนอย่างสั้น ๆ กระชับ

6.1.11 สรุปผลการวิจัย (Conclusion) เป็นการสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญที่เกิดจากการทำวิจัย

6.1.12 การอภิปรายผลการวิจัย (Discussion) เป็นการนำเสนอความเห็นว่าการวิจัยสอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมติฐาน การวิจัยที่ตั้งไว้อย่างไร เป็นเพราะเหตุผลใด มีหลักฐานทางทฤษฎีหรือผลงานวิจัยอะไรที่มาสสนับสนุน

6.1.13 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (Suggestion) นำเสนอให้เห็นว่าสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง ตลอดจนข้อเสนอแนะให้ผู้ที่จะทำวิจัยครั้งต่อไปในลักษณะเดียวกัน ทราบว่าควรจะต้องศึกษาในประเด็นปัญหาหรือ ตัวแปรอะไร จึงจะทำให้ได้ผลการวิจัยหรือข้อสรุปที่สมบูรณ์

6.2 บทความวิชาการ (Academic Article) : ประกอบด้วย

6.2.1 บทนำ (Introduction) กล่าวถึงความน่าสนใจของเรื่องที่น่าเสนอก่อนเข้าสู่เนื้อเรื่อง

6.2.2 เนื้อเรื่อง (Body) นำเสนอให้เห็นถึงปรากฏการณ์หรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นในวงวิชาการที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของเหตุที่นำไปสู่ผล (Causal Relationship) การอ้างอิงข้อมูลต่าง ๆ และเหตุผลที่พิสูจน์ได้ทางวิชาการ ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้าและจากประสบการณ์ของผู้นิพนธ์บทความ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้อ่าน

6.2.3 สรุป (Conclusion) สรุปประเด็นสำคัญ ๆ จากเนื้อเรื่องให้สั้น กระชับได้เนื้อหาสาระครบถ้วนของบทความ บอกผลลัพธ์ว่าสิ่งที่กล่าวมามีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้อะไรได้บ้าง หรือจะทำให้เกิดอะไรต่อไป

7. เอกสารอ้างอิง (Reference) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้นิพนธ์บทความได้นำมาอ้างอิงในบทความอย่างครบถ้วน

การอ้างอิงเอกสาร

เอกสารที่นำมาใช้อ้างอิงไม่ควรเกิน 10 ปี และให้แปลเอกสารอ้างอิงภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ ให้เป็นภาษาอังกฤษ โดยอ้างอิงระบบ APA (American Psychological

Association Citation Style) โดยแยกเป็น

1. การอ้างอิงในเนื้อความ (In-text Citations)

เป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อความ ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author-date in text Citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ ต่อท้ายข้อความที่ต้องการอ้างอิง เช่น (Treesopanakorn, 2019) แต่ถ้าชื่อผู้แต่งที่อ้างอิงถึงเป็นส่วนหนึ่งของบทความให้เขียนชื่อผู้แต่งเป็นภาษาไทยไว้หน้าท่อนแล้วเขียนนามสกุลผู้แต่งและปีที่พิมพ์ต่อจากชื่อผู้เขียน เช่น ชจร ตรีโสภณากร (Treesopanakorn, 2019) รูปแบบการอ้างอิง มีดังนี้

1.1 การอ้างอิงบุคคล

ตัวอย่างการอ้างอิง

ผู้แต่ง 1-2 คน

กรณีชื่อผู้แต่งเป็นส่วนหนึ่งของบทความ

...สมเจตน์ ภูศรี และชจร ตรีโสภณากร (Phoosri and Treesopanakorn, 2018)

...Smith (2019)

กรณีชื่อผู้แต่งไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของบทความ

(Phoosri and Treesopanakorn, 2018)

(Smith, 2019)

ผู้แต่ง 3 – 5 คน

กรณีชื่อผู้แต่งเป็นส่วนหนึ่งของบทความ

ชจร ตรีโสภณากร, พรเทพ ลีทองอิน และ

มงคลชัย บุญแก้ว (Treesopanakorn, Leethong-in and

Boonkaew, 2018)

กรณีชื่อผู้แต่งไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของบทความ

(Peterson, Smith, & Clare, 2019)

หากเป็นการอ้างผลงานเดิมในครั้งที่สอง ให้ใช้ชื่อสกุลของผู้แต่งคนแรก และคำว่า “และคนอื่น ๆ” หรือ “et al.” แล้วตามด้วยปีที่พิมพ์

พรเทพ ลีทองอิน และคนอื่น ๆ (Leethong-in et

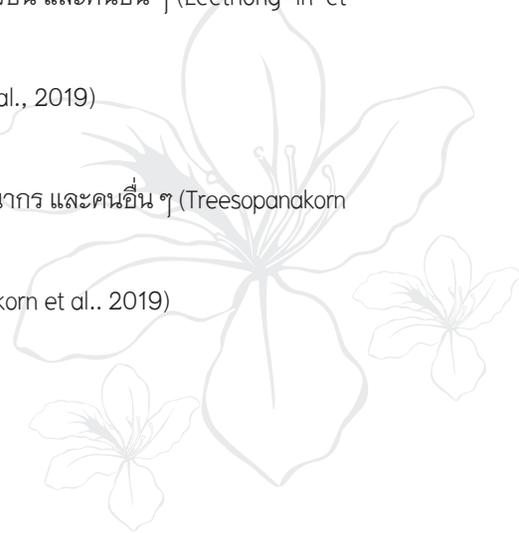
al., 2019)

(Peterson et al., 2019)

ผู้แต่ง 6 คน ขึ้นไป

ชจร ตรีโสภณากร และคนอื่น ๆ (Treesopanakorn et al., 2019)

(Treesopanakorn et al., 2019)

ฉบับเศรษฐศาสตร์ ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

การอ้างอิงผลงานหลายชิ้น ให้เรียงตามตัวอักษรของชื่อสกุลผู้แต่ง คั่นระหว่างด้วยเครื่องหมาย ; (Johnson, 2019; Ortega, 2018; Peterson, 2019)

1.2 การอ้างอิงนิติบุคคล หน่วยงาน องค์กร ที่ทำเอกสารให้ระบุชื่อหน่วยงานตามที่ปรากฏ

ตัวอย่างการอ้างอิง

(Chiang Mai Rajabhat University, 2019)

2. เอกสารอ้างอิง (References)

เป็นการอ้างอิงส่วนท้ายบทความ โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้พิมพ์ได้ใช้อ้างอิง ในเนื้อความพร้อมจัดเรียงรายการเอกสารตามลำดับตัวอักษรของชื่อผู้แต่ง แปลรายการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษทุกรายการ โดยให้ระบุภาษาต้นฉบับของเอกสารอ้างอิงไว้ท้ายรายการอ้างอิงนั้น ๆ เช่น [In Thai] [In Chinese] มีรายละเอียดดังนี้

หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

Treesopanakorn, K. (2560). *Handball*. (2nd ed.). Chiang Mai: Chiang Mai Rajabhat University. [In Thai]

Buchanan, D. A., & Huczynski, A. A. (2019). *Organizational behaviour*. (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.

วารสารและนิตยสาร

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้า-หน้า.

ตัวอย่าง

Sakulsriprasert, S. (2022). The psychometric properties of teacher attributions testing. *Journal of graduate research*, 13(2), 103-116. [In Thai]

Ryve, A., & Hemmi, K. (2019). Educational policy to improve mathematics instruction at scale: Conceptualizing contextual factors. *Educational Studies in Mathematics*, 102(3), 379-394.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่) สารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต).

ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความ. สืบค้นจาก <http://www>

.....

ตัวอย่าง

Phonvichai, T. (2016). *Aec go on*. Retrieved from <http://www.thairath.co.th/content/613039> [In Thai]

Lawson, H. A. (2019). *Social Determinants of the Physical Education System*. Retrieved from <http://www.radpsynet.org/docs/wollman-attitude.html>

รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม, วัน เดือน ปี สถานที่จัด. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

Pinsuwan, S., & Keawnopparat, S. (2006). *Experimental and computational studies of epithelial transport of mefenamic acid ester prodrugs*. In *The Thailand Research Fund (Ed.), RGJ-Ph.D. Congress VII, April 20-22, 2006 Jomtien Palm Beach Resort Pattaya Chon Buri* (p. 88). Thailand: The Thailand Research Fund.

วิทยานิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. (ระดับปริญญาของวิทยานิพนธ์, สาขาวิชา สถาบันการศึกษา).

ตัวอย่าง

katang, K. (2018). *The management of learning resources to support the philosophy of the sufficiency economy, Ban Mae Daet Noi School, Galyani Vadhana district, Chiang Mai province*. (Master thesis, Education and Administration Program, Graduate School Chaing mai Rajabhatuniversity). [In Thai]

ตัวอย่างการพิมพ์ตาราง แผนภาพ และภาพ (ให้ใช้ 1 คอลัมน์)

1. การพิมพ์ตาราง (Table)

1.1 ตัวอย่างตารางภาษาไทย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

คนที่	คะแนน (ก่อนเรียน)	คะแนน (หลังเรียน)	คะแนน (ความก้าวหน้า)	ร้อยละของความก้าวหน้า
1	7	10	3	30
2	6	9	3	30
3	4	8	4	40
4	6	9	3	30
5	7	10	3	30
รวม	30	46	16	160
เฉลี่ย	6.00	9.20	3.20	32.00

1.2 ตัวอย่างตารางภาษาอังกฤษ

Table 1 Chang in the Employment Rates of Young Black Men, by Age and Educational Status, 1992 – 2000

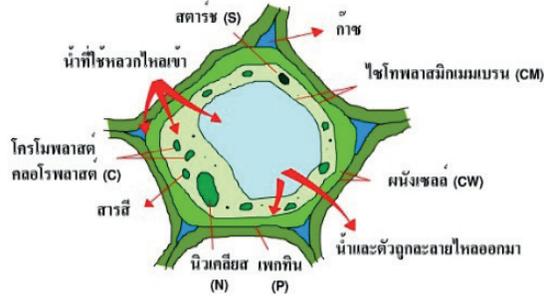
Age and Educational Status	Employment rate		Absolute change
	1992	2000	
Enrolled in school			
Ages 16 – 24	22.5	29.4	6.9
Ages 16 – 19	17.4	22.8	5.4
Ages 20 – 24	35.8	46.7	10.9
Not enrolled in School, age 20 – 24			
All Levels of Education	62.2	66.2	40.0
Less than High School Diploma	41.6	48.4	6.8
High School Diploma Only	64.2	66.7	2.5
Some College, no Bachelor's Degree	73.8	79.6	5.8
College Graduate	85.7	88.1	2.4

2. ภาพ (Picture, Figure and Graph) ให้ใช้ 1

คอลัมน์และต้องมีความคมชัด

2.1 ตัวอย่างภาพภาษาไทย (Picture)

ภาพที่ 1 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเซลล์พืชระหว่างการลวก

2.2 ตัวอย่างภาพภาษาอังกฤษ (Picture)

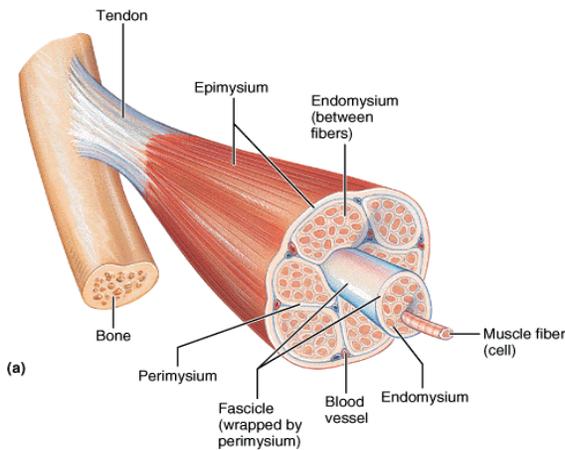
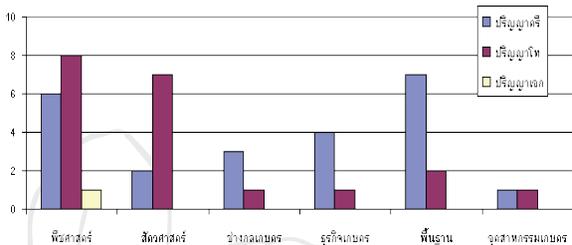

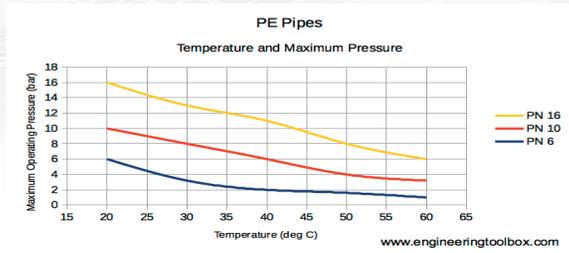
Figure 1 Muscle Coverings

2.3 ตัวอย่างแผนภูมิภาษาไทย (Graph)

แผนภูมิที่ 1 การเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนข้าราชการครูจำแนกตามคณะวิชาต่าง ๆ

2.4 ตัวอย่างแผนภูมิภาษาอังกฤษ (Graph)

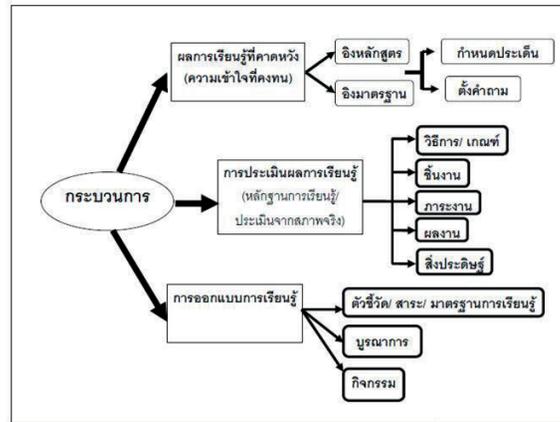

Graph 1 Pe Pipe Temperature Operating Pressure

3. ตัวอย่างแผนภาพและแผนภูมิ (Diagram)

ให้ใช้ 1 คอลัมน์และต้องมีความคมชัด

3.1 แผนภาพและแผนภูมิภาษาไทย (Diagram)

แผนภาพที่ 1 การจัดการเรียนรู้ผู้ศึกษาแบบย้อนกลับ
ที่มา: เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2554

3.2 แผนภาพและแผนภูมิภาษาอังกฤษ (Diagram)

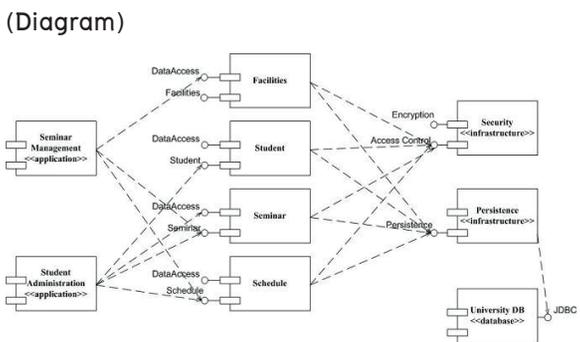

Figure 1 UML 2.x Component Diagram

1 นิ้ว

ABSTRACT (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)

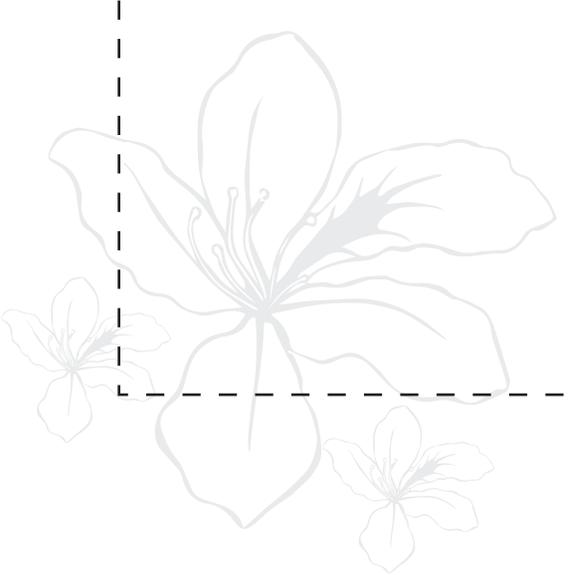
xxxxxxxxxxxไม่ควรเกิน 300 คำ.....

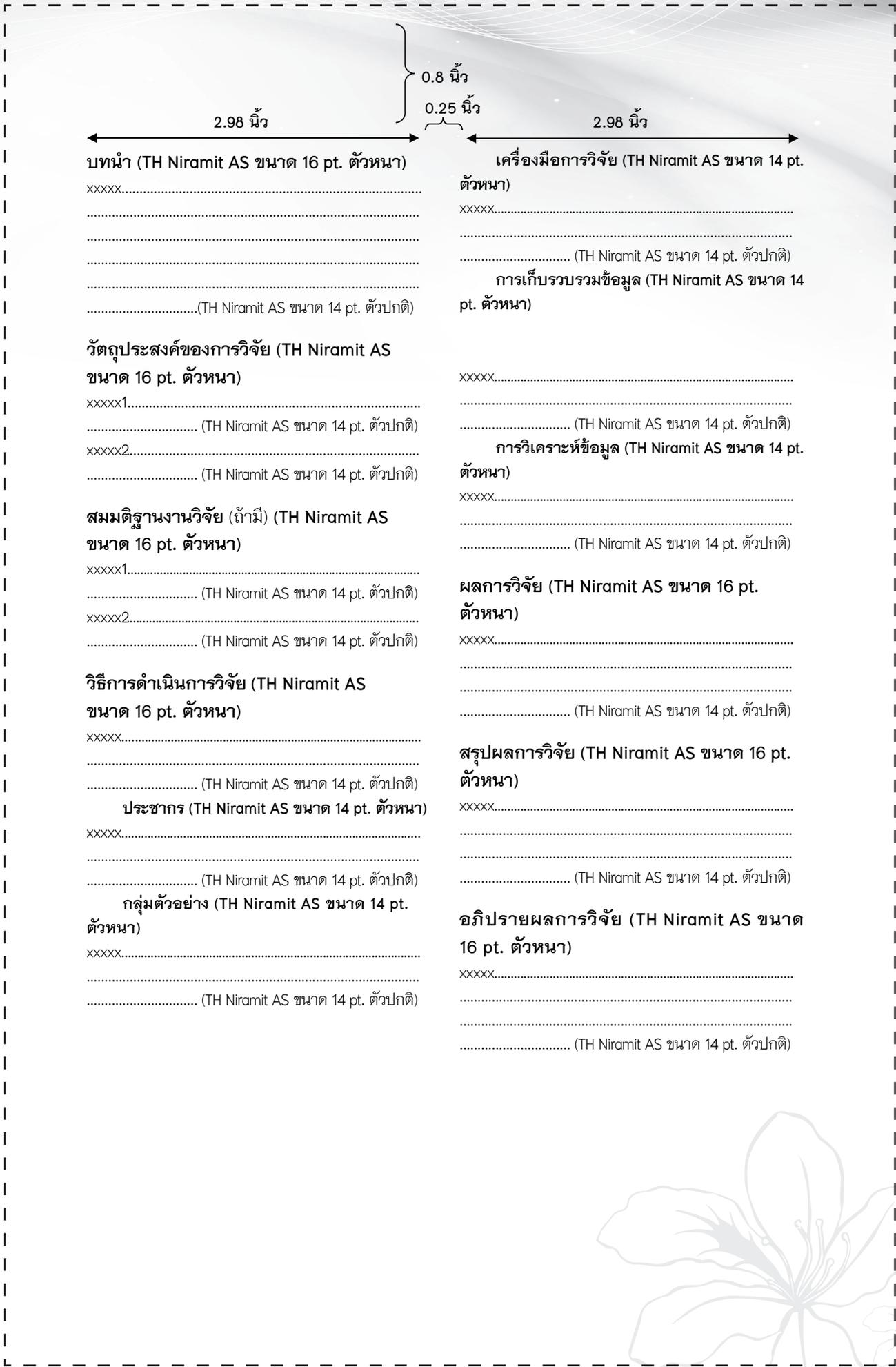
1.25 นิ้ว

0.8 นิ้ว

.....(TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

KEYWORDS: Not more than five words (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

2.98 นาที

0.8 นาที

0.25 นาที

2.98 นาที

บทนำ (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....

(TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)
 xxxxx1.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)
 xxxxx2.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

สมมติฐานงานวิจัย (ถ้ามี) (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)
 xxxxx1.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)
 xxxxx2.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

วิธีการดำเนินการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

ประชากร (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

กลุ่มตัวอย่าง (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

เครื่องมือการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)
การเก็บรวบรวมข้อมูล (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)

xxxxx.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

การวิเคราะห์ข้อมูล (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

ผลการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....

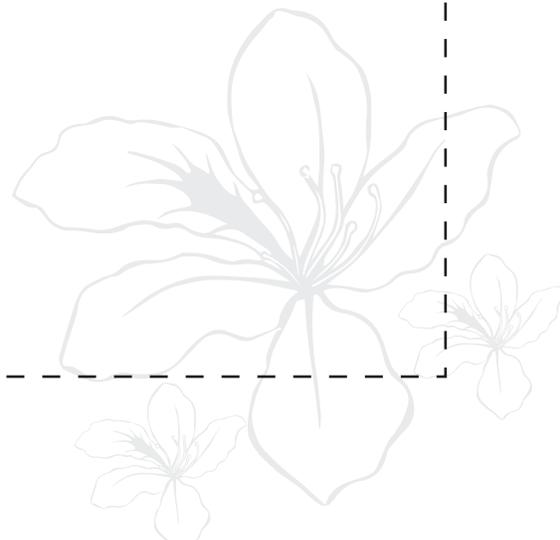
 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

สรุปผลการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....

 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

อภิปรายผลการวิจัย (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)
 xxxxx.....

 (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

ข้อเสนอแนะ (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)

xxxxx.....

.....

.....

..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวหนา)

xxxxx.....

.....

.....

..... (TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

เอกสารอ้างอิง (TH Niramit AS ขนาด 16 pt. ตัวหนา)

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

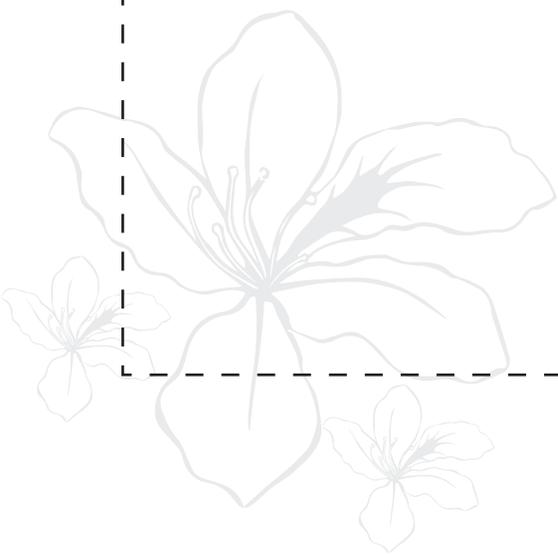
ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร. ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้า.

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่สารสนเทศบนอินเทอร์เน็ต). ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความ. สืบค้นจาก <http://www>

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม, วัน เดือน ปี สถานที่จัด. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ชื่อผู้พิมพ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. (ระดับปริญญาของวิทยานิพนธ์, สถาบันการศึกษา).

(TH Niramit AS ขนาด 14 pt. ตัวปกติ)

แบบนำส่ง บทความวิชาการ บทความวิจัย

เพื่อพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารพิษเนศวร์สาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วันที่ส่งบทความ.....

ชื่อ-สกุล ผู้นิพนธ์บทความ (ภาษาไทย).....

(ภาษาอังกฤษ)

ตำแหน่งทางวิชาการ ศ. รศ. ผศ. สถานะผู้นิพนธ์บทความ อาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา (ป.เอก/ป.โท)

สถานที่ติดต่อได้สะดวก..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ..... E-mail.....

ชื่อเรื่องภาษาไทย.....

.....

.....

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ.....

.....

.....

ชื่อผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) 1.ภาษาไทย.....ภาษาอังกฤษ.....

ตำแหน่งทางวิชาการ.....สังกัด.....

ชื่อผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) 2.ภาษาไทย.....ภาษาอังกฤษ.....

ตำแหน่งทางวิชาการ.....สังกัด.....

ชื่อผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) 3.ภาษาไทย.....ภาษาอังกฤษ.....

ตำแหน่งทางวิชาการ.....สังกัด.....

คำรับรองของผู้นิพนธ์

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ ไม่เคยเผยแพร่หรืออยู่ในระหว่างการพิจารณาถ้อยแถลงในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์อื่น

ลงชื่อ.....ผู้นิพนธ์บทความ
(.....)

คำรับรองของอาจารย์ที่ปรึกษา (กรณีผู้นิพนธ์บทความเป็นนักศึกษา)

ข้าพเจ้าได้พิจารณาถ้อยแถลงและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาบทความ และนักศึกษาได้แก้ไขตามข้อเสนอนี้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความของนักศึกษามีคุณภาพและสามารถนำไปเผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการได้

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่

ลำดับบทความ.....วันที่รับบทความ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้รับค่าลงทะเบียนบทความวารสาร “พิษเนศวร์สาร” ประจำปีที่ เล่มที่

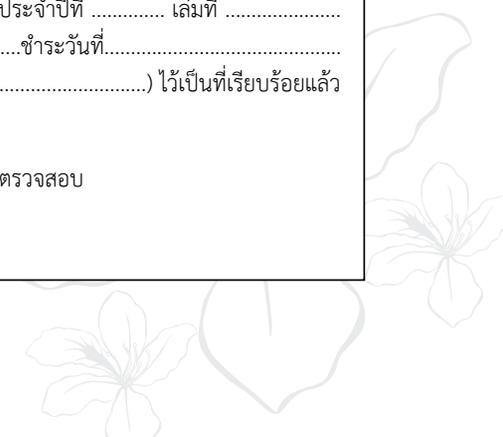
จาก.....สังกัด.....ชำระวันที่.....

เป็นจำนวนเงินบาท (.....) ไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงลงนามรับทราบ

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ
(.....)

...../...../.....

หนังสือรับรอง
ก่อนการตีพิมพ์บทความในวารสารพิษเนศวร์สาร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

เรียน บรรณาธิการวารสารพิษเนศวร์สาร

ตามที่ข้าพเจ้า.....
ได้ส่งบทความเรื่อง.....
.....

เพื่อตีพิมพ์ในวารสารพิษเนศวร์สารและกองบรรณาธิการได้รับพิจารณาบทความของข้าพเจ้าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้นิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมานี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้อยู่ระหว่าง
กระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น
ข้าพเจ้าและผู้นิพนธ์ร่วม ยอมรับนโยบายการพิจารณาตีพิมพ์ผลงานของวารสารพิษเนศวร์สาร ทั้งยินยอมให้
กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมทั้งขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์
ให้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ แผนภูมิ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง
และ/หรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้นิพนธ์ร่วม ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว
หาก กองบรรณาธิการวารสารพิษเนศวร์สารตรวจพบว่าคำรับรองดังกล่าวไม่เป็นความจริง รวมทั้งหากข้าพเจ้าไม่
ปฏิบัติตามนโยบายการพิจารณาตีพิมพ์ผลงานของวารสารพิษเนศวร์สาร กองบรรณาธิการ มีสิทธิ์ยกเลิกบทความของข้าพเจ้า
ออกจากวารสารพิษเนศวร์สารได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบล่วงหน้า และข้าพเจ้าขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตาม
ข้อตกลงดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้นิพนธ์หลัก (คนที่ 1)

ลงนามผู้นิพนธ์ร่วม (คนที่ 2)

.....
(.....)
...../...../.....

.....
(.....)
...../...../.....

หมายเหตุ: ให้ผู้นิพนธ์หลักและผู้นิพนธ์ร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้นิพนธ์มากกว่า 2 ท่าน สามารถเพิ่มเติม
รายชื่อผู้ลงนามข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้นิพนธ์บทความทั้งหมด

การเผยแพร่

พิษเนศวร์สารมีกำหนดออกเป็นราย 6 เดือน (2 ฉบับ/ปี) ดังนี้
ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) กำหนดออกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนมิถุนายน
ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) กำหนดออกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนธันวาคม

วารสารออนไลน์ <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/pikanasan>

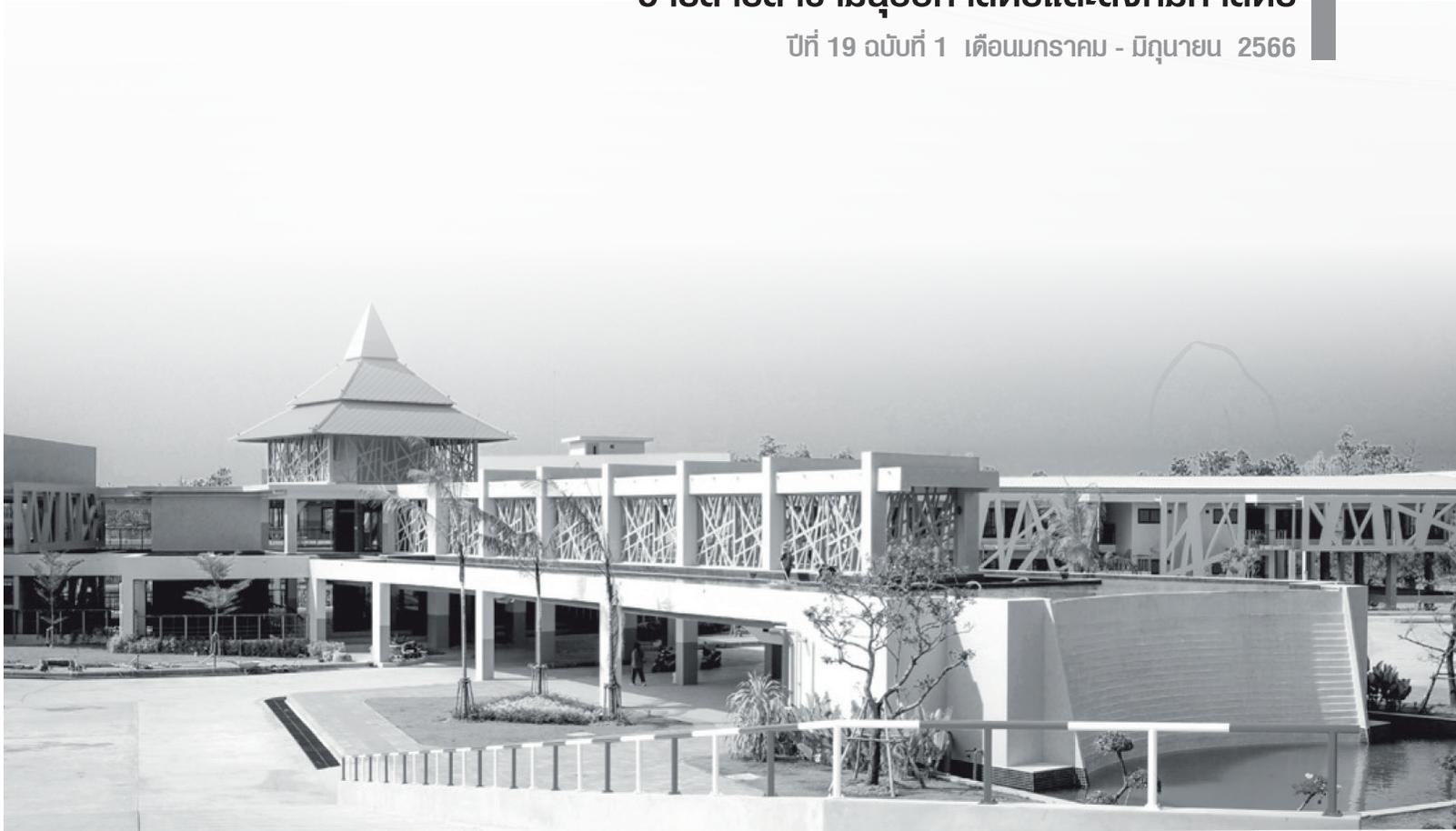
ออกแบบ/พิมพ์ที่

เจริญพรินท์เอ็กซ์เพรส
83/1 หมู่ 14 ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
โทรศัพท์ 088 291 1758

พิษเนศวร์สาร

วารสารสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

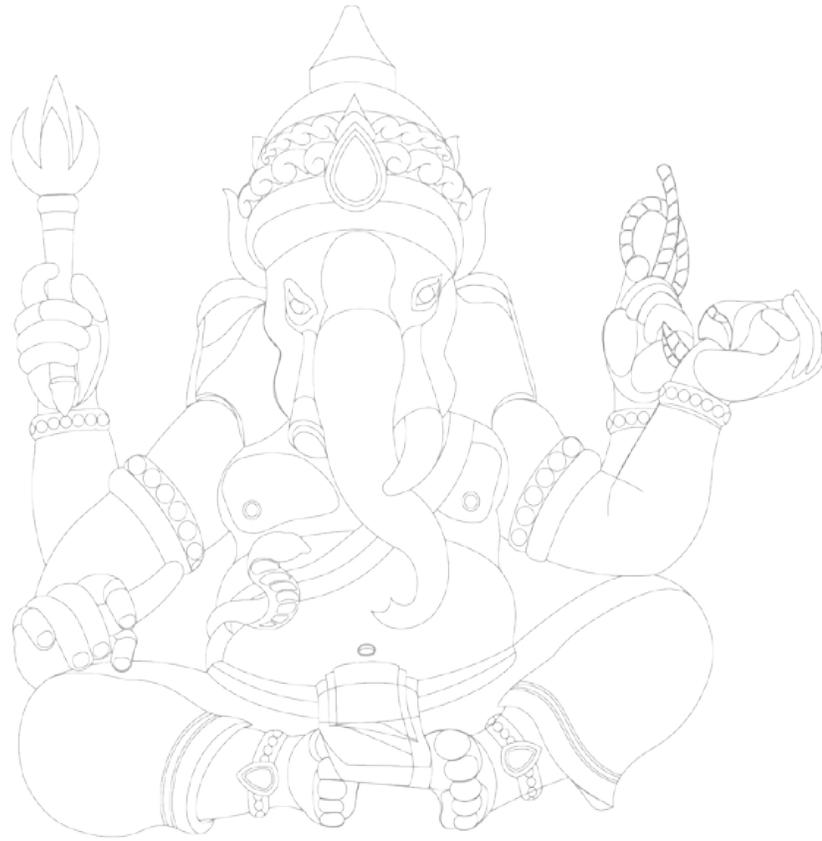
ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

ISSN 1686-7467 (Print)

ISSN 2651-141X (Online)

GANESHA JOURNAL

พินิตศวรรษสาร

Vol. 19 No. 1 January - June 2023

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Chiang Mai Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 202 ถนนช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300